

JOANNIS HENRICI HEESERI,
Confiliarii quondam Nassovici-Dillenburgici,
TRACTATIO JURIDICA
THEORICO-PRACTICA

DE

ACTIS JUDI-
CIALIBUS,
CUM PROTOCOLLO,
EORUMQUE EDITIONE, AD COL-
LEGIUM JURISCONSULTORUM TRANS-
MISSIONE, ET EX IISDEM FACIENDA
RELATIONE.

Ex

Authoribus præcipuis in usum Fori
collecta.

*CUM SUMMARIIS AC INDICE RERUM
ET VERBORUM LOCUPLETISSIMO.*

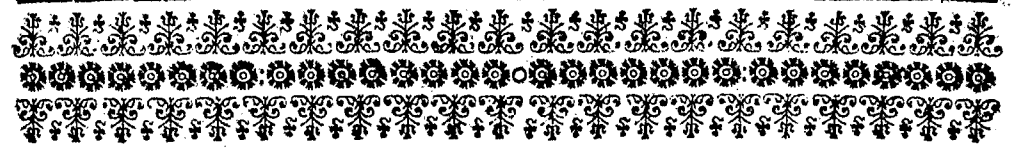
EDITIO NOVA

Priori auctior & emendatior.

WETZLARIÆ,

Typis & Impensis NICOLAI LUDOVICI WINCKLERI

ANNO MDCCXXIX

PRÆFATIO
AD
LECTOREM.

Quod tandem est os illius Patroni, qui ad causas sine ulla Juris Scientia audet accedere.
Cicero lib. 2. de Orator.

Quod appellamus Praxin, non est nuda & circumforanea Praxis, cujusmodi est Rabularum Forensium, sed Juris Scientiam applicare Negotiis. *Joan. Faber ad §. Sed non usque. 3. Institution. de Legatis.*

CAusa, Benevole Lector, quæ me ad evulgandas hasce de Actis Judicialibus lucubrations impulit, est, quod Jus Actorum nosse atque scire in Foro versantibus perquam necessarium sit; Nullus Jurisconsultorum verò, (quod ego noverim) de eo hæcenus ex professo scripserit, peculiaremque Tractatum ediderit. De hac Materia igitur ab aliis incidenter, dispersim hinc inde & frustatim tradita, apes longius evagantes imitatus, collegi, & in ordinem aliquem, sive Methodum per Causarum Genera redegi, Allegatis plerumque, ne alienos labores mihi invecunde vendicem, & impudenter adscribam, sincera fide Auctoribus, unde illa desumpserim. Henningus Rennemannus quidem commentatus est *de Jure Transmissionis Actorum Judicialium ad Collegium Jurisprudentium, pro impetrando super his in vim Sententia responso*: Reliquit & Ludovicus Diether. *Dissertationem de Relatione ex Actis facienda*, atque Franciscus Stypmannus *Tractatum de Resenda*
):(renda-

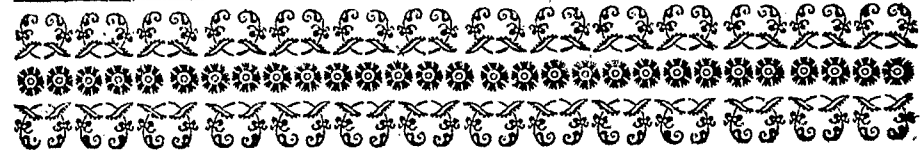
rendariis, eorumque Officio in legendis Actis; ut hæc iterum pertractare cupiens actum agere videatur: attamen quia in illis adhuc multa desiderantur, & aliis quoque licitum Iliada post Homerum scribere, non incongruum visum est, hæc Juri Actorum Judicialium propter nexum, quem inter sese habent, compendiose adjungere, superadditis multis, quæ de his in Auctoribus sparsim scripta inveniuntur. Vale, Benevole Lector, & conatui meo, mihi que non ignaro istius Proverbii: *Qui scribit & qui adificat, multos sibi sumit Judices*; Fave! Scrib. Anno Christi M DC LXXXVIII.

INDEX CAPITUM.

CAPUT I. De Actis Judicialibus.	Pag. 1.
II. De Protocollo.	55.
III. De Editione Actorum & Protocolli.	63.
IV. De Actorum Transmissione.	85.
V. De Relatione ex Actis facienda.	124.

CAPUT

CAPUT PRIMUM.
De Actis Judicialibus.

S U M M A R I A .

1. Vox Acta unde deriverur.
2. Actorum significatio generalis.
3. Specialior.
4. Actorum nomen accipitur pro rerum actarum congerie in Tabulas redactâ, vel pro Commentariis, in quibus perscripta sunt, quæ aguntur.
5. Quomodo vocentur Gallicè & Germanicè.
6. Actorum divisio.
7. Acta quæ propriè dicantur.
8. Actorum significatio in quantum usu hodierno extendatur.
9. Acta privata quæ sint.
10. Manualia Partium acta quæ referantur.
11. Acta coram Judicibus in privatis negotiis, Acta ad Jus Privatorum pertinentia dicuntur.
12. Acta Publica quomodo Gallicè nominentur.
13. Actorum Publicorum significatio stricta.
14. Quorsum referenda, quæ hodie in Comitibus Imperii Romani tractantur.
15. Actorum Publicorum latior significatio.
16. Accipiuntur pro scripturis illarum rerum, quæ apud Judicem peraguntur.
17. Acta quid olim fuerint.
18. Denotant omne, quod factum est in Judicio, in presentia Judicis, & manu Tabellionis ad hoc constituti conscriptum, sive ad causam publicam, sive privatam pertineat.
19. Acta vocantur omnia, in quibus Decretum Judicis interponitur.
20. Acta hic sunt scripta, in qua res in Judicio gesta memoria causa rediguntur, cum adjecto Loco, Mense, Die & Anno.
21. Quare hæc Acta Publica dicantur.
22. Acta pertinent vel ad voluntariam, vel ad contentiosam Jurisdictionem.
23. Illa quæ sint.

A

24. Quo-

24. Quomodo dicatur donationes interveniente Actorum testificatione confici.
25. Actis insinuari.
26. In Acta referri.
27. Donationem non excedentem legitimum modum Actis non indigere, & contra.
28. Securum esse, qui Actis cujuscunque Judicii, vel Municipum mentis sua postremum publicavit Judicium.
29. Servum, quem Dominus Actis intervenientibus Filium suum nominavit, liberum esse.
30. Quomodo hæc Acta aliàs vocentur.
31. Acta Judicii seu Municipum ubi esse censeantur.
32. Apud Acta fieri dicuntur qua geruntur coram Judice, etiam extra locum Judicii, in iis, qua sunt voluntaria Jurisdictionis.
33. Testamentum domi ab egroto coram Judice, & Judicii Actuario ad egroti petitionem comparentibus conditum, valet.
34. Testamenti factio est Actus voluntarie Jurisdictionis.
35. Actus voluntarie Jurisdictionis ubique locorum expediri à Judice potest.
36. An Assessorum presentia requiratur ad validitatem Testamenti Judicialis.
37. Magistratus vocatus cum Actuario tenetur adire ades privati Testamentum condere volentis.
38. Jure Saxonico Testamentum factum ab egroto, vel alio extra Judicii locum coram Judice, & uno vel alio Scabino, vel etiam duobus Scabinis specialiter auctoritate Judiciali ad hunc Actum ablegatis subsistit.
39. Non sufficit, si Testator ipsemet, vel alius ejus nomine privatim quosdam à Senatu, vel Judicio ad id tanquam Testes requirat, vel illi fortuito advenerint.
40. Necessè est, ut ipse Judex, vel Senatus à Testatore, vel alio ejus nomine rogatus certis personis, que sunt in officio, injungat, ut nomine Judicii, vel Senatus, Testamenti factioni intersint.
41. Non requiritur solennis Judicis Ordinatio.
42. Non est opus, ut Judex in loco Judicii Scabinos ablegat, sed in suo domo quoque in hoc negotium committere potest.
43. Jure Provinciali Nassovico quid ad Testamentum Judiciale requiratur.
44. Non valet Testamentum, aut donatio mortis causa extra Judicii locum coram solo Judice facta, si non unà cum illo ad minimum unus vel alter Scabinus, vel Actuarius presens fuerit.
45. Coram solo Judice remotis ejus Assessoribus & Scabinis extra locum Judicii facta esse non censentur.
46. Coram unico Scabino & Notario Judicii Testamentum extra Judicium validè non conficitur.
47. Contrarium traditur.

48. Non

48. Non sufficit, si solus Notarius, vel Actuarius Judicii ablegatur, eique Testator Testamentum insinuet.
49. Testamentum vel donatio mortis causa apud Acta in loco Judicii coram solo Judice non presentibus aliis Scabinis, vel Actuario facta, vel insinuata, valida est.
50. Testamentum, aut donationem mortis causa apud Acta fieri sufficit.
51. Acta à solo etiam Judice pro Tribunali sedente haud presentibus aliis Senatoribus & Assessoribus representantur.
52. Pluralitas Judicum aut Scabinorum fidem Testamentis non tribuit.
53. Sola Judicialis Auctoritas Testamentis robur tribuit.
54. Actuarii omissio Testamentum Judiciale non vitiat.
55. Testamentum apud incompetentem quoque Judicem confici, Actisque insinuari potest.
56. Non refert an Jurisdictionem inferiorem, an verò superiorem habeat.
57. Is in Oppidis, ubi Magistratus non comperit Jurisdictio, sed ea penes Superiores est, coram isto nemo validè testatur.
58. Non valet Testamentum coram Sculteto & Scabinis Paganis factum.
59. Nisi his Jurisdictio specialiter fuerit concessa.
60. Vel ab habente Jurisdictionem fuerint ablegati.
61. In his ad cujusque loci Statuta & Consuetudines respiciendum.
62. Coram solo Sculteto Pagano validè Testamentum confici nequit.
63. Judex etiam coram se ipso & propriis Actis insinuare potest Actuario & Scabinis presentibus.
64. An Testamentum per Procuratorem, vel per Epistolam insinuari queat?
65. An & quomodo per Advocatum vel Notarium?
66. Num eo in casu ubi Testamentum Actis insinuat, prelectio scriptura necessaria est.
67. Si Testator Testamentum ab Actis rursus auferat, & domi recondat, an adhuc Judiciale erit?
68. Apud Acta testari quoque quis dicitur, dum coram Judicio ultimam voluntatem Judici, vel palam exponit, vel etiam scripto comprehensam offert, & ad Acta referri petit.
69. Multum interest Donationem vel Testamentum apud Acta fieri, vel aliàs factum insinuari.
70. Formula Testamenti coram Actis faciendi remissivè.
71. Modus Testamenti facti Actis insinuandi & offerendi remissivè.
72. Inscriptio in Librum publicum non mutat naturam, aut conditionem Actus, nec ei quicquam superaddit præter id, quod ejus est ex Jure.
73. Donatio mortis causa Libro publico inscripta revocabilis manet.
74. Donatio mortis causa est species ultima voluntatis.

A 2

75. Male

75. Male revocationi opponitur inscriptio, quæ Actum relinquit in suo statu, & tantummodo fidem ei conciliat.
76. Valet Actus ex Actis uti Actis inseritur.
77. Falsa ex Actis nec fidem nec robur accipiunt.
78. Fides Actorum non convalidat Actum in se nullum.
79. Inepta & inutilis est exceptio, quod Conventio coram Judice inita non sit in Scripturam redacta & subscripta.
80. Acta rem liquidam & notoriam faciunt.
81. Scriptura Persona publica in Actis reperta plenam vim & fidem habet.
82. Ad Jurisdictionem contentiosam spectant Processus Juris.
83. Acta quoad Jurisdictionem contentiosam proprie accipiuntur pro iis, quæ apud Judicem super re controversa in Judicio sunt.
84. Quomodo alias vocentur?
85. Acta Jurisdictionem contentiosam concernentia describuntur à Maranta, Dursfeld. & Biccio.
86. Illæ descriptiones rejiciuntur.
87. Melior definitio traditur.
88. Quænam ad Acta Judicialia contentiosa Jurisdictionis requirantur.
89. Sunt Civilia & Criminalia.
90. Alia sunt Judicii vel Processus, alia Causæ, seu Litis.
91. Acta Judicii vel Processus quæ sint.
92. Quomodo κατ' ἐξοχὴν vocentur.
93. Acta Causæ vel Litis quæ.
94. Quomodo vocentur ab Oldendorpio.
95. Describuntur in genere.
96. Libelli Oblatio, Litis contestatio, Juramentum Calumniæ & Satisfactio ad Acta Judicii pertinent.
97. Acta Judicii descriptionem Ordinis, seu Processus habent.
98. In Judicio certus procedendi Ordo observari debet.
99. Cui Juri hic Ordo adscribatur.
100. Procuratoribus injungi potest, ut rubricent Producta.
101. Citatio est principium, basis & fundamentum Judicii.
102. Citationem ad Acta non referri, asseritur.
103. Ante Litis contestationem peracta, saltem preparatoria, non acta dicuntur.
104. An prima Citatio & Oblatio Libelli sint de Actis?
105. Citatio prima est initium Judicii latissime pro toto tractu & mora litis accepti.
106. Initium Judicii strictius accepti est Litis contestatio.
107. Olim Judicium incipiebat à Litis contestatione.
108. Hoc tempore Acta incipiunt à Supplicatione pro Processibus ad quam Judex Citationem emittit.

109. Acta incipiunt cum Judicio capto.
110. Actuarius Judicii Judicis Mandatum, Insinuationem Citationis & Relationem Nuncii consignare debet.
111. Si de Relatione Nuncii non constet, & Citatus emanat, non potest contra eum in contumaciam procedi.
112. Tollitur & circumducitur Citatio, si defectus aliquis sit in forma, vel ex Persona Judicis, vel propter non legitime factam Citationem ejusque Insinuationem.
113. Citatio invalida efficitur valida per comparitionem.
114. Citatio nulla sit per comparitionem legitima.
115. Sententiam definitivam venire nomine Actorum, affirmatur.
116. Distinguitur.
117. Acta Causæ seu Litis quomodo vocentur ab Oldendorpio.
118. Acta Causæ seu Litis sunt Attestationes, Confessiones, Scriptura, seu Instrumenta; Allegationes Juris & alia Probationes.
119. Instrumentum productum non esse de Actis, etiam facta Registratione.
120. Instrumenta semel producta esse effecta communia & de Actis.
121. Instrumentum speciale ad causam pendentem in Judicio exhibitum Parti non debet restitui.
122. Originalia debent penes Judicem remanere.
123. Generale Instrumentum etiam ad alias causas pertinens, in Originali restitui, & Copia apud Judicem remanere debet.
124. Copia per quem Exemplari debeat? Item, quid sit Exemplari?
125. Per Allegationes in Actis Causæ vel Litis quid intelligatur?
126. Merita Causæ deducere quid sit?
127. Allegationem Causæ succere incipit plerumque Actor.
128. Aliquando Reus.
129. Quid sit Probation-Schrift.
130. Exception- oder Elifiv-Schrift.
131. Deductio Juris & Facti, item in Jure & Facto funditte oder gegründete Deduction-Schrift.
132. Gegen-Deduction-Refutation- oder Widerlegungs-Schrift.
133. Necessarium est Factum bene deducere.
134. An Jura allegare liceat?
135. Illud omnino interdicendum non est.
136. Advocati non debent esse copiosi in allegando.
137. Accumulatio Allegationum nauseam facit Judici Acta perlegenti, Processum protrahit, & stultitiam Advocati prodir.
138. Informare Judicem in Jure, æque ridiculum est, ac si egrotus Medico curam præscribere veller.

139. Curia Parisiensis ad Advocatos diciturum.
 140. Permissum est, unam, vel alteram Legem aut Auctorem in terminis allegare.
 141. Ad marginem.
 142. Marginalis allegatio non semper observatur.
 143. Vulgares Juris Regulas, seu Brocardica sive Canones Logicos allegare superfluum est.
 144. Advocatus non debet Leges correctas allegare pro decisione Causarum, aut falsas Causas pro Allegationibus adducere.
 145. Quando & quomodo Submissio, vel Conclusio in Causa facienda?
 146. Actorum Divisio trimembris.
 147. Nomen Acta Jure Camerali sumitur vel late, vel strictè.
 148. Acta late quid sint Jure Camerali?
 149. Quomodo Germanicè vocentur.
 150. Acta strictè dicta quid sint?
 151. Acta late dicta dividuntur in Protocollum & Acta strictè dicta.
 152. Acta strictè dicta subdistinguantur in Scripta & Adjuncta.
 153. Scripta dicuntur aliàs Producta, Producten, *Schriften / Handlungen / Schriftliche Handlungen.*
 154. Producta quid sint?
 155. De Libello remissivè.
 156. De Exceptionibus.
 157. Dilatoris.
 158. Peremptoris.
 159. De Replicis.
 160. In quibus Punctis Replica Jure Camerali non admittantur.
 161. De Duplicis.
 162. Quibus in punctis in Camera non duplicetur.
 163. Productis pro diversitate Factorum diversa ac varia Rubrica ab Advocatis assignantur.
 164. In Camera Scripta post Exceptiones exhibenda sub nulla alia Titulatura, quam Replicarum aut Duplicarum.
 165. De numero Scriptorum juxta Ordinationem Camera exhibendorum.
 166. Hodie in Camera ultra Duplicas sine speciali permissu Judicis progredi non licet.
 167. Adjuncta, die *Beyslagen /* quid sint?
 168. Ad Actorum confessionem & validitatem qua requirantur?
 169. Acta Judicialia fiunt apud Judicem & Magistratum.
 170. Etiam Municipalem.
 171. Judicis est curare, ut Acta diligenter consignentur.

172. Con-

172. Consignatio Actorum fieri debet per Personam publicam à Judice adhibitam, scilicet Notarium.
 173. Vel Actuarium.
 174. Vel per alios duos Viros idoneos auctoritate Judicis electos.
 175. An hi possint alii extraneo hoc committere?
 176. Hodie in Judiciis specialiter constituuntur & adhibentur certi Actuarii.
 177. Quomodo hi aliàs vocentur?
 178. Ut Actuarius sit Notarius Publicus requiri, quidam statuunt.
 179. Contrarium asseritur.
 180. Actuarius Judicio peculiari Juramento obstrictus esse debet.
 181. Qualibus Personis provideri debeat Officio Actuarii.
 182. Actuarius quid sit?
 183. Necessitas hujus officii in Judicio.
 184. In quonam consistat Officium Actuarii.
 185. Scriba Acta conficiens explicare debet, à quibus, coram quo, quo tempore, & quo in loco conscripta sint.
 186. Per inspectionem Librorum perfectorum probari potest negativa.
 187. Actuarius debet omnia annotare, fideliter registrare, & ad Acta redigere, non solum quid actum, sed & quid non sit gestum.
 188. Quomodo Negativa probetur? remissivè.
 189. Quod in Actis scriptum non invenitur, nec actum presumitur.
 190. Non plus Actis probatur, quàm in iis expressum est.
 191. Juramentum Testium exactum esse non creditur, nisi de illo in Depositione confiteri.
 192. Actis inferenda quoque sunt Procuraciones, Delegationes, Subdelegationes, & similia Instrumenta.
 193. An Retorsionis Scriptum ad Acta recipiendum sit?
 194. Retorsio Jure scripto non probatur, sed Consuetudine tantum toleratur.
 195. Actuarius in Criminalibus Responsonem & Confessionem Inquisiti diligenter consignare & Actis Judicialibus apponere debet.
 196. Qualiter Consignatio Actorum in Criminalibus fieri debeat.
 197. Actuarius nihil aliena sed omnia propria manu in Actis consignare debet.
 198. Quando integra Instrumenta Contractus, vel Testamenta Actis inferenda sunt, tunc Actuarius ea per Amanuensem vel alium Scribam facere potest, dummodò ipse initium faciat & subscribat.
 199. Actuarius, qui cepit Acta Cause scribere regulariter mutari non debet.
 200. Quando mutari possit.
 201. Per quam mutatio illa vel Substitutio fieri debeat?
 202. Qua ad officium Actuarii spectant per Assessorem, vel alium Ministrum Judicii expediri nequeunt, nisi specialiter ad hoc sit deputatus.

203. Neque

203. Neque Judex, neque Arbitrator potest scribere Acta eorum se gesta.
 204. Etiam si Judex sit publicus Notarius.
 205. In causis brevioribus & modicis Judex Acta scribere potest, modo sit Notarius.
 206. Causa viles & breviores quæ?
 207. Judicis arbitrio id relinquitur.
 208. Judex potest Acta eorum se gesta scribere, ubi Consuetudo vel Statutum hoc concedit, vel quando non sunt in figura Judicii, vel sunt voluntaria Jurisdictionis.
 209. Actuarius non potest Scriptura Judicii, sive Acta sine Consensu Judicis publicare.
 210. Nec Partibus Actorum Copiam dare nisi mandato Judicis.
 211. Actuarius, si quid alteri Parti ostendit ante publicationem in causa, tenetur de falso.
 212. Actuarius non potest Testes sine Judice recipere.
 213. Actuarius potest sine permissu Judicis Scripturam facere de gestis in Judicio.
 214. Item absente Judice recipere Acta per Libellos, Exceptiones, Replicas, Duplicas.
 215. An Instrumenta, Confessiones, Juramenta, & Testes Judice non presente recipi à Tabellione possint?
 216. In Actuario requiritur peritia Juris.
 217. Actuarius tenetur Parti ad interesse, si imperitè quid fecerit.
 218. Vel si aliud, vel minus scribat, quam dictum fuit à Partibus.
 219. Vel scribat quod non debet.
 220. Vel aliquid occultet, aut debita Capitula omittat.
 221. Actuarius potest errorem in Registratura, vel Protocollo corrigere, vel addere, & omissum supplere, etiam post publicationem, si Parti nondum data sit Copia.
 222. Actuarius potest recusari in Examine Testium propter suspicionem sicuti & Judex.
 223. Si Actuarius injustè recusetur, habet Actionem Injuriarum.
 224. Materia Actorum Judicialium quæ.
 225. Actis an inserenda sint Procuraciones, Delegaciones, Subdelegaciones, ac similia Instrumenta, & inserta an probent sine Originalium productione? remissivè.
 226. Acta debent fieri in Judicio.
 227. In Jure seu loco in quo Jus dicitur.
 228. Coram Tribunali.
 229. Apud Acta.
 230. In illis, quæ sunt Jurisdictionis contentiosa, & causa cognitionem requirunt, locus publicus & solemniter servandus est.
 231. Apud Acta fieri, quæ intelligantur.
 232. Quod dici solet, Acta esse, ubicumque est Judex, & apud Acta geri, quod fit apud eum etiam extra locum Judicii, pertinet tantum ad ea, quæ sunt voluntaria Jurisdictionis.
 233. Quare hæc Acta dicantur publica?

234. Quic-

234. Quicquid in Judicio super causis controversis presente Judice & Tabellione fit, id dicitur esse de Actis.
 235. Semel Actis addita sunt pars Actorum.
 236. Acta sunt utrique Parti communia.
 237. Instrumenta semel producta efficiuntur communia, adeo, ut Adversario quando-
 cunque petenti eorundem exhibitio denegari non possit.
 238. Nihil ex Actis, nisi utraque Parte consentiente mutari aut imminui potest.
 239. Responsa Juris, seu Consilia Prudentum etiam post conclusionem in causa factam producere licet.
 240. Responsa seu Consilia non habentur pro parte Actorum.
 241. Non debent necessarid communicari, aut Copia eorum Parti dari.
 242. Neque in referendo, neque in votando modum decisionis causa determinare, nec quoad factum ullo modo attendi.
 243. Consilia cum aliis Productis tanquam Adjuncta judicialiter exhibitæ sunt pars Actorum, ac desuper Pars adversa audienda est.
 244. Acta Judicialia actanda sunt tempore diurno, non verò nocturno.
 245. Testes non possunt nocte recipi, nec alii Actus fieri, qui Judice pro Tribunali sedente expediendi sunt.
 246. Nisi accendatur Candela.
 247. Acta non debent confici in Feriis.
 248. Nisi in casibus exceptis, remissivè.
 249. Acta Judicii voluntaria Jurisdictionis possunt fieri tempore Feriarum; item Acta in honorem DEI introductorum.
 250. Secus est in Actis contentiosa Jurisdictionis.
 251. Nisi Pars non contradixerit.
 252. Acta debent fieri Parte presente, vel citata & contumaciter absente.
 253. Alias non probant, nec alteri prejudicant.
 254. Nihil apud Acta Judicialia admittendum, super quo non audiantur Partes: ab altera Parte illatum, aut communicandum, aut rejiciendum.
 255. Omnia quæ ab una Parte producantur in Judicio, communicanda esse alteri, ut respondeat, probatur.
 256. Partis multum interest, ne Actis addantur, de quibus ipsi non constat.
 257. Acta Scripturam requirunt.
 258. Scriptura est de natura Actorum.
 259. Acta Judicialia ad primam essentiam Scripturam desiderant.
 260. In Libello, Sententiâ, & Appellatione.
 261. Quando Scriptura requiratur ad Libellum? remissivè.
 262. Item ad Sententiâ? remissivè.
 263. Et ad Appellationem? remissivè.

B

264. Acta

264. Acta non videntur desiderare Scripturam ab initio, postea tamen conscribenda sunt per Judicii Notarium.
265. Quare Acta scribantur?
266. Acta in summaris quoque causis scribi debent.
267. Et coram Arbitro facta in Scripturam redigenda.
268. In causis levibus, modicis vel brevioribus Scriptura non desideratur.
269. Sed Assertioni Judicis & Relationi Officialis, sive Apparitoris creditur.
270. Scriptura non requiritur, ubi Partium consensu Judex, vel Arbitrator sine Scriptura procedit.
271. Acta debent justo ordine, id est, adjectione loci, temporis, scilicet Anni, Mensis ac Diei, ut & Personarum scilicet à quibus, & coram quo gesta, scribi.
272. Olim habuerunt Volumina Gestorum, in quibus Acta consignabantur.
273. Hodie omnia in Judicio gesta in Protocollo describuntur.
274. Acta conscripta publicari debent.
275. Maxime Testium Attestata, & Sententia.
276. De Attestatorum publicatione, remissivè.
277. De publicatione Sententia, remissivè.
278. Acta publicari non possunt sine mandato Judicis.
279. Quando Actorum publicatio necessaria, vel non? remissivè.
280. Quomodo Acta publicentur? remissivè.
281. Publicatio fieri solet coram Judice pro Tribunali sedente, & quidem adversè Parte presente, vel legitime citata.
282. In Actorum publicatione adhiberi quoque debet Subscriptio Notarii, vel alicujus Officialium, cui Actorum custodia commissa; Testium presentia non desideratur.
283. Subscriptio per Magistratus Actorum Curia facta plenè probat.
284. Acta Judicii ad validitatem suam non requirunt Testes.
285. In his, quæ apud Acta constituuntur, Magistratus, vel Judex Testium vice est.
286. Acta habent vim tot Testium, quot aliàs ad Actum aliquem requiruntur.
287. In quibus hoc non procedat?
288. Testes ad validitatem, sive solemnitatem Testamenti coram Actis conditi, vel insinuatì, non sunt necessarii.
289. Usus & Praxis hodierna.
290. Ipsa Acta sunt loco Testium.
291. Auctoritas Judicialis publica æquipollet numero Testium, qui aliàs in Testamento requiruntur.
292. Testamentum confirmatur quando Scriptum involutum Judicis in Judicio offertur, ut illud ad Acta referat, & in Archivo reponat.

293. Item

293. Item quando Personis publicis Judicii audientibus & videntibus Testamentum conditur.
294. Acta probantur per Scripturam.
295. Scilicet publicam in presentia & jussu Judicis ab Actuario factam etiam sine Testibus.
296. Ad probationem Insinuationis Testamenti præter Acta nulli Testes requiruntur.
297. Fides publica Testamenti Actis cujuscunque Judicis vel Municipum insinuatì Testamentum adminiculis non est juvanda.
298. L. 19. Cod. de Testament. exponitur.
299. Ad probationem facta Insinuationis, vel duos saltem Testes requiri statuunt nonnulli.
300. Quo de casu hanc Sententiam accipiant.
301. Hanc explicationem non sine magna dubitatione transire probatur.
302. Quid in dict. L. 19. Cod. de Testament. verba illa: oblatas Preces secundum voluntatem &c. insinuent vel inferant.
303. Uberioris cautela, & facilioris probationis gratia à tergo Precum sive Supplicationis, qua Insinuatio Testamenti petitur, uno aut altero verbo annotatio fieri solet.
304. Non per modum Decreti aut Confirmationis, sed per modum Signi & Testimonii rite facta oblationis & receptionis.
305. Quomodo hac annotatio seu Scriptura vocetur?
306. Solet quoque Scheda probatoria ex Cancellaria dari, quam Recognitionem vocant.
307. Alii Antigraphum, ein Gegen-Bekanntnuß oder Schein nominant.
308. Acta, quæ Scripturam requirunt, Scriptura tantum probantur.
309. Non per Testes.
310. Acta non requirentia Scripturam per Testes probari possunt.
311. Quando Actorum quæ necessarìo scribuntur, Scriptura est amissa vel deperdita, tenor eorum etiam Testibus probatur.
312. Dummodò scripta fuerint Acta, & Testes deponant non solum ita actum, sed & in Scripturam redactum fuisse.
313. Probantur etiam per Confessionem Partis.
314. Et per ipsam Judicem, vel Arbitrum.
315. Actorum Judicialium finis est Sententia.
316. Acta sunt media, vel vehicula ad Sententiam obtinendam.
317. Acta Judicii presumuntur esse justa.
318. Solemnia & valida.
319. Vera.
320. Plenam fidem ac vim publicam habent.
321. Actis creditur, nisi aliud probetur.

B 2

322. Veri-

322. Veritatem probatam faciunt.
 323. Si Sententia in Acta relata contineat partem citatam esse, non admittitur probatio in contrarium.
 324. Notorium inducunt.
 325. Inter easdem scilicet Personas.
 326. Fundans se super Actis non presumitur calumniari.
 327. Acta plenè probant etiam absque Testibus.
 328. Acta coram Arbitro facta Testes requirunt.
 329. Acta habent paratam Executionem.
 330. Vis Actorum non procedit tantum affirmativè, sed & negativè.
 331. Actis non plus probatur quàm in eis est expressum.
 332. Quod Acta non loquuntur, aut testantur, non habetur pro gesto.
 333. Si in Actis non constet de Libello, Litis contestatione, & aliis, ad Processum pertinentibus, eorum omisso eo ipso sufficienter probata est.
 334. Id maximè in Juramento Testium obtinet.
 335. Acta inter alios facta non probant in prejudicium Tertii.
 336. Res inter alios acta, aliis non prejudicat.
 337. Licet eadem sit causa.
 338. Res inter alios acta nocet etiam Tertii, si in his eadem sit ratio.
 339. Sententia inter alios lata parit exceptionem rei judicatae, & aliis nocet, quoties eadem causa vincendi, idemque Status causa apud Judicem eundem.
 340. Acta facta in uno Judicio, probant in alio Judicio seu alia Instantia.
 341. Acta Judicialia probant inter easdem Personas etiam in secundo Judicio.
 342. Modò in eo producta fuerint specificè seu speciatim.
 343. Non sufficit Acta simul in Filza seu Rotulo produci.
 344. Finita Instantia pereunt omnia Acta.
 345. Pertinentia ad Ordinem Judicarium, seu Processum.
 346. Exempli causa Libellus, Litis contestatio, Juramentum Calumnia.
 347. Acta respicientia Merita Cause non pereunt in secunda Instantia, uti Attestationes, Confessiones &c.
 348. An & quatenus Acta in uno Judicio, probent in alio inter diversas Personas.
 349. Acta facta in Judicio Civili, an & quatenus probent in Criminali.
 350. Acta facta in Judicio Criminali, an fidem faciant in Civili.
 351. Acta facta coram Judice Seculari, an & quando probent coram Ecclesiastico?
 352. Acta facta in Judicio Possessorio, an & quando probent in Petitorio.
 353. Acta facta in Judicio Summario, an & quando probent in plenario?
 354. Acta in una Civitate facta, an faciant fidem ubique?
 355. Acta coram Judice incompetente, an & quando probent?
 356. Acta facta coram Arbitro, an & quando probent in Judicio ordinario?

357. Actis

357. Actis non inspectis, Judex nihil in prejudicium cujusquam decernere debet.
 358. Pronunciatio facta per Judicem, non habitis Actis non valet, etiamsi Sententia esset bona, & relata secundum Acta.
 359. Actorum veritas ante omnia est consideranda & servanda.
 360. Actorum veritatem potius sequi oportet, quam quod ex silentio.
 361. Judex ul ea, quae in Actis ab electo Notario vel Actuario consignantur, adstringitur.
 362. Judicem non est Acta facere, sed ea conservare, & secundum ea judicare.
 363. Judicem debere judicare secundum acta actitata & probata, statuitur.
 364. Juxta conscientiam, repugnantibus licet Actis, Judicem Sententiam rectè dicere asseritur.
 365. Acta Judicii sunt perpetua.
 366. Fidem faciunt perpetuam, mortuo etiam Judice vel remoto.
 367. Ex Actis judicare cogitur, qui in defuncti Judicis locum surrogatur.
 368. Acta non debent circumduci.
 369. Circumduci, quid sit.
 370. Potest interesse Judicis ob publicam utilitatem, ut Acta non circumducantur.
 371. Post rem judicatam Judex jubere non potest Acta circumduci.
 372. Acta Judicialia pro desiderio Partium non sunt abolenda ex Chartophylacio, nec comburenda, vel è medio tollenda.
 373. Sed occludenda & Sigillo munienda.
 374. Solet à Principe impetrari, ut Acta, praesertim criminalia, aboleantur, vel Sigillo Principis obsignentur, si Tertius ex confessione Partis gravetur, vel ipsius fama sugilletur.
 375. Actorum verba emendare tenore Sententiae permanente non est prohibitum.
 376. Verbum condemnare & absolvere in Sententia contentum, antè pronuntiationem, non post publicationem mutari potest.
 377. Acta coram Judice incompetente sunt nulla.
 378. Nisi ejus Jurisdictio prorogata fuerit.
 379. Acta & Probationes eo tempore facta, quod à futuro eventu potest esse incongruum, valent, si accedat Sententia per quam scrupulus incompetentiae Judicis removetur.
 380. An Acta coram Judice errante valeant?
 381. Distinguitur.
 382. Acta per delegatum ignorantem delegantis mortem sunt nulla.
 383. Acta coram Judice vel Magistratu falso, incapaci, vel inhabili, non valent.
 384. Nisi per errorem communem reputatus habilis.
 385. Vel auctoritate publica, & ab eo, qui eligere potest, electus & admissus fuerit.

B 3

386. Ob

386. *Ob utilitatem publicam supplet defectum ac inhabilitatem Persona publica auctoritas.*
387. *Instrumenta & Acta confecta à Tabellione vel Notario, quamdiu se pro tali gessit, postea verò apparet ipsum non fuisse talem, valent.*
388. *Non ita in terminis, ubi quis sibi ipsi munus assumpsit.*
389. *Sed ubi quis creatus ab eo, qui potestatem creandi habebat.*
390. *Vel quando quis Notariatum exercet sciente & patiente superiore, habente potestatem creandi Notarium.*
391. *An Princeps inidoneum vel inhabilem promovendo videatur de ejus habilitate dispensare?*
392. *Acta per Judicem recusatum post recusationem facta, sunt ipso jure nulla.*
393. *Quid jure Canonico obtineat?*
394. *Acta coram Judice recusato facta valent, si Pars post oppositam recusationem coram Judice recusato litigaret.*
395. *Item quando post oppositam recusationem Judex de commissione sibi à Principe facta in causa procederet.*
396. *Vel quando recusatio non esset in Scripturam redacta.*
397. *Aut si recusatio esset opposita post conclusionem.*
398. *Nisi causa suspicionis superveniat post conclusionem in causa factam: vel tum demum ad notitiam recusantis perveniret.*
399. *Etiam solo Juramento probari potest causam suspicionis de novo supervenisse.*
400. *Quando exceptio recusationis concernit defectum nature, tum semper opponi potest.*
401. *Acta per Procuratorem illegitimum non valent.*
402. *Omnino tenere Processum, quousque adversus Procuratorem excipitur, statuitur.*
403. *Acta ex defectu mandati nulla per subsequentem ratificationem convalidantur.*
404. *Acta cum Minore, vel ejus Procuratore valent in Minoris favorem & commodum.*
405. *Non ad prejudicium illius.*
406. *Acta nulla, etiam utiliter facta pro Minori, si per adversarium ante Sententiam dicantur nulla, non sustinentur.*
407. *Acta facta cum Persona inhabili, possunt unica Citationem & Audientiam cum Persona habili repeti & redintegrari.*
408. *Partes litigantes Acta Judicii non substantialia ratificare possunt.*
409. *Acta substantialia à Lege pendent, non ab arbitrio & consensu Partium.*
410. *Idem est in Criminalibus.*
411. *In Processu Criminali non potest sequi condemnatio valida, si Processus est nullus.*
412. *Si dubitatur an Substantialia intervenerint, statim Confessione Partium.*
413. *Supremi Judices non adstringuntur ad Solemnia Judicii.*

414. Si

414. *Si Pars consensit, ut Testes examinati Parte non citata, probeant, potest valida Sententia ferri.*
415. *Licet Partes nequeant validare Acta nulla & Sententiam nullam, ut valeant qua talia, possunt tamen sese obligare de illis parendo in vim Pacti & Conventionis.*
416. *Acta cancellata nullam faciunt probationem.*
417. *Quando additiones scriptæ reperiuntur diverso atramento.*
418. *Nisi Notarius in fine hæc verba subjunxisset: Quod supra cancellatum vel inductum est, in tali loco, id ego feci manu propria.*
419. *Acta causa corrumpens crimen falsi committit, & causam amittit.*
420. *De poena ejus qui Acta delet, falsificat & dissigillat, remissivè.*
421. *Si eum, qui ejusmodi Acta produxit, penituerit, & scripta ista, vel statim laceraverit, vel saltem occultaverit, an nihilominus poena falsi teneatur?*
422. *Distinguitur.*
423. *Acta manca & imperfecta rejiciuntur.*
424. *Atque Judex Parti inde damnum sentienti ad interesse tenetur.*
425. *Suisque sumptibus supplere debet secundum Ordinationem Camera Imperialis.*
426. *Nisi citra Judicis culpam discrepta, vel aliàs manca fuerint.*
427. *An ob Acta non legitimè scripta mulchandus quoque Judex inferior.*
428. *Alleganti Actorum defectum & restorationem petenti probatio incumbit.*
429. *Quomodo Actorum defectus probetur.*
430. *Quando Acta Judicii planè amissa, quomodo succurratur Parti?*

Ox ACTA, deducitur à verbo agere, de cujus verbi significatibus, quos in Jure habet, vid. Barnab. Briffon. in tractat. de Verbor. que ad Jus pertinent, significat. lib. 1. lit. A. & Joh. Jacob. Wissenbach. ad tit. de verbor. & rer. significat. disputat. 8. thes. 17.

Acta significatione generali dicuntur, quæcunque aguntur, sive re, sive verbis, l. 19. ff. de verbor. significat. l. 2. §. 1. de capite minutis. Francisc. Stypmann. in tractat. de Referendar. & eorum officio in legendis Actis cap. 5. num. 2. Significatione speciali denotant consignationes rerum gestarum, Stypmann. dict. cap. 5. num. 3. Atque ita Actorum nomen collectionem quandam importat, accipiturque pro quadam rerum actarum congerie in Tabulas, vel Commentarium redacta, vel etiam pro ipsis Commentariis, in quibus perscripta sunt ea, quæ aguntur, Cicer. Trebonio lib. 10. epist. 24. Vocantur Gallicè Actes, Germanicè Handlungen/ Geschichten; & sunt vel publica, vel privata, David Döring. in Bibliothec. Cror. verb. Acta Judicii. num. 12. Stypmann. dict. cap. 5. num. 3.

Quam-

7. Quamvis Acta propriè dicantur Scripturæ factæ in Judicio, vel coram Judice, l. acta. 45. ff. de re judicat. Bartol. in l. illud, quod. 19. Cod. de SS.
8. Eccles. David Döring, dict. verb. Acta Judicii. num. 5. & 11. Usu tamen hodierno, Actorum significatio, ad Acta quoque privata, quæ extra Judicium, & sine Judice apud Notarios Contractuum fiunt, redacta est, Dav. Döring, dict. num. 5. in fine.
9. Acta privata etiam sunt Libri in quibus Privati Rationes suas, vel alios Actus, veluti Testamenta, & Contractus consignant, Stypmann, dict. cap. 5. num. 4. Huc referri possunt Manualia Partium acta, Berlich. part. 2. decis. 293. num. 3. Mey. part. 2. decis. 69. num. 5. & part. 7. decis. 193. num. 2.
10. Alio planè sensu Acta coram Judicibus in privatis negotiis, Acta ad Jus Privatorum pertinentia dicuntur in l. in fraudem. 45. §. ex his. 4. ff. de Jure Fisci. Dav. Döring, dict. num. 12. in fin.
11. Acta publica, Gallicè Actes publiques, les Registres publiques, iterum sumuntur vel strictè pro iis Actis quæ ad publicam utilitatem immediatè, primariò, & principaliter pertinent, uti sunt Libri ac Tabulæ continentis publica Reipublicæ vel Civitatis Acta, & Negotia, seu Statuta, in quibus res gestæ Principis, aut Populi, aut Leges scriptæ, Cicer. tom. 2. in M. Anton. Philippuâ primâ, Oratione 44. pag. 519. Dav. Döring, dict. num. 5. Stypmann, dict. cap. 5. num. 5. Ad quæ referenda, quæ hodie in Comitibus Imperii Romani tractantur & conscribuntur.
12. Vel accipiuntur latè pro omnibus illis Actibus, qui fiunt coram Magistratu, l. 2. Cod. de edendo. ibique Accurs. Cod. de aliment. pupill. præstamb.
13. Anton. Faber in Cod. tit. de edendo. definit. 8. num. 2. Seu potius pro Scripturis illarum rerum, quæ apud Judicem peraguntur, Paul. Christianæ. volum. 1. Decis. Cur. Belg. 254. num. 1. Joh. Harprecht. in Commentar. ad Institut. §. 12. & ult. de adoption. num. 4. ubi scribit, quòd Acta olim fuerint scripta & Commentarii publici, in quos ea, quæ vel in Consistoriis Principum, vel in Auditoriis Præsidum, aut Magistratum gerebantur, conjicerentur, vid. quoque Henr. Hahn. in Observat. ad Wesenbec. part. 1. tit. de adoption. num. 5.
14. Et sic denotant omne id, quod factum est in Judicio, vel in quali quali figura Judicii, Marant. part. 2. tit. de Actor. edition. Petr. Frider. Mindan. lib. 2. de Mandat. cap. 47. num. 19. & cap. 66. num. 3. Mascard. de Probation. conclus. 32. & seqq. Pacian. de Probation. lib. 1. cap. 65. Cuiac. lib. 15. observat. 37. in præsentia Judicis, Pacian. dict. cap. 65. num. 42. & seqq. & manu Tabellionis ad hoc constituti, jussu Judicis conscriptum extat, Mascard. dict. conclus. 32. num. 1. 2. & 3. Joh. Althuf. in Dicaolog. lib. 3. cap. 41. num. 21. five ad causam publicam, five privatam pertineat, Stypmann, dict. cap. 5. num. 6. David
15. Döring, dict. verb. Acta Judicii. num. 13. Imò Acta hic vocantur non solum, quæ

quæ fiunt in contradictorio Judicio, sed omnia, in quibus Decretum Judicis interponitur, ut in Tutelis, Curâ, Emancipatione, & similibus, Dav. Döring, dict. loc. num. 47.

Sunt igitur Acta hîc, res in Judicio gestæ, vel Scripta, in quæ res in Judicio gestæ, memoriæ causâ sunt redactæ, cum adjecto Loco, Mense, Die, & Anno, Althuf. dict. loc. Publica autem dicuntur hujusmodi Acta in l. 4. §. ult. ff. de fidejussor. & nominator. & hared. Tutor. & Curator. & in l. 2. Cod. de edendo. vel quia sunt confecta apud publicas personas, quales sunt ipsi Judices, & Judicii Actuarii, Dionys. Gothofred. in Not. ad l. 2. Cod. de edendo. lit. H. Item quia facta autoritate publicâ, & jussu personæ publicæ, ut Judicis, Althuf. dict. cap. 41. num. 22. Mejer. in Colleg. Argentorat. tom. 1. tit. de fide Instrumentor. thes. 3. num. 1. Dav. Döring, dict. verb. Acta Judicii, num. 14. Vel etiam quia fidem publicam habent, Brunemann. ad dict. l. 2. Cod. de edendo.

Hæc Acta concernunt, vel voluntariam, vel contentiosam Jurisdictionem, l. 12. ff. de offic. Proconsulis & Legat. Stypmann, dict. cap. 5. num. 7. Illa apud Magistratum inter consentientes & volentes, non verò inter litigantes peraguntur, & ab autoritate Legis vel Magistratus dependent, Struv. in Syntagm. Jur. Civil. exercitat. 4. thes. 71. Hoc modo dicitur, donationes interveniente Actorum testificatione confici, in l. data jam pridem. 27. Cod. de donation. Actis insinuari, §. 3. Institut. de donation. & l. in donationibus. 31. Cod. eod. in Acta referri, dict. l. 4. §. 3. ff. de fidejussor. & nominator. id est Literis publicis consignari, Bachov. ad Institut. dict. §. 3. de donation. five in Tabulas & Libros publicos redigi, Struv. in Syntagm. Jur. Civil. exercitat. 40. thes. 10. Donationem non excedentem legitimum modum, Actis non indigere, l. 34. §. 4. in princ. Cod. de donation. Donationem verò legitimum modum excedentem Actis indigere, eod. §. 4. in fin. Securum esse, qui Actis cujuscunque Judicii, aut Municipum, mentis suæ postremum publicavit Judicium, l. 19. Cod. de Testament. id est, apud Acta testatus fuerit, per l. sancimus. 27. verb. vel inter Acta manifestaverit. dict. tit. Cod. de Testament. Tabor. in tractation. Analyt. Synthet. de Testament. Principi vel Comiti oblato, legis 19. Cod. de Testament. Theoriam & Praxin ostendente, cap. 2. §. 4. Servum, quem Dominus Actis intervenientibus Filium suum nominavit, liberum esse, §. fin. Institut. de Adoption. Stypmann, dict. cap. 5. num. 8. & 10.

Hæc Acta vocantur aliàs publica monumenta, l. 6. Cod. de re judicat. vel gesta, quæ sunt relata in publica monumenta habere volumus perpetuam firmitatem, &c. & l. 34. in princ. dict. tit. Cod. de donation. vers. non indigere monumentis &c.

31. Acta Judicii, seu Municipum, id est Gerichts- oder Raths-Acta, generaliter censentur & judicantur ibi esse, ubi Judex est, & fit aliquid autoritate Judicis, citra loci considerationem, l. 5. & 7. ff. de manumiss. vindict. Berlich. part. 1. conclus. 4. num. 1. Carpzov. in Jurisprud. Forens. part. 2. constitut. 14. definit. 9. num. 5. Richter. part. 1. decis. 30. num. 20. Besold. in Thesaur. Pract. part. 1. lit. G. verb. Gerichts-Acta, num. 40. in Additionibus. Tabor. in dict. tractation. de Testament. Principi vel Comiti oblato, dict. cap. 2. §. 4.
32. Et apud Acta fieri dicuntur, quæ geruntur coram Judice, etiam extra locum Judicii, Wesenbec. in Paratitl. ad ff. tit. qui Testament. facere possunt, num. 10. Vultej. volum. 1. Consil. Marburg. 34. num. 9. Berlich. part. 1. decis. 85. num. 3. Eckolt. in compendiar. Pandectar. tractation. dict. tit. qui Testament. facere possunt, §. 10. Carpzov. dict. definit. 9. num. 6. & part. 3. constitut. 3. definit. 18. num. 4. Mey. part. 7. decis. 179. num. 2. in his scilicet quæ sunt voluntariæ Jurisdictionis, Wesenbec. in Paratitl. dicto loco. & consil. 28. quest. 24. num. 24. Berlich. dict. decis. 85. num. 3. Vultej. dict. consil. 34. num. 10. Dav. Döring. in dict. verb. Acta Judicii. num. 19. Mey. ad Jus Lubecens. part. 2. tit. 1. artic. 2. num. 118. Tabor. dict. §. 4. & cap. 5. §. 7. Atque ideò Testamentum domi ab ægrotto coram Judice, & Judicii Actuario, ad ægroti petitionem comparentibus conditum valet, Wesenbec. dict. num. 10. ibique in Observat. Hahn. & dict. num. 24. consil. 28. Berlich. dict. decis. 85. num. 2. & 3. qui tamen num. 6. 7. & seqq. de Jure Saxonico contrarium statuit, Struv. in Syntagm. Jur. Civil. exercitat. 32. thes. 9. Joh. Strauch. ad univers. Jus Justinian. privat. disputat. 9. thes. 31. Brunnemann. in repetit. Paratitl. tit. de Testament. quest. 21. Wesenbec. dict. tit. qui Testament. facere possunt, quest. 23. & Mey. ad Jus Lubecens. dict. artic. 2. num. 113. 114. & seqq. Tabor. in dict. tractation. de Testament. Principi vel Comiti oblato, dict. cap. 2. §. 4. & cap. 5. §. 7. contra Vultej. volum. 1. Consil. Marburg. 34. num. 55. quia Testamenti factio est Actus voluntariæ Jurisdictionis, Wesenbec. dict. num. 10. & dict. consil. 28. quest. 24. num. 24. Berlich. part. 3. conclus. 4. num. 10. in fin. Vultej. dict. consil. 34. num. 11. Carpzov. in Jurisprud. Forens. part. 3. constitut. 3. definit. 16. num. 6. Mey. ad Jus Lubecens. dict. artic. 2. num. 110. Richter. part. 1. decis. 30. num. 21. qui proculdubio coram Judice ubique locorum, non solum in Judicio, sed etiam extra illud, expediri potest, §. servi verò à dominis. 2. Institut. de libertin. l. 2. ff. de offic. Proconsulis. l. actus. 8. Cod. de feriis. l. 3. Cod. de emancipation. Liberor. l. 3. & seqq. ff. de manumiss. vindict. Carpzov. dict. definit. 16. num. 7. Eckolt. dict. tit. qui Testament. facere possunt, §. 10. Nec Affessorum præsentia requiritur, Tabor. dict. cap. 5. §. 7. Ubi observandum, quod Magistratus vocatus, cum Actuario cogatur adire aedes privati, ceu notant Bachov. & Hahn. in Observat. ad Wesenbec. dict. num. 10.
38. Jure Saxonico Testamentum factum ab ægrotto, vel alio extra Judicii locum

locum coram Judice & uno vel altero Scabino, vel etiam duobus Scabinis, specialiter autoritate Judiciali ad hunc Actum ablegatis demum substitit, Carpzov. in Jurisprud. Forens. part. 3. definit. 22. junct. definit. 16. & 17.

Nec sufficit, si Testator ipsemet; vel alius ejus nomine privatum quosdam è Senatu, vel Judicio ad id roget, tanquam Testes, vel illi fortuito advenerint, Carpzov. dict. constitut. 3. definit. 20. num. 3. Richter. part. 1. dict. decis. 30. num. 13. sed necesse est, ut ipse Judex, vel Senatus à Testatore, vel alio ejus nomine rogatus, certis personis, quæ sunt in officio, committat, & injungat, ut nomine Judicii vel Senatus Testamenti factioni intersint, Carpzov. dict. definit. 20. num. 4. Richter. dict. num. 13. Non tamen requiritur solennis Judicii ordinatio, Carpzov. dicto loco. nec opus est, ut Judex in loco Judicii Scabinos ableget, sed in sua domo quoque iis hoc negotium committere potest, Richter. dict. decis. 30. num. 14.

Jure Provinciali Nassovico inter alia requiritur, ut vocentur, & simul præsentibus sint, quatuor Scabini, vel quatuor alii Viri fide digni, cum Scribâ Judicii, vel in hujus absentia Prætor, Pastore, vel Notario, Nassau-Caseneleobogische Lands-Ordnung part. 3. cap. 2. §. 8. & 9. Non valet Testamentum, aut donatio mortis causa, extra locum Judicii coram solo Judice, vel Quæstore facta, si non unà cum Judice ad minimum unus, vel alter Scabinus, vel Actuarius præsens fuerit, Berlich. part. 1. dict. decis. 85. num. 1. & seqq. Carpzov. part. 3. constitut. 2. definit. 7. num. 1. & constitut. 3. definit. 17. atque lib. 6. Respons. Jur. Electoral. 12. Richter. dict. decis. 30. num. 28. Stypmann. dict. cap. 5. num. 52. & 53. Tabor. dict. cap. 2. §. 4. & cap. 5. §. 6. in fin. Eckolt. dict. tit. qui Testament. facere possunt, §. 8. Nam quæ à solo Judice remotis ejus Affessoribus, & Scabinis extra locum Judicii fiunt, coram Actis in figura Judicii fieri non censentur, Carpzov. dict. constitut. 2. definit. 7. num. 3. & dict. constitut. 3. definit. 17. num. 6. Mey. part. 1. decis. 179. num. 5. & ad Jus Lubecens. part. 2. tit. 1. dict. artic. 2. num. 95. Nec coram unico Scabino, & Notario Judicii Testamentum extra Judicium validè conficitur, Carpzov. dict. constitut. 3. definit. 18. Richter. dict. decis. 30. num. 11. Imò & firmum esse Testamentum coram uno Scabino & Notario conditum, Facultat. Wittenberg. judicasse testatur Georg. Schultz. in Synops. Institut. de Testament. ordinand. lit. d. num. 3. Struv. in Syntagm. Jur. Civil. exercitat. 32. thes. 9. in fin. Neque sufficit, si solus Notarius, vel Actuarius Judicii ablegetur, eique Testator Testamentum insinuet, Richter. dict. decis. 30. num. 10. licet Testamentum, vel donatio mortis causa apud Acta in loco Judicii coram solo Judice, vel Quæstore, non præsentibus aliis Scabinis, vel Actuario facta aut insinuata, valida sit, l. omnium. 19. vers. Qui

- Actis cujuscunque Judicii. Cod. de Testament. Carpzov. part. 3. constitut. 2. dict. definit. 7. num. 7. & constitut. 3. definit. 15. num. 5. 6. 7. 8. & seqq. atque definit. 17. num. 1. Richter. part. 1. decis. 30. num. 28. Eckolt. tit. qui Testament. facere possunt, dict. §. 8.*
50. *Cum sufficiat fieri Testamentum, aut donationem mortis causa apud Acta, l. sancimus. 27. Cod. de Testament. quæ à solo etiam Judice pro Tribunali sedente, haud præsentibus aliis Senatoribus & Affessoribus repræsentantur, Carpzov. dict. constitut. 3. definit. 15. num. 8. Eckolt. dict. §. 8.*
51. *Neque pluralitas Judicum aut Scabinorum fidem hisce Testamentis tribuit, alioquin nec duas, nec tres Personas ad Judicium pertinentes pro Testamenti factione sufficere quis dixerit, §. sed cum paulatim. 3. Institut. de Testament. ordinand. Sed sola Judicialis Auctoritas, quam Judex solus in loco Judicii pro Tribunali sedens repræsentat, ejusmodi Testamentis robur tribuit, Carpzov. dict. part. 3. constitut. 2. definit. 7. num. 8. 9. & 10.*
52. *Nec Actuarii omissionem hoc Testamentum vitare testatur, Carpzov. dict. constitut. 3. definit. 32. & Eckolt. dict. §. 8. per l. 18. & 19. Cod. de Testament.*
53. *Testamentum apud incompetentem quoque Judicem confici, Actisque insinuari potest, l. 2. ff. de offic. Proconsulis & Legati. Carpzov. part. 3. decis. 293. num. 17. & seq. & in Jurisprud. Forens. part. 3. dict. constitut. 3. definit. 13. num. 5. Mev. part. 3. decis. 195. Hahn. ad Wesenbec. dicto loco. Brunnemann. ad l. 2. ff. de offic. Proconsulis & Legati. Tabor. in dict. tractation. Analyt. Synthet. de Testament. Principi vel Comiti oblato, cap. 5. §. 6. Mev. ad Jus Lubecens. dict. artic. 2. num. 104.*
54. *Sufficit enim quali quali Jurisdictione uti, inferiorem, an superiorem habeat non distinguitur, Berlich. part. 2. conclus. 4. num. 32. modò Jurisdictione utatur, Mev. dict. artic. 2. num. 105. cum sine hac nec Judicium, nec Acta sint, & dicantur: unde in iis Oppidis, ubi Magistratui non competit Jurisdictio, sed penes superiorem est, coram isto nemo validè testabitur, Mev. dict. artic. 2. num. 106.*
55. *Sicuti nec valet Testamentum coram Sculteto, & Scabinis paganis factum, cum nulla gaudeant hi Jurisdictione, Carpzov. dict. constitut. 3. definit. 21. Finckelthaus. Observat. 75. Berlich. part. 1. decis. 93. num. 31. Mev. dict. artic. 2. num. 107. & 122. Tabor. dict. cap. 5. §. 6. nisi his specialiter à Domino, cui Jurisdictio comperit, ea fuerit concessa, Carpzov. dict. constitut. 3. definit. 21. num. 1. Eckolt. dict. §. 8. Tabor. dicto loco. vel hi ab habentibus Jurisdictionem, specialiter ablegati fuerint, Berlich. decis. 93. num. 10. Carpzov. dict. definit. 21. num. 2. Mev. dict. artic. 2. n. 123. Richter. dict. decis. 30. num. 32. Eckolt. ibid. verùm, cum in nonnullis locis etiam hi habeant Jurisdictionem, ad cujuscunque Loci Statuta & Consuetudines respiciendum esse docet, Eckolt. dict. §. 8. Coram solo Sculteto, aut solo*

Quæsto-

Quæstore pagano validè confici Testamentum tale, negat Tabor. dict. cap. 5. §. 6. Judex aliàs etiam coram seipso, & propriis Actis insinuare potest, præsentè Actuario & Scabinis, Carpzov. dict. constitut. 3. definit. 14. Eckolt. dict. §. 8.

63. *Quæritur, an ejusmodi Testamentum per Procuratorem, vel per Epistolam insinuari possit? Neg. Reufner. in tractat. de Testament. volum. 2. part. 4. cap. 19. num. 23. & seqq. Carpzov. dict. constitut. 3. definit. 23. Eckolt. dict. tit. qui Testamentum facere possunt, §. 9. [De Jure Cam. conf. D. Hofmanni Supplication. tit. 30. num. 28.]*

64. *An ergò per Advocatum, vel Notarium? 12. Voluntatis declarationem & manifestationem explicitè verbis ore prolatis per Advocatum, aut Notarium expediri posse, modò præsens Testator affirmet hanc esse ultimam suam voluntatem, Recess. Imper. Colonienf. de Anno 1512. tit. Von Testamenten. 2. §. Die Form eines Testaments. 7. vers. Doch also / daß er öffentlich aussage / daß solches / so er darlegt / sein Testament sey 2c. Anton. Faber. in Cod. lib. 6. tit. 5. definit. 20. num. 4. Carpzov. dict. constitut. 3. definit. 27. Bocer. class. 3. disputat. 2. thes. 7. Richter. part. 1. dict. decis. 30. num. 5. Eckolt. dict. §. 9. Nassau-Cagenelnbogische Land-Ordnung part. 3. cap. 2. §. 1. vers. Als erstlich / wird einer 2c. in verb. In selbst eigener Person / oder / da er will / durch seinen Redner vorbringen und anzeigen / was gestalt er seinen letzten Willen auf den Brieff / oder auf das Pergament / so er in seinen Händen vorzeigen soll / hätte verzeichnet / oder verzeichnen lassen / und demnach gemeynet und entschlossen wäre 2c. & §. 2. in verb. Wann nun der Testirer ein solches also / wie gemelbt / entweder selbst / oder aber durch seinen Redner angezeigt / so soll einer unter unsern Rärthen / oder da es vor Gericht beschehe / unser Schuttheiß / oder der älteste Gerichts-Schöpff / den Brieff / oder das Pergament / darauf das Testament geschrieben ist / von ihm fordern / und folgendes noch einmal fragen 2c. & §. 3. in verb. Würde nun der Testator hierauf antworten / daß 2c. Nec eo in casu, ubi Testamentum à Testatore factum, Actis insinuatur, prælectio Scripturæ necessaria est, Carpzov. lib. 6. Respons. Jur. Electoral. 9. Berlich. part. 2. decis. 48.*

65. *Quid si Testator Testamentum ab Actis rursus auferat, & domi recondat, an adhuc judiciale erit? negant Jcti Academiae Lipsiens. Respons. 12. Januarii Anno 1614. 9. Augusti 1617. 14. Martii 1634. Finckelthaus. Observat. 12. num. 12. Affirmat Collegium Scabinorum Jenensium, Carpzov. in Jurisprud. Forens. part. 3. constitut. 4. num. 34. Tabor. in dict. tractation. Analyt. Synthet. de Testament. Principi vel Comiti oblato, cap. 3. §. 8. in fin. Strauch. ad univers. Jus Justinian. privat. disputat. 9. thes. 31. in fin. Eckolt. in dict. tit. qui Testament. facere possunt, §. 10. vid. Maul. de ultimis Voluntatibus lib. 1. tit. 3. pag. 79. num. 10.*

C 3

ubi

ubi ita scribit: Decimo notandum est, quod ejusmodi Testamentum, quod coram Judice conditum, & apud Acta publica depositum est, non perpetuo, usque ad mortem Testatoris ibidem custodiri & remanere debeat; sed Testator illud impune, quandocumque illi placuerit, ex Judicio auferre, & ad se recipere potest, nec per ejusmodi remotionem & ablationem ex Judicio, Testamentum revocatum censetur; Sed semper firmum, validumque manebit, modo Testator expressè non dixerit, quod per hoc Testamentum revocare velit: Tum, quod hoc Testamentum apud Acta idèd valeat, quia Testes habet Personas Nobiles, Publicas, & Senatores. dict. l. omnium. 19. Cod. de Testament. (Hæc autem ratio non minus locum habet, & Senatores Testamentum verè coram Actis fuisse factum, testari possunt, ubi Testamentum Testator ad se recepit, quàm ubi post mortem Testatoris apud Acta invenitur.) Tum, quod nullibi tradatur, ejusmodi oblationem, modum infirmamandi & revocandi Testamentum esse; tum quod ad revocationem Testamenti, expressa declaratio Testatoris requiratur, nec tacita sufficiat. §. Ex eo autem solo. 7. Institut. quibus modis Testament. infirm. & l. sancimus. 27. Cod. de Testament.

68. Et licet quis apud Acta testari in significatione latiori dicatur, dum coram Judicio ultimam Voluntatem Judici, vel palam exponit, vel etiam Scripto involutam offert, & ad Acta referri petit, Mejer. in Colleg. Argentorat. tom. 2. tit. qui Testament. facere possunt, thes. 10. Donell. Enucleat. lib. 6. cap. 6. lit. E. Notandum tamen (1.) multum interessè Donationem, vel Testamentum apud Acta fieri, & aliàs factum Actis insinuari; Hoc non sufficit ad id, ut propriè coram Actis factum dicatur, ad quod requiritur, ut ibidem expediatur & legatur, Mev. part. 6. decis. 333. num. 5. Nassau-Cagenetnbogische Land-Ordnung dict. part. 3. cap. 2. §. 7. in verb. Nach diesem soll man ihme alsdann dasjenige / was er hat aufschreiben lassen / vortlesen / und darauf befragen / ob diß also sein endlicher letzter Will / und ob derselbige recht sey consigniret und aufgeschrieben worden &c. & §. 10. in verb. Nachdem dann der Krancke ihnen alles dasjenige / so er nach seinem Tod gehalten haben will / wird vermeldt und angezeigt haben: So sollen sie ihme durch der Schreiber einen obgedacht alsobald alle Punkten, so er aus seinem Mund aufgeschrieben / vortlesen / und darauf befragen / ob diß also sein endlicher / letzter und freyer Will / und alles recht und wohl wäre beschreiben und aufgezeichnet worden.
70. Formulam Testamenti coram Actis faciendi, vid. in der Nassau-Cagenetnbogischen Land-Ordnung dict. cap. 2. §. 5. 6. 7. & 8. in fin. 9. 10. & 11.
71. modum verò Testamenti facti, Actis insinuandi & offerendi, vid. apud Cujac. lib. 4. Sentent. Pauli tit. 6. §. 1. Gothofred. in l. 23. Cod. de Testament. in der Nassau-Cagenetnbogischen Land-Ordnung eod. cap. 2. §. 1. 2. 3. 4. & 8. in princ.

Notan-

Notandum (2.) Inscriptionem in Librum publicum non mutare naturam, aut conditionem Actus, nec quicquam superaddere, præter id, quod ejus est ex Jure, Mev. part. 6. decis. 334. num. 3. Quocirca, cum mortis causa donatio facta, & Libro publico inscripta non eò minus revocabilis est, Mev. dict. decis. 334. num. 4. juxta naturalem ejus conditionem: Est enim species ultimæ Voluntatis, & quomodo non minus illa ambulatoria est ad mortem, si coram Actis facta, atque si sine Actis disponitur, ita & donatio mortis causa perinde mutatur, Mev. dict. decis. 334. num. 5. Malè ergò revocationi opponitur inscriptio, quæ Actum relinquit in suo statu, & saltem fidem ei conciliat, sed ita qualis est, Mev. sequi. num. 6. Valet ex Actis Actus, uti Actis inseritur; eà quippe mente accipitur, & fidem accipit, Mev. part. 7. decis. 178. num. 6. Falsa ex Actis nec fidem nec robur accipiunt, nam nec Acta veritatem immutant, l. 2. Cod. plus valere quod agitur. Mev. dicto loco. Actum in se nullum non convalidat fides Auctorum, Mev. part. 6. decis. 334. num. 2. & ad Jus Lubecens. part. 4. tit. 9. artic. 5.

(3.) Inepam & futilem esse exceptionem, quod Conventio coram Judice inita non sit in Scripturam redacta & subscripta, sufficit enim factam esse coram Actis, Mev. part. 2. decis. 207. num. 1. Richter. part. 1. decis. 30. num. 16. & 17. (quæ rem liquidam & notoriam faciunt, cap. ult. X. de Cohab. Cler.) & in Protocollo Judiciali à Notario Judicii scriptam esse, Mev. dict. decis. 207. num. 2. Talis enim Scriptura Personæ publicæ in Actis reperta plenam vim & fidem habet, l. ne in arbitris. 4. §. 1. verb. vel per publicas personas, scripserint &c. Cod. de recept. arbitr. l. is, apud quem. 2. Cod. de edendo. l. ult. Cod. de re judicat. Mev. dict. decis. 207. num. 3. & paratam Executionem, Petr. Frider. Mindan. de Mandat. lib. 2. cap. 66. per tot. Coler. de Process. Executiv. part. 3. cap. 1. num. 23. Mev. dict. decis. 207. num. 4.

Ad Jurisdictionem contentiosam spectant Processus Juris, Stypmann. dict. cap. 5. num. 12. ubi Magistratus duarum Partium litigantium Jura perpendit, & causâ cognitâ Jus dicit, Struv. in Syntagm. Jur. Civil. exercitat. 4. thes. 70. Et ita Acta hoc loco propriè accipiuntur, pro iis, quæ apud Judicem super re litigiosa fiunt in Judicio, l. 22. ff. de auctoritat. & consens. Tutor. & Curator. l. ult. Cod. de usur. pupillar. Atque vocantur simpliciter Acta per eminentiam, in l. 1. Cod. de satisfand. vel Acta Judicii, Carpzov. in Jurisprud. Forens. part. 1. constitut. 16. definit. 25. num. 2. Acta Judicialia, Mejer. in Colleg. Argentorat. tom. 1. tit. de fide Instrumentor. thes. 12. num. 1. Stypmann. dict. cap. 5. num. 41. Gestæ Judicialia, gesta apud Judicem in Judicio, l. 24. & l. 32. §. 2. de appellation. l. ult. Cod. de re judicat. Mejer. in Colleg. Argentorat. dict. tit. de fide Instrumentor. thes. 3. & dict. thes. 12. Stypmann. dict.

dicto loco. Gestorum testificatio, dict. l. 1. Cod. de satrand. Germanicè Gerichts = Handlungen / Concept. Ordinat. Cam. part. 1. tit. 25. in princ. Nassau-Cageneubogische Gerichts-Ordnung cap. 2. pag. 42. num. 60. Gerichts-Händel / Concept. Ordinat. Cam. part. 2. tit. 34. princ. & §. 1. vulgò dicuntur Gerichtliche Acten, Stypmann. dict. cap. 5. num. 42. Blum. Process. Cam. tit. 63. num. 12. item simpliciter Acten, Nassau-Cageneubogische Gerichts-Ordnung dict. cap. 2. pag. 4. num. 1. pag. 35. num. 31. & pag. 42. num. 61. Blum. dicto loco.

85. Hæc Acta definit Maranta in Specul. Aur. part. 6. tit. de Actor. Edition. num. 1. quod sint omnes Scripturæ in Judicio factæ coram Judice, & scriptæ manu Officialis scilicet Tabellionis ad hoc deputati, eumque secutus Wilhelm. Durfeld. inter Vota Cameralia Klockji Relat. 3. num. 7. quod dicantur omnes Scripturæ Curix, seu Judicii factæ coram Judice, vel eo mandante conscriptæ, sive registratæ manu Officialis, scilicet Tabellionis ad hoc deputati Partibus præsentibus, ordinem negotiorum, modum & figuram continentes; & Gregor. Biccus in Reb. quotidian. five Aureis Juris Civilis Justinian. sect. 5. thes. 133. ubi scribit, quod Acta dicuntur omnes Scripturæ in Judicio factæ coram Judice, scriptæ manu Tabellionis.
86. Sed quia illa descriptio Actus etiam voluntariæ Jurisdictionis, in quibus non fertur Sententia, comprehendit, & publicis quoque convenit, tanquam nimis latam rejicit, Stypmann. dict. cap. 5. num. 15. & putat
87. sequi. num. 16. melius definiri, Gesta coram Judice in Judicio à litigantibus, & à Scriba consignata: atque subsequi. num. 17. notat, hætenus Marantam rectè posuisse, quod ad Acta tria requirantur, nempe Judicium, Persona Judicis, & Tabellionis: illud verò malè omisissè, quod super lite & controversia talia Acta consignentur.
89. Acta Judicialia (I.) dividuntur in Civilia & Criminalia, l. 2. Cod. de edendo.
90. (II.) Alia sunt Acta Judicii, seu Processus, Stypmann. dict. cap. 5. num. 66. & 67. David Döring. in Bibliothec. Actor. voce Acta, num. 15. quæ respiciunt Judicium, Cardinal. Tusch. Practicar. Conclusio. tom. 1. lit. A. conclus. 86. num. 5. & conclus. 87. num. 3. Litis ordinationem, David Döring. dict. loc. num. 16. Seu Judiciorum solennitatem, ordinem atque modum agendi, Marant. dict. tit. de Actor. edition. num. 12. Stypmann. dict. num. 67.
92. ac dicuntur Acta Judicii per excellentiam, Tusch. dict. conclus. 86. num. 5. Stypmann. dict. num. 66. vel de Actis Judicii, Tusch. dict. conclus. 87. num. 3.
93. Alia verò Acta Causæ, seu Litis, vel de Actis Causæ, seu Litis, Tusch. ibid. & Stypmann. dict. loc. quæ ad litis decisionem tendunt, David Döring. dict. num. 16. & respiciunt factum, Tusch. dict. loc. pro victoriâ causæ obtinendâ, Marant. dict. num. 12. Stypmann. dict. cap. 5. num. 89.

Acta

Acta Judicii, quæ & assertoria vocantur ab Oldendorp. de cop. verbor. pag. 77. David Döring. dict. num. 15. in genere describuntur in cap. quoniam. 11. X. de probation. quod contineant Citationes, Dilationes, Recusationes, Exceptiones, Positiones, Responsiones, Interrogationes, Confessiones, Testium Depositiones, Instrumentorum Productiones, Interlocutiones, Appellationes, Renunciationes, Conclusiones &c. quæ ordine suo facta fuerunt, cum designatione loci, temporum & personarum, Stypmann. dict. cap. 5. num. 69. Richter. part. 3. decis. 113. num. 4. & 6. atque decis. 127. ubi dict. cap. quoniam. 11. latius explicat. Speidel. lit. G. voce Gerichts-Acta, num. 70. quibus, quoad ordinarium Judicium, adde Libellum, seu potius Oblationem Libelli, Litis contestationem, Juramentum Calumniæ, Cardinal. Tusch. dict. conclus. 86. num. 5. & conclus. 87. num. 3. David Döring. dict. verb. Acta Judicii. num. 43. & 45. satisfactionem, Tusch. dict. conclus. 86. num. 4. Richter. dict. decis. 113. num. 28. uno verbo, quæ descriptionem Ordinis Judicarij, & Themata Processus habent, Stypmann. dict. cap. 5. num. 69. Cum enim non sufficiat Judicium esse, nisi omnia ordine procedant, & si tumultuariè agatur, Judex facilè in errorem incidere possit; ideò olim certæ Formulæ & partes Judicii, quæ à Citationem incipiebant, usque ad Sententiam, erant inventæ, de quibus in l. 2. ff. de origine Juris &c. Stypmann. dict. cap. 5. num. 70. & 71. Istis postea antiquatis, nihilominus mansit certus ordo procedendi, tot. tit. Cod. de formul. & impetration. action. sublat. ibique in Commentar. Wissenbach. & Brunemann. contra Perez. ad eund. tit. num. 2. vers. Unde factum est, ut hodie sine arte litigetur, confuse, & multis adhibitis calumniis &c. & adscribitur ille Ordo, maximè dispositioni Juris Canonici, Stypmann. dict. cap. 5. num. 72. 73. 74. & 76. ubi tradit ad hunc ordinem melius obtinendum, Procuratoribus, durch Gemeine Bescheide / injungi posse, ut rubricent Producta.

Citatio est principium, basis & fundamentum Judicii, Gail. lib. 1. observat. 48. num. 1. & observat. 74. num. 1. Wesenbec. in Paratitl. ad ff. tit. de in Jus vocando. num. 13. Richter. part. 3. dict. decis. 113. num. 41. & 43. per cap. gratum. 20. X. de offic. delegat. §. omnium. 1. Institut. de pœn. temerè litigant. Econtra Citationem ad Acta non referri, asserit Alexander ad Bartol. in l. in fraudem. 45. §. neque Instrumenta. 5. ff. de Jure Fisci, cum ante Litis contestationem peracta, saltem preparatoria, non Acta dicantur, Speidel. lit. G. verb. Gerichts-Acta, num. 79. vid. quoque Cardinal. Tusch. dict. conclus. 87. num. 11. ubi post Jason. scribit, quod, licet Citationes sint de Actis regulariter, tamen prima Citatio, Oblatio Libelli, & alia, quæ fiunt, tanquam preparatoria litis, non sint de Actis, vel de Processu, & quamvis Judicium vel Processus incipiat à Citationem, non tamen intelligatur de prima,

D

David

105. David Döring. *dict. verb. Acta Judicii. num. 45. & 46.* Sed respondetur, si vocabulum Litis & Judicii latissimè accipiatur, pro toto tractu, & morâ litis & Judicii, Citatio prima est initium Judicii, & litis, §. *fin. Institut. de pen. temerè litigant.* si verò strictius sumatur, initium illius est Litis contestatio, l. *unic. Cod. de lit. contestat. l. 15. ff. rem ratam haberi.* Henr. Hahn. *in Observat. ad Wesenbec. tit. de in Jus vocand. num. 15. ad verb. Initium litis est Citatio.* Aliter respondet Stypmann. *dict. cap. 5. num. 60. & 61.* & quidem hoc modo: *Falsa est assertio Bald. & Alexand. in addit. ad Barrol. in l. 45. §. 5. de Jure Fisci, ubi dicit, omnem Scripturam, quæ sit coram Judice, dici de Actis, exceptis iis, quæ fiunt ante Litis contestationem, ut Citatio, quia illa dicitur preparatoria ad Acta. Nam olim quidem id verum erat, cum Judicium incipiebat à Litis contestatione, hodie secus est, quo dicitur inchoari, cum primum pro Processibus supplicatur.*
106. Hoc tempore Acta incipiunt à Supplicatione pro Processibus, vid. Fibig. *Process. part. 1. cap. 2. membr. 3. §. 2.* ad quam Judex Citationem & alia emittit, & usque ad conclusionem causæ procedit, Vultej. *Jurisprud. Roman. cap. 27.* Ummius *ad Process. disputat. 3. thes. 1.* & hoc est, quod Gailius dicit, Acta Judicio cœpto, *lib. 1. observat. 93. num. 7.* Stypmann. *dict. cap. 5. num. 75.*
107. Citationum ratione hic notandum, quod cautus esse debeat Notarius, vel Actuarius Judicii, ut requisita legitimæ Citationis probè observet, & inter alia Mandatum Judicis, Insinuationem Citationis, & Relationem Nuncii consignet, Richter. *dict. decis. 113. num. 46.* *Massau-Casenebrogische Gerichts-Ordnung cap. 2. §. 1. vers. Und anfangs zwar ic.*
108. Si enim de Insinuatione & Relatione Nuncii non constet, & Citatus emanat, non potest contra eum procedi in contumaciam. Tollitur & circumducitur Citatio, si defectus aliquis sit in forma, vel ex Persona Judicis, vel propter non legitimè factam Citationem, ejusque Insinuationem, Richter. *dict. decis. 113. num. 48.*
109. Econtra verò Citatio invalida efficitur valida per Comparitionem, Mynsing. *centur. 2. observat. 18.* & Citatio nulla, fit per Comparitionem legitima, Cravet. *consil. 201. num. 31.* Richter. *dict. loc.*
110. Quæritur: an Sententia definitiva etiam veniat nomine Actorum? Affirm. Bartol. *in l. 2. Cod. de edendo.* Alexand. *in l. 46. ff. de re judicat.* Abbas, *in dict. cap. quoniam. 11. X. de probation.* Felin. *in cap. causam. X. de testibus.* Cardinal. Tusch. *dict. conclus. 86. num. 1.* Paul. Christinae. *volum. 1. dict. Decis. Cur.*
111. Belg. 254. num. 12. Stypmann. *dict. cap. 5. num. 78.* putat, distinguendum esse, inter primam Instantiam & secundam; In prima Instantia nomine Actorum non venire Sententiam, eò quod de illa parte non agant, & amplius non sit lis, sed finis. In secunda verò, cum impugnetur, l. 1. ff. de

de appellation. & desuper de novo lis contestetur, & alia Sententia expectatur, atque ab ea incipiat Judicium non benè negari de Actis esse.

Acta Causæ, seu Litis, quæ Acta Probatoria nominantur ab O- 117.
dendorp. *de cop. verbor. pag. 77.* David Döring. *dict. num. 15.* sunt Attesta- 118.
tiones, Confessiones, Scripturæ sive Instrumenta, Allegationes Juris, & alia Probationes, Gloss. *in Clementin. Sape. verb. decisio.* Abbas *in cap. causam. X. de testibus.* Cardinal. Tusch. *tom. 1. dict. conclus. 86. num. 4. 161.* Acta causa dicuntur, Confessiones, & Testes. item Probationes dicuntur Acta lris vel causa. & n. 5. ibi: *Quia Acta Probatoria dicuntur, non dicuntur Acta Judicii, sed Acta Causa. & conclus. 87. ibi: Vel probationem.* Marant. *in Specul. Aur. part. 6. dict. tit. de Actor. edition. num. 13.* Stypmann. *dict. cap. 5. num. 80.* David Döring. *dict. voce Acta. num. 16.*

Instrumentum productum non esse de Actis, sed debere Registra- 119.
tione factâ fieri de Actis, imò etiam factâ Registratione, cum reddi parti debeat, non esse de Actis, scribit post Anchoran. *consil. 173.* Cardinal. Tusch. *dict. conclus. 87. num. 4. 6. & 7.* ubi hoc duobus modis restringit David Döring. *dict. verb. Acta Judicii. num. 45.* Contrarium, & quod Instru- 120.
menta sint de Actis, & semel producta sint effecta communia, ut utraque Pars posset iis uti, sicuti idem dicitur de Testibus productis, statuit Roman. *consil. 433. Quoad primum. num. 10. vers. quoad ultimum. & Marant. dict. tit. de Actor. edition. num. 2. & 3.*

Nec quicquam facit, quod Instrumentum productum, ceu Tusch. 121.
dict. num. 4. tradit, reddi parti debeat. Nam aut Instrumentum exhibi- tum est speciale ad causam illam pendentem in Judicio, & Parti perenti non debet restitui, quia Originalia debent penes Judicem remanere, 122.
per text. *in dict. cap. quoniam. 11. X. de probation.* ne scilicet falsum fabricari possit. Aut est generale Instrumentum ad alias causas, & tunc debet 123.
Originale restitui, Copiâ apud Acta, & penes Judicem remanente, ut eo in aliis casibus uti possit, post Speculat. Gail. *lib. 1. observat. 134. num. 23.* quæ Copia debet per Scribam, vel per Notarium Judicii Exemplari, 124.
hoc est cum Originali conferri, an per omnia cum eo concordet, de quo fidem facere debet suâ subscriptione, & attestatione; eo facto, Co- pia perinde probat, atque ipsum Originale, Gail. *dict. observat. 134. num. 24.* Per Allegationes in Actis Causæ vel Litis intelliguntur Disputationes 125.
Partium, quando super facto, vel Jure Judicem instruunt, l. 75. ff. de Judiciis. *verb. allegent.* Stypmann. *dict. cap. 5. num. 81.* Hoc solent dicere Me- 126.
rita Causæ deducere, quando scilicet Partes proposita ductis argu- mentis in facto vera, & Juri convenientia demonstrant, Stypmann. *seq. num. 82.*

127. Incipit plerumque facere allegationem, cui primum onus probandi incumbit, quod ordinariò est Actoris, §. 4. *Institut. de Legatis*, cujus
128. assertum, si Reus fatetur, sed exceptione obvenit, fieri potest, ut ipse
129. primò alleget, Stypmann. *dict. cap. 5. num. 83. & 84.* Allegationes verò hæc circa factum propriè versantur: nam plerumque illis id agitur, ut Probationes factæ ab Actore in Judicio deducantur, & vocantur, eine Probation-Schriſt / Stypmann. *seqq. num. 85. & 86.* Et econtrà, si Reus impugnat Probationes, prætendendo Testium, & Instrumentorum vitia, dicitur eine Exception-oder Elisiv-Schriſt / Stypmann. *num. 87.* Si verò uterque Actor & Reus præter Factum etiam Jura pro illius confirmatione, & meliore Judicis informatione alleget, tunc Actoris Scriptum vocari potest, Deductio Juris & Facti: item in Jure & Facto funditte oder gegründete Deduction-Schriſt: Rei verò Productum Gegen-Deduction-Refutation-oder Widerlegungs-Schriſt / Stypmann. *dict. loc.*
133. Licitum quidem, imò & necessarium est, Factum, benè deducere,
134. Stypmann. *dict. cap. 5. num. 88. & seqq.* non verò & Jura allegare, neque heterogenea Facto immiscere, *Recess. Imper. de Anno 1654. §. Zu dermaliger 2c. 96. in verb.* Also durchgehends bloßlich in Erzählung des Facti und der Geschichte aufhalten / die Disputationes und Allegationes Juris aber / welche mehrentheils nur die Sachen zu verwirren und schwerer zu machen pflegen / also auch in Facto selbst dasjenige / was nicht zur Sachen dienlich / nicht einmischen 2c. Blum. *Process. Cam. dict. tit. 63. num. 22. & 23.* Nec tamen illud omninò interdicendum, teste Carpzov. in *Jurisprud. Forens. part. 1. constitut. 1. definit. 4. num. 4.* At ubi Advocati Jus superaddunt, magnà Legum copiã, & prolixã, Doctorum allegatione, quã sæpè suam stoliditatem, & si retrò leguntur, falsitatem ostendunt, maximè abstinere debent, Stypmann. *dict. cap. 5. num. 89.* Ad quid enim conducit accumulatio Allegationum, quæ non modò nauseam facit Judici Acta perlegenti, sed & Processum protrahit, stultitiamque Advocati prodit,
138. Carpzov. *dict. definit. 4. num. 5.* Informare velle Judicem in Jure, & demonstrare ex Corpore Juris, Glossã, aut Interpretibus, quid de lite sit judicandum, æquè ridiculum, ac inconveniens est, non secus, ac si ægrotus Medico curam præscribere vellet ex Galeno, Hippocrate, & aliis, Carpzov. *dict. definit. 4. num. 6.* Francisc. Frider. ab Andler in *Jurisprud. qua publ. qua privar. lib. 2. tit. 1. part. 2. de Judiciis, num. 77.* Unde natum est Curia Parisiensis ad Advocatos sese invicem de Jure fatigantes, dicterium: Venite ad Factum, Curia scit Jura, Stypmann. *dict. cap. 5. num. 105.*

Per-

- Permissum est, unam vel alteram Legem, quæ casum decidat, aut unum vel alterum Autorem in terminis, ut loquuntur terminantibus allegare, l. si quis obreperit. 29. ff. de Leg. Cornel. de falsis. Stypmann. *dict. cap. 5. num. 90.* Carpzov. *dict. definit. 4. num. 5.* ab Andler *dict. loc.* & quidem ad marginem, *Recess. Imper. de Anno 1654. dict. §. Zu dermaliger 2c. 96. in verb.* Jedoch ad marginem einen oder mehr Textus Juris, oder bewährte Scribenten, welche in terminis terminantibus von den Sachen schreiben / zu allegiren 2c. Blum. *Process. Cam. dict. tit. 63. num. 23.* ubi scribit: quod marginalis illa allegatio, non semper, præsertim ab extraneis Advocatis observetur, sed hi plerumque Textus Juris, & allegatos Doctores contextu inferere assoleant. Vel etiam appositum præjudicium apportare, Stypmann. *dict. loc.* Vulgares verò Juris Regulas, seu Brocardica generalia, & Canones Logicos operosa ostentatione adstruere velle, superfluum est, & hominum tempore abutentium, Stypmann. *dict. cap. 5. num. 92.* Carpzov. *dict. definit. 4. num. 4.*
140. Cavere quoque debet Advocatus, ne Leges correctas pro decisione alleget, aut falsas causas adducat in allegationibus. Utroque enim casu falsi tenetur, si dolo facit, l. 75. ff. de Judiciis. Stypmann. *dict. cap. 5. num. 92. & 93.* Allegationes Juris non esse partem Actorum, docet Marta Neapolitanus in *Digest. noviss. tom. 1. tit. Acta. cap. 5.*
141. Postquam factæ sunt Probationes, exhibitæ Allegationes, atque Disputationes, ac ab utraque parte factæ plurium Deductionum Renunciationes, & Submissiones, ad proferendam Sententiam conclusio ita fieri solet: In Sachen N. contra N. sagt Actor vel Reus wider des Gegentheils Handlung / gemeine Rede / erholet seine Exceptiones, und stellet es nunmehr zur Rechtlichen Erkenntnuß; vel ita: Mit Wiederholung aller Exceptionen, Behelffs / und vorigen Einbringens / will er nunmehr zu einem gedenlichen Urtheil submittrirt und geschlossen haben / Richter. *part. 3. decis. 126. num. 2.*
142. Alii faciunt divisionem Actorum trimembrem, dicentes, quod quædam ad litis ordinationem spectent, ut Oblatio Libelli, Litis contestatio, Satisfactio, & similia: Quædam ad veritatis indagationem respiciant, ut Testes, & Confessiones, quædam verò ad litis decisionem tendant ut Sententiæ definitivæ, Marant. in *Specul. Aur. part. 6. dict. tit. de Actor. edivion. num. 14.* David Döring. *dict. verb. Acta Judicii. num. 16.* Jure Camerali, nomen Acta duplici modo accipitur: [1.] Latè, quatenus etiam sua Protocolla comprehendit. Hoc modo sumta Acta dicuntur, Literæ continentés ea, quæ in unaquaque causa durante Judicio gesta, & peracta sunt, sive id factum in Scriptis, sive oretenus, Blum. *Process. Cam. dict.*

D 3

- dict. tit. 63. num. 13.* Was aus dem Mund in die Feder *dictiret* und versetzt/ oder sonst in Schriften Gerichtlich einbracht wird / Befold. *Theaur. Pract. lit. G. num. 40. in Addition.* Germanicè Gerichts-Handlung/ Gerichts-Händel/ vulgè vocantur Gerichtliche Acten, item simpliciter, Acten,
149. Blum. *Process. Cam. dict. tit. 63. num. 12.* [2.] Strictè, quatenus Protocollo, de quo paulò inferius opponitur, Blum. *dicto loco.* Et hoc modo sumta Acta dicuntur omne id, quicquid in Scriptis in unaquaque causa est exhibitum. Cum verò, non omnia, quæ in Judicio Camerali geruntur, fiant in Scriptis, sed quædam etiam oretenus proferantur, & oretenus
151. prolata Scripturæ mandentur, hæc conjunctim sumta vocantur Acta, & dividuntur in Protocollo, & Acta strictè dicta, Blum. *seq. num. 13.*
152. Acta strictè dicta subdistinguantur in Scripta & Adjuncta, *Concept. Ordin. nat. Cam. part. 3. tit. 49. num. 10.* Blum. *dict. tit. 63. num. 15.* Scripta vocantur aliàs etiam Producta, Producten, *Schriften/ Handlungen/ Schriftliche*
154. *Handlungen/* Blum. *dict. num. 15.* & sunt Literæ, in quibus deducitur causæ, seu ejus alicujus puncti controversia, Blum. *dict. loc.* Ejusmodi Scriptorum præcipua nomina sunt, Libellus, Exceptio, Replicæ, & Duplicæ, Blum. *ibid.* De Libello vid. *Wesenb. in Paratit. ad ff. tit. de edendo. num. 2. 3. 4. 5. 6. 7. & 8.* ibique in *Observat. Hahn. Mejer. in Colleg. Argentorat. tom. 1. tit. de edendo. thes. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. & 23.* *Carpzov. Process. Jur. tit. 6. artic. 1.* *Brunnemann. Process. Civil. cap. 5.* *Joh. Georg. Nicolai Process. Judiciar. cap. 9. & cap. 17.* *Fibig. Process. part. 1. cap. 2. membr. 3. §. 8. & 161. in Observation. Suendendorffer. Roding. in Pandect. Cam. lib. 3. tit. 29.* *Schwanmann. lib. 1. Process. Cam. cap. 41.* Blum. *Process. Cam. tit. 68.* *Nassau-Cagenesnobogische*
156. *Gerichts-Ordnung cap. 2. §. 2. & pag. 30. num. 1.* De Exceptionibus, *Institut. tit. de Exception. ibique in Commentar. Joh. Schneidewin. & Joachim.*
157. *Mynsinger. & quidem Dilatoriis, Brunnemann. Process. Civil. cap. 7. Nicolai Process. Judiciar. part. 1. cap. 3. num. 49. 50. 81. 82. & cap. 16. per tot. Blum. Process. Cam. tit. 69. Nassau-Cagenesnobogische Gerichts-Ordnung*
158. *dict. cap. 2. §. 3. num. 1. pag. 6. & 7.* De Peremptoriis, vid. *Brunnemann. Process. Civil. cap. 1. per tot. Nicolai dict. cap. 3. num. 1. 5. & 31. Blum. dict. tit. 69.*
159. *Nassau-Cagenesnobogische Gerichts-Ordnung dict. §. 3. num. 2.* De Replicis, vid. *Institut. tit. de Replicat. §. 2. ibique in Commentar. Schneidewin. & Harprecht. Mejer. in Colleg. Argentorat. tom. 3. tit. de Exception. Prescription. & Præjudic. thes. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. ubi docet, in quibus punctis Replicæ*
160. *in Camera Imperiali non admittantur, & seqq. Blum. Process. Cam. dict. tit. 63. num. 17. Nicolai Process. Judiciar. part. 1. cap. 27. num. 1. 2. & 4. De Duplicis, vid. §. 1. Institut. tit. de Replication. ibique in Commentar. Mynsing. & Harprecht. Mejer. in Colleg. Argentorat. dict. tit. de Exception. thes. 27. ubi tradit*
161. *quibus*

quibus in punctis in Camera non duplicetur, Blum. *dict. tit. 63. num. 18.* 162.

Et quanquam illis Scriptis pro diversitate Factorum, diversæ ac 163.
variæ Rubricæ ab Advocatis soleant affingi, v. gr. Anzeig/ Gegen-Anzeig/ Ableinung/ Gegen-Ableinung/ Verantwortung/ Hintertreibung/ Gegen-Handlung/ Gegen-Beschluß/ Endlich-Beschluß &c. *Deputations-Recess de Anno 1600. §. Altdiweit &c. 81. item: Schrift-anstatt Mündlichen Vortrags oder Recess, Submissions-Gegen-Submissions-Recess, Blum. Process. Cam. dict. tit. 63. num. 16.* In Camera tamen Scripta, post Exceptiones exhibenda sub nulla alia Intitulatura, quàm Replicarum, aut Duplicarum, non attento, quocunque etiam modo ab Advocatis inscripta sint, produci debent, *Concept. Ordin. Cam. part. 3. tit. 49. §. 12. Blum. dict. tit. 63. num. 16.* quò confestim tam Pars adversa, quàm Judex animadvertere queant, utrum Scriptum exhibitum numerum Ordinationis Cameralis transcendat, nec ne, *Concept. Ordin. Cam. dict. §. 12. Blum. dicto loco.* De numero Scriptorum juxta Ordinationem Camerae exhibendorum, vid. *Mejer. in Colleg. Argentorat. dict. tit. de Exception. Prescription. & Præjudic. thes. 28. & 31.* Hodie in nulla causa, ejusque puncto ultra Duplicas sine speciali permisso Judicis progredi licet, *Recess. Imper. de Anno 1654. §. Im übrigen &c. 52. princ. & §. Wie auch &c. 55. Blum. Process. Cam. dict. tit. 63. num. 17. 18. & 19. atque tit. 76.* Cum hoc convenit Jus Provinciale Nassovicum, in der Nassau-Cagenesnobogischen Gerichts-Ordnung *cap. 2. §. 3. pag. 7. num. 3. vers. Über keinem Theil weitere Schriften einzubringen zugelassen werden &c.*

Adjuncta, die Beyslagen/ sunt Literæ in Scriptis exhibitis allegatæ, 167.
eisdemque appositæ, uti sunt Documenta Probatoria, aliaque Instrumenta, Missivæ, Mandata Procuratoria, Blum. *dict. tit. 63. num. 34. & seqq.*

Ad Confectionem Actorum, & eorum validitatem requiruntur 168.
duæ Personæ, Judex scilicet & Notarius, vel Scriba Judicii, *Paul. Christianæ. volum. 1. Decis. Cur. Belg. 254. num. 2. Dav. Döring. in Bibliothec. Jur. verb. Acta Judicii. num. 18. Mey. part. 5. decis. 74. num. 4.*

Acta Judicialia actitantur, & fiunt apud Judicem, & Magistratum, 169.
l. 22. ff. de auctoritat. & consens. Tutor. & Curator. l. 7. §. ult. ff. decurion. dict. l. 2. Cod. de edend. l. ult. Cod. de aliment. pupill. prestand. l. 6. Cod. de petition. hereditat. l. ult. Cod. de usur. pupillar. l. 3. Cod. de fide Instrumentor. l. 12. Cod. de pact. Marant. in Specul. Aur. tit. de Actor. edition. num. 18. etiamsi Municipalis sit. Nam 170.
& hic Actorum conficiendorum habet potestatem, *l. ult. Cod. de Magistrat. Municipal. Stypmann. dict. cap. 5. num. 19.*

171. Judicis est curare, ut Acta diligenter conscribantur, & consignen-
 172. tur: Consignatio autem sive annotatio illa fieri debet per personam
 publicam à Judice adhibitam, *dict. cap. quoniam. 11. X. de probation. Richter. part. 3. dict. decis. 13. num. 4. 13. 20. & 38. scilicet Notarium, Richter. dict. num. 20. & decis. 127. num. 28. Dav. Döring. dict. verb. Acta Judicii. num. 32. &*
 173. 144. vel Actuarium à Judice ad officium deputatum, Cardinal. Tusch.
Practicar. Conclusio. tom. 1. lit. A. conclus. 88. Marant. dict. tit. de Actor. edition. num. 21. Stypmann. dict. cap. 5. num. 24. 25. & 26. vel, ubi ejusmodi persona
 174. publica non habetur, per alios duos Viros idoneos, *dict. cap. quoniam. 11. & Richter. dict. loc. honestos & bonæ famæ, Dav. Döring. dict. verb. Acta Judicii. num. 33. autoritate Judicis electos, David Döring. num. 35. qui*
 175. tamen non possunt alii penitus extraneo hoc committere, David Döring. *dict. num. 35.*
 176. Hodie in Judiciis specialiter constitui, & adhiberi solent certi Actuarii, Secretarii, Scribæ Judicii, *Gerichtshaltere / Gerichts-Secretarii, Gerichts-Schreiber* &c. Richter. *dict. decis. 113. num. 30. & dict. decis. 127. num. 25.*
 177. Vocantur quoque Tabelliones & Notarii, l. 11. *Cod. qui potior. in pignor. cap. 11. §. Notarium. de Rescript. in 6to. Mejer. in Colleg. Argentorat. tom. 1. tit. de Judic. thes. 108. Lectores, & Registratores, Stypmann. dict. cap. 5. num. 30. Exceptores, l. fin. §. 2. Cod. de Castrensi. lib. 12. tit. 16. Novell. 82. cap. 7. l. 12. §. 1. de proxim. sacror. scrinior. lib. 12. tit. 19. De Actuario, vid. latissimè David Döring. lit. A. verb. Actuarius. à num. 1. usque ad num. 67. inclusivè.*
 178. Non sufficere, ut Judex aliquem tanquam Actuarium adhibeat, sed insuper etiam requiri, ut is sit Notarius publicus à Comite Palatino, vel potestatem habente creatus, statuit eum Petr. Gregor. Tholosan. in *Syntagm. Jur. univers. lib. 47. cap. 42. num. 1. & seqq. Berlich. part. 1. conclus. 8. num. 16. Contrarium verò volunt Marant. in dict. tit. de Actor. edition. num. 22. & Stypmann. dict. cap. 5. num. 32. cum sufficiat ipsum officium à Magistratu habere.*
 180. Notarius, vel Actuarius, Judiciis illi cui adhibetur, peculiari Jurejuramento quoque debet esse obstrictus, Berlich. *dict. conclus. 8. num. 18. Et*
 181. cum summa fides requiratur in his personis quarum Scripta formam publicam & auctoritatem sunt habitura, ideò meritò de Personis magis idoneis, multisque exercitiis, doctrinis, & ex periculis probatis huic officio provideri debet, Berlich. *dict. conclus. 8. num. 19.*
 182. Actuarius ergò est Scriba publicus, qui Acta Judicii conscribit, & recitat, *dict. cap. quoniam. 11. X. de probation. cap. Statutum. §. Notarium. 6. de Rescript. in 6to. Johan. Emeric. à Rosbach in Prax. Civil. sive Process. Judiciar. tit. 8. num. 1. ejusque officium in Judiciis adeò necessarium est, ut sine illo*
 183. *illo*

illo hoc nullitate laboret; *Concept. Ordinat. Cam. part. 1. tit. 43. & consistit* 184.
 potissimum in hoc, ut ad Tribunal Judicis Producta, ut vocant, Partium litigantium nomine, vel excipiat, vel describat ad Acta, vel Processus expediat, & Judicia ordinet, Vultejus in *Commentar. ad Institut. de action. princ. num. 20. Stypmann. dict. cap. 5. num. 31. vel ut dicta acta vè*
 Judicii diligenter, ac bonâ fide excipiat, & conscribat, videlicet Citationes, Exceptiones, Positiones, Dilationes, Sponsiones, Testium Depositiones, Confessiones, Instrumenta, Productiones, Interlocutiones, Conclusiones, Sententias, Appellationes, & similia, quæ in Judicio peraguntur, ordine, loco, & tempore fideliter annotet, per l. 3. & l. 14. §. ult. *Cod. de Assessor. dict. Novell. 44. & Novell. 60. cap. 2. Joh. Emeric. à Rosbach dict. tit. 8. num. 3. item, ut Processum dirigat, universâ Judicii Acta, imò omnia, quæ in Judicio occurrunt, competenti ordine feliciter conscribat loca, tempora, & personas consignet, eaque quæ scripta sunt, in Judicii scrinio diligenter asservet, quò, si super Processu Judicii dubitatio existat, vel contentio suboriatur, ex iis veritas declarari possit, dict. cap. quoniam. 11. X. de probation. Mejer. in Colleg. Argentorat. tom. 1. dict. tit. de Judic. thes. 110. Richter. dict. decis. 113. num. 40. Vel plenius, ut universâ Judicii Acta, scilicet Citationes, Executiones, Citationum Dilationes, Recusationes, Exceptiones, Responiones, Confessiones, Attestata, Instrumentorum Productiones, Recognitiones, Interlocutiones, Conclusionem, & Sententiam, aliaque designanda, tempora & personas fideliter consignet, & Originalia conservet, Berlich. dict. conclus. 8. num. 21. & seqq. Carpzov. *Process. Jur. tit. 2. artic. 4. num. 42. Brun-*
 nemann. *Process. Civil. cap. 1. num. 8. David Döring. dict. verb. Acta Judicii. num. 34. ubi tradit, quod Acta consiciens Scriba, à quibus, coram quo,* 185.
 quo tempore, & quo in loco conscripta sint, explicare debeat, per *dict. cap. quoniam. 11. vers. loca designando, personas &c. X. de probation.**

Quoniam per Inspectionem Librorum perfectorum probari potest 186.
 Negativa, v. gr. hoc non esse Legatum ex Testamento, hunc non esse Scholarem, non solutas esse Collectas, hoc non esse gestum in Actis, Trentacinq. *lib. 2. tit. de fide Instrumentor. resolut. 2. Ideò Actuarius, vel Pro-* 187.
 tonotarius debet omnia, & quidem in præsentia Judicis & Assessorum, annotare, fideliter registrare, & ad Acta redigere, ut non tantum, quid actum, sed & quid non sit gestum, & adeò Negativa probari possit, *dict. cap. quoniam. 11. X. de probation. Sebastian. Vant. in tractat. de Nullitat. Pro-*
 cess. *tit. 7. num. 14. Berlich. part. 1. dict. conclus. 8. num. 24. Brunnemann. Pro-*
 cess. *Civil. dict. cap. 1. num. 81. Richter. dict. decis. 127. num. 7. 8. 9. 10. 11. & seqq.* 188.
 ubi latè docet, quomodo Negativa probetur. Nam quod in Actis 189.
 scri-

- scriptum non invenitur, nec actum præsumitur, *l. fin. Cod. de jur. & fact. ignorant.* Gail. *lib. 1. dict. observat. 134. num. 15.* Berlich. *dict. num. 24. in fine.* Thom. Merckelbach. apud Klock. *tom. 2. consil. 68. num. 5.* Dav. Döring. *dict. verb. Acta Judicii. num. 153. & 156.* Richter. *dict. decis. 127. num. 32. & 33.*
190. Mey. *part. 5. decis. 137. num. 4.* neque plus Actis probatur, quàm in iis expressum est, Johan. Goeddeus *volum. 4. Consil. Adarpurg. 52. num. 63.* Idque maximè in Juramento Testium procedit, quod exactum esse non creditur, nisi de illo in depositione constet, Prosper. Farinac. *in tractat. de Testibus, quest. 74. num. 72.* Merckelbach. apud Klock. *dict. consil. 68. num. 6.*
192. Actis inferendas quoque esse Procuraciones, Delegationes, Subdelegationes, & similia Instrumenta affirmat post Dec. *ad dict. l. 2. Cod. de edendo.* Dav. Döring. *dict. verb. Acta Judicii. num. 62.*
193. Q. An Retorsionis Scriptum ad Acta recipiendum sit? Neg. quia est vindicta extrajudicialis, quæ ad Judicem non pertinet, Mey. *part. 5. decis. 329.* & Brunnemann. *ad l. 25. ff. de Procurator. num. 7.* quippe Jure scripto non probatur, Consuetudine verò tantum per conniventiam tolerata, ne injuriatus prolixis, molestis, & acerbis litibus implicetur, Brunnemann. *dicto loco.*
195. In Criminalibus Actuarius, seu Scriba Judicii Responsonem & Confessionem Inquisiti diligenter consignare, & Actis Judicialibus apponere juberur, *Ordinat. Criminal. Caroli V. artic. 185.* Carpzov. *in Pract. Criminal. part. 3. quest. 113. num. 52.* quæ consignatio taliter fieri debet: (1.) Ut quantum fieri potest, verba ipsa Rei consignentur, ne forsàn ex verborum transmutatione sensus invertatur; (2.) Ne qualitas responsoni annexa, aliudve à Reo ad sui defensionem prolatum omittatur, sed singula quæque diligenter & exactè conscribantur, *dict. artic. 185. & Carpzov. dict. quest. 113. num. 53.*
197. Nihil alienâ, sed omnia propriâ manu Actuarius consignabit in Actis, Berlich. *dict. conclus. 8. num. 42. 43. & seq.* Carpzov. *Process. Jur. tit. 2. dict. artic. 4. num. 48.* Brunnemann. *Process. Civil. cap. 1. num. 80.* nisi integra Instrumenta Contractus, vel Testamenta Actis & Registris publicis sint inferenda, tunc enim propter multiplicatam negotiorum, Actuarius ea rectè per Amanuensem, vel alium Scribam facere potest, dummodò initium faciat, & subscribat, Berlich. *dict. conclus. 8. num. 47.* Notarius, vel Actuarius ergò, qui ita coepit Acta Causæ scribere, mutari non debet, Bald. *in l. 2. Cod. quomodo & quando ex Jud. &c.* Marant. *dict. tit. de Actor. edition. num. 21.* David Döring. *dict. verb. Acta Judicii. num. 29. & 30.* Johan. Emeric. à Rosbach *dict. tit. 8. num. 5.* nisi absens, vel morbo, aut aliâ ex causa impeditus fuerit, Marant. & David Döring. *cit. at. loc.*

Quo

- Quo casu alius substitui debet per Judicem, & non per Notarium, vel Actuarium impeditum, vel absentem, Joh. Emeric. à Rosbach, *dict. loc. Berlich. dict. conclus. 8. num. 44.* David Döring. *dict. verb. Acta Judicii. num. 35.* Et, quæ ad Officium Actuarii & Notarii Judicii spectant, nec per Assessorem aliquem, vel alium Ministrum Judicii expediri posse, nisi specialiter ad hoc sit deputatus à Judice; vid. apud Berlich. *dict. conclus. 8. num. 45.* Prædicta adeò extenduntur, ut neque Judex, neque Arbitrarius judicare debens, possit scribere Acta coram se gesta absque Notario, quia Acta scribi debeant mandato Judicis, nemo verò sibi ipsi mandare, duplicique officio fungi possit, Cardinal. Tusch. *dict. conclus. 83. num. 5. & 6.* Berlich. *dict. conclus. 8. num. 48.* etiamsi Judex sit publicus Notarius, Berlich. *dict. conclus. 8. num. 49.* quod tamen ita declarant, ut procedat tantum in casibus gravioribus, in causis verò brevioribus & modicis, ipse Judex, modò Notarius sit, Acta scribere possit, Cardinal. Tusch. *dict. conclus. 83. num. 7.* Berlich. *dict. conclus. 8. num. 50.* D. Marta Neapolitan. *in Digest. noviss. tom. 1. tit. Acta. cap. 12.* ubi præterea docet, quod Judex ipsemet scribere possit Acta Jurisdictionis voluntariæ, non verò contentiosæ. Causas viles & breviores esse, quæ non excedunt quinque scuta, putat Tusch. *dicto loco.* & Dav. Döring. *dict. verb. Acta Judicii. num. 31.* Illud verò Judicis arbitrio relinquendum esse, statuit Guido Pap. *decis. 564. num. 3.* eumque sequitur Berlich. *dict. conclus. 8. num. 51. & 52.* ubi superaddit, Judicem eas pro brevioribus, & levioribus causis judicare & arbitrari debere, quæ sunt vel duorum, vel quinque, vel decem, vel quinquaginta, vel centum, vel etiam trecentorum Aureorum. Ipse Judex potest quoque Acta coram se gesta scribere, ubi Consuetudo, vel Statutum hoc concedit, vel quando non fiunt in figura Judicii, ut sunt Literæ Testimoniales, vel Acta sunt voluntariæ Jurisdictionis, qualis est Insinuatio Testamentorum, & Donationum, Berlich. *dict. conclus. 8. num. 53. & 54.* Actuarius non potest Scripta Judicii, sive Acta sine consensu Judicis publicare, Emeric. à Rosbach. *dict. tit. 8. num. 6.* Berlich. *dict. conclus. 8. num. 33.* Mejer. *in Colleg. Argentorat. dict. tit. de Judic. thes. 111.* Dav. Döring. *dict. verb. Acta Judicii. num. 64.* nec Partibus Copiam Actorum dare, nisi mandato Judicis, Marant. *dict. tit. de Actor. edition. num. 55.* Emeric. à Rosbach *dict. loc.* Berlich. *dict. conclus. 8. num. 34.* Anton. Faber *in Cod. lib. 2. tit. 1. definit. 8. princ.* Mejer. *in Colleg. Argentorat. dict. thes. 111.* Brunnemann. *ad dict. l. 2. Cod. de edendo.* Aliàs si quid alteri Parti ostendit ante publicationem in causa, tenetur de falso, Berlich. *dict. loc.* nec Testes sine Judice recipere, Emeric. à Rosbach *ibid.* Mejer. *in Colleg. Argentorat. dict. loc.* & quamvis Actuarius possit etiam sine permisso Judicis Scripturam fa-

E 2

cere

- cere de gestis in Judicio, Emeric. à Rosbach *dict. tit. 8. num. 7.* Mejer. in *Colleg. Argentorat. dict. loc.* David Döring. *dict. verb. Acta Judicii. num. 22.* item
214. absente Judice recipere Acta per Libellos, Exceptiones, Replicas, Duplicas, Emeric. à Rosbach *dict. tit. 8. num. 8.* Mejer. in *Colleg. Argentorat. dict. thes. III.* David Döring. *dict. verb. Acta Judicii, num. 20.* Instrumenta tamen, Confessiones, Juramenta, & Testes, qui, quæve producuntur ad probandum Judici, illo non præsentate, à Tabellione recipi nequeunt, nisi id fiat mandato Judicis, vel Tabellio ad hoc specialiter deputatus fuerit, Emeric. à Rosbach & Mejer. in *Colleg. Argentorat. dict. loc.* Berlich. *dict. conclus. 8. num. 35. & 36.* Dav. Döring. *dict. verb. Acta Judicii, num. 20. & 45.*
216. Actuarius (in quo peritia Juris requiritur, *Novell. 66.* Emeric. à Rosbach *dict. tit. 8. num. 9.* Stypmann. *dict. cap. 5. num. 38.*) tenetur, quoque Parti ad interessè, si vel imperitè aliquid fecerit, Joach. Mynsing. in *Apothelem. sive Schol. ad Institut. tit. de obligation. quæ ex delicto nascuntur in rubric. num. 5. & 6.* Joh. Schneidewin. *ad eund. tit. Institut. in rubric. num. 10.* Emeric. à Rosbach
218. *dict. loc.* Berlich. *dict. conclus. 8. num. 37.* vel si aliud, vel minus scribit, quam dictum à Partibus, Emeric. à Rosbach *dict. tit. 8. num. 10.* Berlich. *dict. conclus. 8. num. 37.* Brunnemann. *ad l. cum sit. ult. Cod. de Magistrat. conveniend. vel scribit quod non debet, Emeric. à Rosbach dict. tit. 8.*
219. *num. 10.* Berlich. *dict. conclus. 8. num. 39.* vel aliquid occultat, aut debita Capitula omittat, *l. eum. 14. Cod. ad Leg. Cornel. de falsis.* Emeric. à Rosbach *dict. num. 10.* Berlich. *dict. conclus. 8. num. 40.* Potest tamen Actuarius errorem in Registratura, vel Protocollo corrigere, vel addere, & illud, quod omisit supplere, antequam Copiam det Partibus, quod etiam licet, datâ jam Copia, si inspecto suo Originali, se errasse animadvertent: etiam post publicationem, si Parti nondum copia data sit, secus si data est, Emeric. à Rosbach *dict. tit. 8. num. 12.* Recusari potest Actuarius in Examine Testium, propter suspicionem, sicuti & Judex,
223. idque solo Juramento, Emeric. à Rosbach *dict. num. 12.* si autem injustè recusetur, habet injuriarum actionem, Emeric. à Rosbach *dict. loc.*
224. Materia Actorum Judicialium, sunt Litigia, seu Concertationes super Casibus controversis, sive Civiles, sive Criminales, Stypmann. *dict. cap. 5. num. 39.* cum enim petatur Sententia, quæ litem dirimat, necesse est rem litigiosam & dubiam esse, Stypmann. *dict. loc.* Actis an inferendæ sint Procuraciones, Delegationes, Subdelegationes, & similia Instrumenta, & inserta an probent sine Originalium Productione? vid. David Döring. *dict. verb. Acta Judicii, num. 62.* De materia Actorum vid. latius suprà de Actis Litis, vel Cause.

Ad

- Ad Formam Actorum Judicialium pertinet, Forma Acta conficiendi ut in Judicio (Jure, seu loco, in quo Jus dicitur, *l. penult. ff. de Justit. & Jur. coram Tribunali, l. 76. de legat. 2. & l. 2. ff. de re judicat. apud Acta, l. 2. Cod. de custod. reor. verb. Auditus apud Acta &c.* item verb. *Apud Acta audiatur. l. 24. Cod. de liberali causa. ibi: professam apud Acta. l. 45. princ. ff. de re judicat. ibi: Acta apud se habita. l. 2. ff. de Appellation. verb. Sed si apud Acta quis appellaverit, satis erit, si dicat, appello. l. 5. §. fin. eod. verb. Si quis ipso die, inter Acta, voce appellavit, hoc ei sufficit: sin autem hoc non fecerit, ad Libellos Appellatorios dandos &c. l. 28. Cod. de Transaction. verb. Sive apud Acta Rectoris Provincia, sive sine Actis &c. Vultej. volum. 1. Consil. Marburg. 34. num. 10.) fiant, Stypmann. *dict. cap. 5. num. 45. 46. 47. 48. 49. & seqq.* Mindan. *de Mandat. lib. 2. cap. 47. num. 6. & Mev. part. 5. decis. 74. num. 4.* In illis, quæ sunt Jurisdictionis contentiosæ, & causæ cognitionem requirunt, verius est locum publicum, & solennem servandum esse, *dict. l. penult. ff. de Justit. & Jur. & apud Acta fieri, hic intelligi, quæ in loco publico fiunt, ac fieri debent, Wesenbec. in Paratitl. ad ff. tit. qui Testament. facere possunt, num. 10.* Quod aliàs dicitur, Acta esse, ubicunque est Judex, ac ideò apud Acta geri, quod fit apud eum, extra locum Judicii pertinet tantùm ad ea, quæ voluntariæ Jurisdictionis planè sunt, & ubique apud quemcunque Judicem expediri queunt, secus est in iis, quæ formam Judicii requirunt, aut pro evitanda omnis fraudis suspitione, & luculentiori notitiâ publicè fieri debent, *Mev. part. 7. decis. 179. num. 2. 3. 4. 5. & 6.**
- Et hæc Acta dicuntur publica, propterea, quod coram Judice, & Persona publica, puta Notario & Officiali ad hæc deputato, in loco publico fiant, *dict. l. 2. Cod. de custod. reor. ibi: Quasi publico testimonio.* Stypmann. *dict. cap. 5. num. 65.*
- Quicquid igitur in Judicio super causis controversis præsentate Judice & Tabellione fit, id dicitur esse de Actis, *l. 15. & l. 19. ff. de probation. Novell. 124. cap. 3. & Novell. 126. cap. 3. Mascard. de Probation. volum. 1. conclus. 32.* Stypmann. *dict. cap. 5. num. 40.* Semel Actis addita fiunt pars Actorum, *Mev. part. 5. decis. 216. num. 1.* quæ utrique parti communia sunt, *Gail. lib. 1. dict. observat. 134. num. 21. & 23. Cardinal. Tusch. Conclus. Practicar. tom. 1. lit. A. conclus. 95.* Sic Instrumenta, semel producta, quæ antea erant propria producentis, efficiuntur communia, & de Actis Judicii, adeò ut Adversario quodocunque petenti eorundem exhibitio denegari nequeat, David Döring. *dict. verb. Acta Judicii, num. 205.* ideoque nihil ex Actis, nisi utraque parte consentiente, mutari aut imminui potest, *Mev. dict. decis. 216. num. 2. & 3.* Responsa Juris, seu Consilia Prudentum, licet quidem, etiam post conclusionem in causa factam producere, Johan. Monach. in

E 3

Practi-

- Practica Judiciaria part. 13. cap. 5. num. ult. Richter. part. 3. decis. 110. num. 17. vid. quoque Recess. Imper. de Anno 1654. §. Zu dermaliger zc. 96. in verb. Wie auch Rechtliche Consilia und Berathschlagungen / mit voraufgesetzter Facti Specie, und den Rationibus Dubitandi, in Gestalt einer quasi-Relation zu übergeben / erlaubt seyn; Blum. Process. Cam. dict. tit. 63. num. 24. non tamen habentur pro parte Actorum, Cardinal. Tusch. dict. lit. A. conclus. 87. num. 8. David Döring. dict. verb. Acta Judicii, num. 45. Reichs-Hof-Raths-Ordnung tit. 4. §. 14. in verb. Die Consilia und Informationes Juris aber / so die Parthenen selbst ihnen stellen lassen / sollen nicht pro parte Actorum gehalten werden zc.*
240. atque ideo, non necessariò debent communicari, aut Copia eorum Parti dari, Tusch. dicto loco. Dav. Döring. dict. verb. Acta Judicii, num. 192. Henr. Zoesl. in Commentar. ad Pandect. tit. de edendo. num. 18. de quo vid. latius infra Cap. III. de Actorum Editione. neque in referendo, neque in votando, modum decisionis causæ determinare, nec quoad factum ullo modo attendi, Recess. Imper. de Anno 1654. dict. §. 96. vers. Solche Consilia aber weder in referendo noch votando Ziel oder Maaß geben / noch / so viel das Factum belangt / einigerley Weise attendirt werden. Reichs-Hof-Raths-Ordnung dict. §. 14. in verb. Noch in dem Rath referirt werden zc. Blum. Process. Cam. dict. tit. 63. num. 24. & 26. ubi scribit, quod, si hæc Consilia cum aliis Productis, tanquam Adjuncta, als eine Beylage / judicialiter exhibeantur, tunc fiant pars Actorum, ac desuper pars adversa audienda sit.
241. Acta hæc Judicialia actitanda sunt tempore diurno, non verò nocturno, cap. consuluit. 24. de offic. & potestat. Judic. delegat. Bartol. in l. non minore. 20. Cod. de Transact. Marant. in Specul. Aur. tit. de Actor. edition. num. 30. & 50. David Döring. dict. verb. Acta Judicii, num. 59. Stypmann. dict. cap. 5. num. 124. unde nec Testes nocte recipi, nec alios Actus fieri posse, qui expediendi, Judice coram Tribunali sedente, concludit Felin. in dict. cap. consuluit. 24. de offic. & potestat. Judic. delegat. num. 19. tum propter l. nullum pernitus. 14. Cod. de Testibus. tum propter Novell. 82. cap. 3. David Döring. dict. num. 59. nisi accendatur candela, Bartol. & Felin. dict. loc. tunc enim & Sententiam ferri posse, dicunt Felin. & David Döring. allegat. loc.
242. Neque confici debent Acta in Feriis, l. fin. Cod. de Feriis. cap. fin. X. de feriis. Stypmann. dict. cap. 5. num. 125. nisi in casibus exceptis, quos enumerat Marant. dict. tit. de Actor. edition. num. 37. usque ad num. 49. Et licet Acta Judicii voluntariæ Jurisdictionis fieri queant tempore Feriarum etiam in honorem DEI introductarum, l. Actus. 8. Cod. de Feriis. Marant. in Specul. Aur. part. 4. distinct. 16. num. 86. David Döring. dict. verb. Acta Judicii, num. 60. Mejer. in Colleg. Argentorat. tom. 1. tit. de Feriis & Dilation. thes. 12. Anton. Perez. in Praelect. ad Cod. tit. de Feriis, num. 7. Henr. Hahn. ad Wesenbec. dict. num. 5. ad verb.

- verb. Scilicet contentiosæ Jurisdictionis. secus tamen est in iis, quæ sunt Jurisdictionis contentiosæ, Marant. dict. distinct. 16. num. 86. David Döring. dict. num. 60. Mejer. in Colleg. Argentorat. dict. tit. de Feriis & Dilation. thes. 7. & seqq. Perez. ad Cod. dict. num. 7. Hahn. ad Wesenbec. dict. num. 5. ad verb. Scilicet contentiosæ Jurisdictionis. nisi Pars non contradixerit, per l. 1. §. 1. ff. de feriis & dilation. Cravett. lib. 2. consil. 246. num. 2. & consil. 272. num. 9. Menoch. lib. 2. presunt. 46. num. 24. Dav. Döring. dict. loc.
250. Ad Formam Actorum etiam spectat, quod debeant fieri Parte præ-sente, vel citatâ, aut per contumaciam absente, Bald. in l. 2. Cod. quib. longi temporis prescriptio non objiciatur. David Döring. dict. verb. Acta Judicii, num. 57. vid. Acta Apostolor. cap. 25. vers. 16. Aliàs enim non probant nec alteri præjudicant, ubi sumus in contradictorio, dict. l. 47. ff. de re judicat. l. 39. ff. de Adoption. Marant. dict. tit. de Actor. edition. num. 16. Stypmann. dict. cap. 5. num. 43. Speidel. lit. G. verb. Gerichts-Acta. num. 79.
251. Nihil apud Acta Judicialia admittendum, super quo non audiantur Partes, quorum illa sunt, ideoque ab altera illatum, aut communicandum, aut rejiciendum, Mev. part. 5. decis. 74. num. 3. & part. 8. decis. 201. num. 3. Omnia quæ ab una Parte in Judicio producuntur, & ad Acta recipiuntur, communicanda esse alteri, ut respondeat, probatur ex l. 46. ff. de re judicat. Mev. part. 2. decis. 349. Brunnemann. in Commentar. ad Pandect. in dict. l. 46. num. 11. Partis etenim multum interest, ne Actis addantur de quibus ipsi non constat, Mev. dict. part. 2. decis. 204. num. 4.
252. Acta regulariter Scripturam requirere, notat Brunnemann. ad l. 14. Cod. de Appellation. De natura Actorum esse Scripturam, scribit Paul. Christianæ. volum. 1. dict. decis. 254. num. 23. Imò Acta Judicialia ad primam essentiam Scripturam desiderare, tradit Menoch. de adipiscend. Possess. remed. 4. num. 917. & post eum David Döring. dict. verb. Acta Judicii, num. 50. Hoc verum esse potest in Libello, Sententia, & Appellatione, Dav. Döring. dict. num. 50. quando Scriptura requiratur ad Libellum, vid. Emeric. à Rosbach in Process. Civil. tit. 33. num. 21. Berlich. part. 1. conclus. 13. num. 1. Richter. in Exposition. Authenticar. ad Authentic. offeratur. Cod. de litis contestat. Joh. Georg. Nicolai Process. Judiciar. part. 1. cap. 9. num. 2. ad Sententiam, vid. Mejer. in Colleg. Argentorat. tom. 2. tit. de re judicat. thes. 57. num. 1. 2. 3. 4. & seqq. Brunnemann. ad l. hæc lege. 2. & l. statutis generalibus. 3. atque Authentic. seq. Cod. de Sentent. ex peric. recitand. & ad Appellationem, vid. l. 2. l. 5. §. ult. ff. de Appellation. & l. 14. Cod. eod. Mejer. in Colleg. Argentorat. tom. 3. tit. de Appellation. thes. 12. num. 1. & 2. Brunnemann. ad dict. l. 14. Cod. de Appellation. Johan. Althuf. in Dicaolog. lib. 3. cap. 55. num. 43. & 44. Reliqua verò Acta non videntur desiderare Scripturam ab initio, postea tamen conscribenda

- benda sunt per Judicii Notarium, David Döring. *dict. num. 50. vid. la-
tius supra.*
265. Acta hæc, veritati ut sit locus, & falsitas aboleatur, & ne propter
assertionem iniqui Judicis, lædatur litigator innocens, scribuntur post
alios à se citatos David Döring. *dict. verb. Acta Judicii, num. 75. Berlich. dict.
conclus. 8. num. 31.*
266. Et hæc non solum in ordinariis causis, verum etiam in summiis
obtinent, Emeric. à Rosbach *dict. tit. 8. num. 4. Berlich. part. 1. dict. con-
clus. 8. num. 28.* Acta coram Arbitro facta, quoque in Scripturam redigi
debent, aliàs non valent, nec probant ad similitudinem Judiciorum,
*L. penult. Cod. de arbitr. dict. cap. quoniam. 11. X. de probation. Paul. Christinæ. vo-
lum. 1. dict. decis. 254. num. 3. David Döring. dict. verb. Acta Judicii, num. 5.*
268. Ab hac tamen regula excipiuntur causæ leves, modicæ, vel breviores,
Marant. *dict. tit. de Actor. edition. num. 29. Gail. lib. 1. dict. observat. 134. David
Döring. dict. verb. Acta Judicii, num. 32. Brunnemann. Process. Civil. dict. cap. 1.
num. 81. Christinæ. dict. decis. 254. num. 4.* quæ in tantam non veniunt
considerationem, ut necessario in Scripturam redigantur, sed in iis as-
sertioni Judicis, & Relationi Officialis, sive Apparitoris creditur; Rich-
ter. *dict. decis. 127. num. 29.* Fallit quoque, quando Partium consensu Ju-
dex, vel Arbitr sine Scriptura procedit, David Döring. *dict. loc.*
271. Debent autem Acta justo ordine scribi, id est adjectione loci, tem-
poris, scilicet Anni, Mensis ac Diei, ut & Personarum, scilicet à quibus
& coram quo gesta, *cap. bona memoria. 23. X. de election. dict. cap. quoniam. 11.
X. de probation. Marant. dict. tit. de Actor. edition. num. 51. David Döring. dict.
verb. Acta Judicii, num. 61. Stypmann. dict. cap. 5. num. 60. Berlich. dict. con-
clus. 8. num. 21. Richter. part. 3. dict. decis. 113. num. 6. & 14. decis. 126. num. 2.*
272. atque *decis. 127. num. 2.* quem in finem olim habuerunt Volumina Gestor-
um, in quibus hæc consignarentur, *l. 39. §. 1. in fin. Cod. de appellation.*
273. Stypmann. *dict. cap. 5. num. 63.* & hodie in Judiciis Liber est, Protocollum
dictus, in quo omnia in Judicio gesta describuntur, Jacob. Blum. *Pro-
cess. Cam. dict. tit. 63. num. 4. de quo paulò inferius latè agitur.*
274. Acta conscripta publicari debent, quoniam non publicata sunt in-
star imbreiaturæ carentis solennitatibus, cum aliis à se allegatis, David
Döring. *dict. verb. Acta Judicii, num. 111.* quod indubium est in Testium At-
testatis, & Sententia; De Attestatorum publicatione, ejusque requisitis
& effectu, vid. Carpzov. *Process. Jur. tit. 13. artic. 2. Brunnemann. Process.
Civil. cap. 20. num. 82. & 83. atque in Repetit. Paratitl. Wesenbec. tit. de Testibus, quest.
50. Struv. in Syntagm. Jur. Civil. exercitat. 28. thes. 47. & seq. atque Suenden-
dorffer. in Observat. ad Fibig. Process. part. 1. cap. 2. membr. 3. §. 15. Nassau-*

Eagenelu-

- Eagenelbogische Gerichts-Ordnung *cap. 2. §. 7. pag. 22. num. 51. 52. 53. & 54.*
De Publicatione Sententiæ, vid. Carpzov. *Process. Jur. tit. 16. artic. 3. num. 16.* 277.
Brunnemann. *dict. Process. Civil. cap. 27. num. 44. & 48. Suendendorffer. ad
Fibig. Process. dict. cap. 2. membr. 3. §. 18. pag. 285. num. 11. Nassau-Eagenelbo-
gische Gerichts-Ordnung dict. cap. 2. pag. 38. num. 49.* Acta publicari non
possunt nisi mandato Judicis, Dav. Döring. *dict. verb. Acta Judicii, num. 211.* 278.
Quando eorum publicatio sit necessaria? vid. apud Speculat. *de Instrumen-
tor. edition. §. ostensio. vers. Et scias. num. 22. & Dav. Döring. dict. verb. Acta Ju-
dicii, num. 212.* Quomodo publicentur, tradit Gloss. & Bartol. *in l. gesta.* 280.
ult. Cod. de re judicat. & in l. publicati. 2. Cod. de Testament. Fieri autem solet
Publicatio coram Judice, vel ipso, cujus autoritate Acta confecta sunt,
vel ejus Successore, non alio, pro Tribunali sedente, & quidem præ-
sente Parte adversâ, vel legitime citatâ, Joh. Cöppen. *lib. 2. observat. 110.
num. 1.* adhibitâ insuper Subscriptione Notarii, vel alicujus Officialium, 282.
cui Actorum custodia commissa: Testium verò præsentia non deside-
ratur, Dav. Döring. *dict. verb. Acta Judicii, num. 213.* Subscriptio enim per
Magistratus Actorum Curia facta plenè probat, Arismin. *Tepat. in De-
cision. tit. 218. cap. 3. Dav. Döring. dict. loc.*
- Acta Judicii ad validitatem suam, non requirunt Testes, *l. unic. §.* 284.
*sed etsi. 2. verb. Et hoc sive inter Acta fuerit testificatus, sive Testium voces attestatio-
nem complexa &c. tit. Cod. de Latin. libert. tollend. Dav. Döring. dict. verb. Acta
Judicii, num. 82. Tabor. in Thesaur. Locor. Commun. August. Barbose lib. 1. cap. 15.
axiom. 6.* In his enim quæ apud Acta constituuntur, Magistratus, vel Ju-
dex Testium vice est, *Mev. part. 7. decis. 178. num. 16.* Imò Acta habent
vim tot Testium, quot aliàs ad Actum aliquem requiruntur, Schurff.
centur. 1. consil. 177. num. 2. Regner. Sixtin. volum. 2. Consil. Marburg. 21. num. 7. 285.
Illud nonnulli quidem, non procedere opinantur in his, quæ suâ na-
turâ non fiunt apud Acta, uti in Testamentis, eò quod hæc maneat
sub regula, nempe Actus Notarii necessario desiderare Testes, post
Alexand. & Bald. *ad l. omnium. 19. Cod. de Testament. Jul. Clar. lib. 3. Receptar.
Sententiar. §. Testamentum. quest. 36. Schneidewin. in Commentar. ad Institut. tit.
de Testament. ordinand. de solenni Testamento. num. 18. Anton. Faber in Cod. lib. 6.
tit. 5. definit. 22.* Sed verior est Sententia, Testes ad validitatem, subsisten- 288.
tiam, sive solennitatem Testamenti coram Actis conditi, vel insinuati
minimè necessarios esse, *dict. l. omnium. 19. verb. Sicut ergò securus erit, qui
Actis cujuscunque Judicii mentis suæ postremum publicavit Judicium. Cod. de Testament.
l. sancimus. 27. verb. Et hoc vel per Testes idoneos non minus tribus, vel inter Acta
manifestaverit. Cod. eod. tit. & l. in donationibus. 31. Cod. de donation. Mynsing-
centur. 6. observat. 29. num. 4. & 5. ubi testatur hanc Sententiam usu & praxi* 289.
passim

F

passim

- passim observari, Fachinc. *Controversiar. Jur. lib. 6. cap. 86.* Treutler. *volum. 2. disputat. 10. thes. 6. lit. 1.* Johan. Dauth. *in explication. dict. l. omnium. 19. Cod. de Testament.* Mejer. *in Colleg. Argentorat. tom. 2. tit. qui Testament. facere possunt, thes. 18. in fin. verb. Licet ad Solemnitatem ejusmodi Testamenti persciendum Testes nulli desiderentur.* Paul. Christina. *volum. 4. decis. 7. num. 4.* Carpozov. *in Jurinprud. Forens. part. 3. constitut. 3. definit. 11. num. 4. 5. & seq. Mev. ad Jus Lubecens. part. 2. tit. 1. artic. 25. num. 71. & seqq. Richter. part. 1. decis. 30. num. 2.* Anton. Perez. *in Praelection. ad Cod. tit. de Testament. num. 31.* Erasim. Ungebauer. *Exercitat. Justinian. 8. quest. 2. pag. 377.* Brunnemann. *in Commentar. ad Cod. in dict. l. omnium. 19. Cod. de Testament.* Siquidem ipsa Acta sunt loco Testium,
290. Vultej. *volum. 1. Consil. Marpurg. 34. num. 41.* & autoritas Judicialis publica tanta est, ut non immeritò æquipolleat numero Testium, qui aliàs in Testamentis requiruntur, Richter. *dict. decis. 30. num. 1.* Testium vicem obtinet fides & autoritas publica, qua Testamentum confirmatur duplici modo, primò quando Scriptum involutum Judici in Judicio offertur, ut illud ad Acta referat, & in Archivo reponat, *dict. l. omnium. 19. & l. sancimus. 27. Cod. de Testament.* altero, quando Personis publicis Judicii audientibus, Testamentum conditur, vel coram Magistratu, *dict. l. omnium. 19. Althus. in Dicaolog. lib. 1. cap. 46. num. 8.*
292. Acta, sive gesta in Judicio probantur regulariter per Scripturam, Cardinal. Tusch. *tom. 1. lit. A. conclus. 86. num. 12. & conclus. 87. num. 12.* Dav. Döring. *dict. verb. Acta Judicii, num. 50. 159. 221. & 223.* scilicet publicam in præsentia & jussu Judicis ab Actuario factam, etiam sine Testibus, *l. census. 10. in verb. Monumenta publica, potiora Testibus esse, Senatus censuit. ff. de probation. l. 31. in verb. Nam superfluum est privatum Testimonium, cum publica Monumenta sufficiant. Cod. de donation. Marant. tit. de Actor. edition. num. 30. & 31.* Cardinal. Tusch. *tom. 1. lit. A. conclus. 89.* Gail. *lib. 1. observat. 134. num. 13.* Joh. Goedde. *volum. 4. Consil. Marpurg. 52. num. 37.* David Döring. *dict. verb. Acta Judicii. num. 76. & 136.* Blum. *Process. Cam. tit. 51. num. 13.* unde nec ad probationem Insinuationis Testamenti præter Acta ulli Testes requiruntur, *dict. l. omnium. 19. verb. Sicut ergò securus erit. & dict. l. sancimus. 27. Cod. de Testament. junct. dict. l. census. 10. ff. de probation. & dict. l. in donationibus. 31. Cod. de donation. Donell. lib. 6. cap. 6. & ad dict. l. omnium. 19. Cod. de Testament. num. 9.* Finckelthaus. *in Praelection. ad dict. l. omnium. 19.* Tabor. *in dict. Tractation. Analyt. Synthet. de Testament. Principi aut Comiti oblato. cap. 2. §. 15.* Johan. Jacob. Wissenbach. *in Comment. Cathedrar. ad Cod. in dict. l. omnium. 19. de Testament.* ubi scribit: Testamenti Actis cujuscunque Judicis, vel Municipum insinuati fidem publicam, Testium adminiculis minimè juvandam esse, Brunnemann. *ad eand. l. omnium. 19.* ubi dicit, quod adducatur ferè in

in eam opinionem, deesse in versiculo, nec institutus &c. particulam non, hoc sensu; licet non possit probare Testibus, hoc non debere per-timescere, si modò ex Actis Judicialibus, & Scriniis Principum appareat.

Contrarium, nempe ad probationem factæ Insinuationis, vel duos 299. saltem Testes requiri, qui dicant ita Principi oblatum, vel coram Judice Actis insinuatam esse Testamentum, statuunt per *dict. l. omnium. 19. in fin. ibi: idoneis Testibus.* Jul. Clar. *lib. 3. Receptar. Sententiar. §. Testamentum. dict. quest. 56. num. 7.* Dauth. *in explication. ad dict. l. omnium. 19. Cod. de Testament. num. 2.* Joh. Schneidewin. *in Commentar. ad Institut. tit. de Testament. ordinand. de solemn. Testament. num. 17.* Johan. Althus. *in Dicaolog. lib. 1. cap. 51. num. 19.* Mejer. *in Colleg. Argentorat. tom. 2. tit. qui Testament. fac. poss. thes. 10. in fin. per dict. cap. quoniam. 11. X. de probation.*

Quam Sententiam de eo casu, quo dubitatur, fueritne hoc Testa- 300. mentum apud Principem, vel Judicem insinuatam, nec ne, accipiunt quidam, Reusner. *volum. 2. de Testament. part. 4. cap. 18. num. 24.* Hartmann. Pistor. *lib. 1. Question. Jur. Civil. & Saxon. lib. 3. num. 5.* & Erasim. Ungebaur. *in Exercitat. Justinian. dict. loc.*

At hanc explicationem non sine magna dubitatione transire pro- 301. bat Tabor. *in dict. Tractat. Analyt. Synthet. de Testament. Principi aut Comiti oblato, cap. 3. §. 8.* hoc modo: Aut Testamentum hoc Scriniis insinuatam proponitur, aut non insinuatam. Priore casu, si Testamentum Scriniis insertum fuisse proponatur, (uti quidem ipse Reusnerus requirit num. 16.) illud in Scriniis vel adhuc superest; vel (quod raro accidit) amissum est, & periit. Si superest, non opus erit ullà probatione alià: Imò nec ulla alia admittetur, qua contra Tabulas fuerit. Si Testamentum perierit: interest, an perierit in Scriniis, an extra Scrinia; si intercederit in ipsis Scriniis, dubito valdè, an Testibus duobus substantia ejus voluntatis queat doceri: nisi fortè ex Tabulariis, aut Principis Ministris aliqui memoriam rerum gestarum circumferre credantur. Si autem recepta quidem sint à Principe, sed postea iterum ablata ab ipso Testatore Tabula, post oblationem Principi factam, requirendum, quo animo, utrum asservandi, vel abolendi ablata fuerint. Et notat eod. Tractat. cap. 2. dict. §. 15. in dict. 302. l. omnium. 19. verba illa: Oblatas Preces secundum voluntatem, &c. aliquid amplius insinuare, vel inferre, nempe casum, quo non ipse Testator in persona Preces obtulerit, sed per alium, & hanc oblationem valere, dummodo ex voluntate Defuncti facta probetur idoneis Testibus, & ei alia non noceant, idem sentire videtur Hilliger. *in Donell. enucleat. lib. 6. cap. 6. lit. E. in verb. Ipse autem Testator deponere debet, non per alium.*

Multis in locis uberioris cautelæ, & facilioris probationis gratiâ, 303. utiliter introductum, ut à tergo Precum sive Supplicationis, quâ In-
F 2 sinua-

- sinuatio Testamenti petitur, uno aut altero verbo annotatio accedat, Tabor. *dict. Tractation. cap. 6. §. 12.*
304. Non quidem per modum Decreti, aut Confirmationis; uti vult Reufner. *dict. cap. 18. num. 13. & 26.* (id enim *dict. l. omnium. 19.* disertè respuit) sed per modum Signi & Testimonii ritè factæ Oblationis & Receptionis, Reufner. *dict. num. 26.* & Tabor. *dict. §. 12.* quam Scripturam alii Signaturam vocant alii Epistographum, argum. *l. charta. 4. ff. de bonor. possess. secund. Tabul. Tabor. dict. loc.* Solet etiam Scheda Probatoria ex Cancellaria dari, quam vulgò Recognitionem vocant, Wehner. *in verb. Revers. alii Antigrahum, ein Gegen-Bekänntniß oder Schein / Tabor. ibid. vid. Nassau-Casenebnogische Land-Ordnung part. 3. cap. 2. §. 4. & 7. pag. 87. & §. 11. pag. 89.*
308. Quamvis ea Judicii Acta, quæ necessariò Scripturam requirunt, regulariter Scripturâ tantùm probentur, David Döring. *dict. verb. Acta Judicii, num. 221. & 237.* per Testes verò probari nequeant, Döring. *dict. verb. Acta Judicii, num. 239.* Acta tamen non requirentia Scripturam de necessitate, indistinctè per Testes probari possunt, Marant. *in Specul. Aur. part. 6. rubr. Actor. edit. fieri sol. num. 31.* Gail. *lib. 1. observat. 134. num. 20. & 21.* Berlich. *dict. conclus. 8. num. 31.* Döring. *dict. verb. Acta Judicii, num. 50. in fin. num. 221. 222. & 223.*
311. Imò, quando Actorum, quæ necessariò scribuntur Scriptura est amissa, vel deperdita, eorum tenor etiam Testibus probatur, Menoch. *de adipiscend. Possess. remed. 4. num. 917. & 918.* Marant. *dict. tit. de Actor. edition. num. 30. & 31.* Paul. *Christinæ. volum. 1. dict. decis. 254. num. 23.* dummodò scripta fuerint Acta, & Testes deponant, non solum ita actum, sed & quicquid actum, in Scripturam redactum fuisset: Aliàs, si de Scriptura nihil deponant, non admittuntur, quia cum aliter non valent, probatio inutilis est, post Bald. *in l. illud. 19. Cod. de SS. Eccles. verb. Actor.* Döring. *dict. num. 221.* Probantur aliàs etiam per Confessionem Partis, vel aliis legitimis Documentis, Cardinal. Tusch. *dict. conclus. 87. num. 13. lit. A. & per ipsum quoque Judicem vel Arbitrum, David Döring. dict. num. 221.*
315. Actorum Judicialium finis est Sententia, Frider. Pruckmann. *volum. 1. respons. 33. num. 94.* ad quam obrinendam illa media, & vehicula sunt, Paul. *Christinæ. volum. 1. dict. decis. 254. num. 5.* & Pruckmann. *dict. loc. Merckelbach. apud Klock. tom. 1. consil. 10. num. 548. & tom. 2. consil. 93. num. 3. 4. & 8.* David Döring. *dict. verb. Acta Judicii. num. 179.*
317. Acta Judicii præsumuntur justa, David Döring. *dict. verb. Acta Judicii, num. 58.* ritè facta, Marta Neapolitan. *in Digest. noviss. tom. 1. tit. Acta. cap. 1. solennia & valida, nisi contra constet, & defectus ex iis appareat,*
318. Döring.

- Döring. *dict. verb. Acta Judicii, num. 226.* & vera, Döring. *num. 238.* plenam fidem ac vim publicam habent, *cap. bona memoria. 23. X. de election. dict. l. 15. apud quem. 2. Cod. de edendo. Mejer. in Colleg. Argentorat. tom. 1. tit. de fide Instrumentor. thes. 12. Carpzov. in Jurisprud. Forens. part. 1. constitut. 16. definit. 25. num. 2. Brunnemann. ad dict. l. is, apud quem. 2. Cod. de edendo. iisque creditur, nisi aliud probetur, Emeric. à Rosbach. *in Prax. Civil. sive Process. Judiciar. dict. tit. 8. num. 4.* Veritatem probatam faciunt, David Döring. *dict. verb. Acta Judicii, num. 73.* & rem notoriam? Borgnin. *Cavalcan. decis. 46. num. 454.* adeò, ut si Sententia, in Acta relata contineat partem citatam, vel ea præsentè latam esse, non admittatur probatio in contrarium, Speculat. *tit. de Sentent. §. 6. num. 1.* David Döring. *dict. loc. Notorium inducunt, l. fin. Cod. de re judicat. cap. Ex insinuatione. 50. de Appellation. Cardinal. Tusch. lit. N. conclus. 107. num. 5. & 6. Vultej. volum. 1. Consil. Marburg. 15. num. 10. consil. 18. num. 21. & volum. 4. consil. 34. num. 187. Regner. Sixtin. volum. 2. Consil. Marburg. 10. num. 125. & volum. 3. consil. 8. num. 1. Johan. Goedde. volum. 2. Consil. Marburg. 28. num. 10. volum. 3. consil. 33. num. 259. & volum. 4. consil. 16. num. 238. Merckelbach. apud Klock. tom. 1. consil. 14. num. 127. Dav. Döring. *dict. verb. Acta Judicii, num. 226.* Richter. *ad tit. 20. lib. 2. X. de Testibus & Attestat. cap. 11. num. 8.* scilicet inter easdem Personas, *Christinæ. dict. decis. 254. num. 22. Frider. Pruckmann. volum. 1. respons. 14. num. 142. Mev. part. 7. decis. 31. num. 3. & decis. 337. num. 4. atque part. 4. decis. 286. num. 1. Thessaur. Locor. Commun. Jurisprudentia, & Axiomatibus August. Barbosa, & Analect. Tabor. concinnat. lib. 1. cap. 15. axiom. 16. & sic fundans se super iisdem non præsumitur calumniari, Christinæ. dict. loc.***
- Plenè probant etiam absque Testibus, *dict. l. unic. §. Sed etsi. 2. Cod. de latin. libert. tollend. Cardinal. Tusch. tom. 1. lit. A. conclus. 89. Marant. in Specul. Aur. tit. de Actor. edition. num. 30. & 31. Gail. lib. 1. dict. observat. 134. num. 12. & 13. Goedde. volum. 4. Consil. Marburg. 52. num. 37. Althuf. in Dicoalog. lib. 3. cap. 41. num. 23. David Döring. dict. num. 76. Blum. Process. Cam. tit. 51. num. 13. licet Acta coram Arbitro facta Testes requirant, David Döring. dict. verb. Acta Judicii, num. 54. & habent paratam Executionem, Döring. num. 78.*
- Quod de fide, & vi Actorum dictum est, adeò extenditur, ut non tantùm procedat affirmativè in iis quæ Acta asserunt, sed & negativè. Nam quicquid in iis scriptum non reperitur, omissum esse, adeoque nunquam intervenisse præsumitur, *dict. cap. quoniam. 11. X. de probation. Borgnin. Cavalcan. decis. 11. num. 44. & decis. 13. num. 4. & 21. Gail. lib. 1. observat. 134. num. 15. Merckelbach. apud Klock. tom. 2. consil. 68. num. 5. Barbof. locupletat. lib. 1. dict. cap. 15. axiom. 6. David Döring. dict. verb. Acta Judicii, num. 153. Actis non plus probatur, notoriumque inducitur, quàm in iis*

332. est expressum, Goedde. *volum. 4. Consil. Marpurg. 52. num. 63.* quod Acta non loquuntur, aut testantur, non habetur pro gesto, Cothman. *volum. 4. Respons. 32. num. 55.* David Döring. *dict. verb. Acta Judicii, num. 156.* unde
333. si in Actis non constet de Libello, Litis contestatione, & aliis, ad Processum pertinentibus, eorum omisso eo ipso sufficienter probata est,
334. Gail. *lib. 1. dict. observat. 134. num. 14.* idque maximè in Juramento Testium obrinet, quod exactum esse non creditur, nisi de illo in depositione constet, Prosper. Farinac. *in tractat. de Testibus, quest. 74. num. 72.* Merckelbach. apud Klock. *dict. consil. 68. num. 6.*
335. Acta inter alios facta non probant in præjudicium tertii, Menoch. *de Arbitrar. Judic. Quest. lib. 2. cas. 111. num. 7.* Borgnin. Cavalcan. *decis. 13. num. 37. & decis. 18. num. 9. & 17.* Res enim inter alios acta aliis non præjudicat, tot. tit. *Cod. res inter alios acta vel judicata aliis non nocent.* Goedde. *volum. 3. Consil. Marpurg. 22. num. 45. & 46.* Merckelbach apud Klock. *tom. 3. consil. 73. num. 4.*
337. Frider. Pruckmann. *volum. 1. Respons. 39. num. 111.* licet eadem sit causa, l. 63. ff. *de re judicat. l. cum quaritur. 12. & seqq. de exception. rei judicat.* Barbof. *in Theaur. Locor. Commun. lib. 1. cap. 15. axiom. 5.* De hac regula integrum Tractatum scripsit Tiraquell. *tom. 5. vid. & Borgnin. Cavalcan. decis. 18. num. 17.* ubi tradit, quod Acta inter ipsas Partes & habentes causam ab iis optimè probent; vid. quoque Cardinal. Tusch. *lit. R. conclus. 265.* Vasqu. *part. 2. lib. 2. cap. 23. num. 15. & Mejer. in Colleg. Argentorat. tom. 2. tit. de re judicat. thes. 73. & seqq.* ubi nonnullas ampliaciones & limitationes habet: & post
338. eum David Döring. *dict. verb. Acta Judicii, num. 81.* Rem inter alios actam nocere etiam tertiis, si in his eadem sit ratio, statuit post alios per text. *in l. ult. ff. ad Leg. Aquil. Vultej. volum. 3. Consil. Marpurg. 22. num. 138.* Sententia inter alios lata parit exceptionem rei judicatæ, & aliis nocet, quoties eadem causa vincendi, idemque status causæ apud Judicem eundem, Carpzov. *in Jurisprud. Forens. part. 1. constitut. 26. definit. 16. & 17.* Brunemann. *ad l. inter alios. 1. Cod. tit. inter alios acta & c.* Acta facta in una causa, an probent in alia? vid. Marta *in Digest. noviss. tom. 1. tit. Acta. cap. 8.*
340. Acta facta in uno Judicio fidem faciunt, & probant in alio Judicio, seu alia Instantia, vid. Gail. *lib. 2. observat. 123. num. 4.* Paul. Christinæ. *volum. 1. dict. decis. 254. num. 7. & 8.* Johan. Althuf. *in Dicaolog. lib. 3. dict. cap. 41. num. 23.* Barbof. *in Theaur. Locor. Commun. dict. cap. 15. axiom. 6. limitat. 3.* Dav. Döring. *dict. verb. Acta Judicii, num. 2. 84. 89. 114. & 115.* Acta Judicii probant inter easdem Personas etiam in secundo Judicio, Vultej. *volum. 3. Consil. Marpurg. 21. num. 223.* modò in eo producta fuerint specificè seu speciatim, David Döring. *dict. verb. Acta Judicii, num. 85. & 97.* Carpzov. *in Jurisprud. Forens. part. 1. constitut. 16. definit. 22. num. 3.* unde non sufficit, ea simul (ut lo-
343. quun-

- quantur) in Filza, seu Rotulo produci, de productione in fine scribi, ut moris est: sed omnia sunt specificè producenda, Mascard. *de Probation. volum. 1. conclus. 33. num. 1.* Dav. Döring. *dict. num. 97.* Et licet à finitâ seu perentâ Instantiâ pereant omnia Acta, Dav. Döring. *dict. verb. Acta Judicii, num. 37. & 273.* videlicet pertinentia ad Ordinem Judicarium, seu Processum, Alexand. *lib. 2. consil. 58.* ubi hoc exemplificat in Libello, Litis contestatione, Juramento Calumniæ & similibus, quæ spectant ad Judicii ordinem, Cardinal. Tusch. *lit. A. conclus. 92. num. 1.* David Döring. *dict. verb. Acta Judicii, num. 43. & 99.* respicientia tamen Merita Causæ non pereunt, sed plenam fidem faciunt, & probant in alia Instantia, ut Attestationes, Confessiones, aliaque Acta probatoria, Borgnin. Cavalcan. *decis. 13. num. 41. & decis. 16. num. 15. & 16.* Cardinal. Tusch. *dict. conclus. 92. num. 2.* David Döring. *dict. num. 99. & seqq.* ubi nonnullas limitationes adducit, Gail. *lib. 1. observat. 103. num. 1.* ubi testatur hanc esse communem Doctorum opinionem. Acta quando probent contra alios, quorum interest, Marta Neapolitan. *in Digest. noviss. tom. 1. tit. Acta. cap. 9.*
344. An & quatenus Acta in uno Judicio, probent in alio inter diversas Personas? vid. Dav. Döring. *dict. verb. Acta Judicii, num. 98.*
345. Acta facta in Judicio Civili, an & quantam fidem faciant in Criminali? vid. Mascard. *de Probation. volum. 1. conclus. 34. num. 4.* Cardinal. Tusch. *Practicar. Conclusion. tom. 1. conclus. 91. num. 12.* Barbof. *in Theaur. Locor. Commun. dict. cap. 15. axiom. 8.* David Döring. *dict. verb. Acta Judicii, num. 129.* Johan. Althuf. *in Dicaolog. lib. 3. cap. 41. num. 24.* Richter. *dict. cap. 38. num. 29. 30. 31. & seqq.* & e contra, an Acta facta in Judicio Criminali probent in Civili? Mascard. *de Probation. conclus. 351. num. 3.* Cardinal. Tusch. *lit. P. conclus. 790.* Barbof. *dict. loc. David Döring. dict. loc. num. 130.*
346. Acta facta coram Judice Seculari, an & quando probent coram Judice Ecclesiastico? vid. Cardinal. Tusch. *Practicar. Conclusion. tom. 1. lit. A. conclus. 91.* Mascard. *dict. conclus. 33. num. 24. & conclus. 149.* Döring. *dict. verb. Acta Judicii, num. 151. & 152.* Marta Neapolitan. *in Digest. noviss. tom. 1. tit. Acta, cap. 6. & 7.* Althuf. *dict. cap. 41. num. 23.* Barbof. *dict. cap. 15. axiom. 9.* Acta facta in Judicio Possessorio, an & quando faciant fidem in Petitorio? vid. Menoch. *consil. 366. num. 14. & 40.* atque *consil. 376. num. 21.* Berlich. *part. 2. decis. 233. num. 21.* Pruckmann. *volum. 1. Respons. 45. num. 21.* Barbof. *in Theaur. Locor. Commun. dict. cap. 15. axiom. 11.* Döring. *dict. loc. num. 155.* Marta *in dict. tom. 1. tit. Acta. cap. 11.*
347. Acta facta in Judicio summario, an & quando probent in plenario? vid. Gail. *lib. 1. observat. 103.* Mascard. *conclus. 348. num. 9. & 10.* Cardinal. Tusch. *lit. A. conclus. 90. num. 2. & conclus. 91. num. 7. 8. 9. 10. & 11.* Pruckmann. *dict.*

- dict. Respons. 45. num. 20. David Döring. dict. verb. Acta Judicii, num. 86. 108. & 109. Althuf. dict. cap. 41. num. 23. Barbof. in Thesaur. Locor. Commun. dict. cap. 15. axium. 10. Acta in una Civitate facta, faciunt fidem ubique, l. ii. apud quem. 2. Cod. de edendo. Regner. Sixtia. volum. 3. Consil. Marpurg. 7. num. 67.
354. Acta coram Judice incompetente, an & quando probant? vid.
355. David Döring. dict. verb. Acta Judicii, num. 102. Acta facta coram Arbitro, an & quando probent in Judicio ordinario? vid. David. Döring. dict. verb. Acta Judicii, num. 101. 102. 103. 104. & 106. Richter. ad cap. 50. X. de Testibus.
357. Acta sunt dux, lux, & vehiculum ad veritatem, quibus non inspectis Judex nihil in præjudicium cujusquam decernere debet, Honded. volum. 2. consil. 27. num. 18. Mev. part. 2. decis. 146. num. 1. quod adeo verum est, ut pronuntiatio facta per Judicem, non habeat Aetis, non valeat, etiamsi Sententia esset bona & relata secundum Acta, Paul. Christina. volum. 1. dict. decis. 254. num. 6.
359. Actorum veritas itaque ante omnia est consideranda & servanda, l. illicitas. 6. §. 1. ff. de offic. Præsid. Mev. part. 7. decis. 337. num. 2. eamque potius sequi oportet, quam quod ex silentio saltem præsumitur, Mev. dict. decis. 337. num. 3. imò Judex ad ea, quæ in Actis ab electo Notario vel
360. Actuario consignantur, adstringitur, Mev. part. 1. decis. 120. num. 2. Judicum enim non est Acta facere, sed ea observare, & secundum ea judicare, Mev. dict. loc. Judicem debere judicare secundum Acta, Actitata & Probata, statuunt post Joannem Glossatorem antiquum, Jacob. Ay rer. in Histor. Process. Jur. part. 1. cap. 8. observat. 2. num. 15. & seqq. ubi ad contraria respondet. Dominic. Soto de Justit. & Jur. lib. 5. quest. 4. artic. 2. Thom. Aquin. Secunda Secunda, quest. 67. artic. 2. Cujac. lib. 12. observat. 19. Sichard. ad rubric. Cod. de probation. num. 10. Martin. Bonacin. Theolog. Moral. tom. 2. disputat. 10. punct. 2. quest. 4. Joh. de Dicastill. de Justit. & Jur. lib. 2. tractat. 1. disputat. 4. num. 105. Mejer. in Colleg. Argentorat. tom. 2. tit. de re judicat. thes. 67. Bachov. ad Treutler. volum. 1. disputat. 12. thes. 14. lit. E. Anton. Perez. in Pralection. ad Cod. tit. de officio Rectoris Provinciae, num. 9. Henr. Hahn. in Observat. ad Wesenbec. tit. de probation. num. 10. Blum. Process. Cam. tit. 63. num. 25. Francisc. Frider. ab Andler in Jurisprud. qua publ. qua privat. lib. 2. tit. 1. part. 2. num. 7.
364. Juxta conscientiam verò, repugnantibus licet Actis, Judicem Sententiam rectè dicere asserunt cum Martino Glossatore Hottomann. Illustr. quest. 27. Vasqu. lib. 1. Illustr. Controvers. 14. Hunnius ad Treutler. volum. 1. disputat. 14. thes. 14. lit. E. & F. quest. 44. ubi obstantia removeret. Henr. Zoef. in Commentar. ad Pandect. tit. de Judic. num. 47. & seqq. Georg. Frantz. Kius lib. 2. resolut. 22. per tot. Ungebauer. Exercitation. Justinian. 16. quest. 5. vid.

- vid. & Georg. Adam. Struv. in Syntagm. Jur. Civil. exercitar. 43. thes. 5. Acta Judicii sunt perpetua, David Döring. dict. verb. Acta Judicii, num. 115. ideoque fidem faciunt perpetuam, mortuo etiam Judice, vel remoto, l. gesta. 6. Cod. de re judicat. Boer. decis. 108. num. 1. Wurmser. in Pract. Cam. Observat. lib. 1. tit. 23. Döring. dict. loc. num. 79. & dict. num. 115. atque ex illis judicare cogitur, qui in defuncti Judicis locum surrogatur, Döring. dict. num. 79.
- Ad effectum Actorum seu Scriptorum Judicialium quoque spectat, quod non possint circumduci, (id est, antiquari, deleri, sive destrui ex Paulo Calvino & Pratej. Dav. Döring. dict. verb. Acta Judicii, num. 3.) nisi consentientibus Partibus & Judice, per l. Acta. 45. ff. de re judicat. Döring. in dict. verb. Acta Judicii, num. 1. & 270. nam potest interesse Judicis ob publicam utilitatem, ut non circumducantur, Brunnemann. ad dict. l. 45. ff. de re judicat. num. 1. imò effectus rei judicatæ Judicem respiciens est, quod postea Judex jubere non possit Acta Judicii circumduci, hoc est deleri; cum tamen ante eam, hoc, litigantibus consentientibus jubere possit, si id modò eodem die, quo Acta producta sunt, fiat, dict. l. 45. ff. de re judicat. Mejer. in Colleg. Argentorat. tom. 2. dict. tit. de re judicat. num. 71.
- Acta Judicialia, v. gr. super Injuriis pro desiderio Partium non sunt abolenda ex chartophylacio, nec comburenda, & è medio tollenda, Mev. part. 7. decis. 193. num. 1. 2. & 3. sed potius occludenda, & Sigillis munienda, ut nemini inspiciendi copia fiat, Mev. dict. decis. 193. num. 5. Solet à Principe interdum impetrari, ut Acta, præsertim Criminalia, aboleantur, vel Sigillo Principis obsignentur, à nemine aperienda, præsertim, si tertius ex confessione Partis gravetur, & ipsius fama sugilletur, Brunnemann. ad dict. l. 45. ff. de re judicat. num. 1.
- Actorum verba verò emendare tenore Sententiæ permanente, non est prohibitum, l. 46. ff. de re judicat. item verbum condemnatio & absolvo in Sententia contentum, ante pronuntiationem, non post publicationem mutari potest, dict. l. 46. ibique Bartol. Castrenf. & Alexand. Döring. dict. verb. Acta Judicii, num. 250.
- Contraria Actis sunt omnia, quæ pugnant cum iis, quæ in præcedentibus proposita, atque ea nulla, vel manca, & imperfecta reddunt. Acta coram Judice incompetente sunt nulla, tot. tit. Cod. si à non competente Judice &c. & l. si pater. 7. Cod. ne de statu defunctor. post quinquenn. queratur. David Döring. dict. verb. Acta Judicii, num. 39. Wesenbec. in Paratit. ad Pandect. tit. de re judicat. num. 5. Nec probatio coram Judice incompetente relevat, Cardinal. Tusch. tom. 6. lit. P. conclus. 767. num. 1. sive facta fuerit

- per Testes, sive per Confessionem, sive per Instrumentum, Tusch. *dict. conclus. 767. num. 3.* nisi Jurisdictio ejus, Partium & Superioris consensu prorogata fuerit, Mejer. *in Colleg. Argentorat. tit. de Judic. thes. 284.* Brunne-
mann. *ad l. si militaris. 2. Cod. si à non competente Judice judicatum esse dicatur.*
379. Acta & Probationes eò tempore factæ, quod à futuro eventu po-
test esse incongruum, (*puta, si Judex incompetens esse pronunciaretur*) valent,
præsertim si accedat Sententia, per quam scrupulus iste, incompetentia
scilicet Judicis removetur, adeoque Judex, coram quo Acta facta,
competens declaratur, Döring. *dict. verb. Acta Judicii, num. 41.*
380. Quæritur an Acta coram Judice errante valeant? Disting. Bartol.
381. *in l. multum. 21. num. 2. ff. de condition. & demonstrat.* an Judex in errore ven-
setur, ut ignoret illud, ex quo principaliter Jurisdictio, & Jus pronun-
ciandi ei competat, & tunc Acta non valere putat, argum. *l. quæro. 3. ff. de eo qui pro tutore.* an verò ignoret tantum illud, quod est adminiculum
Jurisdictionis, puta Jurisdictionem suam per partes prorogatam esse, &
tunc Acta valere arbitratur, argum. *l. 2. §. 1. ff. de Judic.* David Döring.
dict. verb. Acta Judicii, num. 42.
382. Acta per delegatum ignorantem delegantis mortem sunt nulla,
cum ipso jure sit revocatus, & finitum mandatum morte mandantis re
incognitâ, Bartol. *ad l. 5. & 6. ff. de Jurisdic.* Döring. *dict. loc. num. 257.*
383. Acta coram Judice vel Magistratu falso, incapaci, vel inhabili non
valent, Arifmin. *Tepat. in Decision. tit. 218. cap. 9.* David Döring. *dict. verb.*
384. *Acta Judicii, num. 40.* nisi per errorem communiter reputatus habilis,
385. David Döring. *dict. num. 40.* vel autoritate publicâ, & ab eo, qui eligere
potest, electus & admissus fuerit, per *l. Barbarius Philippus. 3. ff. de offic. Pra-*
tor. Henr. Zoef. *in Commentar. ad Pandect. in dict. l. Barbarius. 3. num. 12.* Joh.
Jacob. Wissenbach. *in Exercitat. ad Pandect. part. 1. disputat. 5. thes. 7.* Henr.
Hahn. *in Observat. ad Wesenbec. part. 1. tit. de offic. Prætor. ad verb. Omnium autem*
386. *Prætorum potestas, &c.* ob utilitatem publicam, ne videlicet summo cum
damno litigantium omnia aliàs benè gesta, ob incognitam, seu laten-
tem inhabilitatem irrita sint, supplet defectum ac inhabilitatem perso-
næ publicæ auctoritas, *vers. Cum populus. dict. l. Barbarius 3. add. l. 1. Cod. de*
Sentent. & Interlocut. omn. Judic. cap. ult. de Jur. Patronat. Struy. *in Syntagm. Jur.*
Civil. exercitat. 5. thes. 25. Brunne-
mann. *ad dict. l. Barbarius. 3. ff. de offic. Prætor.*
Acta facta tempore Tyranni an valeant? vid. Marta Neapolitan. *in Digest.*
noviss. tom. 1. tit. Acta. cap. 17.
387. Illud extendunt ad Tabellionem sive Notarium, qui diu sese pro
tali gessit, multa Instrumenta & Acta confecit, postea verò apparet
ipsum non fuisse Tabellionem, Bartol. *in explicat. dict. l. Barbarius. 3. num. 7.*
sibi

- sibi contrarius *in repetit. ejusd. leg. num. 8.* Döring. *dict. num. 40.* Henr. Zoef.
in Commentar. ad Pandect. in dict. leg. num. 13. quod tamen intelligendum 388.
est, non in iis terminis, ubi quis ipse sibi munus assumpsit, *l. non idcirco.*
44. §. 1. ff. de Judic. l. 1. Cod. ne de stat. defunctor. & l. si constet. 12. ff. de appella-
tion. sed in his, quando aliquis est creatus ab eo, qui habet potestatem 389.
creandi, v. gr. à Principe; in persona verò Notarii est vitium, vel im-
pedimentum, quod creans tollere, & de eo dispensare posset, si sciret,
tradit Farinac. part. 5. quæst. 155. num. 91. Brunne-
mann. *ad dict. l. Barbarius. 3.*
num. 3. Hahn. *in Observat. ad Wesenbec. dict. loc.* vel etiam, quando quis No- 390.
tariatium exercet sciente & patiente Superiore, habente potestatem cre-
andi Notarium, Pacian. *de Probation. lib. 2. cap. 21. num. 33.* Farinac. *dict. quæst.*
155. num. 96. Brunne-
mann. *dict. loc. num. 4.* plures ampliaciones vid. apud
Zoef. Wissenbach. & Hahn. *dict. loc.* Principem inidoneum, vel inhabi- 391.
lem promovendo, videri de ejus habilitate dispensare, modò Princeps
sciat inhabilitatem, vel defectum, isque talis sit, in quo à Principe
dispensari possit, docet Zoef. *ad dict. l. Barbarius. 3. num. 9.* & ad eandem
Brunne-
mann. num. 7.
- Acta per Judicem recusatum, post recusationem facta, sunt ipso 392.
jure nulla, post plurimos à se citatos Anton. Gabriel. *in Commun. Conclu-*
sion. de Judicis, lib. 2. conclus. 5. num. 1. licet aliud obtineat Jure Canonico, 393.
nisi appellatum fuerit, Gabriel. *ibid. num. 2. & 3.*
- Illud verò limitatur (1.) si Pars post oppositam recusationem, co- 394.
ram Judice recusato litigaret, quia tunc recusationi videretur renun-
ciasse, Gabriel. *dict. conclus. 5. num. 4.*
- Limitatur (2.) quando post oppositam recusationem Judex de 395.
commissione sibi à Papa (vel Principe) factâ in causâ procederet, cum
is possit causam Judici suspecto committere & recusationem tollere,
Gabriel. *dict. conclus. 5. num. 5.*
- Limitatur (3.) quando recusatio non esset in Scripturam redacta, 396.
ceu probatur *in l. apertissimi. 16. ibi: Libello recusationis. Cod. de Judic.* Gabriel.
dict. conclus. 5. num. 6.
- Limitatur (4.) si recusatio esset opposita post conclusionem in 397.
causâ factam, per *dict. l. apertissimi. 16. Cod. de Judic.* Gabriel. *dict. conclus. 5.*
num. 7.
- Quod tamen sublimitatur [1.] nisi causâ suspicionis superveniat 398.
post conclusionem in causâ factam, vel tunc demum ad notitiam recu-
santis perveniret, per *text. in cap. Pastoralis. 4. de Exception. & l. 2. Cod. de Con-*
fort. ejusd. lit. Gabriel. *dict. conclus. 5. num. 8.* quod adeo procedit, ut etiam 399.
solo Juramento probari possit causam suspicionis de novo supervenisse,
Gabriel. *dict. loc. num. 9.*

400. Sublimitatur [2.] quando exceptio recusationis concerneret defectum naturæ, quia tunc semper opponi potest, Gabriel. *ibid.* num. 10.
401. Acta per Procuratorem illegitimum admissum non valent, Berdach. post Bartol. in l. penult. §. ad crimen. 1. in fin. vers. quero quid si. ff. de publ. judic. dissent. Bald. in l. ita demum. 13. Cod. de Procurator. vers. seil. quid dicemus.
402. statuens omnino tenere Processum, quousque adversus Procuratorem excipiatur, eamque opinionem communem dicit, vid. Döring. *dict.* verb.
403. Acta Judicii, num. 161. Acta ex defectu mandati nulla, per subsequentem ratificationem convalidantur, l. licet. 56. ibique Bartol. ff. de judic. David Döring. *dict.* loc. num. 162. Acta facta per Procuratorem revocatum an valeant? vid. Marta Neapolitan. in Digest. noviss. tom. 1. tit. Acta, cap. 15.
404. Acta cum Minore, vel ejus Procuratore non legitimo valent quidem in Minoris favorem atque commodum, Gait. de Credit. cap. 2. tit. 7.
405. num. 1985. David Döring. *dict.* verb. Acta Judicii, num. 274. non verò ad præjudicium illius, l. non eo minus. 14. Cod. de Procurator. David Döring. *dict.* verb. Acta Judicii, num. 146. imò Acta nulli uti fabricata fuerint pro Minore, si per Adversarium ante Sententiam dicantur nulla, nequaquam sustinentur, Gait. *ibid.* David Döring. *dict.* loc. num. 275. Acta facta cum persona inhabili, puta Pupillo, possunt unicâ Citationem & Audientia cum persona habili repeti, & redintegrari, Döring. *dict.* loc. num. 28.
408. Licet Partes litigantes Acta Judicii non substantialia possint ratificare, David Döring. *dict.* verb. Acta Judicii, num. 26. Acta tamen substantialia à Lege pendent, non verò ab arbitrio & consensu Partium, ut illa queant omittere, vel nulla ratificare, cap. unic. de lit. contestat. cap. dudum. 22. de election. l. nemo potest. 55. ff. de legat. 1. Vant. de Nullitat. Process. tit. 14. num. 18. Cardinal. Tusch. *lit. A. conclus.* 94. num. 1. Döring. in verb. Acta
410. Judicii, *dict.* num. 26. & 243. idem est in Criminalibus, David Döring. num. 27.
411. Unde in Processu Criminali non potest sequi condemnatio valida, si Processus est nullus, etiam Partium consensu, Cardinal. Tusch. *dict.* conclus. 94. num. 2. si tamen dubitatur probabiliter, an Substantialia intervenerint, tunc statuitur confessioni Partium, David Döring. *dict.* num. 27. in fin. & num. 264.
413. Restrigitur illud Primò, quoad Supremos Judices, quia hi non adstringuntur ad Solennia Judicii, Cardinal. Tusch. *dict.* conclus. 94. num. 3.
414. Restrigitur Secundò, quoad Testes examinatos Parte non citata; nam si hæc consensit, ut probent, potest valida Sententia ferri, Tusch. *ibid.* num. 5.

Restrictio.

- Restrigitur Tertio, ut, licet Partes nequeant validare Acta nulla, & Sententiam nullam quò valeant quæ talia, possint tamen obligare sese ad invicem de illis parendo, in vim Pacti & Conventionis, Vant. de Nullitat. Process. *dict.* tit. 14. num. 18. Cardinal. Tusch. *dict.* conclus. 94. num. 5. Döring. *dict.* num. 26. & 27. Acta nulla possunt reconvalidari per Principem refusus tamen Expensis Parti adversæ, Borgnin. Cavalcan. *decis.* 25. num. 22. & 23.
- Ad Contraria Actorum quoque referuntur Acta cancellata, utpote quæ nullam faciunt probationem, nequidem semiplenam, secundum Mascard. de Probation. lib. 2. *conclus.* 740. num. 7. præsertim si Additiones scriptæ reperiantur diverso atramento, Menoch. de Arbitrar. Judic. *Quest.* lib. 2. centur. 2. *cas.* 187. num. 35. Mascard. *dict.* conclus. 740. num. 18. David Döring. *dict.* verb. Acta Judicii, num. 149. nisi Notarius, vel is, à quo Cancellationes processerint, in fine hæc verba subjunxisset: *Quodd supra cancellatum vel inductum est in tali loco, id ego feci manu propria.* Anton. de Amat. *decis.* 80. num. 5. & 6. David Döring. *dict.* num. 149. vid. quoque Mejer. in Colleg. Argentinat. tom. 1. tit. de fide Instrumentor. thes. 18. ibique in Annotation. Tabor.
- Acta causæ corrumpens crimen falsi contrahit, & totam causam amittit, l. in fraudem. 45. §. quoties. 7. ff. de Jure Fisci. Covarruy. cap. quamvis pactum. 10. de pact. Jul. Clar. in Practic. Civil. & Criminal. §. falsum. Gail. lib. 1. *observat.* 134. num. 25. David Döring. *dict.* verb. Acta Judicii, num. 163.
- De poena ejus, qui Acta delet, falsificat, dissigillat, vid. Vant. de Nullitat. tit. de nullitat. ex defect. Process. num. 141. Peregrin. in tractat. de Privileg. Fisci, lib. 39. num. 7. & Döring. num. 164. sed quid, si eum, qui ejusmodi Acta produxit, poenituerit, & Scripta ista, vel statim laceraverit, vel saltem occultaverit; an nihilominus poenâ falsi teneatur? Priori casu, si quis scilicet laceraverit, non poenâ falsi, sed pro arbitrio Judicis extraordinariâ afficiendus erit, Menoch. de Arbitrar. Judic. *Quest.* lib. 2. centur. 3. *cas.* 306. num. 14. cum ista falsitas nemini sit nocibilis: Altero casu hæc erit poena, ut istud Scriptum de cætero & in futurum nullam fidem mereatur, quamvis ipse crimen falsi vix evitare queat, Döring. *dict.* loc. num. 165. Acta lacerantis poena quæ sit? vid. Marta Neapolitan. in Digest. noviss. tom. 1. tit. Acta. cap. 20.
- Acta manca & imperfecta etiam rejiciuntur, Mynsing. centur. 2. *observat.* 16. atque Judex Parti ex hoc damnum sentienti ad interesse tenetur, Mynsing. centur. 1. *observat.* 11. & centur. 2. *dict.* *observat.* 16. Gail. lib. 1. *dict.* *observat.* 134. num. 14. Marta Neapolitan. in Digest. noviss. tom. 1. tit. Acta. cap. 16. Jacob. Ayres. in Histor. Process. Jur. part. 1. cap. 2. *observat.* 1. num. 14. Christinae. volum. 1. *decis.* 254. num. 15. Speidel. *lit. G. verb. Gerichts-Acta.* num. 79.

G 3

David

- David Döring. *dict. verb. Acta Judicii*, num. 162. Richter. *part. 3. decis. 113.* num. 10. 18. 19. & *decis. 127.* num. 1. & 2. Suisque propriis sumtibus supplere debet, ex *Ordinatione Camera Imperialis part. 3. tit. 31.* Blum. *Process. Cam. tit. 51.* num. 14. & 17. Christinæ. *dict. loc.* nisi citra Judicis culpam discerpta, vel aliàs manca fuerint, Christinæ. *ibid.* & David Döring. *dict. num. 162.* Ob Acta non legitimè scripta, an mulctandus quoque Judex inferior? vid. Gail. *dict. num. 14.* Mynsing. *centur. 2. dict. observat. 16. in fin.* Day. Döring. *in verb. Acta Judicii*, num. 24. & *dict. num. 162. in fin.*
428. Alleganti Actorum defectum, & restitutionem petenti, probatio incumbit, Gail. *dict. observat. 134.* num. 15. Stypmann. *dict. cap. 5. num. 22.*
429. Mev. *part. 5. decis. 137.* num. 4. probatur autem ille defectus, per inspectionem Actorum: nam editis Actis, quod in iis scriptum non reperitur, omissum esse, adeoque nunquam intervenisse intelligitur, Vant. *de Nullitat. Process. tit. 12.* num. 14. Döring. *dict. verb. Acta Judicii*, num. 153. Mev. *dict. loc.* Richter. *dict. part. 3. decis. 127.* num. 32. & 33. de quo vid. plenius infra *Cap. III. de Editione Actorum.*
430. Quando Acta Judicii planè amissa, vel perdita sunt, quomodo succurritur Parti? 32. Disting. inter Personam Judicis, sive Notarii concipientis & litigantium, ut si à Judice perdita sint, præter poenam causæ damnum ipse resarciat: Idem est in Notario, quanquam satius esse videatur, Partem impetratâ restitutione ex generali clausula, *si qua justa, &c.* Testes potius reproducere, quàm adversus Judicem ad interesse agere, nisi Testes mortui sint: sin autem à Partibus, & quidem ab eo, contra quem producantur, perdita sint, refusis Expensis iterum producantur. Quod si ab ipso producente, ipse sibi imputet, nec amplius audiatur: nisi probare possit, perdita fuisse Acta sine suâ culpâ, Speculat. *de Testibus*, §. *satius utiliter. 8. vers. Sed quid si Testibus.* num. 12. Döring. *dict. num. 162.* Marta Neapolitan. *in Digest. noviss. tom. 1. tit. Acta. cap. 5.* ubi tradit, quod, quando de neutrius partis culpa constat, is teneatur Acta perdita exhibere, qui intentionem suam super iis vult fundare.

CAPUT SECUNDUM.

De Protocollo.

SUMMARI A.

1. Protocollo sub Actis latè acceptis comprehenditur.
2. Nomen Protocollo unde derivetur.
3. Id, quod antiquitus in Glutine, seu Cera per Tabulas extensa scribebatur, nominatum fuit Protocollo; deinde quoque appellatum, quod breviter & succinctè annotatum, ut postea extendi possit.
4. Protocollo olim denotavit rerum annotationem in pura charta factam, qua declarabat, quo comite largitionum, quo tempore & à quo charta fuissent preparata & probata.
5. Sub cura comitis largitionum fuerunt res chartaria.
6. Protocollo hodie sumitur pro Codice, in quo Notarius publicus Actuum coram se gestorum substantiam annotat.
7. Protocollo Notarii aliud est Imbreventionis, aliud Extensionum.
8. Notarii plerumque duplex Protocollo consciunt, cateratum & iteratum, rude & mundum seu extensum.
9. Quomodo Protocollo rude, sive cateratum Italis vocetur.
10. Quomodo à Gallis appelletur.
11. Quomodo ab aliis nominetur.
12. Protocollo Imbreventionis, cateratum seu rude describitur.
13. Alia descriptio.
14. Tertia descriptio.
15. Protocollo Extensionis describitur.
16. Alia ejus descriptio.
17. Notarius, qui primam Scripturam confecit, ac plerumque breviter perscripsit, hac nota: &c. pluribus locis subjecta, ex intervallo Instrumentum in ampliorem formam & longiores clausulas extendere potest & quomodo?
18. Notarius credendus est interpretationem facere ex Testatoris aut Contrahentis voluntate.
19. Si ab alio Notario, quam qui stipulatus est, extendatur Scriptura Instrumenti, quatenus ei liceat clausulas interserere, vel quicquam supplere aut interpretari.
20. Notarius Protocollo mortui nihil potest addere vel minuere in authenticatione.
21. Protocollo imperfecto per Notarium nihil addi potest circa ea, qua sunt de substantia.

22. Protocolium Notarii planam fidem facit.
23. Majorem habet auctoritatem, quam quod ex illo expeditur.
24. Quando Instrumentum à Protocollo discrepat, tunc recurrendum est ad Protocol-
lum, illique velut Originali standum.
25. Si inter Notarii Protocolium & Instrumentum appareat differentia, illius seu Ma-
trix potior est fides.
26. Protocolium tum demum, quando rite confectum est, cum auctoritatem obtinet.
27. Protocolium debet habere omnes Solemnitates requisitas, ut ex eo possit Instrumen-
tum publicum fieri.
28. Quanam sint Solemnitates Protocolli?
29. Hoc ex consuetudine petendum.
30. Protocolium non debet esse cancellatum, defectuosum aut imperfectum.
31. Cancellatio quomodo fidem minuat.
32. Protocolium adèd imperfectum, ut ex illo non appareat de voluntate Partium aut
circumstantiis actus gesti, nullum est, nec probat.
33. Protocolium imperfectè scriptum non potest vocari publicum Instrumentum, nisi ad-
sit dictio caterata.
34. Super Protocollo imperfecto pronunciari non debet, antequam fides plena ipsi con-
ciliata, vel suppleta sit.
35. Protocolium Judiciale quid sit?
36. Alia illius descriptio.
37. Protocolium Judiciale per quem conscribatur.
38. Materia Protocolli qua?
39. A Judicè prolata vocantur Sententiæ.
40. Quæ Partes litigantes, vel eorum Procuratores in Judicio oraliter proponunt, vo-
cantur Reccessus.
41. Quomodo Germanicè vocentur?
42. De Officio Actuarii & quid in Protocollo ab eo annotari debeat.
43. Modus seu forma Protocolli conscribendi.
44. Qua occurrunt, competenti ordine sunt annotanda ab Actuario Judicii, cum de-
signatione Loci, Temporis & Personarum.
45. Sicut Notarius, ita & Judex precisè tenetur sequi Protocolium, nec potest quic-
quam extra illud addi vel minuì.
46. Judex ad ea qua in Actis consignantur, adstringitur.
47. Judicium non est Acta facere, sed ea observare, & secundùm ea judicare.
48. Inter Acta publica Protocollo maxima fides tribuitur.
49. Et quidem major, quam Judicis nuda, multò magis à Protocollo aliena assertioni
in Decreto, vel Instrumento Judiciali.
50. Protocolli plena, Judicis assertionis tantum semiplena fides est.

§ 1. Proto-

51. Protocolla Judicialia habent fidem Actorum Judicialium, atque ita plenam fidem
faciunt inter Partes.
52. Ea fides nititur tum Constitutione Judicii, tum Consensu Partium.
53. Adversus integrum Protocolium Judicis dictum alienum, seu contrarium fidem non
facit.
54. Ubi defectus reperitur in Protocollo, perit illius fides, magisque statur Judicium,
praesertim plurium assertioni, donec contrarium probetur.
55. Pro Actis publicis & Protocollis Judicialibus stat praesumptio.
56. Contra Protocolium locum reperit contraria probatio erroris.
57. Protocolium mancum & imperfectum, sive quoad Solemnitatem, sive Partium Vo-
luntatem, fidem amittit.
58. Protocolium adèd imperfectum, ut ex illo non appareat satis de Voluntate Partium,
aut circumstantiis actus gesti, nullum planè est, nec ei statur.
59. Super Protocollo imperfecto pronunciari non debet, antequam fides plena & ipsi
conciliata & suppleta sit.
60. Sententia sine probatione lata nulla est.

HActenus dictum est de Actis strictè sumtis quæ Protocollo oppo-
nuntur, sequitur nunc Protocolium, quod sub Actis latè ac-
ceptis comprehenditur, Blum. *Process. Cam. tit. 63. num. 11. in fin.*
& num. 12.

Nomen Protocolium est compositum ex græca voce $\pi\rho\tau\acute{o}\lambda\lambda\omicron\varsigma$, id
est primus, & voce $\kappa\omicron\lambda\lambda\omicron\nu$, id est membrum, seu potius $\kappa\omicron\lambda\lambda\alpha$, id est Glu-
ten, Jacob. Blum. *dict. tit. 63. num. 3.* Joh. Otto Tabor. *in Annotat. ad Col-
leg. Argentorat. tom. 1. tit. de fide Instrumentor. thes. 18.*

Nam id, quod antiquitus in Glutine, seu Cera, quæ per Tabulas
extensa erat, scribebatur, nominatum fuit Protocolium, quasi diceret
prima Conglutinatio, seu Concinnatio, hinc deinde Protocolium quo-
que appellatum, quod breviter & succinctè primò annotatum, ut postea
extendi, & in melius componi possit, Calvin. *in Lexic. Jurid. voc. Protocol-
lum.* Blum. *dict. loc.*

Et quanquam Protocolium olim denotaverit brevem quandam
annotationem in pura charta factam, quæ declarabatur, quo comite
largitionum (sub cujus cura erant res chartariæ) quo tempore, & à
quo chartæ fuissent preparatæ, vel prolatae, ut falsitas, si quæ fuisset in
Instrumento postea inibi descripto commissa, facilius convinceretur,
Cujac. *ad Novell. 44. in fin.* Gothofred. *ad rubric. dict. Novell. 44.* Rittershus.
in Novell. part. 9. cap. 24. num. 4. Bocer. *class. 6. disputat. 24. thes. 10. lit. A. Col-
leg. Argentorat. tom. 1. dict. tit. de fide Instrumentor. thes. 3. num. 3. & thes. 18.*

H

hodie

6. hodie tamen longè aliâ notione usurpatur, & sumitur pro Codice, in quo Notarius publicus Actuum coram ipso gestorum substantiam annotat, Blum. *dict. tit. 63. num. 4.*
7. Hoc Notarii Protocollo duplex est, aliud Imbreviationis, aliud Extensionum, Colleg. Argentorat. *dict. tit. de fide Instrumentor. Casp. Manzius in Centur. Decis. Palatin. decad. 6. quest. 55. num. 14.* Non rarò enim duplex Protocollo in rebus præsertim gravioribus conficiunt, cæteratum & iteratum, vel latinius rude & mundum, sive extensum, Joh. Jacob. Speidel. in *Specul. Jurid. Polit. Philolog. Histor. Observation. lit. P. num. 110. verb. Protocollo.* illud Italici Broviliard, Bastardellus, vel Bastardellum, Cardinal. Tusch. *Præctiar. Conclus. tom. 6. conclus. 945. num. 2.* Gallis Bordorellum, Petr. Gregor. Tholosan. in *Syntagn. Jur. Civil. lib. 47. tit. 42.* aliis autem Boliardus, Breve, Minuta, Breviarium, Abbreviatura, Summaria, Rubrica, Regestum, Registrum, Index, Matrix, Originale, Archetypus, Authenticum, Epitome, Liber Rogatum, Scheda, Nota, Jactus, Manuale vocatur, de quibus latè Tholosan. *dict. loc.* Joh. Althuf. in *Dicaolog. lib. 3. cap. 42. num. 49.* Tabor. in *Annotation. ad Colleg. Argentorat. loc. citat.* in quibusdam locis Germaniæ sùt Chapelier, Manzius *dict. quest. 55. num. 34.*
12. & nihil aliud est, quàm Conceptum, seu Imbreviatura (ceu primum Exemplar Actorum) cui id, quod agitur à Notario inscribitur, & ex qua postea Instrumentum in mundum redigitur, *Constitut. Maximiliani I. de Notar. de Anno 1512. tit. 1. §. Fürter so befehlen Wir ꝛc. 5.* Colleg. Argentorat. *dict. tit. de fide Instrumentor. thes. 3. & dict. thes. 18. Mev. part. 1. decis. 119. num. 1.* vel ita describitur: quod in ipsâ Partium præsentia, inque ipso visus & auditus negotio, pro loci fortè, vel temporis ratione, rudi & properante calamo multis etiam Notis & Abbreviationibus concipitur, Speidel. *dict. num. 110.* item summaria quædam gesti Actus annotatio, quâ Notarii publici, seu Scribæ Acta, & Substantialia Negotiorum memoriæ causâ breviter & succinctè, ut se habent, comprehendunt, unde postea Instrumentum latius in solenni forma conficitur, Joh. Emeric. à Rosbach. in *Prax. Civil. sive Process. Judiciar. tit. 62. num. 7.* Althuf. *dict. num. 49.*
15. Protocollo Extensionis est, in quo Copiæ registratæ extensorum Instrumentorum plenè quoad verba concordantes cum editis Instrumentis habentur, *dict. Constitut. Maximiliani I. tit. 1. §. Fürter so befehlen Wir ꝛc. 5.* Colleg. Argentorat. *dict. thes. 18.* vel quod deinde pro certiore Instrumenti extensione, integris Literis in ipso Protocolli Libro mundè describitur, quamvis in ipso Actu Partibus præsentibus, sæpè mundo statim Protocollo omnia notentur, ubi id per otium loci & temporis fieri

fieri potest, quod ipsum melius est, Petr. Frider. Mindan. *de Mandat. lib. 2. cap. 69. num. 15.* Speidel. *dict. loc.*

Notarius, qui primam (& ut vocant Matricem Instrumenti) Scripturam confecit, ac pleraque breviter, ut moris est, perscripsit hac notâ, &c. pluribus locis subjectâ, de qua vid. latè Samuel. Stryck. in *Dissertat. Jurid. de Et cætera. per tot.* potest quidem in ampliore formam, & in longiores clausulas Instrumentum extendere ex intervallo, sed ita tamen, ut nihil suppleat, quod ad Actus vel Negotii de quo agitur, substantiam pertineat, Stryck. *dict. Dissertat. cap. 1. num. 23.* vel accidentia, quæ à Partibus non fuere expressa, vel etiam quæ comprehenduntur, sub Oratione diversa & separata, item Solennitates Instrumenti, Stryck. *dict. loc.* Verùm Clausulas duntaxat consuetas adjiciat, aut, si quæ sunt verba ambigua, vel ita generalia, ut commodam interpretationem admittant, ea interpretetur, Anton. Faber in *Cod. lib. 4. tit. 18. definit. 18. num. 1. & 2.* Credendus enim est, si bonæ & probatæ famæ sit, eam interpretationem facere ex Testatoris, aut Contrahentium voluntate, quam habeat perceptam, Anton. Faber *dict. definit. 18. num. 3. & 4.* sed si ab alio Notario, quàm qui stipulatus est, extendatur Scriptura Instrumenti? Hactenus ei licet, ut Clausulas consuetas interserat juxta eum stylum, quem defuncto Notario constat fuisse familiarem, non etiam, ut quicquam suppleat, vel interpretetur, Anton. Faber *dict. definit. 18. num. 5.* vid. Stryck. *dict. Dissertat. de Et cætera. cap. 5. num. 16. & 17.* ubi tali in casu Judicis consensum & auctoritatem quoque requirit. Notarius Protocollo mortui nihil potest addere, vel minuere in authenticatione, Cardinal. Tusch. *tom. 6. dict. conclus. 945. num. 6.* nec addi potest per Notarium Protocollo imperfecto circa ea, quæ sunt de substantia, & fuerunt ommissa, prout Dies, Consul, Locus, Notarius & similia, & si adderet etiam, quia recordaretur, tunc præsumeretur machinatio, Tusch. *dict. conclus. 945. num. 9.*

Magna aliàs vis est Protocolli Notariorum, plenam quippe fidem facit, Cardinal. Tusch. *dict. conclus. 945. num. 10.* Rutger. Ruland. *de Commissar. part. 2. lib. 5. cap. 7. num. 9.* Althuf. in *Dicaolog. lib. 3. cap. 43. num. 50. & 51.* Mev. *part. 1. decis. 119. num. 2.* majoremque habet auctoritatem, quàm quod ex illo expeditur, ita ut, cum inter se hæc contrariantur, magis stetur Protocollo, per *text. in l. si quis ex argentariis. 6. §. penult. & ult. ff. de edendo.* Mascard. *de Probation. conclus. 1243. num. 2. & conclus. 1250. num. 1. & seqq.* Anton. Faber in *Cod. lib. 4. tit. 16. definit. 24.* Althuf. *dict. loc.* Carpov. in *Jurisprud. Forens. part. 1. constitut. 47. definit. 44.* Mev. *dict. decis. 119. num. 3.* quando ergò Instrumentum à Protocollo discrepat, tunc recurrendum

- est ad Protocollo, & illi velut Originali standum, Colleg. Argentorat. *dict. tit. de fide Instrumentor. thes. 18.* Caspar. Manzius, in *Centur. Decisio. Palatin. decad. 6. quæst. 55. num. 27. 31. & 57.* Mev. *part. 8. decis. 479. num. 4.* ubi scribit, quod si inter Notarii Protocollo & Instrumentum appareat differentia, illius cœu Matricis, potior sit fides. Nam cujuscunque rei origo est spectanda, à qua tanquam à fonte cœtera omnia profluunt. Ex quo etiam fit, ut sicuti standum potius est Protocollo quam Instrumento, ita & magis Matrìci Scripturæ potius quam Protocollo, Anton. Faber *dict. definit. 24. num. 5.* Carpzov. *dict. definit. 44. num. 4.* At ita demum eam auctoritatem obtinet, si ritè confectum, Mev. *part. 1. dict. decis. 119. num. 4.* Cardinal. Tusch. *tom. 6. dict. conclus. 945. num. 4.* ubi tradit debere Protocollo habere omnes Solemnitates requisitas, ut ex eo possit Instrumentum publicum fieri, Anton. Faber in *Cod. dict. tit. 16. definit. 21.*
25. Carpzov. *dict. definit. 44. num. 5.* videlicet Subscriptionem Notarii, Signum ipsius, Rogationem, Publicationem, Locum & Tempus celebrati Contractus, Althuf. in *Dicaolog. dict. num. 51.* Carpzov. *dict. definit. 44. num. 6.*
26. & Mev. *dict. num. 4.* ubi scribit, ex consuetudine petendum esse, quæ illius Solemnitas vel Requisita sint.
27. Item non debet esse cancellatum, defectuosum, aut imperfectum, Mev. *dict. decis. 119. num. 5.* Cancellatio quomodo fidem minuat, vid.
28. Mascard. *dict. conclus. 1250. num. 12. & seq.* & Althuf. *dict. loc.* Protocollo adeò imperfectum, ut ex illo non appareat satis de voluntate Partium, aut circumstantiis Actus gesti, nullum planè est, nec probationem facit, nec ei statur, Mascard. *dict. conclus. 1250. num. 4.* ubi hoc declarat, Menoch. *de Arbitrar. Judic. Quæst. lib. 2. cas. 187. num. 20.* Mev. *dict. decis. 119. num. 6.*
29. Cardinal. Tusch. *tom. 6. dict. conclus. 945. num. 8.* ubi scribit, quod, si sit imperfectè scriptum, ut quia plus fuerit in intentione Contrahentium, quam scriptum, non possit relevari publicum Instrumentum, ex eo nisi adesset dictio cœterata. Ex his vitiis perit, aut infringitur illius fides, atque ideò super Protocollo tali pronunciarì non debet, antequam fides plena ipsi conciliata, vel suppleta sit, Mev. *dict. decis. 119. num. 6.*
30. Protocollo nominatur Codex, in quo Actuarii, (id est Scribæ Judicarii) verba Litigantium & Judicis, ac reliqua in Judicio gesta describunt, atque hoc sensu hic accipitur, Jacob. Blum. *Process. Cam. dict. tit. 63. num. 4.* item Protocollo dicuntur Literæ, complectentes ea, quæ à Partibus, vel Judice oretenus in Judicio proferuntur, Blum. *dict. tit. 63. num. 14.*
31. Protocollo Judiciale conscribitur per Personam publicam, scilicet Notarium, Actuarium, Secretarium, vel aliam Personam ad hoc deputatam, cap. 11. X. de probation. Stypmann. *dict. cap. 5. num. 34. 35. & seqq.* Blum. *dict. tit. 63. num. 4.* Richter. *decis. 113. num. 20. 38. 39. & decis. 127. num. 15.*

- Materia, circa quam, sive objectum Protocolli sunt ea, quæ à Partibus, vel Judice, oretenus in Judicio proferuntur, sive verba Litigantium, & Judicis, ac reliqua gesta in Judicio, Blum. *dict. tit. 63. num. 4. & 14.* à Judice si quæ prolata, vocantur Sententiæ, Blum. *dict. num. 14.* de quibus vid. Mejer. in *Colleg. Argentorat. tom. 2. tit. de re judicat. thes. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. & seqq.* Carpzov. in *Jurisprud. Forens. part. 1. constitut. 26. per tot.* Brunnemann. *Process. Civil. cap. 27.* Nicolai *Process. Judiciar. part. 1. cap. 67.* Blum. *Process. Cam. tit. 75.* Amad. Eckolt. *tit. de re judicat. §. 5. & seqq.* Fibig. *Process. part. 1. cap. 2. membr. 3. §. 18.* ibique in *Observat. Suenden-dörffer.*
- Quæ Partes litigantes, vel eorum Procuratores proponunt, quando scilicet Scripta & Adjuncta in Judicio mediante orali Proloquio exhibent, vel etiam contra eadem, nonnunquam eodem Proloquio mediante excipiunt, atque alia peragunt vulgò vocantur Reccessus, Blum. *dict. tit. 63. num. 14. & 40.* Germanicè *Mündliche Handlung / Mündlich Vorbringen / ein Vortrag / Mündlicher Vortrag / Concept. Ordinar. Cam. part. 3. tit. 49. rubric.* Blum. *dict. tit. 63. num. 41. 42. 43. 44. 45. & seqq.*
- In Protocollo Judiciali ergò à Secretariis, vel Actuariis scribi, & annotari debet, quid Audientiæ, vel Judicio actum, quomodo factum propositum ab Actore, quid responsum à Reo, quid hic confessus, qualia mediâ compositionis à Judicibus, Partibus proposita, quæ Rationes Decidendi fuerint, Brunnemann. *Process. Civil. cap. 1. num. 81. (1.)* Ut vera Narratio Facti haberi possit, cum Factum in Scripturis judicialiter exhibitis plerumque aliter narretur, & non Jus ad Factum, sed Factum ad Jus accommodetur. (2.) Ut sciamus an Reus quid fuerit confessus, cum sæpè fieri soleat, ut Reus aliquam circumstantiam Facti, præsens in Judicio fateatur, quam tamen postea, aliter informatus negat. (3.) Ut Sententia lata ex iis, quæ in Judicio per Advocatos præsentibus Partibus dicta sunt, interpretationem recipiat. (4.) Ut sciat Judex an æquitati consona mediâ Transactionis fuerint Parti proposita, quò Judex intelligere possit, an Restitutione Expensarum punire debeat, fortè quòd admonita Pars æquis conditionibus aures præbere respuerit, & quæ aliæ utilitates esse possunt, Brunnemann. *dict. cap. 2. num. 81.*
- Solet autem Protocolli Inscriptio duplex esse. Alii enim Secretarii solent seorsim conscribere, quid singulis diebus toto tempore, quo lis pendit, à Partibus dictum fuerit, & quæ Decreta, quæque Sententiæ singulis diebus, à principio litis, ad finem usque à Judicibus latæ fuerint, & Pro-

& Protocollum reliquis Actis scriptis præfigere, & huic postea Partium scripta exhibita subjungere. Nonnulli verò solent mox Protocollum, seu uti alii vocant Registraturam, mox Scriptum aliquod, v. gr. Libellum, Exceptionem, Petitionem Dilationis, mox Decretum ordine naturali collocare.

Sed quocumque ordine disponatur Protocollum, nihil interest, modò omnia fideliter ad Acta referantur, quid singulis diebus actum sit, etiam in Audiendiis, quæ pendente etiam Processu ordinario, super quæstionibus incidentibus institui solent, Brunemann. *dict. cap. 1. num. 82.*

44. Quæ occurrunt competenti ordine sunt conscribenda, & ab Actuario Judicii annotanda ita, ut Loca, Tempora, & Personæ designentur, Richter. *part. 3. decis. 126. num. 2.*
45. Sicut Notarius, ita & Judex præcisè tenetur sequi Protocollum, nec potest quicquam extra illud addi, aut ex eo minui, *Mev. part. 8. decis. 479. num. 2.*
46. Judex ad ea, quæ in Actis ab electo Notario consignantur, adstringitur, *Mev. part. 1. decis. 120. num. 2.*
47. Judicium enim non est Acta facere, sed Acta observare, & secundùm ea judicare, *l. illicitas. 6. §. 1. ff. de offic. Præs. Mev. dict. loc.*
48. Inter Acta Judicialia Protocollis maxima fides tribuitur, Rutger. Ruland. *de Commissar. part. 2. lib. 5. cap. 6. num. 14. & seqq.* Frider. Pruckmann. *volum. 1. respons. 14. num. 141. Mev. part. 8. decis. 479. num. 5.* & quidem major, quàm Judicis nudæ, multò magis à Protocollo alienæ assertioni, in Decreto, vel Instrumento Judiciali, *Mev. dict. decis. 479. num. 7.* illius enim plena, hujus tantùm semiplena fides est, Panormitan. *in cap. cum. 1. num. 3. de fide Instrumentor. Mev. dict. loc.*
49. Habent Protocolla Judicialia fidem Actorum Judicialium, atque ideò sin integra & incorrupta sunt, plenam fidem faciunt inter Partes, quoad ea, quæ ad Protocollum dictantur, Ruland. *dict. cap. 6. num. 2. in fin.* ubi ostendit eam fidem niti tum Constitutione Judicii, tum Consensu Partium, & ideò irreprehensibilem, & constantem esse debere, *Mev. part. 1. decis. 120. num. 1.* ubi quoque tradit, adversus integrum Protocollum Judicis dictum alienum, seu contrarium, fidem non facere. Ubi verò defectus quidam reperitur, si ostendi potest, perit Protocollis fides, magisque statur Judicium præsertim plurium assertioni, donec contrarium probetur, atque propterea Protocollis defectus, contra Sententiam illi innixam demonstrare intendens meritò audiendus est, *Mev. part. 1. dict. decis. 120. num. 4. & 5.*

Et

Et quamvis pro Actis publicis, ideoque & pro Protocolis Judicialibus, quæ eorum vim habent, stet præsumtio, Rutger. Ruland. *dict. cap. 6. num. 21.* locum tamen reperit contraria probatio, præsertim erroris, *Mev. part. 1. dict. decis. 120. num. 3.*

Protocollum mancum & imperfectum, sive quoad Solennitatem, sive quoad Partium Voluntatem, fidem amittit, præsertim in omiſſis, seu non ritè rectèque descriptis, Mascard. *de Probation. conclus. 1250. num. 40.* Menoch. *de Arbitrar. Judic. Quest. lib. 2. cas. 187. num. 39. & seqq. Mev. part. 1. dict. decis. 120. num. 4.* Imò Protocollum adeò imperfectum, ut ex illo non appareat satis de Voluntate Partium, aut circumstantiarum Actus gesti, nullum planè est, nec probationem facit, nec ei statur, Menoch. *de Arbitrar. Judic. Quest. lib. 2. dict. cas. 187. num. 20.* Mascard. *de Probation. dict. conclus. 1250. num. 4.* ubi hoc declarat Cardinal. Tusch. *tom. 6. dict. conclus. 945. num. 8. Mev. part. 1. decis. 119. num. 6.* Ex his vitiis perit, aut infringitur illius fides, ideoque super tali Protocollo pronunciari non debet, antequam fides plena ipsi conciliata, vel suppleta sit, *Mev. dict. decis. 119. num. 6.* Est enim aliàs sine probatione Sententia nulla, *Mev. dict. decis. 119. num. 7.*

60. An Protocollum defectuosum falsum nominans injuriarum teneatur? sive an verba hæc (Protocollum vestrum est fictum vel falsum) casu quò Protocollum est defectuosum, ob non servatam formam, vel omiſſum unius, vel alterius Partis recessum, importent injuriam? Negat Caspar. Manzius *in Centur. Decision. Palatin. decad. 8. quest. 72. per tot. ubi num. 18.* præjudicium allegat.

CAPUT TERTIUM.

De Editione Actorum & Protocollis.

SUMMARI A.

1. Edere Acta quid sit?
2. Necessitas Editionis Actorum Publicorum seu Judicialium unde introducta?
3. Actuarius Judicii an possit Acta edere, vel communicare sine jussu vel mandato Judicis.
4. Acta prioris Instantiæ Judex à quo edere tenetur.
5. Quando Judicium, vel Instantia mutatur, Acta in alio Judicio reproduci debent.
6. Judex à quo ad Editionem Actorum coram se gestorum & conscriptorum obligatur.
7. Ad investigandam veritatis fidem.

8. An

8. An Acta edenda sint à Judice, qui ad Sententiam à se latam exequendam alterius auxilium implorat? Distingu.
9. Una Pars debet quoque alteri exhibere Acta Judicialia, utpote communia, si ea possideat?
10. Omnia Instrumenta propria ad causam pertinentia Actor tenetur edere Reo.
11. An etiam illa quibus usus non est?
12. Etiam Fiscus litigans cum eo, qui Editionem urget, Instrumenta edere tenetur.
13. Nonnullis casibus Actor ad edendum cogi nequit.
14. Reus Actori Instrumenta edere non tenetur.
15. Quomodo in hoc casu pronunciarì soleat?
16. Judex de Syndicatu convictus Acta Judicialia contra se edere non tenetur.
17. Nisi indicia malè administratæ Justitiæ adsint.
18. Reus tenetur edere Instrumenta, quibus usus est, ad probandam suam Exceptionem pro fundanda Actoris Replicatione.
19. Reus tenetur edere Fisco indistinctè omnia Instrumenta ad probandam intentionem.
20. In subsidium scilicet aliis probationibus deficientibus.
21. An etiam in causa capitali?
22. Ad quas causas præterea hoc Privilegium extendatur?
23. Limitationes & Exceptiones, quibus Reus ad edendum obligatur.
24. Acta Judicii debent edi indistinctè cuicunque interesse suum prætendenti.
25. Modò interesse petentis doceatur.
26. An hoc Juramento fieri possit?
27. Num Tertio, de cujus interesse non principaliter actum fuit, Copia Scripturarum necessariò communicandæ.
28. Acta prioris Instantiæ Judici Appellationis edi debent.
29. Omnia Acta Publica, sive Civilia, sive Criminalia, edenda sunt.
30. Editionem Instrumentorum Fiscus impetrare non potest ad fundandam Actionem in Causa Criminali.
31. Acta Criminalia post Accusationem vel Inquisitionem institutam formata, Fisco edenda sunt.
32. Acta Criminalia, qui Fisco non edit, præsumitur subtraxisse.
33. Acta & Instrumenta an contra Fiscum sint edenda?
34. Indicia, aliaque Acta Inquisitionalia communicanda sunt Inquisito innocentiam ad defensionem suam probare volenti.
35. Etiam si summarè, & ex officio procedatur.
36. Acta Inquisitionalia offerri debent etiam non petenti captivo Reo, seu Inquisito ante Condemnationem.
37. Imò etiam ante Torturam.

38. Quando statur adhuc in terminis Inquisitionis generalis, Actorum Inquisitionalium atque Indiciorum Editio fieri non debet.
39. Regula & Praxis proponitur.
40. Cum distinctione accipitur & admittitur.
41. Juris Allegationes, seu Consilia debent Parti edi.
42. Dummodò Pars eas in modum Actorum Processus præsentaverit.
43. Quando exhibentur, non ut instruant Processum, sed ad meram Judicis Informationem, non debent edi parti.
44. Allegationes Juris pro arbitrio petenti Parti edi possunt.
45. Nisi Consuetudo certi quid hac in re induxerit.
46. Cui & quibus in causis ex Privilegio edenda Juris Allegationes.
47. Num, cum Articulorum Probatoriorum editio fit, Reo una edenda Nomina Testium examinandorum.
48. Interrogatoria parti adversa sive producenti ante Examen non sunt communicanda.
49. Limitatur tribus modis seu casibus.
50. Acta quomodo edenda.
51. Acta Originalia non debent edi Parti, nec Judici Appellationis, sed tantum Copia eorum edenda.
52. Acta Originalia debent manere apud Scriptores ad majorem fidem.
53. Acta Originalia Judicio sunt affecta, & non tradenda Partibus, nedum illorum arbitrio.
54. An Instrumentorum in Judicio productum in Originali restituendum sit? distingu.
55. An Instrumentum Mandati apud Acta remanere, an verò parti producenti restitui debeat?
56. De Actorum asservatione & eorundem exhibitione, remissivè.
57. Quomodo Acta Judicialia Exemplari & Partibus edi debeant?
58. An delegatus teneatur Acta Originalia transmittere deleganti ad ejus mandatum?
59. Hodie sapius à Judice inferiore Acta Originalia eduntur.
60. Acta Sumptibus petentis edenda.
61. Qui Acta prima Instantiæ petit, pro præmio descriptorum Actorum cavere debet.
62. Editionis Actorum cura, impendia & onera Partibus, non Judici incumbunt.
63. Reproductio Actorum post mutatum Judicium cui incumbat?
64. Si utraque pars appellavit, utraque etiam pro sua quota Acta redimere debet.
65. Judex superior potest Judicem inferiorem, ut Acta moderato pretio edantur, mittere.
66. Vel taxare.
67. Et quando immodicum exactum, restitutionem iniqui injungere.
68. Jure Camerali requiritur, ut Judex inferior in calce Actorum mercedem descriptionis exprimat.

69. In Camera singula Actorum folia binis ternive cruciatis, sigillatio verò floreni uno & ligatura semisse taxatur.
70. Ubi in iudiciis inferioribus pro Sumptibus Editionis Actorum desideratur iniquum, aut insolitum, Mandatum Sine Clausula decernitur de edendis Actis pro condigno & solito Salario.
71. Non spectatur, quid Actuarius in Supremo iudicio adsignetur, sed quid in inferiore dari consuetum.
72. Iudicii Taxa & Stylus illius loci observatur, ubi Acta expediuntur, non quo remittuntur.
73. Taxa Sportularum, ad quam merces descriptionis pertinet, est Legislatoria potestatis, atque ideo pro libitu eam statuere inferioribus iudiciis integrum non est.
74. Pauperibus Acta gratis edenda sunt.
75. Acta debent edi toties, quoties quis petit, sive amiserit prima Acta edita sive non, editio Instrumenti verò non fit, nisi amissio probetur.
76. Editio semel facienda, ex causa verò iteranda est.
77. Quomodo Acta Prioris Instantia iure Camerae edi & superiori iudici transmitti debeant?
78. Poena arbitraria contravenienti, tam iudici quam Parti statuitur.
79. Si Acta prima Instantia à iudice non obsignata & clausa fuerint edita, an editio eorum pro nulla & vitiosa habenda sit.
80. Quae sit ratio Consignationis.
81. Quibus remediis Actorum editio petatur.
82. Si Acta non edantur, potest appellari.
83. Si iudex à quo Acta edere recuset, vel in iis edendis negligens fuerit, in Camera Imperiali hodie dantur Mandata Poenalia Sine Clausula, Compulsoriales dicta, Zwangs-Brieffe.
84. Si porro contumax existat, quid fiat?
85. Quoties alicujus interest Acta edi, Compulsoriales petenti decerni debent.
86. Iudex inferior ad Compulsoriales tenetur edere Acta integra, nec aliter intelligitur paruisse Compulsorialibus.
87. Compulsoriales renovantur & dantur ad complenda Acta, si defectus allegetur.
88. Defectus hic debet allegari & designari, atque ab allegante probari.
89. Non statim ad nuda Narrata, quibus Acta defectuum arguuntur, Mandatum decerni debet.
90. Pro iudice est praesumptio, quod omnia, qua debet, justè & rectè fecisse dicatur.
91. Iudex integra Acta edidisse creditur, donec contrarium probetur.
92. De defectu Actorum prius, quam Compulsoriales decernantur, inquirendum, audita tam Parte quam iudice.

93. Interest, & expedit super defectibus Partem & iudicem potius audiri, quam renovatione Compulsorialium causam protrahere.
94. Defectus non tantum est allegandus, sed & quid ex Actis desit speciatim designandum.
95. Generalis allegatio non sufficit, sed specifica esse debet.
96. Non facta allegatione specifica Acta habentur pro integris, atque super iis ultra procedit iudex.
97. Iudicis inferioris iuramento Acta integra esse edita, statuitur.
98. Non solum ostendendum aliquid abesse verisimiliter, sed praeterea quoque quantum interest, exponendum.
99. Quod dicitur Acta Appellantibus plene edenda, & Sententiam super mancis & mutilis latam, nullam esse, non est porrigendum ad quoslibet defectus.
100. Si desunt, qua ex Actis aliàs plenius constant, aut ad causa decisionem nihil faciunt, ea causam nullitatis atque iniquitatis dare non possunt.
101. Non censentur Acta edita integra, nisi omnibus integrè editis, quaecunque ad litem pertinent, & semel pars Actorum reddita fuerint.
102. Quando Acta integra edita censeantur?
103. Quando non.
104. Acta diversa non sunt confundenda, sed cuique sua integra relinquenda.
105. Apud iudicem à quo post Appellationem, Actorum separatio, quatenus concernunt Merita Causa, rectè petitur.
106. Quando ab uno puncto appellatum, sufficit tantum partes Actorum edi.
107. Appellans sibi alia, quam liti in priori Instantia super causa, à qua appellatum fuit, Acta edi, & idcirco Compulsoriales petens, hoc non impetrat.
108. Inter has causas illa species, cum Acta alia, quam ad litem, in qua Partes versantur, pertinent, petuntur, non reperitur.
109. Casus figuratur & deciditur.
110. Ratio decidendi.
111. Quando Acta integra deperdita, aut combusta fuerint, quid faciendum.
112. Mutila Acta, parte eorum fortè amissa, ex Manualibus Partium Actis suppleri debent.
113. Acta redempta ab una Parte suis nummis, sunt quidem istius redimentis, edè tamen debent perdito Originali, recepta mercede condigna.
114. Obventus Actorum mancorum, seu in secunda Instantia imperfectè editorum ad impetrandam Restitutionem in integrum, an proficiat?
115. Quando ab initio non fuerint Acta, revelatum iudicis à quo edi & transmitti solet, & recipitur quidem, sed fidem plenam non habet.
116. Nisi prius ea communicata & audita utraque parte, qua in illam consentiente, Actorum insar est.

117. Altera parte repugnante non ultra attenditur, quam non repugnat iis, quo postea in Actis deducuntur.
118. Breve compendium precedentium.
119. Procurator Jure Retentionis Actorum & Instrumentorum uti potest propter Salarium forte promissum & Impensas.
120. Advocato Acta eousque apud se retinere licet, donec ipsi satisfiat de Honorario.
121. Hoc fallit in Actis publicis.
122. Notarius ejusque Hæres tenentur edere Protocolla & Instrumenta ab illo conscripta.
123. Quod ad Notarium etiam Notariatum privatum & in Matricula deletum, vel in locum Notarii surrogatum aut quemlibet alium etiam privatum, ex Consuetudine auctoritatem habentem, extenditur.
124. Imò & ad Instrumenti Possessorem, ad quem defuncto Notario Protocolla pervenerunt.
125. Is quo produxit vel protulit Instrumentum nullo vitio visibili suspectum, non cogitur Protocollum exhibere.
126. Secus est, si Instrumentum primo intuitu, & in prima sui apparentia fusi suspicionem præ se ferat, aut vitium habeat aliunde, quam ex temporis antiquitate constat.
127. Quid si dicatur & probetur deperditum Protocollum?
128. An Instrumentum publicum probet non exstante Protocollo?
129. Sententia Juri Consultorum, quod quando Instrumentum caret vitio visibili, non necessaria, nec injungenda sit Protocolli, ex quo illud desumptum vel extraditum fuit, exhibitio, ad quem casum pertineat, vel non?
130. Uti Protocollum Matrix est Instrumenti, ita & clavis est, ubi dubitatio incidit.
131. Si Notarius requisitus nolit exhibere Protocollum, Mandatis Pœnâlibus ad instantiam alterius Partis ad hoc compelli potest.
132. Distinguitur.
133. Protocolli Editio non debet fieri, ut illud falsi accusationem minitanti tradatur, sed ita, ut in manibus Commissarii vel Grapharii ejus inspiciendi copia fiat.
134. Etsi vel esset ratio quadam, ob quam Parti non faciendâ Protocolli exhibitio, Juidici tamen illud ad imaginem veritatis, postulare licet.
135. Juidicii Actuarius, vel Juidex denegare non debet parti petenti Protocolli Juidicialis Copiam.
136. Protocollum Juidiciale est pars Actorum.
137. Cuilibet petenti & interesse suum docenti Protocollum & reliqua Acta tam & vilia quàm Criminalia edi debent.
138. Delatis & inculpatis alicujus criminis, si quam sui defensionem, etiam antequam subinquisitionem Magistratus specialem cadant, moliantur, non est deneganda Actorum & Protocolli communicatio.

139. Dummodò idoneam Cautionem prestiterint, ut perquam metus fuga tollatur.
140. Juidici superiori non est prohibendum, quin pro veritate cognoscenda à Juidice inferiore Protocollum eorum, qua coram ipso acta sunt, sibi exhiberi petat.
141. Protocolla Juidicii non probant nisi integra, nec super imperfectis Sententia ferenda est.

EDere Acta nihil est aliud, quàm ea extradere, extra dare &c. item in publicum proferre, aut Copiam describendi facere, Wesenbec. in Paratitl. ad Pandect. tit. de edendo. num. 9. Tabor. in Annotat. ad Colleg. Argentorat. tom. 1. tit. de edendo. thes. 2. Henr. Hahn. in Observat. ad Wesenbec. dict. tit. num. 1.

Necessitas Editionis Actorum Publicorum, sive Judicialium imposita & introducta est, l. is, apud quem. 2. Cod. de edendo. ubi is, apud quem res agitur, Acta publica exhiberi inspicienda jubebit, Georg. Adam. Struv. in Synagm. Jur. Civil. exercitat. 5. thes. 43.

Notarius Juidicii, sive Actuarius non debet, nec potest, illa edere, vel communicare sine jussu vel mandato Juidicis, Marant. in Specul. Aur. tit. de Actor. Edition. part. 6. num. 55. Althus. in Dicoalog. lib. 1. cap. 90. num. 19. David Döring. in Bibliothec. Jur. Consultor. lit. A. in verb. Acta Juidicii, num. 134. Brunnemann. ad Cod. in l. 2. tit. de edendo.

Acta prioris Instantiæ tenetur Juidex à quo edere, Gail. lib. 1. observat. 234. num. 1. & 3. Donell. lib. 28. cap. 7. ibique Hilliger. lit. N. David Döring. in dict. verb. Acta Juidicii, num. 168. nam quando Juidicium vel Instantia mutatur, Acta regulariter in alio Juidicio reproduci debent, ut inter easdem Personas probent, Christinæ. volum. 1. Decis. Cur. Belg. 254. num. 9. Prückmann. volum. 1. respons. 45. num. 23. ideoque Juidex à quo, ad editionem Actorum coram se gestorum, & conscriptorum obligatur, l. eos. 6. §. super his verb. 3. l. ne causas. 15. l. à Proconsulibus. 19. Cod. de Appellatione & dict. l. is, apud quem. 2. Cod. de edendo. ad investigandam veritatis fidem, Christinæ. dict. decis. 254. num. 10. Mev. part. 5. decis. 74. num. 1. an Acta edenda sint à Juidice, qui ad Sententiam à se latam exequendam alterius auxilium (de quo vid. Mynsing. centur. 3. observat. 68. Gail. lib. 1. observat. 113. num. 16. & lib. 2. observat. 130. num. 14. Carpzov. in Jurisprud. Forens. part. 1. constitur. 32. definit. 1. num. 4.) implorat? Distingu. Rutger. Ruland. in Thesaur. Jur. Executiv. part. 1. in tractat. de invocat. brach. secularis, cap. 12. num. 15. & seqq. (1.) inter Personas: (2.) inter Causas: (3.) an Reus remittatur condemnatus, an verò condemnandus? Primum quod attinet Ecclesiasticus non tenetur indistinctè, sed viso saltem Processu, exequi Secularis Sententiam, non è contra, quanquam ibi etiam adducat rationes in contrari-

- trarium, nimirum, quod quoad exhibendum pares sint: pro quo cum primis facit, *cap. administratoris. 26. quest. 25. ibi: Examinent.* Secundo rursum subdistingendum, an causæ sint merè Ecclesiasticæ, an verò mixti Fori. In merè Ecclesiasticis Judex Secularis tenetur Sententiam Judicis Ecclesiastici exequi absque eo, quod in aliquam cognitionem se intromittat, quod quidem nonnulli ad hæresin tantum restringunt. In causis mixti Fori autem Judex Secularis non exequitur nisi sibi exhibitis Actis. Tertio denique, si remissio fit ad exequendam Poenam in Sententia definitam à Judice Ecclesiastico, tunc exequitur Judex Secularis, absque nova cognitione, modo ei fiat fides de Processu: si verò remissio fiat Seculari, ad diversam Poenam, vel novam infligendam, tunc denuò cognoscit: quia tunc ipsius Judicio Poena statuenda est, David Döring, *dict. verb. Acta Judicii, num. 103.* Una Pars debet quoque alteri exhibere Acta Judicialia utpote communia, si scilicet ea possideat, Posth. *Specul. de Instrument. edit. §. videndum restat. num. 17.* David Döring, *dict. verb. Acta Judicii, num. 186. & 205.*
9. Instrumenta propria quod attinet, Actor cogitur edere Reo, non solum Rationes, sive publicas, sive privatas, sed indistinctè omnia Instrumenta ad causam pertinentia, *l. 5. & ult. Cod. de edendo. Donell. cap. 23.*
10. etiam illa quibus usus non est, Wesenbec. *in Paratitl. ad Pandect. tit. de edendo. num. 12.* Carpzov. *in Jurisprud. Forens. part. 1. constitut. 17. definit. 26. num. 3. & lib. 3. Respons. Jur. Electoral. tit. 8. respons. 78. num. 1. & seqq. atque in Process. Jur. tit. 14. artic. 4. num. 20. & seqq.* Anton. Perez. *in Praelection. ad Cod. tit. de edendo. num. 10.* Georg. Adam. Struv. *in Syntagm. Jur. Civil. exercitat. 5. thes. 42.* Nicolai Process. *Judiciar. part. 1. cap. 51. num. 1. dissentit Hahn. in Observat. ad Wesenbec. tit. de edendo. num. 12. ad verb. Omnia Instrumenta. per l. 1. §. 3. ff. de edendo. Mejer. in Colleg. Argentorat. tom. 1. tit. de edendo. thes. 4. Henr. Zoesl. in Commentar. ad Pandect. tit. de edendo. num. 14. si scilicet ad exceptionem fundandam petantur, dict. l. 5. Cod. de edendo. aliàs non, l. 1. §. 3. ff. de edendo. Brunne-
mann. in Repetit. Paratitl. Wesenbec. tit. de edendo. quest. 25.*
11. Quod adeò extenditur, ut etiam Fiscus edere teneatur Instrumenta, quando litigat cum eo, qui editionem urget, ad fundandam scilicet suam exceptionem, *l. 6. Cod. de edendo.* quia in Contractibus Jure privatorum utitur, *l. 3. Cod. de rescindend. vendit.* Donell. *lib. 23. cap. 6.* ibique Hilliger. *lit. K.* David Döring. *dict. verb. Acta Judicii, num. 199.* Anton. Perez. *in Praelection. ad Cod. dict. tit. de edendo. num. 10.*
12. Nonnullis tamen casibus Actor ad edendum cogi nequit invitus, de quibus vid. Berlich. *part. 1. Practicar. Conclus. 45. num. 15. & seqq.* Nicolai Process. *Judiciar. dict. cap. 51. num. 2.*

Contra

- Contra verò Reus, Actori Instrumenta edere regulariter non tene-
tur, *l. 1. l. 4. & l. ult. Cod. de edendo. l. 7. Cod. de testibus. cap. 1. X. de probation. Wesenbec. in Paratitl. ad Pandect. dict. tit. de edendo. Mejer. in Colleg. Argentorat. dict. thes. 4. Anton. Perez. in Praelection. ad Cod. dict. tit. de edendo. num. 11. Struv. dict. exercitat. 5. thes. 43. Nicolai Process. Judiciar. dict. cap. 51. num. 3. unde ita pronunciari solet: Daß Beklagter mit Edition der geforderten
Documenten billich zu verschonen / B. N. B. vid. Carpzov. in Process. Jur. tit. 14. artic. 4. num. 27. quod adeò procedit, ut nec Judex de Syndicatu
conventus, Acta Judicialia contra se edere teneatur, Berlich. *part. 1. decis. 54. & 56. Struv. dict. thes. 43. nisi indicia malè administratæ Justitiæ ad-
sint, Brunne-
mann. in Commentar. ad Pandect. in l. Senatus. 3. num. 5. tit. de edendo.**
14. Tenetur tamen Reus edere non solum ea Instrumenta, quibus
usus est ad probandam suam Exceptionem, pro fundanda Actoris
Replicatione, *l. fin. Cod. de edendo. Hilliger. in Donell. enucleat. lib. 23. cap. 7. lit. A. Berlich. part. 1. conclus. 45. num. 48. & 49. Rutger. Ruland. de Commis-
sar. part. 2. lib. 5. cap. 19. num. 11. & 14. Carpzov. dict. constitut. 17. definit. 26. & 27. Anton. Perez. in Praelection. ad Cod. dict. tit. de edendo, num. 11. Hahn. in Obser-
vat. ad Wesenbec. dict. tit. de edendo. num. 12. ad verb. à Reo verò Actori non item, Struv. Syntagm. Jur. Civil. dict. exercitat. 5. thes. 43. Nicolai Process. Judiciar. dict. cap. 51. num. 4. dissent. Mejer. in Colleg. Argentorat. dict. tit. de edendo. thes. 7. Bachov. in Annotat. ad Wesenbec. tit. de edendo. num. 12.*
15. Sed etiam omnia indistinctè Fisco ad probandam intentionem,
*l. 3. ff. de edendo. l. 2. §. 1. & 2. ff. de Jure Fisci. David Döring. dict. verb. Acta
Judicii, num. 200. Hahn. ad Wesenbec. dict. loc. in Causa scilicet Pecuniariâ,
Peregrin. de Jure Fisci, lib. 7. cap. 7. num. 11. Gail. lib. 2. observat. 106. num. 11. David Döring. num. 201. Brunne-
mann. ad l. 2. Cod. de edendo. & ad dict. l. 3. ff. eod. num. 1. atque ad dict. l. 2. §. 1. num. 3. de Jure Fisci. Nicolai Process. Judi-
ciar. dict. loc. & quidem in subsidium, aliis probationibus deficientibus,
Brunne-
mann. dict. num. 3. & Nicolai dict. loc. non verò in Causa Capitali,
dict. l. 2. §. 7. ff. de Jure Fisci. Donell. & Hilliger. dict. lib. 23. cap. 7. lit. E. Ber-
lich. part. 1. decis. 56. num. 10. Brunne-
mann. ad dict. l. 3. ff. de edendo. num. 1. quod Privilegium extendi solet ad Causas Ecclesiæ, aliasque Pias, Ma-
trimonii, Dotis, Alimentorum, Libertatis, Miserabiliumque Persona-
rum, Menoch. de Arbitrar. Judic. Quest. cas. 499. num. 46. & seqq. Mev. part. 5. decis. 318. Hilliger. dict. lit. E. Brunne-
mann. ad dict. l. 3. num. 2. ff. de edendo. Plures alias limitationes & exceptiones, quibus Reus ad edendum obli-
gatur, vid. apud Hahn. in Observat. ad Wesenbec. tit. de edendo. dict. num. 12. Brunne-
mann. in Repetit. Paratitl. Wesenbec. dict. tit. de edendo. quest. 25. Nico-
lai Process. Judiciar. dict. cap. 51. num. 4.*

Acta

24. Acta Publica Judicii debent edi indistinctè cuicumque interesse suum prætendenti, etiamsi ad ejus Instantiam ea non sint celebrata, & conscripta, Maranta in *Specul. Aur. tit. de Actor. edition. num. 61. Gail. lib. 2. observat. 106. num. 2. Berlich. decis. 56. num. 2. Althuf. in Dicaolog. lib. 1. cap. 95. dict. num. 19. Gregor. Bicc. in Reb. Quotidian. sive Aur. Jur. Civil. Justinian. sect. 5. thes. 133. conclus. 2. modò interesse petentis doceatur, Mev. part. 8. decis. 303. num. 1. 2. 3. & 4. Brunnemann. ad l. 1. §. 2. & 3. num. 7. ff. de edendo.*
25. quod in subsidium etiam Juramento fieri potest, per l. 15. ff. ad exhibend. Brunnemann. in *Repetit. Paratitl. VVesenbec. dict. tit. de edendo. quest. 31.*
26. Num Tertio, de cujus interesse non principaliter actum fuit, Copias Scripturarum necessariò communicent Notarii? Cacheran. *concludit decis. 57. ex l. præcipimus. 32. §. 4. vers. nostri vero. Cod. de appellation. & consultation. cum Augustin. Castrenf. & aliis, quod non; David Döring. dict. verb. Acta Judicii, num. 192. Acta prioris Instantiæ sine omni dubio Judici Appellationis edi debent, cum Bartol. in l. 2. vers. not. ex hac lect. Cod. de edendo. Borgnin. Cavalcan. decis. 11. num. 11. & seqq. Döring. dict. loc. num. 166. Nicolai Process. Judiciar. part. 2. cap. 13. num. 10.*
27. Omnia Acta Publica, sive Civilia, sive Criminalia, edenda sunt, *dict. l. 2. Cod. tit. de edendo. Marant. in Specul. Aur. part. 6. dict. tit. de Actor. edition. num. 53. Gail. lib. 1. dict. observat. 134. num. 1. Mejer. in Colleg. Argentorat. tom. 1. tit. de edendo. thes. 9. num. 6. Dav. Döring. dict. verb. Acta Judicii, num. 189. Gregor. Bicc. in Reb. Quotidian. sive Aur. Jur. Civil. Justinian. sect. 5. thes. 133. conclus. 1. Mev. part. 7. decis. 185. Struv. in Syntagm. Jur. Civil. dict. thes. 43. exercitat. 5.*
28. Quamvis Editionem Instrumentorum Fiscus impetrare non possit ad fundandam Actionem, quando ex Causa Criminali agit ad Poenam Corporalem, ceu superius probatum, vel etiam, ut plerique putant, Pecuniariam, argum. l. 3. §. 2. ff. de edendo. Hilliger. in *Donell. lib. 23. cap. 7. lit. E. Farinac. part. 1. Fragment. num. 175. & post Alexand. ad l. Senatur. 3. ff. de edendo. Alciat. ad l. 1. Cod. eod. Boff. tit. de Fisco. tradit David Döring. dict. verb. Acta Judicii, num. 201. Acta tamen Criminalia post accusationem, vel inquisitionem institutam formata Fisco edenda sunt, Brunnemann. in *Commentar. ad Cod. in dict. l. 2. Cod. de edendo, sub fin.**
29. Acta Criminalia, qui Fisco non edit, præsumitur subtraxisse, Dav. Döring. *dict. verb. Acta Judicii, num. 183. Acta & Instrumenta contra Fiscum non sunt edenda. Nam Fiscus Instrumentorum atque Actorum Copiam aliâ ratione non concedit, quam ut contra se Instrumenta non producantur, sub periculo perdendæ causæ, l. in fraudem Fisci. 45. §. neque Instrumenta. 5. ff. de Jure Fisci. Authent. si quis in aliquo. Cod. de edendo. post Schurff. consil.*

consil. 90. centur. 3. & alios à se allegatos, David Döring. dict. verb. Acta Judicii, num. 197. & 198.

Indicia, aliaque Acta Inquisitionalia communicanda quoque sunt Inquisito speciali innocentiam ac defensionem suam probare & deducere volenti, Jul. Clar. *Receptar. Sententiar. lib. 5. §. ult. quest. 49. num. 1. & 2. Farinac. lib. 1. quest. 115. num. 99. Brunnemann. ad dict. l. 2. Cod. de edendo. & in Tractat. Jurid. de Inquisitionis Process. cap. 8. membr. 3. num. 14. & 18. etiamsi summarie & ex officio procedatur, Farinac. dict. quest. 39. num. 71. Brunnemann. dict. num. 18. Imò efferri debent etiam non petenti captivo Reo, seu Inquisito, non tantum ante condemnationem, ceu vult Jul. Clar. *dict. quest. 49. num. 4. sed etiam ante Torturam, Farinac. dict. quest. 39. num. 91. Gail. de Pace Publ. cap. 7. num. 8. in fin. Brunnemann. Process. Inquisition. cap. 8. dict. membr. 3. num. 29. & ad l. 2. Cod. de edendo. per l. si non defendantur. 19. ff. de poenis. Quamdiu verò statur adhuc in terminis Inquisitionis generalis, quæ fieri solet pro explorando delicti corpore, & delinquentis Persona, Actorum Inquisitionum atque Indiciorum communicatio regulariter fieri non debet, Mev. part. 2. decis. 321. num. 7. & part. 6. decis. 283. num. 1. ubi tradit ita Regulam habere, & Praxin observare, ut prius opus habeat Inquisitus ad Articulos, vel Interrogatoria respondere, nisi ad declinandam vel avertendam Inquisitionem, quam contra se fieri intelligit, Exceptionem Declinatoriam proponat, & Purgationem adversus Indicia offerat, Carpzov. in *Pract. Criminal. part. 3. dict. quest. 115. num. 24. & seqq. Mev. dict. decis. 321. num. 7. & 8. & dict. decis. 153. num. 1. & seqq. ubi ita scribit: Verum cum distinctione hoc accipiendum est pro diverso fine, in quem petuntur Acta Inquisitionis, vel enim id tendit ad defensionem Reorum, vel ad declinationem Judicii, seu Inquisitionis. Siquidem defensionem, seu innocentiam deductionem Reus intendit contra indicia delicti, ut ab inquisitione absolvatur, prædicta Sententia & Praxis obtinet; cujus ea ratio est, quod Responsio Inquisiti demum in eo Processu pro Litis contestatione est, l. unic. Cod. de litis contestat. & ante eam ad Probatoria, inter quæ est Actorum, seu Indiciorum Editio, non devenitur, cap. 1. & 2. X. ut lit. non contestat. At si Rei hoc intendunt, quod velint demonstrare Inquisitionem adversus semet esse incongruam, ineptam, nullam, aut injustam, atque ita ipsum Processum declinare vel avertere, quandoquidem hæc Exceptio Fori Declinatoria, & ante Litis contestationem locum habet, l. penult. & ult. Cod. de Exception. si pro ista egent Rei Actorum Copiâ, utique non erit deneganda, vid. *infr. num. 138. & Dav. Döring. dict. verb. Acta Judicii, num. 189. conf. Michaëlis Tractat. de Inquisitione Criminum cap. 16. §. 2. & 5.****

41. An Juris Allegationes, quæ aliàs Motivum Juris sive Consilium vocantur, sint edendæ Parti? Quemadmodum de omnibus Actis Copia Parti fieri debet: ita & de Allegationibus atque Consiliis, ne Judex circumveniat ex falsis Allegationibus, ut l. 1. Cod. tit. si ex fals. allegation. & l. si quis obrepserit. 29. ff. ad Leg. Cornel. de falsis. post Petr. Ferrar. in Præf. Papiens. tit. de form. pet. Cop. Instrum. in princ. Jason. ad dict. l. 1. s. apud quem. 2.
42. Cod. de edendo. dummodò Pars, eas in modum Actorum Processus præsentaverit, David Döring. dict. verb. Acta Judicii, num. 192. Aliàs, quando exhibentur, non ut instruant Processum, sed ad meram Judicis Instructionem, vel Informationem, non debent edi alteri Parti, post Alexand. in Authent. Jubemus. Cod. de Judicis. Marant. in Specul. Aur. tit. de Actor. edition. num. 58. David Döring. dict. num. 192. Henr. Zoel. in Commentar. ad Pandect. dict. tit. de edendo. num. 18. vid. quoque Hilliger. in Donell. enucl. lib. 23. dict. cap. 6. lit. D. & Menoch. de Arbitrar. Judic. Quest. 2. cas. 175. ubi post relatas varias opiniones vult esse Judici arbitrarium, si id causa postulet, per l. edita actio. 3. Cod. de edendo. l. 1. Cod. si ex fals. allegation. & l. ult. Cod. de interd. nisi consuetudo super hac re certi quid induxerit: Allegationes Juris non esse partem Actorum, docet Marta Neapolitan. in Digest. noviss. tom. 1. tit. Acta. cap. 5.
44. Fisco petenti, ex Privilegio edendæ sunt, Allegationes Juris, Pacian. lib. 1. cap. 63. num. 46. per l. 2. §. item. 2. ff. de Jure Fisci. Ecclesiæ, Pacian. dict. cap. 63. num. 47. in causa Matrimoniali & Dotis, Pacian. dict. cap. 63. num. 48. & seqq. & omnibus aliis æquè favorabilibus, scilicet Pupilli, Alimentorum, Hospitalium, Libertatum, & aliarum Miserabilium Personarum causis, Pacian. dict. cap. 63. num. 49. & 59. Althus. in Dialectologia lib. 1. dict. cap. 95. num. 20.
45. Nam, cum Articulorum Probasiorum editio fit, Reo unà edenda Nomina Testium examinandorum? Quidam quidem negant, ob timorem subornationis, ut Ripa refert ex Cognolo ad l. 1. Cod. tit. de edendo. num. 63. & Bronchorst. centur. 2. assert. 93. circa fin. per l. 39. in fin. princ. ff. de recept. qui arbitr. Contrà verò post Gloss. & Dd. Scaccia tractat. de Judic. 100. num. 12. Quod nec antè incipiat dilatio ad edendum Interrogatoria, quàm his editis, quia Interrogantis munus, non tam ex qualitate Probandarum, quàm ex qualitate Testium perficitur, Hilliger. in Donell. enucl. dict. lit. D. in fin. ubi dicit, ita usum servare.
46. Interrogatoria Parti adversæ sive producenti ante Examen non sunt communicanda, Farinac. de Testibus, quest. 73. num. 19. Gail. lib. 1. observat. 95. Marant. in Specul. Aur. part. 6. de Interrogat. num. 20. Wesenbec. in Paratitl. ad Pandect. tit. de Testibus. num. 5. Hilliger. in Donell. enucl. dict. lit. D. in fin. Joh.

Joh. Emeric. à Rosbach in Prax. Civil. tit. 55. num. 10. Zoel. in Commentar. ad Pandect. dict. loc. Brannemann. in Repetit. Paratitl. Wesenbec. tit. de Testibus. quest. 41. Nicolai Process. Judiciar. part. 1. cap. 60. num. 5. ne iisdem lectis ac perceptis Testes, quomodo desuper deponere debeant, instrui possint, à Rosbach dict. loc. quod tamen limitatur (1.) quando Partis Consensus accedit, illaque in Communicationem Interrogatoriorum expressè consentit, Farinac. dict. num. 19. à Rosbach & Zoel. dict. loc. Nicolai dict. cap. 60. num. 6. (2.) Quando à Judice super hoc pronunciante non appellasset, Rosbach & Nicolai dict. loc. (3.) Quando nova facta continent, Zoel. dict. loc. tum enim prudentis Judicis est, ea Parti edere non quidem omnia, sed præcipua fundamenta, quæ dubitationem habent, secundum Menoch. dict. loc. in fin. add. & Marant. in Specul. Aur. dict. tit. de Actor. edition. num. 50. Zoel. dict. loc.

Acta sunt integrè edenda, Gail. lib. 1. observat. 134. num. 12. Christinæ. volum. 1. Decis. Cur. Belg. 254. num. 12. David Döring. dict. verb. Acta Judicii, num. 175. cum Die & Consule, Loco, & Tempore, Marant. in Specul. Aur. part. 6. dict. tit. de Actor. edition. num. 65. Wesenbec. in Paratitl. tit. de edendo. num. 13. Anton. Faber in Cod. lib. 2. tit. 1. definit. 8. num. 3. Döring. num. 160. Gregor. Bicc. sect. 5. Rev. Quotidian. dict. thes. 133. conclus. 6.

Acta Originalia, utpote Judici affecta, non debent edi Parti, nec Judici Appellationis, sed tantum Copia eorum edenda, cap. Quoniam. 12. X. de Testibus. Ordinat. Cam. part. 2. tit. 31. & Noviss. Recess. Imper. de Anno 1654. §. Ob er auch schon 2c. 61. Marant. in Specul. Aur. dict. tit. de Actor. edition. num. 64. Gail. lib. 1. dict. observat. 134. num. 24. Wesenbec. in Paratitl. ad Pandect. dict. num. 13. David Döring. dict. verb. Acta Judicii, num. 34. 177. & 185. Gregor. Bicc. dict. thes. 133. conclus. 3. Nicolai Process. Judiciar. part. 2. cap. 10. num. 7. Richter. part. 3. decis. 126. num. 4. & 5. ubi scribit, quòd Originalia debeant manere apud Scriptores ad majorem fidem, & ut Recursus ad illa haberi, atque Veritas investigari, & declarari possit, Mey. part. 7. decis. 193. num. 3. ubi tradit, quòd Acta Originalia Judici sint affecta, & non tradenda Partibus, nedum illorum arbitrio.

Videtur tamen super Instrumento, aut alià Scripturâ in Judiciò productâ ita esse distinguendum: aut Instrumentum exhibitum est speciale ad causam pendentem in Judiciò, & Parti petenti non debet restitui: aut generale est Instrumentum etiam ad alias causas, & tunc Originale debet restitui, Copiâ apud Acta & penes Judicem remanente, Posth. Specul. in tit. de Instrument. edition. §. Nunc dicamus. num. 12. Gail. lib. 1. dict. observat. 134. num. 24. David Döring. dict. verb. Acta Judicii, num. 208. Hoc in specie de Instrumento Mandati ad unam causam, & non ad plures

- plures dati, quòd scilicet illius Originale apud Acta manere, nec Parti producenti restitui debeat, tradit Mascard. *de Probation. volum. 2. conclus. 1006. num. 6.* David Döring. *dict. verb. Acta Judicii, num. 44.* De Actorum assertione, & eorundem exhibitione vid. Dav. Döring. *num. 207.* Quo-
56. modo Acta Judicialia Exemplari, & Partibus tradi debeant, sive per Notarium, qui ea conscripsit, sive per alium, traditur in Specul. *de Instrument. edition. §. Postquam. in fin. num. 18. & §. 4. in princ. & vers. Vidimus. num. 20.* nimirum præfixâ hac inscriptione: *Acta habita inter Partes infra scriptas coram Judice N. expressoque Die & Consule, & ad verbum omnia, qua in Originali Scripturâ continentur.* quibus absolutis subjicit Notarius, vel Actuarius Nomen suum, testaturque se jussu Judicis exemplum hoc confecisse, & omnia fideliter ex authentico scripsisse, David Döring. *dict. verb. Acta Judicii, num. 74.*
57. Q. An delegatus teneatur Acta Originalia transmittere deleganti ad ejus mandatum? Ita observari solere, ut Acta jam completa, factaque conclusione in causa transmittantur zum Rechtlichen Versprechen; peti tamen posse, ut ea, Sententiæ, publicatione factâ, restituantur, David Döring. *dict. verb. Acta Judicii, num. 178.*
58. Hodie sæpius à Judice inferiore, Acta etiam Originalia edi, teste observantiâ, tradit Mev. *part. 7. decis. 384. num. 3.* Brunnemann. *Process. Civil. dict. cap. 28. num. 62.* & Nicolai *Process. Judiciar. dict. num. 7.* Quando, sive quo tempore produci debeant Acta in secunda Instantia? Nicolai *Process. Judiciar. part. 2. cap. 13. num. 10. & 11.*
59. Acta regulariter Sumptibus petentis edenda, *Ordinat. Cam. part. 2. tit. 31. Recess. Imper. de Anno 1654. §. Ob er auch schon 2c. 61.* Maranta *dict. tit. de Actor. edition. Gregor. Bicc. dict. sect. 5. Rer. Quotidian. thes. 123. regul. 4.* Blum. *Process. Cam. dict. tit. 51. num. 26.* Joh. Georg. Nicolai *Process. Judiciar. cap. 28. dict. num. 7.* David Döring. *dict. verb. Acta Judicii, num. 196.* etiam si sit Procurator, post Borell. *tom. 2. tit. 39. num. 251. & seqq.* Döring. *dict. loc.*
60. & quidem ita, ut is, qui Acta primæ Instantiæ petit, pro præmio descriptorum Actorum cavere debeat, secundum Anton. Hering. *de Fidejussor. cap. 10. num. 155.* Döring. *ibid.* Editionis Actorum curam, impendia, & onera Partibus, non Judici incumbere, vid. apud Mev. *part. 2. decis. 146. num. 3.*
61. Reproductio Actorum post mutatam Judicem, incumbit sine omni dubio, ei, qui illum adit, dum eum, quem surrogat, ex Actis informare tenetur, Merckelbach. apud Klock. *volum. 3. consil. 191. num. 30.* Mev. *dict. decis. 146. num. 6.*

- Si verò utraque Pars appellavit, utraque etiam, pro quota sua Acta redimere debet, *Recess. Imper. de Anno 1566. §. Hierneben ist 2c. 116.* Mynsing. *centur. 1. observat. 21.* Berlich. *part. 1. conclus. 50. num. 165.* Carpzov. *lib. 3. Respons. Jur. Electoral. 119. num. 6.* Brunnemann. *Process. Civil. cap. 28. dict. num. 62.* Nicolai *Process. Judiciar. dict. loc.* David Döring. *dict. verb. Acta Judicii, num. 209.*
- Judex superior potest Judicem inferiorem, ut Acta moderato pretio edantur, monere, Mev. *part. 2. decis. 78. num. 4.* etsi de eo non venit, etiam non audito illo, taxare, Mev. *dict. decis. 78. num. 5.* quando verò jam immodicum exactum fuit, restitutionem iniqui injungere, Mev. *dict. decis. 78. num. 6.* vid. *Ordinat. Cam. part. 2. tit. 31. §. Und nachdem sich 2c. 9.* ubi requiritur, ut Judex inferior, in calce Actorum mercedem descriptionis exprimat, quo superior Judex inde intelligat, utrum Appellantes etiam onerati sint: In Camera singula Actorum Folia binis, ternisve Cruciatis, Sigillationem verò Floreno uno, & Ligaturam semisse taxari refert, Denail. *in Jure Camer. verb. Actorum estimatio. §. 2. & Blum. Process. Cam. tit. 51. num. 25.*
- Imò ubi in Judiciis inferioribus pro Sumptibus Editionis Actorum desideratur, quod iniquum, aut insolitum est, Mandatum Sine Clausula decernitur, de edendis Actis pro condigno & solito Salario, Mev. *part. 6. decis. 91. num. 2.* in quo non spectandum, quid Actuario in supremo Judicio assignetur, sed quid in inferiore antea consuetum, Mev. *dict. decis. 91. num. 3.* nam Judicii Taxa, & Stylus illius Loci observatur, ubi Acta expediuntur, non verò quò mittuntur, Mev. *dict. loc.* nisi sit publicâ auctoritate eorum, quibus est potestas Legem condendi, Mev. *dict. decis. 91. num. 4.* Taxa enim Sportularum ad quam merces descriptionis pertinet, est Legislatoriæ potestatis, atque ideò pro lubitu eam statuere inferioribus Judiciis integrum non est, Mev. *dict. num. 4.*
- Pauperibus Acta gratis edenda sunt, Gail. *lib. 1. observat. 43. num. 15.* Pruckmann. *volum. 2. consil. 16. num. 19.* Döring. *dict. verb. Acta Judicii, num. 195.* Nicolai *Process. Judiciar. part. 2. cap. 10. num. 8. in fin.*
- Acta debent edi toties, quoties quis petit sibi edi, sive amiserit prima Acta edita, sive non, in quo differt ab editione Instrumenti, quæ non fit, nisi probetur amissio, Maranta *in Specul. Aur. dict. tit. de Actor. edition. num. 64.* David. Döring. *dict. verb. Acta Judicii, num. 167. & 179.* Gregor. Bicc. *dict. sect. 5. Rer. Quotidian. thes. 123. conclus. 5.* Acta edi, semper peti potest, Dav. Döring. *num. 62.* Semel editionem faciendam, ex causa verò iterandam esse, putat Amad. Eckolt. *in Compendiar. Pandectar. Tractation. tit. de edendo. §. 15. per l. 6. §. fin. & l. 7. ff. de edendo.*

77. Acta prioris Instantiæ sub authentica forma, & quidem non aperta, sed clausa, & Sigillo Judiciali obfignata, versiegelt/ und richtig solivret/ edi & superiori Judici transmitti debent, ceu expressè requirit Ordinat.
78. *Cam. part. 2. tit. 31. §. Es sollen ic. 11.* ubi simul poena arbitraria contravenienti tam Judici, quàm Parti constituitur, Gail. *lib. 1. dict. observat. 134. num. 1.* David Döring. *dict. verb. Acta Judicii, num. 244.* Carpzov. *in Process. Jur. dict. tit. 18. artic. 5. num. 87. & seqq.* Blum. *Process. Cam. dict. tit. 51. num. 28. 29. 30. & 31.* Nicolai *Process. Judiciar. dict. cap. 10. num. 9. & cap. 13. num. 10.*
79. Propter hoc ipsum tamen, quod scilicet Acta primæ Instantiæ à Judice obfignata & clausa non fuerint edita, editio eorum pro nulla & vitiosa habenda non est, Berlich. *part. 2. decis. 167.* Carpzov. *lib. 3. Respons. Jur. Electoral. 119. num. 13. & in Process. Jur. tit. 18. dict. artic. 5. num. 88.* Nicolai *Process. Judiciar. dict. loc. Mev. part. 1. decis. 255.* ubi ita: More quidem servatur, atque Juri conveniens putatur, edi Acta prioris Instantiæ clausa & con- signata; id tamen cum eo rigore non accipiendum, vel usurpandum
80. est, ut si aliter edantur, editio sit nulla aut non recipienda. Consignationis enim ratio est, ut non sit in cujusquam potestate, quid ex iis corrumpere, aut auferre, à quo si aliàs editio vacua reperitur, non est improbanda: Partibus tantum injungendum, ut revideant, & si quid desiderent, moneant: repertis iis integris, quod ommissum, nihil remoratur Processum.
81. Quibus remediis Actorum editio petatur? Imploratione Officii Judicis, vel conditione ex Lege, l. 2. *Cod. de edendo. juncta l. Prætor ait. 4. §. 1. ff. eod. Specul. de Instrument. editio. §. videndum restat. num. 17. vers. idem quoque. & num. 22. vers. Acta verò.* David Döring. *dict. verb. Acta Judicii, num. 188.* Brunne- mann. *ad l. quadam sunt persona. 9. ff. de edendo. num. 2.* Amad.
82. Eckolt. *in Compendiar. Pandectar. Tractation. tit. de edendo. §. 16.* si non edantur, potest appellari, *Specul. de dolo & contumac. §. 2. in princ. Döring. dict. verb. Acta Judicii, num. 171.*
83. Si Judex à quo Acta edere recuset, vel in iis edendis negligens fuerit, in Camera Imperiali hodie dantur Mandata Poenalia, Clausulam Justificatoriam annexam non habentia, quæ in Praxi vocantur Compulsoriales, Zwangs- Brieffe / Ordinat. *Cam. part. 2. tit. 31. §. 1. & part. 3. tit. 31. §. 1. & seq. Resess. Imper. de Anno 1570. §. In den Appellation-Sachen ic. 74.* Gail. *lib. 1. dict. observat. 134. num. 1. & 2.* Dav. Döring. *dict. verb. Acta Judicii, num. 176.* Mev. *part. 3. decis. 322. num. 1. & part. 5. dict. decis. 74. num. 1. Bicc. sect. 5. num. 133. conclus. 1.* Brunne- mann. *Process. Civil. cap. 28. num. 62.*
84. Si porro contumax existat, decernuntur arctiores Compulsoriales, schärffere Zwangs- Brieffe / in quibus citatur Judex ad audiendum se in-

cidisse in poenam primo Mandato insertam, & iterum jubetur edere sub poena Banni, Gail. *dict. observat. 134. num. 3.* Brunne- mann. *Process. Civil. num. 62.*

Generatim traditur *ex dict. l. 2. Cod. de edendo.* quod, quoties alicujus interest Acta edi, Compulsoriales petenti decerni debeant, Petr. Frider. Mindan. *de Mandat. lib. 2. cap. 47. num. 3.* Mev. *part. 7. decis. 185. num. 2. & seqq.* Blum. *Process. Cam. tit. 51. num. 35.*

Judex inferior ad Compulsoriales tenetur edere Acta integra, nec aliter intelligitur paruisse Compulsorialibus, Mev. *part. 6. decis. 271. num. 1.* quæ aliàs renovantur, & dantur ad complenda Acta, si quis defectus allegetur: oportet autem hunc allegari & designari, Mev. *dict. decis. 271. num. 2.* atque ab allegante probari, Blum. *Process. Cam. dict. tit. 51. num. 14.* Brunne- mann. *ad l. 1. §. 2. ff. de edendo. num. 2.*

Quoniam frequens est, ut Acta defectuum arguantur sæpè magis ad protelandam litem, quàm quod supplemento indigeant, idèò non statim ad nuda Narrata Mandatum decerni debet, Mev. *part. 5. decis. 137. num. 2.* Obfistit enim fidei præsumptio, quæ pro Judice est, quòd omnia, quæ debet, justè & rectè fecisse dicatur, Menoch. *lib. 3. præsumpt. 67. num. 4.* Döring. *dict. verb. Acta Judicii, num. 226.* integreque Acta edidisse credatur, Marta Neapolitan. *in Digest. noviss. tom. 1. tit. Acta. cap. 5. donec contrarium probetur, Mev. part. 5. decis. 71. num. 3. & decis. 74. num. 4. dict. decis. 137. num. 2. & part. 6. decis. 271. num. 2.* sed prius de eo inquirendum, audità tam Parte quàm Judice, Mev. *part. 5. dict. decis. 71. num. 2.* Interest, & expedit Partem potius audiri, quàm renovatione Compulsorialium causam protrahere, nec verò tantum Partem, sed & Judicem super defectibus audiri congruum, Mev. *dict. decis. 71. num. 4.* Brunne- mann. *Process. Civil. dict. cap. 28. num. 62.* nec defectus tantum est allegandus, verùm etiam quid ex Actis desit, speciatim, & ita ut Judex tam superior, quàm inferior intelligere possit, designandum, Mev. *part. 5. decis. 137. num. 3. & part. 6. decis. 271. num. 2. & 3.* Generalis allegatio non sufficit, sed specifica esse debet, aliàs non potest intelligi, quid supplendum sit, Mev. *dict. decis. 271. num. 3.* Hoc non factò Acta habentur pro integris, & super iis ultra procedit & pronunciat Judex. Quando itaque terminum ad allegandos defectus præfixit, & à parte nulli allegantur, non proceditur nulliter super Actis, Mev. *dict. decis. 271. num. 3.*

In dubio Judicis inferioris Juramento, Acta integra esse edita, statur, Gail. *lib. 1. dict. observat. 134. num. 17.* Blum. *Process. Cam. dict. tit. 51. num. 15.* David Döring. *dict. verb. Acta Judicii, num. 226.*

Deinde

98. Deinde non solum ostendendum aliquid abesse verosimiliter, sed præterea quoque quantum intersit, exponendum, *Mev. dict. decis. 137. num. 4.* nam potest fieri, ut una vel altera charta absit Actis, fortè per Judicem, aut Actuarium non apposita, quia nihil ad rem faciebat, vel quia rejiciendi causa erat, uti verò tunc cessat ratio, quæ habetur apud *Gail. dict. observat. 134. num. 12.* ita etiam, quod aliàs necessarium, cessabit, *Mev. dict. decis. 137. num. 5.*
99. Quod dicitur Acta Appellantibus plenè edenda, & Sententiam super mancis atque mutilis latam, esse nullam, non est porrigendum ad quoslibet defectus. Omnes enim promiscuè defectus non sunt causa Nullitatis, aut implorandæ Restitutionis, sed ille saltem, qui impedit causæ cognitionem, *Mev. part. 6. decis. 107. num. 1. 2. & 3.*
100. Si itaque deficit, quæ ex Actis aliàs plenius constant, aut ad decisionem causæ nihil faciunt, ea, ut nullius usûs sunt: ita causam Nullitatis atque iniquitatis dare non possunt, *Mev. dict. decis. 107. num. 4.* Non censentur Acta edita integra, nisi omnibus integrè editis quæcunque ad litem pertinent, & semel pars Actorum reddita fuerunt, *Sebast. Vant. de Nullitat. Process. tit. A quo, & quibus modis. 7. num. 20. & seqq. Mev. part. 2. decis. 62. num. 1.* quod fieri intelligitur, ubi quicquid Actorum circa litem, quam devolvit Appellatio, fuit, ad superius Judicium transfertur, post
103. *Bald. in dict. l. 2. Cod. de edendo. Mev. dict. decis. 62. num. 2.* minimè verò, si, cum plures inter partes essent diversæ lites, & pro una lite alterius Actis partes usæ fuissent, fieret illa per nudam Relationem ad Acta alterius litis, *Mev. dict. decis. 62. num. 3.* ut autem lites non debent confundi: ita nec Acta confundenda sunt, sed cuique sua integra relinquenda, *Mev. dict. loc.* Apud Judicem à quo post Appellationem, Actorum separatio, quatenus concernunt Merita Causæ, rectè petitur, & impetratur, *Mev. part. 1. decis. 181.* quando ab uno puncto appellatum, sufficit tantum partes Actorum illius puncti edi, *Carpzov. Process. Jur. tit. 18. artic. 5. num. 79. Brunneumann. Process. Civil. dict. cap. 28. num. 62. Nicolai Process. Judiciar. part. 2. cap. 10. num. 7.*
107. Appellans sibi alia, quam litis in priori Instantia super causa, à qua appellatum fuit, Acta edi, & idcirco Compulsoriales petens, has non impetrat, cum sint Sine Clausula mandatum, quod pro editione Actorum, & Instrumentorum non decoratur, nisi in iis causis, in quibus
108. lex, vel mos editionem injungit, *Mev. part. 3. decis. 3. num. 2.* Inter quas causas illa species, cum acta alia, quam ad litem, in qua Partes versantur, pertinent, petuntur, non reperitur, propterea nec Mandatum decerni, sed Judex, aut alius, penes quem acta sunt, prius audiri debet, *Mev.*

- Mev. dict. decis. 322. num. 3.* Casus talis est: Post edita Acta prioris Instantiæ inter Appellantem & Appellatum ventilata, ille pro Gravaminibus justificandis, alia Acta, sed ab ipso Processu separata allegabat, & à Judice prioris Instantiæ sine morâ avocari, nec non in cognitione causæ super Gravaminibus suis inspicere rogabat. Et denegatum esse in Tribunali Wisnariensi illud ipsum petitum, atque dilatum post pronuntiationem super relevantiâ, & Litis contestationem testatur, *Mev. part. 2. decis. 204. num. 1.* Eò quod non essent pars Actorum primæ Instantiæ in eadem causâ, sed litis alterius, atque idcirco ad editionem solitam non pertinerent, *Mev. dict. decis. 204. num. 2.* sed ad Probatoria, quæ post istam deferuntur, *Mev. dict. decis. 204. num. 3.*
- Quando Acta integra deperdita, aut combusta fuerunt, tum de integro & novo, causa coram Superiore tractanda & cognoscenda, *Gail. lib. 2. dict. observat. 134. num. 21. Mynsing. centur. 1. observat. 11. & centur. 2. observat. 16. Carpzov. in Respons. Jur. Electoral. lib. 3. respons. 19. num. 13. & seq. & Process. Jur. dict. tit. 18. artic. 5. num. 92. & seqq. Brunneumann. Process. Civil. cap. 28. num. 62. & ad l. 1. §. 2. & 3. ff. de edendo. num. 2. David Döring. dict. verb. Acta Judicii, num. 259. & 263. Nicolai Process. Judiciar. part. 1. cap. 10. num. 13.* Mutila Acta, parte eorum fortè amissa, ex Manualibus, ut vocant, Partium Actis suppleri debent, *Christinæ. volum. 1. dict. Decis. Cur. Belg. 254. num. 16. Berlich. part. 2. decis. 293. Mev. part. 2. decis. 69. num. 2. & seqq. Carpzov. Brunneumann. & Nicolai dict. loc.* Hoc enim tentandum est, antequam causa de integro agatur, *Mev. dict. decis. 69. & Brunneumann. dict. loc.* Acta redempta ab una parte suis nummis, sunt quidem ipsius redimentis, id tamen intelligi debet perdito Originali, receptâ mercede condignâ, *Döring. dict. verb. Acta Judicii, num. 210.* Obtentus Actorum mancorum, seu in secunda Instantia imperfectè editorum, ad impetrandam Restitutionem in integrum, contra Sententiam publicatam non proficit, *Mev. part. 4. dict. decis. 191.*
- Quando verò ab initio nulla fuerunt Acta, dum fortè levato velo, summarie & sine scripto processum, Relatio Judicis à quo edi & transmitti solet, eaque recipitur quidem, sed fidem plenam non habet, *Mev. part. 5. dict. decis. 74. num. 2.* nisi prius eâ communicatâ, & audita utraque parte, quâ in illam consentiente Actorum instar est, *Mev. dict. decis. 74. num. 3. Brunneumann. Process. Civil. dict. cap. 28. num. 62.* cum Consensus Partium suppleat Actorum defectum, *Mev. dict. loc.* Alterâ autem parte impugnante, non ultra attenditur, quam non repugnat iis, quæ postea in Actis deducuntur, in quibus fidem supplere valet atque idcirco non planè rejicitur, *Mev. dict. decis. 74. num. 4.*

118. Prædicta in breve quoddam Compendium sic conjici possunt: *Edi dicuntur Acta, ad instantiam ejus, cujus interest, quicumque sit, à Judice à quo, tam Civilia, quam Criminalia, dict. l. is, apud quem. 2. Cod. de edendo. & quidem integrè, cum designatione quid hoc, vel illo die actum sit, & sub Sigillo suo Judiciali, qui si cessat edere, primà vice Compulsoriales Sine Clausula Penales, cum Citatione à Judice Appellationis adversus eum decernuntur; Secundà vice Compulsorialibus arctioribus ad edendum ad instantiam Appellantis adigitur, adjectà Citatione, ad videndum se incidisse in poenam, Ordinat. Cam. part. 2. tit. 31. §. Damit auch 10. 10. Neque tamen ipsa, quod ajunt Originalia Acta edit Judex sed exemplum tantum, David Döring, dict. verb. Acta Judicii, num. 167. Ubi sæpè querela partis de Actis non completis, quod quidem non est præsumendum, sed probatio defectus, injungenda defectum alleganti & Mandatura postea decernitur de Actis supplendis. Quod si Acta perierint, vel de integro agendum, vel Acta supplenda ex Manualibus, Brunnemann. ad l. 1. §. 2. & 3. ff. de edendo. num. 2. add. supra num. 112.*
119. Nota Procuratorem Jure Retentionis Actorum, & Instrumentorum uti posse, propter Salarium fortè promissum, vel Impensas, per l. 25. ff. de Procurator. Wesenbec. in Paratitl. ad Pandect. tit. de Procurator. num. 3. Manzius ad tit. Pandect. de Procuratoribus. num. 353. Mollignatus de Jure Retentionis. quest. 75. Menoch. remed. 11. recuperand. Possess. num. 14. Finckelthaus. observat. 98. num. 31. & seqq. Brunnemann. ad l. 25. ff. de Procurator. num. 10. Quamvis autem hoc restringere soleant ad Expensas, ut scilicet ob Salarium non possint retineri Acta, sed tantum propter Impensas, Nicol. Boër. decis. 55. num. 3. David Döring, dict. verb. Acta Judicii. per l. qui proprio. 46. ff. de Procurator. Grönwegen ad dict. l. 25. ff. de Procurator. Videtur tamen contrarium inferre generalitas textus dict. l. 25. & usus moresque nostri, teste Brunnemann. dict. loc. Sic & Advocato Acta eousque apud se retinere licet, donec ipsi satisfiat de honorario, Gail. lib. 2. observat. 12. num. 5.
120. Carpozov. in Jurisprud. Forens. part. 2. constitur. 25. definit. 23. num. 3. & 4. Quod ipsum tamen fallit in Actis Publicis, quæ exhiberi Magistratus aut Reipublicæ interest, Carpozov. dict. definit. 23. num. 5. & 6.
121. Notarius tenetur edere Protocolla, & Instrumenta à se conscripta, non ipse solum, sed & Hæres illius, l. 9. §. 1. & l. 6. §. 1. ff. de edendo. l. 2. & l. 6. Cod. cod. Menoch. de Arbitrar. Judic. Quest. lib. 2. cas. 87. num. 6. & 7. Notarius etiam Notariatu privatus, & deletus in Matricula, vel surrogatus in locum Notarii, aut quilibet aliàs etiam privatus ex consuetudine auctoritatem habens ad Protocolli editionem adstringitur, Menoch. de Arbitrar. Judic. Quest. dict. lib. 2. cas. 91. Althuf. in Dicoalog. lib. 1. cap. 95. num. 17.
122. imò etiam Possessor Instrumenti, ad quem defuncto Notario pervenerunt

- nerunt Protocolla defuncti, Pacian. de Probation. lib. 1. cap. 64. num. 6. Althuf. dict. cap. 95. num. 18. Et licet is, qui produxit vel protulit Instrumentum nullo vitio visibili suspectum, non cogatur Protocollum exhibere, l. cum quidam. 21. Cod. de fide Instrumentor. Roland. à Valle volum. 1. consil. 44. num. 3. Secus tamen est, si Instrumentum primo intuitu, & ut Pragmatici loquuntur, in prima sui apparentia, falsi suspicionem præ se ferat, aut vitium aliquod habeat aliunde, quàm ex ipsa temporis antiquitate constat: tunc enim cogendus est producens exhibere Protocollum, si exhiberi possit, Anton. Faber in Cod. lib. 4. tit. 16. definit. 16. num. 3. & 4. Quid autem si dicatur, & probetur deperditum? Iniquum sanè fuerit ad impossibile quem urgeri, dummodo purget se de dolo is, qui exhibere debuit, id est, juret sine suo dolo fuisse deperditum, Anton. Faber dict. definit. 16. num. 5. sed quaeritur: An Instrumentum Publicum probet, Protocollo non exstante? Affirm. per l. contractus venditionum. 17. Cod. de fide Instrumentor. Covarruv. part. quest. 19. Fachinae. Controversiar. Jur. lib. 11. cap. 38. Nec eo minus falsi accusatio institui poterit, cum alias falsitatis probationes habere Adversarius possit, puta ex comparatione Literarum, Anton. Faber dict. definit. 16. num. 6.
- Illa Jctorum Sententia, quod scilicet quando Instrumentum caret vitio visibili, non necessaria, nec injungenda sit Protocolli, ex quo illud desumptum, vel extraditum fuit, exhibitio, pertinet ad illum casum, quo postulat ab Adversario, cum penes ipsum est Protocollum, vel Originale Instrumenti, secus se res habet, ubi à Notario id postulatur in ea specie, quando illo opus est, aut ad perquirendam veritatem Instrumenti, aut convincendam ejus falsitatem, aut ad hauriendum dubiorum verborum sensum, pro hoc æqua & necessaria est exhibitio, Gail. lib. 1. observat. 106. num. 6. Mey. part. 8. decis. 404. num. 1. 2. 3. & 4. quia, uti Protocollum matrix Instrumenti, ita & clavis est, quando dubitatio incidit, Mey. dict. decis. num. 5. & 6. Hoc adeò verum est, ut, si Notarius requisitus nolit exhibere Protocollum, Mandatis Poenalibus ad instantiam alterutrius Partis ad hoc compelli possit, per text. in l. argentarius. 10. ff. de edendo. Gail. dict. loc. sed distinguendum esse videtur, an ejus, qui petit exhibitionem, mandato Instrumentum factum sit, an non? & iterum, an ejus interfit, vel non? Ei, cujus mandato Instrumentum factum est, nec non qui interesse demonstrat, facienda est Documentorum editio, l. 6. §. 5. & l. 9. §. 3. & 4. ff. de edendo. Bartholomæ. Leonhard. Suedendörffer. in Annotat. ad Amad. Eckolt. Compendiar. Pandectar. Tractation. tit. de edendo. §. 15. Non tamen ita fieri Protocolli editio debet, ut falsi accusationem minitanti tradatur illud, ne fortè falsum ipse committat, sed
- L 2 ita,

- ita, ut in manibus Commissarii, aut Grapharii ejus inspiciendi Copia fiat, Anton. Faber in *Cod. dict. tit. 16. definit. 17.* et si vel esset ratio quaedam, cur parti non facienda Protocolli exhibitio, Judici tamen, cum isto ad indaginem veritatis opus habet, postulare licebit, *Mev. part. 8. decis. 404. num. 8.*
135. **Judicii Actuarius quoque vel Judex denegare non debet parti, Protocolli Judicialis Copiam petenti, praesertim in ea causa de qua agitur, habiti,** Althuf. in *Dicolog. lib. 1. dict. cap. 95. num. 19.* *Mev. dict. decis. 404. num. 6.*
136. **Protocolium Judiciale enim est pars Actorum, atque ideo non secus, ac haec commune est Partibus, nec minus quam Actorum alias**
137. **Copia fieri debet,** *Mev. dict. loc.* Imò cuilibet petenti & interesse suum docenti Protocolium & reliqua Acta, tam Civilia, quam Criminalia
138. **edi debent,** *Wesfenbec. part. 3. consil. 149.* atque ideo delatis, vel inculpatis alicujus criminis, v. gr. Veneficii, vel Magiae, si quam sui defensionem, etiam antequam sub inquisitionem Magistratus specialem cadant, ad hanc avertendam moliantur, non est deneganda Actorum &
139. **Protocolli communicatio,** *vid. latè superius num. 40.* dummodò idoneam Cautionem praestiterint, per quam metus fugae tollatur, *Carpzov. in Pract. Criminal. part. 2. quaest. 95. num. 62. Richter. part. 3. decis. 130. num. 12. & 21. vers. Einfolglich Copia Protocolli ihme nicht zu versagen. Et pag. 106. vers. Beymeynen wir / daß derer Heren Bekänntniß ihnen aus dem Gerichts-Protocolli zu communiciren / dafern sie sich zu defendiren gemeynet: sie sind aber dagegen / damit sie die Flucht nicht ergreifen mögen / genugsame Caution zu praestiren schuldig.*
140. **Nec Judici superiori prohibendum, quin pro veritate cognoscenda à Judice inferiore Protocolium eorum, quae coram ipso acta**
141. **sunt, sibi exhiberi perat,** *Mev. dict. decis. 404. in fin.* Protocolli Judicialii non probant nisi integra, nec super imperfecti Sententia ferenda est, *Mev. part. 1. decis. 119.*

CAPUT QUARTUM. **De Actorum Transmissione.**

S U M M A R I A.

1. *Actorum Judicialium finis est Sententia.*
2. *Sententia concipi solet aliquando ab extraneo ad quem Acta transmittuntur.*
3. *Acta transmittere quid sit?*
4. *Actorum Transmissio introducta primum moribus.*
5. *Et Consuetudine Germaniae generalis.*
6. *Quae sit observantia veteris Consuetudinis in Germania.*
7. *Legibus, Constitutionibus & Statutis quoque Actorum Transmissio expressè statuta & confirmata invenitur.*
8. *Per Germaniae Leges beneficium partium litigantium est, ut Acta ad Collegia Jurisconsultorum transmittantur.*
9. *Uti in Saxonia.*
10. *In Ducatu Brunovicensi.*
11. *Et Pomerania.*
12. *Transmissio Actorum à Carolo V. precipitur in Causis Criminalibus.*
13. *Atque ab Imperatore Maximiliano II. permittitur in Austragis.*
14. *Causa varia ob quas Transmissio Actorum introducta, recepta & confirmata.*
15. *Qua occasione Collegia Jurisconsultorum in Academiae facultas de Jure respondendi data fuerit.*
16. *Unde mos & libertas illa communis transmittendi Acta ad Jurisconsultorum Facultates pro concipiendis Sententiis provenerit.*
17. *Acta transmittere potest Judex.*
18. *Cujuscunque sortis, conditionis vel qualitatis, sive Juris imperitus carens Assessoribus, sive ejusdem peritissimus & Assessoribus solertissimus instructus fuerit.*
19. *Judex ex officio Acta transmittere potest, super iis cognoscere nolens.*
20. *Remedium Acta transmittendi usurpandum est, quatenus necessarium, & iuxta ex ratione adhibetur.*
21. *Quando est dissensus inter partes judicantes circa Sententiam.*
22. *Item si causa ardua, dubia, vel intricata videtur.*
23. *Si quaedam contra Judicem excurgunt suspiciones, quas evadere cupit.*
24. *Si Judex partis alterius odium vel invidiam evitare conatur.*
25. *Actorum transmittendorum remedium arbitrio Judicis relictum etiam in vicis partibus, decernitur.*
26. *Hoc remedium sine ratione, multò magis contra eam adhibitum, non leve Gravamen infert, atque praebet Partibus causam conquerendi, & petendi, ut Judex ipse Acta legat & judicet.*

27. Transmissio Actorum ob impendia onerosa, propter moras molesta, & ob ea, quae sapius ex Statutis & Moribus Locorum singularibus in lites incidunt, & attendi merentur, extraneis vero ignota sunt, periculosa est.
28. Judex causam dans hisce inconvenientibus, haud inique officii neglecti arguitur.
29. Superioris est ad ejusmodi Gravaminibus litigantes liberare & abusum coërcere.
30. Ubi rationabili causa non attenda Judex institit transmittere Acta à Decretis Transmissionis appellari, & ut ipse pronunciet, impetrari potest.
31. Ad instantiam partis utriusque, vel etiam unius, Judex Acta transmittit.
32. Partibus vacat rogare Transmissionem Actorum ad Collegium Jurorum.
33. Quomodo Partes soleant petere Actorum Transmissionem.
34. Petitum Transmissionis Actorum habet vicem Recusationis Judicis velut suspecti, quare peti non debet, nisi cum allegatione probabilis causa.
35. An, si Litigantes velint transmitti Acta ad Facultatem Juridicam, Judex posse resistere, & ipse Sententiam ferre? Affirm.
36. Non procedit hoc, quando Judex est Juris imperitus.
37. Item, ubi Transmissio approbata Moribus, vel Consuetudine, uti in Germania.
38. Camera Imperiali excepta.
39. Aut Constitutione mandata.
40. Vel cauto praescripto illius, cujus autoritate Judicium constituitur.
41. Aut quando causa à Superiore ita delegata est, ut in ea petatur Juris Informatio.
42. Vel alia justa causa subest.
43. Licet Judex invitus regulariter ad Transmissionem Actorum non teneatur, melius tamen atque honestius facit, si petitioni Partium id postulantium locum det.
44. Si Judex recusaverit Transmissionem petitam male & inhonestè, vel turpiter quid egisse dicitur.
45. Fas non est Judici Transmissionem denegare, rejectioque petiti iniqua censetur.
46. Nisi ex tali causa, ex qua ipsismet Judicis pronuntiatio necessaria est.
47. A negata Actorum ad Collegium Juridicum Transmissione, tanquam Gravamine sufficiente appellari potest.
48. Sententia, ante consilium sapientis, si id petitum, & causa dubia fuerit, lata, ipsi jure nulla, & justum Gravamen appellandi est.
49. Prajudicium Camerale allegatur.
50. Si neglecta petitione pro Transmissione Actorum Judex ferat Sententiam, tunc deum potest appellare pars illa, si per Sententiam laesa fuerit.
51. Privati quoque pro sua informatione Consilia rogare possunt.
52. Acta ad quos transmittantur.
53. Leges breves sunt, & ideo interpretationem desiderant.
54. Potestas interpretandi olim apud Collegium Pontificum fuit.

55. Postea

55. Postea ad singulos, initio ex Concessione Imperatorum, deinde ex fiducia ingenii pervenit.
56. Div. Augustus constituit, ut ex sua autoritate hoc beneficium impetraretur.
57. Et Tiberius observavit, atque Hadrianus.
58. Illorum prudentum Responso tantam habuerunt autoritatem, ut Judici ab eis recedere non liceret.
59. Hoc duravit usque ad tempora Justiniani, qui ordini concessit ut Examen subirent, & tandem probati facultatem respondendi de jure acciperent.
60. Tandem solemnem Doctorum Creatio cepit circa Annum Christi 1105. tempore Imperatoris Lotharii.
61. Inde pedetentim Collegia Juridica & Facultates.
62. Non alii hodie in Academicis ad Facultatis Juridica Collegium recipiuntur quam Doctores in utroque Jure promoti.
63. Creare Doctorem est de Regalibus majoribus, ut & Collegium tale instituire.
64. Quot Persona in Collegio esse debeant?
65. Ad Collegii Societatem constituendam tres ad minimum Persona requiruntur.
66. Per unam tamen conservari potest, ita ut ab uno Consultore Sententia lata valeat.
67. Utilius tamen est hoc casu alium adsciscere.
68. Hi Jurisprudentes ad dandum Responso legitime sive consulti, sive interrogati sese obligatos, & sine recusatione paratos prestare debent, nisi hanc suadeat justa suspicionis causa.
69. Quid si suspicionis causa non tangat omnes, sed unum, non adeo magna autoritatis, vel plures, modo non majorem partem Collegii.
70. Si suspicionis causa ex aequo communis sit omnibus, vel saltem majori Collegii parti?
71. Excipi à Litigantibus potest contra Collegium suspectum.
72. Praeter Facultates in Germania sunt & Scabinatus.
73. Quanam sit horum autoritas.
74. Privatis Juris, etiam Graduum Doctrina insignibus clarescentibus, facultas & autoritas dandi Responso solennia, nulla competit.
75. In Consilio, vel vulgari Responso petendo, cuius est licitum pro arbitrato Transmissionem destinare ad privatim unum vel plures.
76. In Westphalia Juris privatim rogantur.
77. Hodie raro unius solius Sententia statuitur.
78. Res, de quibus Responso impetrari & dari possunt, sunt qualibet, quae in controversia coram Judice adstantur, sive parvi, sive magni fuerint momenti.
79. Sive tractentur in Judicio ordinario, sive summario.
80. Sive in prima, sive ulteriore Instantia disceptentur.
81. Sive fuerint Civiles, sive Criminales.
82. Vel etiam Feudales.
83. Aut alia quaeque in Judicium deducta.

84. Exci-

84. Excipiuntur, quae in Artificum peritorum experientia, credulitate & opinione ver-
santur.
85. Non solum si Sententiam tractant Definitivam, & Interlocutoriam, etiam si non
sit magni momenti.
86. An in casibus, ubi de re plana, clara & liquida, manifesta & indubitata liti-
gatur, Transmissio Alterum & Responsum Facultatis requiratur.
87. An sola questio Juris, an verò, & facti ad Transmisionem sit idonea?
88. Acta integra ad obtinendum Responsum perfectum, transmittenda sunt.
89. Veluti interrogabitur, ita quoque respondebitur.
90. Sententia super Actis non integris & plenis non potest ferri.
91. Ad Transmisionem procedi non potest, nisi post factam Conclusionem.
92. Quando ab utraque parte conclusum, vel alterutra tergiversante, Judex ex officio
concludere potest, Interlocutoria de Actis transmittendū opus est nulla, sed
statim Transmisioni indifferenter locus est.
93. Ut Transmissio ritè procedat, precedere debet Actorum Inrotulatio.
94. Rotulatio seu Inrotulatio est vox barbara Latinitati ignota.
95. Derivans à Latino Rota.
96. Nomen Rotulus, unde derivetur, quid sit, quomodo Germanicè vocetur, rotu-
lare & inrotulare quid denotes, wann die Acta sollen inrotuliret werden.
97. Rotulatio seu Inrotulatio quid proprie sit?
98. Alia brevior descriptio.
99. Actus Inrotulationis quo Jure introductus sit?
100. Ut Inrotulatio ritè fiat à Judice, Partes ad eam & subsequenter Transmissio-
nem citanda sunt.
101. Causa hujus Citationis prima.
102. Ratio secunda.
103. Citatio ista quid sit, & quomodo fiat?
104. Partibus ad Inrotulationem praefixo die venientibus, & in Judicio comparentibus,
ad Inrotulationis Actum proceditur.
105. Ab Actuario Judicii Acta ex scrinis proferuntur omnia, prout sunt, ordine
temporis & Partium observato, utrinque producta, ut non tantum oculis Par-
tium perlustrari, sed & manibus comprehendì queant.
106. A Partibus eorumque Procuratoribus Acta Judicialia cum Actis eorum Manu-
libus conferuntur, & si quid desit, suppletur.
107. Itemque prospicitur, ne quid vel antè irreperierit charta, vel jam insinuatam ab
alterutra parte, vel aliunde clanculum insertum sit; vel ne parti cuiquam
post Conclusionem, vel in ipso Rotulationis Actu aliquid produxisse liceat.
108. Visis & lectis Actis, inque inventis plenis, à Protonotario, vel Actuario numeris
distinguantur.

109. Protocolla Judicialia adduntur.
110. Deinde filo circumligantur.
111. Atque consignantur.
112. Statim in praesentia Partium.
113. Non tantum Judicis, sed etiam Partium Sigillo.
114. Si Partium utraque, vel alterutra citata, se, quod comparere sibi non liceat, vel
libeat, excusent, & Judicis fidei Rotulationem committunt, illa rectè cum
requisitis suis omnibus ipsis absentibus expediri potest & debet.
115. Si ambo, vel alteruter Litigatorum contumaciter absuerint, nihilominus in con-
tumaciam Inrotulationis Actus procedit & perficitur.
116. Rotulo confecto nihil ad Acta admittitur praeter Consilia & Informationes Juris.
117. Si Partes aliquid deducere, Mandata Procuratoria offerre, vel alias Processus
supplere velint, talia rejiciuntur.
118. Vel, si contingat admitti, cum clausula: Quantum de Jure &c. extrinse-
cus Actis alligantur.
119. Post absolutam Inrotulationem Partes excipiunt contra hoc, vel illud Collegium,
utpote parziale vel suspectum.
120. Collegia non partialia requiruntur.
121. Litigantes isto Jure abuti non debent.
122. Et non nimis esse in excipiendo, & hanc ratione Adversario immodicos sumptus
causare.
123. An Protestatio contra aliquot Collegia semper admittatur?
124. An Collegium ut suspectum argui potest, in quo Judex vel Pars adversa, vel
ipsum Advocatus habet Cognatum vel Affinem familiarem, vel pars ipsa ini-
micum sibi unum vel plures? Item, quod sovet opinionem sua causa contra-
riam, vel adversa amicam?
125. Collegium, quod uni litigantium parti Consilium suppeditavit, merito suspectum
est alteri parti.
126. Consilia à parte quaesita Judici nominanda.
127. Pars suam Conscientiam, quod à nullo Collegio sit in illa causa informata, excul-
pare tenetur, si Praesumptionibus, Conjecturis, vel Indiciis quibusdam progra-
vata fuerit.
128. Quando nullum Collegium redditur suspectum, sed Judicis arbitrio selectio com-
mittitur omnimodò, Judex quo vult, Acta transmittere potest.
129. Item obtinet, quando contra quosdam excipitur libera potestate Judici relicta,
quoad reliqua non suspecta.
130. Ad Processum citius finiendum facit si Acta ad proximum Collegium, cui Jura &
Statuta Provincialia nota, mittuntur.
131. Partes non debent scire, ad quod Collegium Transmissio fiat.

132. Nisi in Collegium certum compromiserint.
133. His peractis scribitur Epistola ad Collegium, à quo Responsum petitur, transmittenda.
134. Quid illa Epistola contineat?
135. Formula Epistola.
136. Plenior Formula Epistola, & quidem quando Judex ex officio, vel motu proprio Acta transmittit.
137. Alia Formula Epistola, ubi Transmissio fit, ad petitionem, seu instantiam unius, vel utriusque partis.
138. Transmissio Actorum ad peregrinos & Ceteros pro Sententia super iis dictanda sic fieri debet, ut liberum ipsis relinquatur iudicium.
139. Fas non est Judicibus illis & Ceteris prescribere, quomodo Sententiam dicant.
140. Illud fini Transmissionis contrarium & nullum est.
141. Non debent Merita Causa in Literis illis tractari.
142. Neque Additiones, Glossa vel Interpretationes illis inferi.
143. Solent, & possunt Judices aliquando ex Actis elicere puncta, quae in controversiam veniunt, & ea in Literis ad Collegium dandis reconferre, ut eo minus à vero Controversia Statu aberrare, nec unum membrum contraversum negligere queat.
144. Haec puncta partibus presentibus elicere, non inutile.
145. Hoc raro fit.
146. Litigantes à Judice Acta transmissuro, si ipsum suspectum habent, petere possunt, ut edat Copiam Literarum, quas dare vult.
147. Judex tenetur dare Copiam istius Epistola ad requisitionem unius, vel alterius litigantis, nec denegare potest, alias appellatur.
148. Cautela, cujus beneficio Judices, & Actuarii sinceri suspicionem à se amovere possunt.
149. Quando ex Statuto, vel Moribus Locorum pronuntiatio fieri debet, Statuta & Consuetudines peregrinis pro Informatione notificari debent.
150. Ejuemodi Informatio Praxi usitata est.
151. Ultra notificationem ejus, quod certum est, progredi haud oportet, nec prater Jus, quid de controversia judicari debeat, scribere licet.
152. In Missivis non est referenda Consuetudo Loci controversa, aut Sententia Statuti dubia.
153. Possunt Acta transmitti ea conditione in Literis expressa, ut, si Collegium de causa hac ab una parte consultum fuerit, illique responderit, Acta integra & non aperta statim remittantur, vel si unus à Collegio consultus operam suam navaverit uni parti, is à deliberatione & voto absteat.
154. Solent aliquando Epistola commendataria Actis addi.

155. Ha

155. Ha sunt periculosa.
156. An liceat Judicibus Copiam Responsi petere in Epistola ad Informationem, & eo sine, ut ipsi postea Sententiam ex illa concipiant?
157. Si Judices Jura Partium scire volunt, non potest non esse suspectum, & optimum eo casu denud Acta transmittere Judicis impensis.
158. Actuarius relegendo Epistolam, Nomen Collegii, cui est inscribenda, suppressere, & Epigraphen remotis partibus Epistola inscribere solet.
159. Non debet Judex Copiam Nominis Collegii, vel Jurisperitorum, ad quos Acta transmittuntur secreto, dare.
160. Sed quid, quando publicè mittuntur, puta voluntate partium?
161. Transmissio ut plurimum fit insciis Partibus.
162. Post hac traduntur Acta Tabellario, ut ea ad locum destinatum maturè transferat.
163. Tabellarius & Protonotarius aliquando speciali Juramento ligantur, quod clam velint habere, & nemini ante publicationem, quo Tabellarius abierit, aperire.
164. Tabellario mandari solet, ut expectet isto in loco, quo ablegatur, donec Responsum à Collegio expeditum reportet, quo casu ipsi pro mora in singulos exsolvenda dies merces promittitur, vel si Rotulus Actorum major fuerit, ut Collegii Actuarius, Tabellarium, Scheda quapiam ad Consulentes de Honorarii quantitate, & tempore, quo Responsum repeti debeat, scripta, remittat.
165. Tabellarius, ad locum destinatum veniens, Acta Facultatis Decano offert, & Collegiis suis ad faciendam Relationem communicat.
166. Munus referendi pro diversis cujuscunque Collegii Statutis vel Moribus, interdum duobus, vel etiam pluribus defertur.
167. Ut plurimum uni tantum & quidem juniori, quandoque etiam reliquis singulis ordine successivo.
168. Ita ut secundum ordinem Collegiarum in eo, quod primò adfertur, senior referat, quod secundò, is qui hunc sequitur, & sic deinceps.
169. Decanus excipitur.
170. Modus Referendi & Responsa dandi in Collegiis & Ceterorum usitatus.
171. Improbatur.
172. Benè faciunt, qui suffragia sequuntur non tam majora, quam saniora.
173. Quem Referendi Modum Rennemannus in Facultate Juridica Academia Erfurtana introduxerit?
174. Rationes Decidendi in Collegii Archivo conservari, & requirenti Judici communicari debent.
175. Ubi Jurisperiti Consulti certum quid concluderunt & conceperunt, id curant per Amanuensem describi, descriptum Sigillo Collegii & Subscriptione ipsius nominis confirmatum, unà cum Actis in Rotulum redactis, & iterum obsignatis Tabella.

- Tabellarii repcentis, & Honorarium offerentis manibus reddi, ad Consulentes reportandum cum Epistola.
176. Formula & Tenor Epistola, qua, Tabellario Acta repcenti à Collegio, redditur.
177. In Epistola additur Designatio Sportularum, & temporis quousque Tabellarium expectaverit.
178. Sportulas pro studio in lectione Actorum adhibito, ex aequo postulare, Facultati non est prohibitum.
179. Prout Acta fuerunt proluxa, causa difficiles, & questiones plures seorsum decidenda.
180. Si Rationes Decidendi petuntur à Consulentibus, Salarium quantitas extendi aliquatenus potest.
181. An & quando Responsum in Sententia Judicialis Forma Consulentibus remittendum?
182. Formula Responsum in Sententia Judicialis Forma concepti, adjecta simul Protestatione, cujus autoritate Sententia ita sit dicta.
183. Formula Epistola tali in casu seorsum ad Consulentes conscripta.
184. Quando Consulentes simpliciter petiverunt, ut, quid Juris sit informantur, quomodo & qua in forma iis respondeatur.
185. An Judici desideranti, vel alterutri parti contra alteram petenti, Copiam Responsum liceat seorsum, antequam illud publici Juris factum fuerit, communicare?
186. Si pars una clam Judice & parte altera Collegium aliquod consuluit, num Collegium illud, si Judex & Pars ignara hujus Consilii privati, Acta illuc transmittant ad Sententiam desuper concipiendam, hac acceptare, an verò ad Judicem remittere, & Responsum detrectare debeat?
187. Tabellario ad locum Judicii, unde Transmissio facta est, reverso, partes litigantes certo die citantur, ad videndum, Acta resignari, aperiri, publicarique Sententiam.
188. Partibus comparentibus remissus à Collegio Actorum Rotulus adhuc obsignatus in Judicio exhibetur circumspiciendus.
189. Num Facultatis Sigillum sit adhuc integrum.
190. Si nihil desiderent, resignatur & aperitur Rotulus.
191. Responsum non statim publicatur, sed Partes prius Acta perlustrare & disceptare debent, an Acta integra & plena ad Collegium transmissa, & ab eodem remissa sint.
192. Judicis est Responsum ante Publicationem inspicere, & videre, anne erroneum sit, atque errorem à Collegio forè commissum corrigere.
193. Responsum Judicem consulentem sic non constringunt, quin deprehensio errore ab iis recedere valeat.
194. Conclusio generalis est, Judicem Consilium Sapientum, seu Collegii alicujus Juridici mutare, corrigere & emendare posse, imò etiam illud omnino sequi, non adstrin-

- adstringi, sed aliam Sententiam etiam Consilio non conformem, & repugnantem, ferre valere.
195. Nisi Consilium ex forma Statuti sic requirendum & sequendum.
196. Vel etiam Partes in extraneum Judicem consenserint.
197. Si Sententia à Peritis necessario petenda fuit, & hoc neglectum, nullitas committitur.
198. Quibus cautelis Judex utatur, ne Sententiam ex Consilio Sapientum erroneè latam approbet, & litem suam faciat.
199. Qui Jurorum Judicium & Consilium securus est, nihil libidine, aut privato affectu fecisse dicitur.
200. Judex Peritorum Sententiam non sequens, quamdiu justa discedendi causa non apparet, malè judicasse & gravasse presumitur.
201. Consilium ex approbatione & publicatione Judicis demum vires suas accipit, atque idè Judex iniquum Consilium sequendo Justitiam violat, & ad Syndicatum tenetur.
202. Si Judex nec ex Statuto, neque ex petitione Partium transmissit Acta, sed pro sua tantum Informatione, an illud Consilium planè sequi, aut rationes, ob quas discedat, reddere teneatur?
203. Responsum, quod non ad Consultationem Judicis, sed ad partis litigantis requisitionem promanant, Judex in pronuntiando sequi non cogitur.
204. Sed, quid si justam Causam quis foveat, & Facti circumstantias verè narret?
205. Si Acta remissa & resignata integra & plena reperta fuerint, neque deprehensus error in Responso, mox ad hujus Publicationem proceditur.
206. Responsum Collegii Jurorum ad Acta transmissa datum, per se non valet tanquam Sententia.
207. Vim Sententia accipit, & in rem judicatam transire potest, quando à Judice publicatur.
208. Judicem, qui ex Relatione Peritorum cujuspiam Actis pronuntiavit, si deinde à Peritoribus instruat, priorem Relationem, sive Responsum fuisse falsam, vel non consentaneum verae peritiae & disciplinae, posse suam Sententiam revocare, etiamsi lapsus sit tempus ad appellandum concessum, statuit Mynsingerus.
209. Sententiam latam secundum Consilium Sapientis nunquam transire in rem judicatam, & posse revocari propter Consilium Sapientioris, docet Gailius.
210. Id intelligendum esse de Sententia à Facultate aliqua ad requisitionem Judicis formatam & nondum publicatam putant.
211. Responsum nomine Judicis per modum Sententia conceptum, & ab hoc publicatum sine dubio vim Sententia accipit, & in rem judicatam transit.
212. Idem obtinet in Responso Collegii Juridici, quod non in modum Sententia, sed Consilii Juridici conceptum, & nomine Judicis non adjecto Partibus publicatum est.

213. *Judicem Consilium sibi transmissum subscribere debere, ut valeat tanquam Sententia statuunt nonnulli.*
214. *Refutantur.*
215. *Quando Judex cum Consensu Litigantium ad petitem illorum, vel ex officio Acta ad Collegium Jurorum misit, semper in rem judicatum transit Sententia nomine Judicis publicata, nec ad peritoris Juris Consilium revocatur, sive nomen Judicis adjectum fuerit, sive non, sive in calce Consilii scriptum, se ita pronuntiare, sive non.*
216. *Et in casu, quo Judex clam & privatim pro sua Informatione Acta ad Collegium Jurorum misit, Sententia non transit in rem judicatum.*
217. *Idem est, si Partes Judici offerant Consilium, & is postea illud invita saltem altera parte publicare velit.*
218. *Consilia ad partis implorationem facta sunt suspecta.*
219. *Uti narratur, ita impetratur.*
220. *Responsum ad unius petitionem obtentum, Jus inter partes facere non potest.*
221. *Ad unius Doctoris Responsum non aequè bene Sententiam quoad vires rei judicatae promulgari, adferitur.*
222. *Contrarium statuitur.*
223. *Prædicta obtinent non tantum in Causis Allodialibus, sed & in Feudalibus & Summariis, ut causa decidenda ad aliquod Collegium Juridicum transmitti, & Sententia taliter lata & publicata, in rem judicatum transire possit.*
224. *An illud, quod de Sententia Jurorum in rem judicatum transcunda dictum, etiam in aliis peritis, v. gr. Medicis, Chirurgis, Architectis, Fabris Lignariis, Pastoribus & similibus, locum habeat?*
225. *Publicatione peractâ Copia Responsi Partibus illas petentibus communicanda, salvo cujusque Jure.*
226. *Sportula quoque solvenda, quarum alterum dimidium ante, alterum verò post Remissionem datur.*
227. *Cujus Sumptibus & Expensis Transmissio Actorum fiat?*
228. *Transmissionem Actorum ad Collegium Sapientum fieri debere Sumptibus utriusque partis, etiam eo in casu, quo una pars Transmissionem petit, statuitur.*
229. *Hæc Sententia rejicitur & refutatur.*
230. *Distinguitur.*
231. *Si Judex sive propter imperitiam, sive causa difficultatem, sive suspicionis evitanda gratia Acta transmittit, utraque pars Sumptus ferre debet.*
232. *Si Judex Partibus ignorantibus, vel invitis, ex motu proprio Transmissionem adornat, ita tamen, ut ad Responsum obligatus esse nolit, illius emendatione, mutatione, vel rejectione sibi reservata, partes Sumptus sustinere non coguntur.*

233. *Trans-*

233. *Transmissio Actorum sit Sumptibus utriusque partis, si ea fiat vel ex Statuto, vel petente utraque parte, vel ex officio.*
234. *Vel alterius tantum, qui Transmissionem petit, eos tamen à succumbente recuperat.*
235. *Si pars alterutra detrectet solutionem Sumptuum, & Actuarius, antequam solvantur, aperire Rotulum nolit, altera pars verò, ut eo citius expediatur litis, sola interim Transmissionis Impensas etiam alterius nomine exsolvat, Judex Executionis ope succurrere solventi debet ad suam portionem pro dimidia parte refundendam.*
236. *Quid & quantum circa Impensas rependi debeat, designant Actuarii Tabula Partibus litigantibus exhibenda.*
237. *Quando sunt nimis sumptuose, Judicis castigatione emendari, & ad aequitatem reformari debent.*
238. *Quomodo & in quibus illa castigatio, sive moderatio fiat?*
239. *Quis sit scopus vel finis Transmissionis Actorum quoad partes litigantes.*
240. *Quoad Judicem.*
241. *Quamdiu causa transmissa est ad Collegium Jurorum, Judex non potest interim in ea quid decernere, vel Sententiam ferre.*
242. *Si tulerit Sententiam, ea nulla est.*
243. *Ubi Transmissio ex Lege debetur, aut à Judice semel decreta est.*
244. *Decreto Transmissionis Actorum, quam Pars petit, Judex à se Sententia dicenda facultatem abdicat.*
245. *Jus parti quasitum, ipsi invita auferri nequit.*
246. *Judicem posse Acta ad Collegium Juridicum transmissa, antequam Sententia à Sapientibus concipiatur, avocare etiam Partibus invitis, vel etiam Consilio Sapientum non expectato pronuntiare concluditur à Berlichia.*
247. *Hæc opinio ceu Paradoxa rejicitur & refutatur.*
248. *Revocatio Transmissionis semel decreta à Judice fieri potest.*
249. *Sed non aliter, nisi pars qua Transmissionem petit, in solvendis Sportulis inoffensa sit.*
250. *Vel utraque pars petat, ut ipse Judex cognoscat, vel etiam appareat Transmissionem per calumniam esse petitam.*
251. *Ad Transmissionem non semper requiruntur Acta, sed interdum Judex controversiam cum Partium Consensu brevibus comprehensam ad Collegium Prudentum transmittere potest, in unica tantum Epistola Interrogatoria, dummodò illa, antequam obsequetur, Partibus prælecta, & ipsorum Judicio approbata sit.*
252. *Quid præterea in hæc Epistola requiratur.*

Quoniam

1. **Q**uoniam Actorum Judicialium finis est Sententia, Frider. Pruckmann. *volum. 1. respons. 38. num. 84.* eaque concipi solet, non solum ab ipso negotii Judice, sed & aliquando ab extraneo, ad quem Acta transmittuntur, Consilium suggerente, Schrader. *de Feud. part. 10. section. 14. num. 57.* Brunnemann. *Process. Civil. cap. 27. num. 5.* idè pro instituti ratione succedit hinc Actorum Transmissio.
3. Acta transmittere vocant, quando ea Collegio Facultatis Juridicæ ad decidendum, vel respondendum per Tabellarium insinuantur, Stypmann. *de Referendar. cap. 7. num. 102.*
4. Actorum Transmissio primùm introducta est Moribus, Henning. Rennemann. *in tractat. de Jure Transmissionis Actor. Judicial. ad Collegium Jurisprudendum, pro impetrando super his in vim Sententiæ Responsò, cap. 1. num. 5. lit. b. & cap. 4. num. 22.* David. Mev. *in Commentar. ad Jus Lubecens. lib. 5. tit. 9. artic. 2. in Addition. & Consuetudine Germaniæ generali, Zaf. in l. 10. ff. de Jurisdiction. num. 13.* Stypmann. *de Referendar. dict. cap. 7. num. 233.* Rennemann. *dict. cap. 1. num. 5. & 18. atque cap. 4. num. 7. lit. a.*
6. In Germania vetus Consuetudo sic servat, ut Acta è Judiciis ad Academiæ, vel Scabinatus, mittantur, & è Collegiis Jctorum, quæ ibi sunt, & de Jure respondendi facultatem obtinuerunt, Sententiæ super litibus petantur, Mev. *part. 3. decis. 40. num. 1.*
7. Legibus, Constitutionibus, & Statutis quoque Actorum Transmissio expressè statuta, & confirmata invenitur, Rennemann. *de Transmissio. Actor. cap. 4. dict. num. 22.* Stypmann. *de Referendar. dict. cap. 7. num. 234.*
8. Per Germaniæ Leges beneficium partium litigantium esse, ut Acta ad Collegium Jctorum transmittantur, scribit Mev. *part. 3. decis. 68. num. 1. uti in Saxonica Ordinat. Polit. de Anno 1612. tit. von Justiz-Sachen 11. item part. 1. Constitut. Electoral. 26.* Stypmann. *dict. cap. 7. num. 235.* & Rennemann. *dict. cap. 4. num. 26.* Joh. Balthaf. Manson. *in Decad. Notabilium Practicor. notabili 12. num. 14.* Johan. Georg. Nicolai *Process. Judicial. part. 1. cap. 66. num. 10.*
10. In Ducatu Brunovicensi, Ordinatione à Julio Duce Brunovico edita, & ab Imperatore Maximiliano II. Anno 1571. confirmata. Rennemann. *dict. cap. 4. num. 25.* add. Pomerania, Hof- Gerichts- Ordnung pag. 5. und Landtags- Abschied de Anno 1606. §. Wir 11. Stypmann. *de Referendar. dict. cap. 7. num. 236.* Joh. Georg. Nicolai *Process. Judicial. dict. num. 10.* Transmissio Actorum à Carolo V. præcipitur in Causis Criminalibus in Constitutione Criminali artic. 105. & seqq. Rennemann. *de Transmission. Actor. dict. cap. 4. num. 23.* Stypmann. *de Referendar. dict. cap. 7. num. 237.* Joh. Balthaf. Manson. *in dict. notabili 12. num. 13. 16. & 17.* Atque ab Imperatore Maximiliano II. permit-

permittitur in Aufträgen, Constitut. Anno 1570. in Comitibus Spirensibus edita §. Was in Unser Cammer-Gerichts-Ordnung 11. 85. Rennemann. *dict. cap. 4. num. 24.*

Causæ verò, ob quas Transmissio Actorum introducta, recepta, & confirmata est, sunt: Quod Judices nonnunquam dentur imperiti, Marant. *in Specul. Aur. part. 6. tit. de Sentent. num. 13. vers. Ubi sunt Judices idiotæ &c.* Rennemann. *dict. cap. 4. num. 11.* Anton. Perez. *in Prælection. ad Cod. tit. de Sentent. & Interlocut. num. 14.* Et quamvis periti sint, casus tamen sæpius incidant difficiles, & momenti maximi, Rennemann. *dict. cap. 4. num. 12.* Sæpè quoque sint pluribus Causarum, Negotiorum, & variarum Commissionum telis, etiam extra Judicium, impliciti, ut Sententiis ex arte Juris concipiendis vacare nequeant, vel illas in longum tempus cum Litigantium maximo detrimento differant, Rennemann. *dict. num. 12.* itemque suspecti, Rennemann. *dict. cap. 4. num. 13.* quia non omnia Judicia per eos Judices administrantur, qui litium difficultatibus explicandis sufficiunt, placuit Collegiis Jctorum in Academiis, facultatem de Jure respondendi dare, istiusmodi verò Judicibus ab istis Sententiis litium petere. Inde mos transmittendi Acta ad Jctorum Facultates pro concipiendis Sententiis receptus pro Judicibus parum idoneis aut peritis: deinde etiam iis, qui judicando apti litibus satisfacere valerent, ac vel inter se non conveniunt, vel dubitant, vel odium Partium evitare student, Mev. *part. 5. decis. 138. num. 1. in nov.* Ex ista consuetudine tandem libertatis communis factum, ut non tantum Judicibus si ipsimet aut nolint, aut non possint Sententiam concipere, hanc ab ipsis petere integrum sit, sed & Partibus rogare, ut transmittantur, Mev. *part. 3. decis. 40. num. 1.*

Acta ergò transmittere potest Judex, Rennemann. *de Transmissio. Actor. cap. 2. num. 10. & 11.* Stypmann. *de Referendar. dict. cap. 7. num. 80.* Mev. *in Commentar. ad Jus Lubecens. lib. 5. tit. 9. artic. 2. in Addition.* cujuscunque fortis, conditionis, vel qualitatis ille fuerit, sive Juris sit imperitus carens Assessoribus: sive ejusdem peritissimis & selectissimis Assessoribus instructus, Schrader. *de Feud. part. 10. sect. 14. num. 50.* Rennemann. *dict. cap. 2. num. 11. Lit. a.* David Döring. *in Bibliothec. Jctor. Lit. A. in verb. Acta Judiciali, num. 180.* Factum autem Judex hoc, vel ex officio ipse super Actis cognoscere nolens, Stypmann. *de Referendar. dict. cap. 7. num. 80.* Mev. *ad Jus Lubecens. lib. 5. tit. 9. artic. 2. in Addition. & part. 5. decis. 358. num. 1.* Id remedium tamen usurpandum est, quatenus necessarium, & justà ex ratione adhibetur, Mev. *dict. decis. 258. num. 2. v. gr. quando est dissensus circa Sententiam inter Partes, cum quivis ex Assessoribus suo inhaeret*

22. conceptui, Rennemann. *dict. cap. 4. num. 25. Lit. e.* item si causa ardua, dubia, vel intricata videtur, Rennemann. *dict. num. 25.* Stypmann. *de Referendar. dict. cap. 7. num. 81. & 82.* Mey. *in Commentar. ad Jus Lubecens. dict. loc.*
23. aut si quaedam contra Judicem exsurgunt suspiciones, quas evadere cupit, Mey. *ad Jus Lubecens. dict. loc.* vel etiam partis alterius odium, vel invidiam evitare conatur, Rennemann. *dict. num. 25. Lit. e.* Quod relictum arbitrio Judicis, Partibus etiam invitis decernitur, Mey. *ad Jus Lubecens. praedlegat. loc.* Aliàs sine ratione, multò magis contra eam adhibitum hoc remedium non leve Gravamen infert, atque præbet partibus causam conquerendi, & petendi, ut Judex ipse Acta legat, causam discutiat, & judicet, Mey. *ad Jus Lubecens. citat. loc. & dict. decis. 358. num. 3.* Est enim istud ob impendia, quæ requirit, onerosum, ob moras, & ambages, quibus litis definitio protrahitur, molestum, nec ob ea, quæ sæpius ex Statutis, & moribus locorum singularibus in lites incidunt, & præprimis attendi merentur extraneis verò ignota sunt, sine exorbitantiæ periculo, Mey. *ad Jus Lubecens. dict. loc. & dict. decis. 358. num. 3.* Ut verò talia evitare Judicem decet: Ita si causam dat hisce inconvenientibus,
29. haud iniquè, officii neglecti arguitur, Mey. *dict. decis. 358. num. 3.* Superioris verò est, ab ejusmodi Gravaminibus litigantes liberare, & abusum coërcere, Mey. *dict. decis. 358. num. 4.* nec dubitatum, cùm tali rationabili causa non attentà Judex institisset, à Decreto Transmissionis appellari, & ut ipse Judex pronunciet, impetrari posse. Maximum enim ea res præjudicium parit, Mey. *ad Jus Lubecens. dict. loc.* vel etiam ad instantiam Partium, sive utriusque, vel unius Judex Acta transmittit, Rennemann. *dict. num. 25. Lit. g.* Stypmann. *de Referendar. dict. cap. 7. num. 82.* Partibus vacat rogare Transmissionem Actorum ad Collegium Jctorum,
33. Mey. *ad Jus Lubecens. dict. loc. & part. 3. decis. 40. num. 1.* & solent petere, ut Acta transmittantur an eine ohnverdächtige Juristen-Facultät / Stypmann. *de Referendar. dict. cap. 7. num. 83.* [Sumptibus utriusque Partis petentis, Temmen *de Litium Expensis, cap. 4. num. 38.*]
34. Vicem habet id petitum Recusationis Judicis, velut suspecti, ideoque isti eò facilius relinquendus erit locus. At eidem consequens est, ut petatur cum allegatione probabilis causæ, sine quâ peti & impetrari ex more potius pravo, quàm ex ratione, & pro dignitate Judicii, vel autoritate Judicium solet, Mey. *ad Jus Lubecens. dict. loc.*
35. Q. Si Litigantes velint transmitti Acta ad Facultatem Juridicam, an Judex possit resistere, & ipse, si velit, Sententiam ferre? Quamvis regulariter Judex non cogatur invitus Acta coram se à Litigantibus producta ad Sententiam desuper concipiendam transmittere, sed possit pro potesta-

potestate à Jure sibi datâ, juxta suum, cum Assessõribus suis, si quos habuerit, captum ipsemet, vel invitis Partibus Judicalem concipere, & conceptam ferre Sententiam, Schrader. *dict. section. 14. num. 57.* Rennemann. *de Transmission. Actor. dict. cap. 4. num. 4. 5. & 6.* Berlich. *part. 1. conclus. 59. num. 12.* Joh. Georg. Nicolai *Process. Judiciar. part. 1. cap. 66. num. 11.* Barthol. Leonhard. *Suendendorffer. in Observat. ad Gothofred. Fibig. Process. Jur. part. 1. cap. 2. membr. 3. §. 17. pag. 280. regul. 1.* Jacob. Blum. *Process. Cam. tit. 27. num. 139.* ubi addit, hoc præsertim obtinere in iis, qui Juris sunt periti; attamen Judex etiam invitus ad transmittendum Acta se comparare debet, si est imperitus, Schrader. *dict. section. 14. num. 66.* Rennemann. *dict. cap. 4. num. 16. & 20.* aut ubi Transmissio introducta Moribus, Pactis, Privilegio, & Consuetudine, Anton. Perez. *in Prælection. ad Cod. tit. de Sentent. & Interlocut. num. 10.* uti hodie in Germania, Rennemann. *de Transmission. Actor. dict. cap. 4. num. 7. Lit. A. & cap. 11. num. 11.* Stypmann. *de Referendar. dict. cap. 7. num. 233.*

Quod tamen in Camera, & aliis Judiciis, ubi Judices sunt Juris gnari, non observari scribit Blum. *Process. Cam. dict. tit. 27. num. 140.* vel Statuto, Rennemann. & Stypmann. *dict. loc.* aut Constitutione, ceu in Criminalibus, mandatur in *Ordinatione Caroli V. artic. 105. & artic. fin.* Stypmann. *de Referendar. dict. cap. 7. num. 237.* Suendendorffer. *ad Fibig. Process. Jur. dict. loc.* aut cauta præscripto illius, cujus autoritate Judicium constitutum est, Rennemann. *dict. cap. 4. num. 7.* quando scilicet à superiore causa ita delegata fuit, ut in ea petatur Juris informatio, Suendendorffer. *dict. loc.* Joh. Georg. Nicolai *Process. Judiciar. part. 1. cap. 60. num. 11.* vel Pacto, Rennemann. *dict. cap. 4. num. 7.* Perez. *dict. num. 14.* Blum. *Process. Cam. dict. tit. 27. num. 14.* vel alia justa causa subest, Schrader. *dict. section. 14. num. 74. & 75.* ubi superaddit, quòd, licet Judex invitus regulariter ad Transmissionem Actorum non teneatur, tamen ipse melius atque honestius faciat, si petitioni Partium id postulantium locum det, Rennemann. *dict. cap. 4. num. 7. Lit. e. & cap. 11. num. 11. & 18.* nam si recusaverit Transmissionem, malè & inhonestè, vel turpiter quid egisse, scribit Rennemann. *dict. loc.* atque suspectum se facere, tradit Stypmann. *de Referendar. dict. cap. 7. num. 232. & seqq.* Imò fas non esse Judici Transmissionem denegare, & rejectionem petiti iniquam statuit, Mey. *part. 3. decis. 40. num. 1.* nisi ex tali causa, ex qua ipsiusmet pronuntiatio necessaria est, Mey. *ad Jus Lubecens. dict. loc.*

Illà adeò extenduntur, ut à negata Actorum ad Collegium Jctorum Transmissione tanquam Gravamine cum aliis innexis sufficiente appellari possit, Rennemann. *dict. cap. 4. num. 8.* Sententiam ante Consilium

- silium Sapientis, si id petatum sit, & causa dubia fuerit, latam, ipse Jure nullam, & justum Gravamen appellandi esse, tradit Adrian. Gylmann. in *Decisionibus seu Prajudic. Dubior. sive Question. aliquot in Jure Controversar. tam circa Processum, quam causas ipsas occurrentium, in magno Auditorio Camera Imperialis, Lit. S. in verb. Sententia. pag. 312.* [Meichsner. tom. 3. decis. 20. num. 32.] Atque testatur ita Citationem, Inhibitionem, & Compulsoriales à Camera decretas in *Causa Weißberg contra Oberfeldt / 12. Junii Anno 1582. Symphorem. Supplicat. Cam. Imperial. cum Voc. tom. 3. sub fin. vid tamen & Mey. part. 4. decis. 335.* ubi scribit: quòd, si neglecta petitione pro Transmissione Actorum, Judex ferat Sententiam, tunc demum appellare possit Pars illa, si in cæteris per Sententiam læsa fuerit, quem sequitur Brunemann. *Process. Civil. cap. 27. num. 5. in fin.* [conf. Gundling. *disputat. de Transmissione Actor. cap. 2. §. ult. Harpprecht. consil. 4. num. 149.*]
51. Privati quoque, qui pro sua informatione scire cupiunt, quid Juris, Consilia Sapientum rogare possunt, Stypmann. *de Referendar. dict. cap. 7. num. 79.*
52. Acta transmittuntur ad Collegia Publica Jctorum, Jurisprudendum, sive Jurisperitorum, Rennemann. *de Transmissione Actor. cap. 2. num. 2. & cap. 6. num. 4. Lit. a.* Stypmann. *de Referendar. dict. cap. 7. num. 42. 43. & 44.*
53. post Leg. XII. Tabular. latas, quia breves erant, & obscuræ, necessaria fuit disputatio Fori, ut videlicet Jcti Leges illas disputando explicarent, & per interpretationem hoc modo Jura quasi conderent, dum respondebant Consulentibus, l. 2. §. 4. & 5. ff. de orig. jur. Bachov. *ad §. 8. Institut. de Jur. Natur. Gent. & Civil. num. 1.* Stypmann. *de Referendar. dict. cap. 7. num. 46. & 47.* Eckolt. *in Compendiar. Pandectar. Tractation. tit. de origine juris. §. 6.*
54. Primò autem interpretandi Jura potestas fuit apud Pontificum Collegium, l. 2. ff. de orig. fur. Rennemann. *de Transmissione Actor. cap. 1. num. 3. Lit. b.* Stypmann. *de Referendar. dict. cap. 7. num. 48.* Deinde devenit ad eos, qui fiduciam Studiorum habentes, Consulentibus respondebant, non tamen signata dabant Responfa, sed plerumque Judicibus ipsis scribebant, aut testabantur, qui ipsos consulebant, l. 2. §. 48. ff. de orig. jur. Stypmann. *dict. cap. 7. num. 49. & 50.*
56. Primus Div. Augustus, ut major Juris autoritas esset, constituit, ut ex sua autoritate hoc quasi beneficium impetrarent, Bachov. *ad dict. §. 8. Institut. Rennemann. dict. cap. 1. num. 3. Lit. e.* Stypmann. *dict. cap. 7. num. 51.* Eckolt. *dict. §. 6.* Quod & Tiberius observavit Massurio Sabino potestatem faciens, & Hadrianus, eum præstari debere illi, qui fiduciam ingenii haberet, dixit, *dict. l. 2. §. 48. ff. de orig. jur.* Stypmann. *dict. cap. 7. num. 52.* Et horum Prudentum Responfa tantam habuerunt autoritatem,

tatem, ut Judici ab iis recedere non liceret, §. 8. *Institut. de Jur. Natur. Gent. & Civil. l. 2. §. 9. Cod. de vet. Jur. enuct.* Bachov. *ad dict. §. 8. Institut.* Myrsing. *in Institut. ad eundem §. 8.* Rennemann. *dict. cap. 1. num. 3. Lit. f.* Stypmann. *dict. cap. 7. num. 53. & seqq.* Hoc duravit usque ad tempora Justiniani, qui, cum Imperio ubique præfens esse non posset, ne quis ambitione Aulicâ quid acquireret, ordini concessit, ut Examen subirent, & demum probati, facultatem respondendi de jure acciperent, l. 2. l. 7. & l. 10. *Cod. de Professoribus.* indigni rejicerentur, l. 2. *Cod. eod. l. 6. §. 6. ff. de Excusat. Tutor.* Stypmann. *dict. cap. 7. num. 55. 56. & 57.* Ne igitur hinc inde multi obreperent, randem Solennis Doctorum Creatio coepit, Franzk. *in Commentar. ad Pandect. tit. de origine juris. num. 85.* circa Annum Christi 1105. tempore Imperatoris Lotharii, Rennemann. *dict. cap. 1. num. 4. Lit. c.* ut non essent tales, nisi à suis similibus tentari, Stypmann. *dict. cap. 7. num. 58.*

Inde pedetentim Collegia Juridica, & Facultates coeperunt ita dicta, quod plures autoritate publicâ se confociarent, & facultatem de Jure respondendi haberent, Finckelthaus. *in tractat. de Colleg. Jurid.* Stypmann. *dict. cap. 7. num. 59.* Non alii hodie in Academiis ad Facultatis Juridicæ Collegium, quàm Doctores in utroque Jure promoti solent recipi, Rennemann. *dict. cap. 1. num. 4. Lit. b.* Cum igitur publicâ autoritate Doctores creentur, & hoc sit de majoribus Regalibus, non potest aliter de ipsis Collegiis dici, Sixtin. *de Regalibus lib. 1. cap. 2. num. 27.* Stypmann. *dict. cap. 7. num. 60.* Quæ. Quot Personæ in Collegio esse debeant? 64. Hoc non esse certum, modò enim plures, modò pauciores sunt, Rennemann. *dict. cap. 1. num. 3. Lit. c.* Stypmann. *dict. cap. 7. num. 61.*

Sed indubium ad minimum tres ad talis Collegii Societatem constituendam requiri, l. 88. ff. de verbor. significat. Rennemann. *dict. cap. 1. num. 3. lit. b.* Stypmann. *dict. cap. 7. num. 62.* quanquam si casus contingat, ut tale Collegium ad unum deveniat, possit ab eo conservari, l. 7. §. fin. §. Quod cujusque universitat. nom. & c. ita, ut ab uno Consultore Sententia lata valeat, Berlich. *part. 1. dict. conclus. 59. num. 10.* & Carpzov. *in Jurisprud. Forens. part. 1. constitut. 26. definit. 3. num. 3.* Utilius tamen est, & tutius eveniente tali casu, ut alium residuus sibi adsciscat, cum quo super casu obveniente, ne postea retrò unius hominis Responfa ebuccinentur, communicet, Stypmann. *dict. cap. 7. num. 65. & 66.* Hi Jurisprudentes, cum sint hac autoritate publicâ circumvallati, ad dandum Responfa legitimè, sive consulti, sive interrogati, sese obligatos, & sine recusatione paratos præstare debent, nisi hanc suadeat justa suspicionis causa, Rennemann. *dict. cap. 2. num. 7.* quæ scilicet concernat omnes de Collegio,

- vel majorem ipsius partem, vel etiam unicum tantum, illius verò auctoritatis, ut ipsi contradicere non audent reliqui, Zanger. *de Exception. part. 2. cap. 4. num. 17.* Rennemann. *dict. num. 7. lit. a.* Si enim Suspicio non tangat omnes, sed unum non ita magnæ auctoritatis; vel plures, modò non majorem partem, reliqui, illis exclusis, nihilominus sine macula suspicionis respondere possunt; cum propter unum atque alterum suspectum, non possit totum recusari Collegium, Rennemann. *dict. loc.* Si verò causa Suspicionis ex æquo sit omnibus, vel saltem majori parti communis; quamvis & hoc casu Viri boni suis affectibus frenos injicere possint, & debeant, ut sine amoris, vel odii, spei vel metus persuasio-nibus mente non motâ judicare queant; quia tamen difficillimum hoc est, & humanitas, ut fiat, vix credibile: quia item Suspicionis hæc rela-tenacius inhaerent illorum, quorum interest, animis, evelli difficulter possunt, & Virum bonum decet, non tantum à delicto, sed etiam à delicti Suspicione vel minimâ, si fieri potest humanitas, immunem esse: idcirco rectius sibi consultum ibunt illi Prudentes, qui manus & sensus ab hisce causis sibi magnam Suspicionem ingerentibus, ne Responsa dent, abstinebunt, Rennemann. *dict. loc.* Excipi à Litigantibus quoque potest contra Collegium suspectum, de quali exceptione vid. Renne-mann. *cap. 6. num. 5. lit. b. & num. 6. & paulò inferius hic.*
72. Præter Facultates sunt & Scabinatus in Germania, de quibus vid. Chilian. König. *in Process. Judiciar. cap. 23.* & Rennemann. *dict. cap. 2. num. 5.* sed horum non ubique eadem viget auctoritas, Stypmann. *dict. cap. 7. num. 78.* Quoniam facultas, & auctoritas de Jure respondendi, quam Collegia Jctorum habent, à Majestate, nempe Summo Principe, vel etiam ab illo, qui Jus hoc Summi Principis conniventia, vel potius ne-gligentia quandoque obtinuit, dependet, idcirco privatis Jctis, etsi Gra-dum Doctrinæ Insignibus clarescant, hæc facultas & auctoritas dandi Solennia Responsa quibusdam nulla competere videtur, Rennemann. *dict. cap. 2. num. 6. conf. infr. num. 222.* Quamvis in Consilio vel vulgari Re-sponso petendo, cuivis sit licitum pro arbitrato Transmissionem desti-nare ad privatum unum vel plures, Rennemann. *cap. 6. num. 4. lit. a.* In Westphalia quidem Jcti privatim rogantur, teste Stypmanno *dict. cap. 7. num. 78.* sed hodie rarò unius solius Sententiæ statuitur, Stypmann. *dict. num. 78.*
78. Res, de quibus Responsa impetrari darique solent, possunt esse quælibet; quæ in controversia coram Judice inter Actorem & Reum versantur: sive magni, sive parvi, & levis momenti, Schrader. *de Feudi. part. 10. dict. sect. 14. num. 60.* Rennemann. *de Transmissione Actor. cap. 3. sive in Judi-*

- Judicio tractentur ordinario, sive summano, Schrader. *dict. section. 14. num. 9.* Rennemann. *dict. cap. 3. num. 2.* sive in primâ, secundâ, vel tertiâ & postremâ Instantiâ disceptentur, Rennemann. *dict. cap. 3. num. 3.* sive Civiles, sive Criminales, Caroli V. *in Ordinat. Criminal. tit. 7. artic. 28. 31. 32. 105. 131. 133. 146. 147. 151. 153. 160. 161. 205.* Rennemann. *dict. cap. 3. num. 4.* Joh. Balthaf. Manson. *in Decad. Notabilium Practicor. notabili 8. num. 13. & seqq.* vel etiam Feudales, Schrader. *dict. loc. num. 6. & 7.* Rennemann. *dict. cap. 3. num. 5.* & alia quæque in Judicium deductæ, Rennemann. *dict. num. 5.* exceptis illis, quæ in Artificum peritorum experientia, credulitate & opi-nione versantur, Rennemann. *dict. num. 5. lit. b.* maxime si Sententiam tractent definitivam, imò etiam si Interlocutoriam, etsi magni non sit momenti, Schrader. *ibid. num. 10.* Rennemann. *cap. 2. num. 11. lit. c. & dict. cap. 3. num. 6.*
- Limitatur vulgò, & fallere putant, in casibus, ubi litigatur de re planâ, clarâ, liquidâ, manifestâ, & indubitata, Schrader. *dict. se-ction. 14. num. 52.* Rennemann. *dict. cap. 3. num. 7.* & hoc quidem non sine causa, quia supervacuus labor, & sumptus est in rem quæstione vacuum inutiliter profusus. Ubi Sententia Judicis desideratur, ibi oportet subesse quæstionem sive in Jure, sive in Facto dubitabilem, vel controversam. Quæ dubitatio si nusquam est & nunquam, quæstio nec est, nec esse potest, & per consequens nihil est, quod transmitti possit, Rennemann. *dict. loc.* Sed hæc limitatio est admodum infirma; cum huic, vel illi vi-deantur, & dicantur clara, quæ alii apparent obscura, adeò, ut hoc ipsum, quod in se est clarum, sæpè in controversiam veniat; maxime si res sit cum Judice, vel litigantibus imperitis; idcirco, nisi de hoc in-ter Partes & Judicem conveniat, transmittenda & hic fuerint acta, etiam si satis clara visa, Rennemann. *dict. cap. 3. num. 8.*
- Limitatur quoque in quæstione Facti, post Bald. Schrader. *dict. section. 14. num. 55.* eò quod sola Juris quæstio ad Transmissionem, visa sit idonea, per l. 79. §. 1. verb. *Judicibus de Jure dubitantibus Præsides respondere solent. ff. de judiciis.* sed malè: cum pleraque super factis suboriantur, & quidem longæ, gravissimæque controversiæ, quæ æquè cum illis per Sententiam Prudentum sunt determinandæ, Rennemann. *dict. cap. 3. num. 9.* Neque contrarium probatur per *dict. l. 79. §. 1.* quia illa Lex lo-quitur de Judice, qui de Jure dubitans Partibus non requisitis pro sua informatione tantum Magistratum majorem, qualis est Præsides, per Relationem consulit, à qua Relatione Transmissio Actorum, de qua hic agitur, plurimum differt, Rennemann. *dict. cap. 3. num. 9. lit. b.*

88. Acta integra, si Responsum perfectum esse debeat, transmittenda sunt, Stypmann. *de Referendar. dict. cap. 7. num. 213.* Brunne-
mann. *ad l. si quando ratio. ult. Cod. de Relationibus.* Suendendorffer. *in Observat. ad Fibig. Pro-
cess. Jur. dict. §. 17. regul. 3.* oportet enim, ut robur insit informationi, de
iis quæ vera sunt, nihil omisum, non item falsa esse, Stypmann. *dict.*
89. *cap. 7. num. 214.* Aliàs veluti interrogabitis, ita quoque Responsum habe-
bitis, Pruckmann. *volum. 2. consil. 18. num. 15.* Sententia ex Actis, & super
90. Actis, quæ non sunt integra, & plena, non potest ferri justa, Renne-
mann. *de Transmission. Actor. dict. cap. 5. num. 3. lit. a.* unde & ad Transmis-
91. sionem procedi non potest, nisi post factam conclusionem, Renne-
mann. *dict. loc.* Stypmann. *de Referendar. dict. cap. 7. num. 80.* Fibig. *Process. Jur.
part. 1. cap. 2. membr. 3. §. 17.* Joh. Georg. Nicolai *Process. Judiciar. part. 1. cap.
66. num. 10.*
92. Si verò conclusum ab utraque parte, vel partium alterutrâ tergi-
versante, Judex ex officio concludat, Interlocutoriâ de Actis transmit-
rendis opus est nullâ, sed statim Transmissioni locus est, non solum in
Sententia Definitiva, sed & Interlocutoriâ, modò ad hanc conclusum
93. fuerit, Rennemann. *loc. pracitat.* Ut verò hæc Transmissio ritè procedat,
solet præcedere Actorum Inrotulatio, Stypmann. *dict. cap. 7. num. 84.*
94. Rotulatio, seu Inrotulatio est quidem vox barbara & Latinitatè
ignota, Stypmann. *dict. cap. 7. num. 86.* Rennemann. *dict. cap. 5. num. 4. lit. a.*
95. sed tamen à latino Rota, (à quo Rotula, hoc est parva Rota) non
96. ineptè derivata. Unde ab Advocatis nomen *Rotulus*, est confictum, quo
denotantur chartæ in figuram cylindri oblongam, & teretem compli-
cata: Germanicè *die Rolle*; quo nomine Acta Judicii hunc in modum,
quem sæpius Actuarii observant, convoluta, vel etiam aliter compacta,
Rotuli solent vocari. Exinde finxerunt verbum rotulare, & inrotulare,
hoc est, Acta omnia, in causa hac, quæ transmitti debet ad Sententiam,
Producta aptè convolvere, vel aliter in unum Volumen compingere.
A quo Rotulatio, vel Inrotulatio descendit: *Wann die Acta sollen rotu-
lirt werden*; Rennemann. *dict. loc.*
97. Rotulatio, aut Inrotulatio nihil aliud est, quàm eorum, quæ ab
utraque parte in Judicio fuere proposita, præsentibus Partibus ad hoc
specialiter citatis in ordinem facta collectio, & collectorum obsignatio,
98. Fibig. *Process. Jur. dict. §. 17. part. 1. cap. 2. membr. 3.* vel est Actorum, in Judi-
cio à litigantibus pro fixæ causæ commodo productorum & diligenter
collectorum, ad curiosè perlustrandum exhibitio publicè facta, Renne-
mann. *dict. cap. 5. num. 4.* Hic Actus Consuetudine magis, & Usu Forensi,
99. quàm Jure scripto introductus fuit, Boccr. *class. 6. disputat. 28. thes. 21.*
Styp-

- Stypmann. *dict. cap. 7. num. 85.* Joh. Georg. Nicolai *Process. Judiciar. part. 1.
cap. 66. num. 10.* [Wedderkopff *in Dissertat. select. 1. cap. 3.*]
- Ut verò Inrotulatio ritè fiat, à Judice Partes ad eam, & subsequen- 100.
tem Transmissionem necessariò citandæ sunt, Berlich. *part. 1. conclus. 59.
num. 13. 14. & 19.* Stypmann. *dict. cap. 7. num. 87.* Rennemann. *de Transmission.
Actor. dict. cap. 5. num. 2. & 3. lit. a.* Joh. Georg. Nicolai *Process. Judiciar. part. 1.
dict. cap. 66. num. 12.*
- Tum, ut conspiciant, num Acta transmittenda integra & perfecta 101.
sint, & ne illis quid addatur, quod non est de Actis, Berlich. *dict. conclus.
59. num. 17.* Stypmann. *dict. cap. 7. num. 88.* Joh. Georg. Nicolai *dict. num. 12.*
Brunne-
mann. *ad l. si quando ratio. ult. Cod. de Relationibus.* tum, ut unusquis- 102.
que Litigantium excipere, & Judici indicare possit, An, & quodnam
Collegium Juridicum suspectum habeat? Berlich. *dict. conclus. 59. num. 15.*
Stypmann. *dict. cap. 7. num. 89.* Joh. Georg. Nicolai *dict. loc.* atque notum
faciat, quorum Sapientum consilio & operâ fortè in ea causâ usus fue-
rit: *Wey welchem Schöpffen - Stuhl / Juristen - Facultät / oder anderem Ge-
richt / ein - oder der ander Part sich habe informiren / und des Rechtsens befeh-
ren lassen*; quò Judex illud Collegium tanquam suspectum recusare
possit, Berlich. *dict. conclus. 59. num. 60.* Stypmann. & Nicolai *dictis locis.*
- Citatio ista est, quâ Judex, cum in causâ conclusum, Partibus liti- 103.
gantibus certum diem præfigit, ut eorum se compareant, & ad Acto-
rum Inrotulationem, & Transmissionem instruendam, quæ sui fuerint
officii, faciant, Rennemann. *dict. cap. 5. num. 3.* sive ut compareant ad
videndum Acta collationari, legitimè inrotulari, & obsignari, Nicolai
94. *dict. cap. 66. num. 12.* Partibus citatis præfixo die venientibus & comparen-
tibus in Judicio, ad Rotulationis Actum proceditur, Rennemann. *dict.*
95. *cap. 5. num. 4.* Stypmann. *dict. cap. 7. num. 90.* & ab Actuario Judicii Acta
96. ex scriniis proferuntur ad unum omnia, prout sunt ordine temporis &
Partium observato utrinque producta, ut non tantum oculis Partium,
& eorum, qui his Consilio adstant, perlustrari, sed etiam manibus com-
prehendi queant, Schrader. *dict. section. 14. num. 31.* Rennemann. *dict. cap. 5.
num. 4. lit. b. c. & d.*
- A Partibus verò, eorumque Procuratoribus Acta Judicialia cum 106.
Actis Manualibus, quæ domi in ea causâ fortè collecta habent, & se-
cum apportare solent, conferuntur, & si quæ desunt, suppleuntur, Ren-
nemann. *dict. cap. 5. num. 5.* Brunne-
mann. *Process. Civil. cap. 27. num. 8.* item 107.
que prospicitur, tum ne quid vel antè irrepsit chartæ, vel jam in-
sinuatam ab alterutra parte, vel aliunde clanculum insertum sit, quod
altera non viderit, multò minus refutarit; tum ne parti cuiquam, vel
cuivis

- cuius alii, post conclusionem, vel in ipso Rotulationis Actu quidquam
 108. produxisse liceat, Rennemann. *dict. cap. 5. num. 5.* Visis & lectis Actis,
 iisque inventis plenis, à Protonotario, vel Actuario Numeris distin-
 109. guuntur, quod Quotireti vocatur, Stypmann. *dict. cap. 7. num. 90.* Proto-
 110. colla Judicialia adduntur, Brunnemann. *Process. Civil. dict. loc.* & deinde
 111. filo circumligantur, Stypmann. *dict. loc.* atque consignantur, ne iis ali-
 quid dematur, vel addatur heterogeneum, Schrader. *dict. section. 14. num. 31.*
 Brunnemann. *dict. loc.*

- Quamvis Rotulo confecto, nihil amplius desiderari soleat; quia
 tamen plena rimarum & suspicionum sunt omnia, & sæpè quispiam vel
 à Iudice, vel ab istius Actuario sibi metuit, si illos fortè habeat infestos,
 ne Partibus absentibus, antequam Rotulus absportetur, aliquid vel ex
 112. illo subtrahatur, vel illi insinuetur clanculum; Optimâ ratione & hoc
 servari solet, ut statim Rotulus in Partium præsentia obsignetur, David
 113. Döring. in *Bibliothec. Cror. dict. verb. Acta Judicii, num. 67.* non tantum Ju-
 dices, sed etiam Partium Sigillis, Rennemann. *dict. cap. 5. num. 6.* Nam
 licet hoc Iudices, vel Actuarii morosi sic interpretari soleant, quasi Par-
 tes, ipsos de falsi crimine suspectos habeant; Quisquis tamen est inter
 hos Vir bonus, & omnem à se movere vult suspensionem, is hoc non
 tantum ægrè non fert, sed ultrò partibus obsignandi facultatem offert,
 Rennemann. *dict. cap. 5. num. 6. lit. a.*

- Cæterum si Partium utraque, vel alterutra citata, se, quod com-
 parere sibi non liceat, vel non libeat, excusent, & Iudicis fidei Rotula-
 tionem ita committant: Sie wollen in den Richter, und seine Diener
 kein Mißtrauen setzen / sie möchten mit der Verschickung rechtmäßiger
 Weise verfahren &c. illa rectè cum requisitis suis omnibus, ipsis absenti-
 114. bus expediri potest, & debet, Rennemann. *dict. cap. 5. num. 7.* Imò si am-
 bo, vel alteruter Litigantium contumaciter abfuerint, & non compa-
 ruerint, nihilominus in contumaciam Inrotulationis Actus procedit, &
 perficitur, Stypmann. *de Referendar. dict. cap. 7. num. 90.* Joh. Georg. Nicolai
Process. Judicial. dict. cap. 66. num. 12.

- Rotulo confecto nihil ad Acta admittitur, præter Consilia & In-
 formationes Juris, quas legere Iudex obstrictus non est, Stypmann.
 115. *dict. cap. 7. num. 92.* vid. tamen Rennemann. *dict. cap. 5. num. 5. lit. c.* Si Par-
 tes aliquid deducere, Mandata Procuratoria offerre, vel aliàs Processus
 116. supplere velint, talia rejiciuntur, Stypmann. *dict. cap. 7. num. 93.* vel, si
 contingat admitti, cum clausula: *Quantum de Jure &c. So weit Rechtens!*
 117. extrinsecus Actis alligantur, Stypmann. *dict. cap. 7. num. 94.* Post absolu-
 118. tam Inrotulationem Partes excipiunt contra hoc, vel illud Collegium,
 utpo-

- utpote partiale, vel suspectum, Rennemann. *cap. 6. num. 5.* Stypmann.
dict. cap. 7. num. 90. Suenidendörffer. in *Observat. ad Fibig. Process. Jur. dict. §. 17.*
 Collegia enim non partialia requirit Imperator Maximilianus II. in Con-
 120. stitutione edita Anno 1570. in Comitibus Spirensibus. §. Was in Unser Cammer-
 Gerichts-Ordnung &c. 8). *vers. Auf eine unparthenische Universität &c.* debent
 121. autem Litigantes isto Jure non abuti, Mey. *part. 8. decis. 221. num. 3.* Et
 122. non nimii esse in excipiendo, & hæc ratione Adversario immodicos
 Sumptus causari, Stypmann. *dict. cap. 7. num. 91.* Solent sæpè Partes, contra
 123. unum vel alterum Collegium excipere, sed ex manibus & inutilibus
 causis, vel rationibus, ut tantum eò longius Acta mittantur, & seriùs
 Sententia pronuncietur: utiliter igitur constitueretur, ut non attende-
 retur talis Protestatio, nisi pars recusans, rationes, vel causas alleget
 evidentes, cur illud Collegium sibi sit suspectum, cum malitiosa, & ca-
 lumniosa recusatio sit contemnenda, Brunnemann. *Process. Civil. dict. cap.*
 124. *27. num. 6.* Suspensionis causæ possunt esse multiplices: aliæ graviores,
 aliæ leviores. Potest enim argui Collegium ut suspectum, in quo Ju-
 dex, vel Pars adversa, vel ipsius Advocatus habet Cognatum, vel Affi-
 nem familiarem, vel pars ipsa inimicum sibi unum, vel plures: Potest
 etiam argui suspectum parti Collegium, quod fovet opinionem suæ
 causæ contrariam, vel adversæ amicam, Rennemann. *dict. cap. 6. num. 6.*
 125. *lit. a.* Illud Collegium, quod uni litigantium parti Consilium suppedita-
 vit, meritò suspectum est alteri parti, Marant. in *Specul. Aur. part. 6. tit.*
de Appellation. num. 52. Schrader. *de Feud. dict. section. 14. num. 20.* Renneman-
 126. *dict. cap. 6. num. 8.* Atque ideò à Iudice etiam non rogato, ex officio
 rectè jubentur Partes, ante Transmissionem significare, quorum Colle-
 giorum, vel Sapientum Consilio, & operâ quis usus sit in illa causâ, ut
 Iudex eos præterire possit, Schrader. *dict. num. 20.* Rennemann. *dict. cap. 6.*
num. 8. Brunnemann. *Process. Civil. dict. cap. 27. num. 7.*

- Hæc adeò procedunt, ut suam conscientiam, quod à nullo Col-
 127. legio sit illâ in causâ informata, exculpare pars teneatur, si præsumptio-
 nibus, conjecturis, vel indiciis quibusdam, sive à Iudice, sive alterâ
 parte conceptis, prægravata fuerit, post Schrader. *dict. num. 20.* Renne-
 128. mann. *dict. cap. 6. num. 8. lit. d.* Quando nullum Collegium redarguitur
 suspectum, sed Iudicis arbitrio selectio committitur omnimodò, Iudex,
 quò vult, Acta transmittere potest, Rennemann. *dict. cap. 6. num. 11.*

- Idem obtinet, quando contra quædam excipitur, liberâ potestate
 129. Iudici relicta quoad reliqua non suspecta, Stypmann. *dict. cap. 7. num. 90.*
 ubi observandum, ad Processum citius finiendum facere, si Acta ad
 130. proximum Collegium non suspectum, cui Jura & Statuta Provincialia

- nota, mitterentur: nam ita & temporis, & sumptuum haberetur ratio,
131. Brunnemann. *Proceff. Civil. dict. cap. 27. num. 6.* Partes non debent scire, ad quod Collegium Transmissio fiat, Rennemann. *dict. cap. 6. num. 11. lit. b.*
132. Suendendorffer. *ad Fibig. Proceff. Jur. dict. §. 17. pag. 280.* nisi utraque pars in Collegium certum compromiserit, Suendendorffer. *ad Fibig. dict. loc.*
133. His peractis scribitur Epistola, vulgò die Urtheils- Frage/ ad Collegium, à quo Responsum petitur, transmittenda, Stypmann *dict. cap. 7. num. 95.* Rennemann. *dict. cap. 6. num. 15.* quæ breviter commemorat; Quod Acta ad Collegium transmittantur, & inter quas Partes producta, vel actitata sint, rogans, ut desuper Sententia, quæ sit Juri, & Actis conformis, primo quoque tempore, pro decenti Honorario concipiatur, per Nuncium remittenda, Rennemann. *dict. cap. 6. num. 17.* Formula talis esse potest: Wir thun euch beyvermahrt etliche für uns zwischen A. und B. ergangene Acta übersenden / bittende dieselbe fleißig durchzulesen / eines denen Rechten und Acten gemäß verfaßten Urtheils darüber euch zu vergleichen / und uns solches beneben den Acten verschlossen anhero wieder gegen die Gebühr zurück zu senden; Rennemann. *dict. num. 17. lit. a. & b.* ubi scribit, hanc Formulam esse omnium ferè frequentissimam, tutissimam, nullisque fraudibus obnoxiam: vel plenius, & quidem quando Judex ex officio, vel motu proprio transmittit, hunc ferè in modum concipitur: *Tit. Beykommende Acta in Sachen A. B. gegen C. D. seynd für uns Gerichtlich verhandelt worden: Diemeil wir nun gewisser Ursachen halben Bedencken tragen / selbsten darinnen zu sprechen; Als ersuchen wir die Herren freundlich / sie wollen dieselbe ohnbeschwehrt belesen / und einer Rechtlichen Meynung sich darüber vergleichen: so dann uns durch Bringern dieses berichten / wann dieselbe wieder abgehohlet / und was pro labore & studio eingeschicket werden solle: Verbleiben ihnen damit zu Erweisung angenehmer zc. willig. Datum. &c.*
136. Ubi verò Transmissio fit ad petitionem, vel instantiam unius, vel utriusque partis, Literæ sequentis possunt esse Tenoris: Die beygebundene Acta in causa A. B. gegen C. D. seynd für uns Gerichtlich ergangen. Diemeil die Parteyen nun gebetten / selbige an ohnparteyische Rechts-Gelehrten zur Decision zu verschicken; Also haben wir ihnen solches nicht verweigern mögen / und ersuchen die Herren darentwegen freundlich / Sie wollen dieselbe durchlesen / sich einer Rechtlichen Meynung darüber vergleichen / und uns mit Bringern dieses zu wissen machen / wie bald die Acta cum Responso wieder abgehohlet / und was dagegen pro studio & labore eingeschicket werden solle: Und wir verbleiben ihnen damit zu Erweisung angenehmer zc. willig.

Transf.

- Transmissio Actorum ad peregrinos Jctos pro Sententia super iis dictandâ sic fieri debet, ut super controversiis liberum ipsis relinquatur iudicium, Mev. *part. 3. decis. 40. num. 2.* unde fas non est, Judicibus illis præscribere, quomodo Sententiam dicant, sed eis incumbit secundum acta & probata judicare, l. *illicitus exactiones. 6. §. 1. ff. de offic. Præsid.* Mev. *dict. decis. 40. num. 3.* Sicut illud cum præjudicio alterius partis, & præoccupatione animi conjunctum: ita est illicitum, & fini Transmissionis contrarium atque ideo nullum, Mev. *dict. decis. 40. num. 4.* Non debent igitur Merita Causæ in Literis illis tractari, Brunnemann. *Proceff. Civil. dict. cap. 27. num. 9.* neque Additiones, Glossæ, vel Interpretationes iis inferri, Rennemann. *dict. cap. 6. num. 19. lit. b.* Solent tamen & possunt Judices aliquando (exempli gratia, si à Partibus aliquid vel loco alieno, vel nimis abstrusè, aut modo perplexo, vel breviori, quàm percipi possèt, dictum aut scriptum fuerit, Rennemann. *dict. loc.*) ex Actis elicere puncta, quæ in controversiam veniunt, & ea in Literis ad Collegium dandis recensere, ut Collegium eò minus à vero Controversiæ Statu aberrare, nec unum adeò membrum controversum negligere, & ita Nullitatem non committere queat, per l. *in hoc judicio. 27. ff. Famil. Eriscund.* Schrader. *de Feud. part. 10. dict. session. 14. num. 34.* Et hæc puncta Partibus præsentibus elicere non foret inutile, Schrader. *dict. num. 34.* Brunnemann. *dict. num. 9.* quamvis hoc rarò fiat, teste experientiâ, Schrader. & Brunnemann. *dict. loc.*
- Rectè ergò litigantes à Judice transmissuro Acta, si ipsum suspectum habeant, petunt, ut edat Exemplum, seu Copiam Literarum, quas dare vult ad facultatem pro petendâ Sententiâ, quò si fortè in iis, quid præter, vel contra Acta relatam sit, iis ante Transmissionem contradicatur, vel Literæ nudè tantum concipiantur pro Sententiâ petendâ, Stypmann. *de Referendar. dict. cap. 7. num. 95.* Rennemann. *dict. cap. 6. num. 20.* Henr. Hahn. *in Observat. ad Wesenbec. tit. de Appellation. & Relation. num. 12.* Atque Judex tenetur dare dictam Copiam ad requisitionem unius, vel alterius litigantis, nec denegare potest, aliàs appellatur, Marant. *in Specul. Aur. part. 6. tit. de Appellation. num. 8. & 9.* Stypmann. *dict. num. 95.* David Döring. *in Bibliothec. Jur. Consultor. dict. verb. Acta Judicii, num. 67.* Ad hanc suspicionem amovendam Judices, vel Actuarii, qui sinceri sunt, aliàs hæc cantela uti solent, ut Exemplum Epistolæ mittendæ, calci Voluminis Actorum insinuent, quò Partes post remissionem Responsi introspicere queant, quid Collegio scriptum fuerit, Rennemann. *dict. num. 20. lit. b.*

O 3

Hoc

149. Hoc quidem à Jure non est alienum, nec insolitum, ut, quando ex Statuto, vel Moribus locorum pronunciatio fieri debet, Statuta & Consuetudines peregrinis pro informatione notificentur, *Mev. part. 3. dict. decis. 40. num. 5.* Ejusmodi enim informatio ut rationalis & necessaria, sic quotidianâ Praxi usitata est, *Mev. ibid.* At in eo, ultra notificationem ejus quod certum est, progredi haud oportet: Si non tantum Jus, sed quid inde de controversia judicari debeat, scribatur, iniquitas exsurget, *Mev. dict. decis. 40. num. 6.* Nec in Missivis referenda est Consuetudo Loci controversa, aut Sententia Statuti dubia, sed si Consuetudo certa & Statutum indubium: ideoque citra præjudicium partis
150. Missiva reparanda est, *Brunnemann. Process. Civil. dict. cap. 27. num. 9.* Possunt Acta transmitti ad Collegium eâ conditione in Literis expressâ, ut si Collegium de causa hac, ab una parte consultum fuerit, illicite responderit, Acta integra & non aperta statim remittantur, vel, si unus ex Collegio consultus operam suam navaverit uni parti, is à deliberatione & voto hâc vice absteat, *Brunnemann. dict. cap. 27. num. 7.*
151. Solent aliquando Judices, vel etiam privati Epistolas Commendatitias, *Missiven, Bey- und Neben-Schreiben* / Actis addere, *Strypmann. dict. cap. 7. num. 97.* de quibus Ernest. Cothmann. *volum. 3. respons. 5. num. 2. 7. 14. & 23.* scribit, quod nihil sit periculosius, *Strypmann. dict. cap. 7. num. 98.* [conf. *Recess. Imper. de Anno 1654. §. Doch mit diesem Zusatz n. 113.*]
152. Possit dici, si tantum Copiam Sententiæ, eine Copey vom Urtheil / petant Judices ad Informationem, & eo fine, ut ipsi postea Sententiam ex illa, licitum esse, quanquam eo casu, non opus Acta clausâ remittere, vel Sententiam à Facultatibus petere, sed Informationem, *Strypmann. dict. cap. 7. num. 99.* si verò Jura Partium scire volunt, & ea imminutum eunt, non potest non esse suspectum, & optimum, eo casu denuò Acta transmittere Judicis impensis, *Strypmann. dict. cap. 7. num. 100.*
153. Actuarius relegendo Epistolam, nomen illius Collegii, cui est inscribenda, suppressere, & Epigraphen remotis partibus Epistolæ inscribere solet, *Rennemann. dict. cap. 6. num. 22. lit. b.* Non debet Judex Copiam nominis Collegii, vel Jurisperitorum, ad quos Acta transmittuntur secreto, dare, ne possint subornari, vel trahi ad votum alterius partis, *Marant. in Specul. Aur. part. 6. tit. de Appellation. dict. num. 9.*
154. At quando publicè mittuntur, puta voluntate Partium, tunc potest edi nomen Jurisperitorum, *Marant. dict. loc.* Transmissio ut plurimum fit insciis Partibus ad Collegium aliquod, nisi utraque pars in Collegium certum promiserit, *Schrader. de Feud. dict. cap. 27. num. 8.* Post hæc traduntur Acta Tabellario, ut ea ad locum destinatum maturè transferat,

ferat, *Rennemann. dict. cap. 6. num. 22. Strypmann. dict. cap. 7. num. 101.* ubi tradit, quod Tabellarius, sicut & Protonotarius aliquando speciali Juramento ligentur, quod clam velint habere, & nemini ante publicationem, quo Tabellarius abiverit, aperire: cum facillè contingere possit, ut aliis Narratis, vel Epistolis inducatur durch Nach-Schreiben. Ideoque interdum observatum esse, ut locus, ad quem Acta transmittenda, tunc demum, cum portâ egressus Tabellarius, ei fuerit declaratus, testatur *Brunnemann. in Process. Civil. dict. cap. 27. num. 9. in fin.*

Tabellario in Mandatis quoque dari solet, ut vel expectet isthoc in loco, quò ablegatur, donec Responsum à Collegio expeditum reportet; si nimirum Acta non nimis proluxa sint, ut brevi tempore (quo casu ipsi pro mora in singulos exsolvenda dies merces, *Wart- oder Stilllager = Geld* / promitti solet) expediri possint, vel si Rotulus Actorum major fuerit, quam ut brevibus absolvi, & perlustrari queat, ut Collegii Actuarius Tabellarium ad suos remittat, Schedâ quapiam (quam vulgò recepisse vocant) Consulentibus inscriptâ, in qua de Honorarii quantitate, & tempore, quo Responsum repeti debet, certiores illos facit, *Rennemann. dict. cap. 6. num. 22. lit. d.*

Cum Tabellarius in loco destinato appulit, Acta offert Decano Facultatis, qui ea resignat, & Collegis suis ad faciendam super illis Relationem communicat, *Strypmann. dict. cap. 7. num. 128.*

Munus referendi verò pro diversis cujuscunque Collegii Statutis, vel Moribus deferri solet, interdum duobus, uti contra Status fit in Camera Imperiali, quorum unus Referens, alter verò Correferens vocatur, vel etiam pluribus, sicuti in Collegio Juridico Patavino, teste *Menoch. lib. 2. presumps. 71. num. 11.* Ut plurimum verò uni tantum & quidem juniori non ætate, sed tempore receptionis ad Collegium, quandoque etiam reliquis singulis ordine successivo, *Rennemann. de Transmission. Act. cap. 7. num. 5.* Ita ut secundum ordinem Collegiarum in eo, quod primò adfertur senior referat, quod secundo, is qui hunc sequitur, & sic deinceps, *Rennemann. dict. num. 5. lit. g.* Decanus excipitur: hic enim, cum habeat Votum conclusivum, non referre, sed de Relatione judicare debet, *Rennemann. dict. num. 5. lit. f. Infr. Cap. 17. num. 58.*

Referens Actorum summam, secundum legitimum Referendi Modum, de quo latè inferius *Cap. 17. agitur*, succinctè & breviter Extractum Collegis certo tempore in Consilium vocatis exhibet, & suam circa Responsum desuper dandum, utram scilicet Reus sit condemnandus, an absolvendus, & quid faciendum de Expensis, num victus in has sit condemnandus, an verò ex compensandæ, animi sui sententiam exprimit, *Renne-*

163.

164.

165.

166.

167.

168.

169.

170.

Rennemann. *dict. cap. 7. num. 19.* & Collegiarum suffragiis vocalibus, & extemporaneis ita committit, ut si consonent omnia, Referendarii Sententia in vim Responsi transeat: sin dissonent, id quod major pars concluderit, obtineat, & ex hoc Actuarius Responsum in formam redigat, Rennemann. *dict. cap. 7. num. 20.* quod vulgò Collegiale vocant: unde & Consulentium nata petitio, daß man sich wolte darüber eines Ausspruches collegialiter vergleichen / Rennemann. *dict. num. 20. lit. b.*

171. Quamvis autem iste modus dandi Responsa vulgò receptus sit, displicet tamen inter alios Menochio *dict. num. 11. presumpt. 71. lib. 2.* & post hunc Rennemann. *dict. cap. 7. num. 21.*

(1.) Quia periculo non caret, quod inter omnes ferè solus Referendarius Acta transmissa ita perlegat, ut ipsius Relationi, ac si esset authentica, fides habeatur, Rennemann. *dict. cap. 7. num. 22.* Quid enim si Referens, vel aliis occupatus negotiis cursoriè perlegat Acta? vel cum bono, maximè si recentius accesserit, indormiscat Homero, hæc vel illà magni momenti circumstantiã non attentã? Quid si ab orbita Juris alibi, quod humanum est, aberraverit? Quid si quispiam ex Consulentibus, ipsius in referendo suffragium emendicarit? Rennemann. *dict. cap. 7. num. 23.*

Ad evitanda hæc pericula satius est, ut suo non modò Relator officio incumbat, sed & Actorum transmissorum Collegis singulis æque diligenter domi perlegendorum Copia derur, Rennemann. *dict. cap. 7. num. 24.*

(2.) Quia non minus periculosum & hoc est, si ex tempore ad prolatam à Relatore Sententiam suum animi iudicium Collegæ sic exponere debent reliqui, ut præmeditandi, & in Rationes Causarum, quibus Relator motus ita censuit, inquirendi tempus nullum habeant. Præstat igitur & hic, si temporis ratio ferat, quid Juris & æqui in utraque parte statuendum sit, prius domi benè deliberasse, quàm sine prævia deliberatione Sententiam præcipitasse, Rennemann. *dict. cap. 7. num. 25.*

(3.) Quia nec tam exploratum est, quod, ut vulgò putatur, major pars concludat, & quòd ex pluribus in Consilio prolatis Sententia sit melior, quæ suffragiis plurium Doctorum Collegii coincidentibus est stabilita, Exod. *cap. 23. vers. 2.* Senec. *Philosoph. de vir. beat. cap. 2.* Rennemann. *dict. cap. 7. num. 26. lit. a.* Melius ergò & hic agunt, qui suffragia non tam sequuntur majora, quàm saniora, hoc est, melioribus Rationibus firmata, & potius, quod justum est & æquum, quàm quod pluribus probatum, Rennemann. *dict. cap. 7. num. 27. & 28.* ubi testatur, se hisce rationum momentis motum in Facultate Juridica Academia Er-

furtanæ (cui primum ut Referendarius adsedit 10. & deinde ut Decanus & Senior præsedet 24. Annos) antiquatis quibusdam tam moribus, quàm Sratutis hoc tandem obtinuisse, ut post Referendarium, singuli ex reliquis Collegis eadem Acta fideliter domi perlegant, Sententiam Referendarii, ubi sic visum fuerit, corrigant, & emendent addendo, & detrahendo: imò planè rejectã illã suam apponant, quò ex his inter se collatis eligatur demum non ea, quæ plura habet suffragia, sed quæ melioribus Rationibus suffulta est.

Rationes decidendi in Collegii Archivo conservari, & requirenti 174. Judici communicari debent, per *Recess. Imper. de Anno 1654. §. Ob* er auch schon die Urtheil 2c. 61. ibi: Gestalt dann solche Collegia Juridica bey Abfassung der Urtheil die ex facto genomene Rationes decidendi allemal kûrglich aufzusetzen / und auf Erfordern des Judicis à quo, ohne Entgelt aufzustellen schuldig seyn sollen: und sollen dieselbe in einer sonderbar hierzu verfertigten Truben 2c. aufbehalten werden.

Ubi Jurisperiti Consulti certum quid concluderunt, & conceperunt, id curant per Amanuensem suum purè describi, descriptum Sigillo Collegii sui, & Subscriptione ipsius Nominis confirmatum, hæc ferè clausulã: Urkundlich haben wir dieses mit unserm aufgedruckten Secret (Siegel) bekræftiget; Geschehen 2c. unã cum Actis in Rotulum redactis omnibus, & iterum cautè obsignatis, Tabellarii repentis, & Honorarium offerentis manibus reddi ad Consulentes reportandum; hoc ferè modo: Decanus, (Ordinarius,) Senior und andere der Juristen-Facultät (des 175. Schöpffen-Stuhls) zu 2c. Rennemann. *de Transmission. Actor. cap. 8. num. 3.* Stypmann. *de Referendar. dict. cap. 7. num. 128.* cum Epistolã sequentis plerumque Tenoris: Auf euer Begehren haben wir die in Sachen A. B. Altoris eines / contra C. D. Beflagten andern Theils / vor euch ergangene Acta mit allem Fleiß verlesen / uns auch einer Urtheil darüber collegialiter miteinander verglichen / welche denen Acten inverschlossen ihr von Brieff-Zeigern nebens Designation der Sportuln hiermit zu empfangen habet 2c. Stypmann. *dict. cap. 7. num. 129.* Additur autem Designatio Sportularum, quia 177. sæpè petitur, & ne Tabellarius plus dicat, quàm dederit, cum Designatione, quot dies manserit, ut juxta eas pretium diurnum, Wart- oder Liege-Geld accipiat, Stypmann. *dict. cap. 7. num. 130.*

Sportulas autem accipiunt Facultatæ pro studio in lectione Actorum 178. adhibito, quod ex æquo postulare (billigmäßige Gebühr) non est prohibitum, Stypmann. *dict. cap. 7. num. 131.* prout scilicet Acta fuerunt 179. proluxa, causæ difficillimæ, Quæstiones plures seorsim decidendæ, &c. Rennemann. *dict. cap. 8. num. 3. lit. f.* Hoc tamen improbari non debet, 180.

si Rationes decidendi petantur à Consulentiibus, ut Decisioni adjiciantur, si his infertis Salarii quantitas extendatur aliquatenus, Rennemann. *dict. loc.*

181. In hoc Actu quæritur Primò: An Responsum in Sententiæ Judicialis formâ Consulentiibus remittendum? Si Consulentes hoc discretè postulaverint, ut illud in forma Sententiæ decisivæ, & suo Consulentiũ utpote Judicum nomine conceptæ remittatur, postulato deferendum erit, & ita quidem, ut Sententiæ descriptæ Sigillum Collegii apponatur, Rennemann. *dict. cap. 8. num. 4.* hâc formulâ: In Sachen A. Klägern / wider B. Beklagten / sprechen wir Bürgermeister und Rath zu N. auf eingeholten Rath obpartheiischer Rechts-Gelehrten für Recht / daß Kläger seiner Klagen *Intent.* wie Rechtens / nicht erwiesen / und deswegen Beklagter von angeffellter Klage / mit Wiedererstattung der Unkosten zu entbinden. B. N. W. Rennemann. *dict. num. 4. lit. b.* cum adjunctâ è Regione Protestatione, cujus autoritate Sententia ita sit dicta; quæ talis esse solet: Daß dieses Urtheil denen uns überschickten Acten und den Rechten gemäß gesprochen / thun wir Decanus, Senior, &c. Krafft unsers Siegels hiermit beurkunden. Atque unâ cum Epistola seorsim Consulentiibus inscripta, quæ talis esse solet: Günstige gute Freunde! Auf euer Begehren thun wir euch die überschickte Acta beneben dem darüber abgefakhten Urtheil übersenden: Und seynd euch in dergleichen und andern Sachen auf Begehren zu willfahren ferner gestiffen. Rennemann. *dict. num. 4. lit. b.*
182. Si verò simpliciter Consulentes petiverint, ut quid Juris sit informetur, fermè obtinuit, ut Responsum in Epistolica Forma, quâ petitum erat, rescribatur hoc modo: Als ihr uns etliche Acta in Sachen A. contra B. um Belehrung des Rechts zugesendet: sprechen wir darauf für Recht / weil Beklagter der geklagten so. Nthlr. so Kläger vor etlichen Jahren ihm vorgesezet / nicht in Abrede / daß er dieselbige Klägern mit dem Interesse, von Zeit des Verzugs innerhalb N. zusamt den verursachten Unkosten / doch auf vorgehende Moderation, abzustatten schuldig: könnte er aber / und wolte / wie Rechtens / beweisen / daß er Klägern mit dieser Schuld an seinen Debitorn (den er auch gutwillig angenommen) vermießen / wäre er damit zu hören / und ergienge darauf ferner was recht ist. Rennemann. *dict. cap. 8. num. 5. lit. b.*
183. Quæritur Secundò: Num Judici desideranti, vel Parti alteri contra alteram petenti, Exemplar (Copen) Responsi liceat seorsim communicare, antequam illud sit publici Juris factum? Rennemann. putat *dict. cap. 8. num. 6.* precibus hisce non esse indulgendum, sive publicè, sive privatim sit illud Responsum à Jurisprudentiibus impetratum, cum hoc

semper tendat in partis alterius præjudicium, quod sine suspicionis turpis vitio, nec possunt illi, nec debent excitare, quos in partem utramque ex æquo & bono decet esse æquè proclives, ne cum uni gratificari cupiunt, alteri injuriam faciant, quod à Viris bonis, quales esse Jurisprudentes oportet, prorsus alienum est; nisi hoc cum partis alterius consensu fiat, vel justam causam habeat, Rennemann. *dict. num. 6. lit. g.*

Quæritur Tertio: Si Pars una clam Judice & Parte alterâ Collegium aliquod consuluit, num Collegium illud, si Judex & Pars ignara hujus Consilii privati, Acta transmittant huc eodem ad Sententiam desuper concipiendam, hæc acceptare, an verò ad Judicem ex causa, quod jam ante super his Actis, vel Interrogationibus à Parte altera consultum fuerit, remittere, & Responsum detrectare debeat? Rennemann. putat *cap. 8. dict. num. 6. lit. g.* Acta non debere illam ob causam, quod super iis Consulenti responderint, remitti, nihique obstare, quo minùs idem illud, quod antea parti uni, ex æquo & bono datum fuit Responsum, postea Judici cum alterâ parte dari possit, Brunnemannus verò tradit in *Process. Civil. dict. cap. 27. num. 10.* Collegium Juridicum Acta remittere, quando pro parte consuluit, & id Consilium in Actis reperiatur, licet quando Parti Responsum, non quidem ex voto, sed quid justum videatur, non remittantur, cum hoc casu non datum Consilium, sed potius quid Juris expositum fuerit.

Postquam Tabellarius ad locum Judici, à quo Transmissio facta est, rediit, atque Acta cum Responso Consulenti in Rotulo obsignato reddidit, Judex partes litigantes judicialiter certo die citat, ad videndum resignari & aperiri Acta, publicarique Sententiam, Schrader. *de Feud. cap. 27. num. 35.* Stypmann. *de Referendar. dict. cap. 7. num. 139.* Rennemann. *de Transmission. Actor. dict. cap. 8. num. 7.* Brunnemann. *Process. Civil. dict. cap. 27. num. 11.* zu vernehmen und anzuhören / daß die wiedergekommene Acta eröffnet / und ein rechtmäßig Urtheil publiciret werde.

Comparantibus Partibus remissus à Collegio Responsi Rotulus adhuc obsignatus in Judici exhibetur undequaque circumspiciendus, Rennemann. *dict. cap. 8. num. 7.* Num scilicet Facultatis Sigillum, quod Rotulus est obsignatus, sibi constet integrum, nec clam Partibus ante sit resignatum, Schrader. *dict. cap. 27. num. 35.* Berlich. *part. 1. dict. conclus. 59. num. 18.* Rennemann. *dict. num. 7. lit. b.* Si nihil desiderent, resignatur & aperitur Rotulus, Rennemann. *dict. cap. 8. num. 8.* Stypmann. *dict. cap. 7. num. 141.*

Responsum verò nondum publicatur, sed Partes prius Acta perlustrare & dispicere debent, an ita integrè & plenè, ut nec absit, nec

- superfit quippiam, ad Collegium transmissa & ab eodem remissa sint, 192.
- Rennemann. *dict. cap. 8. num. 8.* Deinde Judicis quoque est Responsum, ante Publicationem inspicere, & videre, anne erroneum sit, atque errorem à Collegio fortè commissum corrigere: Licet enim Judici non sit integrum, à Consiliis & Responsis sine justâ & urgente causâ pro libitu abire, *Mev. part. 2. decis. 261. num. 4. & ad Jus Lubecens. part. 2. lib. 5. tit. 9. artic. 2. in Addition.* Ea tamen Judicem consulentem sic non constringunt, quin deprehenso errore ab iis recedere valeat, *Menoch. de Arbitrar. Judic. Quest. lib. 1. quest. 23. num. 5. & 11. Schrader. dict. cap. 27. num. 93. Mev. dict. decis. 261. num. 6. & seq. Brunnemann. Process. Civil. dict. cap. 27. num. 11. Berlich. part. 1. dict. conclus. 59. num. 26.* ubi generaliter concludit, Judicem Consilium Sapientum, seu Collegii alicujus Juridici mutare, corrigere, & emendare posse, imò etiam illud omninò sequi non adstringi, sed aliam Sententiam etiam Consilio non conformem, repugnantem ferre valere: Quem sequitur *Barthol. Leonhard. Suendendorffer. in Observat. ad Fibig. Process. Jur. cap. 2. §. 17. lit. H. regul. 5.* nisi Consilium ex forma Statuti sit requirendum & sequendum, *Lancellott. de Attentat. part. 2. cap. 9. num. 12. Brunnemann. dict. cap. 27. num. 11. Anton. Perez. in Praelection. ad Cod. tit. de Sentent. & Interlocut. num. 14.* vel etiam Partes in extraneum Judicem consenserint, *Stypmann. dict. cap. 7. num. 224. & 225. Perez. dict. num. 14. Mev. part. 3. decis. 231.* ubi tradit, quod si Sententia à Peritis necessariò petenda fuit, & hoc neglectum, nullitas salvis aliis Gravaminibus committatur, *Brunnemann. dict. num. 11.*
- 193.
- 194.
- 195.
- 196.
- 197.
198. Ne Judex Sententiam ex Consilio Sapientum erroneè latam approbet, & litem suam faciat, duæ cautelæ videntur non inutiliter adhiberi: (1.) Si in Literis ad Collegium missis, quibus Consilium petitur, roget, ut Collegium Rationes Decisionis separatim in chartam conijcere, & remittere velit, quò Judex, nec non Partes, & in eventum etiam futurus Judex, scire queat, quid Collegium ad hanc Decisionem commoverit, quod Collegium haud gravatim faciet, & sine magno labore, cum etiam aliàs debeant Rationes Decidendi in Collegii Archivo conservari & Judici requirenti communicari, per *Resess. Imper. de Anno 1654. §. Ob er auch schon die Urtheil zc. 61.*
- (2.) Ut Judex Actis apertis & resignatis jubeat discedere paulisper Partes, & Sententiam perlegat cum Assessoribus, ut, si fortè manifestus potissimum in facto error admissus, vel si contra Jura Statutaria Provinciae Responsum, quo casu sæpè Consilia Peritorum à Judice correctâ esse, utpote nulla refert *Mev. part. 2. decis. 268. & in Commentur. ad Jus Lubecens. part. 2. lib. 5. tit. 9. artic. 2. in Addition.* *Brunnemann. dict. num. 11.* vel si non

si non omnia capita controversa decisa, vel alio modo nulliter, vel injustè pronunciatum, erroris ante publicationem emendari queat, quod Judicem facere posse & debere putat *Brunnemann. dict. num. 11.* Si non sit Statutum, quod Consilia talia præcisè sequi jubeat, præsuppositâ eâ Sententiâ, quod Judex Consilium, si præsertim erroneum esse videat, sequi non teneatur, *Menoch. de Arbitrar. Judic. Quest. dict. lib. 1. quest. 23. num. 5. & 11.*

Quamvis qui Actorum Judicium & Consilium secutus est, nihil 199. libidine, injuria, aut pro affectu fecisse dicatur, *Decius consil. 400. num. 1. Cothman. volum. 5. respons. 38. num. 1. & seq. Brunnemann. dict. num. 11.* Et 200. Judex Peritorum Sententiam non sequens, quamdiu ab illa justa discedendi causâ non appareat, malè judicasse & gravasse præsumitur, *Mev. part. 2. decis. 261. Brunnemann. dict. loc.* quia tamen Consilium sine approbatione Judicis nemini præjudicat, & ex approbatione & publicatione 201. Judicis demum vires suas acquirit, ideò Judex iniquum Consilium sequendo, ipse Justitiam violat, & ad Syndicatum tenetur, *Hartmann. Pistor. Observat. 149. num. 1. & seq. Maurik. de Restitut. in integr. quest. 48. num. 4. Brunnemann. dict. num. 11.*

Quin etiam si Judex nec ex Statuto, neque ex petitione Partium 202. transmiserit Acta, sed pro sua tantum Informatione, tunc illud Consilium Judex planè sequi, aut Rationes, ob quas discedat, reddere non tenetur, *argum. cap. cum olim. 7. X. de arbitr. Lancellott. de Attentat. part. 2. cap. 9. num. 11. Rennemann. de Transmissione Actor. cap. 1. num. 15. & 16. Brunnemann. dict. loc.*

Sic & Responsa, quæ non ad Consultationem Judicis, sed ad partis 203. litigantis requisitionem promanant, Judex in pronunciando sequi non cogitur, *Hahn. in Observat. ad Wesenbec. part. 2. tit. de re judicat. num. 3. ad verb. Aut ex opinione Peritorum &c.* Si tamen justam causam quis foveat, 204. & Facti circumstantias verè narret? tum certè Consulenti, maximè proficiunt, suntque cautela, quæ cingulo quasi Justitiæ cingit Judicem, ne variet, & ex affectu potius, quam Jure judicet, inprimis, si Responsum ejusmodi datum cum Rationibus Dubitandi & Decidendi, aut simplex, sed à duobus vel tribus distinctis Collegiis conformiter pronunciatum, *Besold. in Thesaur. Pract. verb. Belehrungs-Urtheil. vers. Nisi. num. 4. Hahn. ad Wesenbec. dict. loc. & part. 1. tit. de orig. jur. num. 4. ad verb. Juris autem Civili &c.*

Si Acta remissa, & resignata integra & plena reperta fuerint, neque 205. deprehensus error in Responso, mox ad ejus Publicationem proceditur, *Rennemann. de Transmissione Actor. dict. cap. 3. num. 9.*

206. Responsum Collegii Jctorum ad Acta transmissa datum, per se non valet tanquam Sententia, vimque Sententiæ nullam habet, quia tale Collegium Jurisdictionem non habet, nec Judex competens est, Rennemann. *de Transmissione Actor. cap. 1. num. 10. lit. a. Anton. Perez. in Praelection. ad Cod. tit. de Sentent. & Interlocut. num. 13. Mey. part. 2. decis. 261. num. 1. & 2. Eckolt. in Compendiar. Pandectur. Tractation. tit. de re judicat. §. 8. Vim tamen Sententiæ accipit, & in rem judicatam transire potest, quando à Judice publicatur & pronuntiatur, Berlich. part. 1. conclus. 59. num. 4. & seqq. Bachov. in Not. ad Wesenbec. tit. de re judicat. num. 8. Stypmann. de Referendar. dict. cap. 7. num. 157. 158. & seqq. ubi ad contraria respondet Hahn. in Observat. ad Wesenbec. dict. tit. de re judicat. num. 8. ad verb. Aut ex opinione Peritorum &c. Eckolt. dict. §. 8. Dissentit Mynsing. centur. 6. observat. 35. num. 1. ubi statuit Judicem, qui ex Relatione Peritorum cujuspiam artis pronuntiavit, si deinde à Peritoribus instruatur, priorem Relationem, sive Responsum fuisse falsum, vel non consentaneum veræ peritiæ & disciplinæ, posse illam suam Sententiam revocare, etiamsi lapsum sit tempus ad appellandum concessum, Gail. lib. 2. observat. 111. num. 18. ubi scribit, quod Sententia lata secundum Consilium Sapientis nunquam transeat in rem judicatam, & possit revocari propter Consilium Sapientioris: quem tamen intelligendum esse de Sententia à Facultate aliquâ Juridicâ & Scabinatu ad requisitionem Judicis formatâ, & nondum publicatâ à Judice, notat Bachov. in Not. ad Wesenbec. & Hahn. in Observat. dict. loc. Rutger. Ruland. de Commissar. part. 1. lib. 4. cap. 12. num. 6. & part. 4. lib. 8. cap. 12. num. 4. & 15. Hunnius ad Treutler. volum. 2. disputat. 23. thes. 2. lit. B. quest. 6.*
211. Illud minus dubium est, in ejusmodi Sententia, quæ nomine Judicis concipitur, v. gr. per verba: *Erkennen wir Burgermeister und Rath der Stadt N. auf eingeholten Rath der Rechts-Gelehrten vor recht ic.* Carpzov. in *Jurisprud. Forens. part. 1. constitut. 26. definit. 1. Speidel. in Notabilibus. verb. Belehrungs-Urtheil. num. 34. in princ. vers. Nist. Hahn. in Observat. ad Wesenbec. dict. loc.* Idem obtinet in Responso Collegii Juridici, quod non in modum Sententiæ, ut priori casu, sed Consilii tantum Juridici conceptum, & nomine Judicis non adjecto, Partibus publicatum, so die *Belehrung selbst an statt des Urtheils eröffnet worden.* Bachov. ad *Treutler. volum. 2. disputat. 23. thes. 2. lit. B. ad verb. Unde ortur difficultas.* Carpzov. dict. *constitut. 26. definit. 2. Rennemann. dict. cap. 8. num. 13. & 14. Stypmann. dict. cap. 7. num. 165. & seqq. Mey. ad Jus Lubecens. dict. artic. 9. in Addition. Hahn. ad Wesenbec. dict. loc. Contrarium sustinet Treutler. volum. 2. disputat. 23. dict. thes. 2. lit. B. quem tamen refutat Bachov. ibid. & Carpzov. dict. definit. 1. num.*
212. ad Wesenbec. dict. loc. Idem obtinet in Responso Collegii Juridici, quod non in modum Sententiæ, ut priori casu, sed Consilii tantum Juridici conceptum, & nomine Judicis non adjecto, Partibus publicatum, so die *Belehrung selbst an statt des Urtheils eröffnet worden.* Bachov. ad *Treutler. volum. 2. disputat. 23. thes. 2. lit. B. ad verb. Unde ortur difficultas.* Carpzov. dict. *constitut. 26. definit. 2. Rennemann. dict. cap. 8. num. 13. & 14. Stypmann. dict. cap. 7. num. 165. & seqq. Mey. ad Jus Lubecens. dict. artic. 9. in Addition. Hahn. ad Wesenbec. dict. loc. Contrarium sustinet Treutler. volum. 2. disputat. 23. dict. thes. 2. lit. B. quem tamen refutat Bachov. ibid. & Carpzov. dict. definit. 1. num.*

- num. 5. Maranta requirit in *Specul. Aur. part. 6. tit. de Sentent. num. 13. ut antequam legatur Consilium, Judex scribat in calce ipsius: Nos Judex pronunciamus, prout in tali supra scripto Consilio continetur; eumque sequitur Anton. Perez. in Praelection. ad Cod. tit. de Sentent. & Interlocut. num. 13. cum hoc Consilium sit tantum privatorum hominum subserviens ad instructionem, non valebit tanquam Sententia, si Judex Consilium sibi transmissum simpliciter legat, nisi & illud suâ Subscriptione approbet: Sed hæc ratio frivola videtur Carpzov. dict. definit. 1. num. 5.*
213. Ex eo, quod parum roboris insit subscriptioni sed sufficiat nomine Judicis Sententiam publicari, eoque ipso satis innuat Judicis auctoritatem illi Responso vim & efficaciam tribuere, Bachov. ad *Treutler. dict. loc. vers. Atque hæc de prima &c. Nec movet alia Marantæ ratio, quam adducit dict. loc. num. 15. Peritos scilicet solere sua Responsa concipere per verba, quæ habent tractum in futurum, ita ut non condemnent nec absolvant, sed tantum absolvendum, vel condemnandum esse Reum dicant. Resp. enim Sententiam eo modo conceptam non esse habendam pro nulla, cum satis constet de mente Judicis, qui super iis, quæ apud se Acta fuere, Sententiam ferre voluit, quia aliàs Sententia per verba æquipollentia ferri potest, Bachov. dict. loc. Carpzov. dict. definit. 1. num. 6. & 7. Quamvis & rarum non sit, Judicem Responsum Peritorum in tempore præsentis publicare: Vant. de Nullitat. tit. ex defect. Process. 13. num. 90. & 91. Carpzov. dict. definit. 1. num. 8. Quando ergo Judex cum Consensu Litigantium ad petitum eorum, vel ex officio certis rationibus motus Acta ad Collegium Jctorum misit, semper in rem judicatam transit Sententia nomine Judicis publicata, nec ad peritoris Jcti Consilium revocatur sive nomen Judicis adjectum fuerit, sive non, sive in calce Consilii scriptum se ita pronunciare, sive non, Stypmann. dict. cap. 7. num. 167. 168. & seqq. ubi contraria diluit. Eo in casu, quo Judex clam & privatim pro sua Informatione, (quod facere solent non pauci curiosi Judices, avidi sciendi, quid in casu proposito Juris sit) Acta ad Collegium Jctorum misit, Sententiam nunquam transire in rem judicatam, non tam ob defectum notionis, & quod Peritiores possint inveniri, quam quod Judex se suspectum faciat clam Informationes petendo & extraneum Judicem malè informando statuit, Stypmann. dict. cap. 7. num. 166. & 186.*
214. Idem esse, si Partes Judici offerunt Consilium & is postea illud invitâ saltem alterâ Parte publicare velit, Stypmann. dict. cap. 7. num. 187. & seqq. Hahn. in *Observat. ad Wesenbec. tit. de re judicat. num. 8. ad verb. Aut ex opinione Doctorum. in fin.* quia Consilia ad Partis implorationem facta sunt
215. Consensu Litigantium ad petitum eorum, vel ex officio certis rationibus motus Acta ad Collegium Jctorum misit, semper in rem judicatam transit Sententia nomine Judicis publicata, nec ad peritoris Jcti Consilium revocatur sive nomen Judicis adjectum fuerit, sive non, sive in calce Consilii scriptum se ita pronunciare, sive non, Stypmann. dict. cap. 7. num. 167. 168. & seqq. ubi contraria diluit. Eo in casu, quo Judex clam & privatim pro sua Informatione, (quod facere solent non pauci curiosi Judices, avidi sciendi, quid in casu proposito Juris sit) Acta ad Collegium Jctorum misit, Sententiam nunquam transire in rem judicatam, non tam ob defectum notionis, & quod Peritiores possint inveniri, quam quod Judex se suspectum faciat clam Informationes petendo & extraneum Judicem malè informando statuit, Stypmann. dict. cap. 7. num. 166. & 186.
216. Idem esse, si Partes Judici offerunt Consilium & is postea illud invitâ saltem alterâ Parte publicare velit, Stypmann. dict. cap. 7. num. 187. & seqq. Hahn. in *Observat. ad Wesenbec. tit. de re judicat. num. 8. ad verb. Aut ex opinione Doctorum. in fin.* quia Consilia ad Partis implorationem facta sunt
217. Idem esse, si Partes Judici offerunt Consilium & is postea illud invitâ saltem alterâ Parte publicare velit, Stypmann. dict. cap. 7. num. 187. & seqq. Hahn. in *Observat. ad Wesenbec. tit. de re judicat. num. 8. ad verb. Aut ex opinione Doctorum. in fin.* quia Consilia ad Partis implorationem facta sunt
218. Idem esse, si Partes Judici offerunt Consilium & is postea illud invitâ saltem alterâ Parte publicare velit, Stypmann. dict. cap. 7. num. 187. & seqq. Hahn. in *Observat. ad Wesenbec. tit. de re judicat. num. 8. ad verb. Aut ex opinione Doctorum. in fin.* quia Consilia ad Partis implorationem facta sunt

219. suspecta, Stypmann. *dist. cap. 7. num. 217.* Ut enim narratum: ita im-
220. tratum. Cothmann. *volum. 3. consil. 29. num. 401.* Atque ideo Responsum ad unius petitionem obtentum Jus inter Partes facere non potest, Cothmann. *volum. 1. consil. 1. num. 431.* Stypmann. *dist. cap. 7. num. 218.* Ad unius Doctoris Responsum non æque bene Sententiam, quoad vires rei judicatæ promulgari putat Stypmann. *dist. cap. 7. num. 199. & seq.* Contra verò Berlich. *scribit part. 1. dist. conclus. 59. num. 8: de Jure Communi Interpretes statuere, quod nihil interfit, sive Sententia ejusmodi sit lata ad privati alicujus Consilium, sive ad totius alicujus Collegii Responsum, vers. text. in l. Divi Fratres. 17. ff. de Jur. Patronat. Add. supra num. 74.*
223. Et hæc quæ dicta sunt, obtinent non tantum in Causis Allodialibus, sed etiam in Fendalibus, & Summariis, ut causa decidenda ad aliquod Collegium Juridicum transmitti, & Sententia taliter lata & publicata in rem judicatam transire possit, Schrader. *de Feud. dist. section. 14. num. 57. & seqq.* Berlich. *dist. conclus. 59. num. 11.*
224. Q. An illud, quod de Sententia Actorum in rem judicatam transmittenda dictum est, etiam in aliis Peritis, puta Medicis, Chirurgis, Architectis, Fabris lignariis, Pastoribus, & similibus locum habeat, ita, ut si Medici & Chirurghi dicant aliquem ex vulnere lethali occisum, pecudem ex occurfatione alterius mortuam, ædificium ex imperitia Architecti prolapsum, &c. horum Sententiæ & dicta in rem judicatam transeant, & post elapsam Decendium retractari, & ex dictis aliorum Peritorum contrarium asseverantium rescindi non possint? Negat Gail. *lib. 2. observat. 111. num. 16.* Affirmat Berlich. *part. 1. dist. conclus. 59. num. 35. & seqq.* ubi ad contraria responderet: quod procedit, quando Sententia ex his Artificum scitis à Judice dicta, & publicata est, Rennemann. *cap. 1. num. 17. lit. 6.*
225. Publicatione peractâ Copiæ Responsi Partibus illas petentibus sunt communicandæ, salvo cujusque Jure, utrum in illa acquiescere, an verò à re judicata illam legitime suspendere velit, Rennemann. *dist. cap. 8. num. 15.* Sportulæ quoque solvendæ, quarum alterum dimidium ante, alterum verò post remissionem dari debere, scribit Stypmann. *dist. cap. 7. num. 141.*
227. Quæstio hæc: Cujus Expensis & Sumptibus Transmissio Actorum fiat? Transmissio Actorum ad Collegium Sapientum fieri debere Sumptibus utriusque partis, statuit Berlich. *part. 1. conclus. 59. num. 20.* etiam eo in casu, quo una Pars Actorum Transmissionem petit, Berlich. *dist. conclus. 59. num. 23.* quia hoc, quod causa decidenda ad Consilium Sapientum transmittatur, utriusque Partis utilitatem respicere videtur, argum.

argum. *cap. non sanè is. caus. 14. quæst. 6.* Cùm ejusmodi Transmissio sit inducta, ut eò citius ad finem perducatur, cujus eventus dubius est, & tam facile pro Reo, quàm pro Actore contingere potest, *l. quod debetur. 51. ff. de peculio.* Ea autem, quæ utriusque Litigatoris utilitatem respiciunt, licet ab uno solo petantur, communibus Sumptibus expediri debent, Berlich. *dist. conclus. 59. num. 24.* eumque sequitur Barthol. Leonhard. Suendendorffer. *in Observat. ad Fibig. Process. Jur. cap. 2. §. 17. lit. Fl. regul. 4.* ubi præterea notat, huic Sententiæ quandoque annexi: Und ist sowohl Kläger als Beklagter die Urtheil- und andere zu Verschickung der Aßen nöthige Gebühren zur Helffte zu erlegen schuldig. Sed ratio à Berlichio allegata insufficientis videtur: nam cùm alter Judici fidit, is verò, qui Transmissionem petit, eum suspectum quodammodo facit, Juris ratio postulat, ne Consilium in alterius detrimentum sumatur, *l. 75. de Regul. Jur.* vel alterum in Jure quæsito, quod in Judice habet, lædat vel non necessariis Sumptibus oneret, *Specul. lib. 2. part. 2. tit. de Requisit. Consil. in princ. vers. Salar. sub lit. C.* Menoch. *lib. 2. de Arbitrar. Judic. Quæst. 3. cas. 228. num. 22.* Stypmann. *dist. cap. 7. num. 144. 145. 146. & 147.* ubi testatur, hanc Sententiam in Praxi receptam esse, & quotidie observari: nisi quis in Expensas, & in specie in Sportulas condemnatus fuerit, Stypmann. *dist. cap. 7. num. 148.* tunc enim victus cum reliquis Sportulis etiam has solvere tenetur, Stypmann. *num. 149.* Rennemann. distinguit, quod aut versemur in Foro ejusmodi, in quo sine discrimine Transmissiones in causis quibuslibet, & inter quoslibet receptæ sunt, aut in Foro tali, in quo Transmissiones, nisi ex justa quapiam causa, receptæ non sunt: & putat priori casu, recusantem Transmissionem audiri non debere, sed ad transmittendum pro communibus Sumptibus cogi invitum, cùm in dolo versari videatur, cui Judex patrocinari non debeat, nisi exceptio præstet aliqua, Rennemann. *de Transmissio. Actor. cap. 9. num. 4.* posteriori verò casu, regulariter, si pars alterutra Transmissionem obnixè petat, altera verò, & si non magnoperè refragetur, Impensas tamen solvere nullas velit, Parti quidem petenti non denegari Transmissionem, sed ita, ut sola Transmissio Impensas sustineat, Rennemann. *dist. cap. 9. num. 5.* Aliàs si Judex sive propter imperitiam, sive causæ difficultatem, sive suspicionis evitandæ gratiâ transmissurus Acta fuisset, etiamsi pars altera recusaret Sumptus, recusans nihilominus ferre deberet, Rennemann. *dist. num. 5. lit. b.* At si Judex Partibus ignorantibus, vel invitis ex motu proprio Transmissionem adornare velit, ita tamen, ut ad Responsum alligatus esse nolit, illius emendatione, mutatione, vel etiam rejectione sibi reservatâ, nulla causa subest, cur Partes illius Sumptus sustinere cogantur.

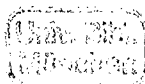
cogantur, Rennemann. *dict. cap. 9. num. 6.* cùm hoc casu non Partium, sed suum solium negotium gerat, nimirum ut se informet, salvo tamen suo arbitrio, an Informationem probare velit, vel nolit? Rennemann. *dict. num. 6. lit. a.*

233. Transmissionem Actorum fieri Sumptibus utriusque Partis, si ea fiat, vel ex Statuto, vel petente utraque parte, vel ex Officio, statuunt Schrader. *dict. loc. num. 81.* Menoch. *de Arbitrar. Judic. Quæst. cas. 228. num. 33.*
234. Mev. *part. 8. decis. 221. num. 2.* Brunnemann. *dict. cap. 27. num. 5.* vel alterius tantum, qui id petit, eas tantum à succumbente recuperat, Schrader. *dict. loc. num. 91.* & Brunnemann. *dict. loc.* Si pars alterutra detrectet Solutionem Sumptuum, quamcunque tandem hoc fiat ob causam, Actuarium verò antequam illi Sumptus solvantur, aperire Rotulum nolit, quod moras trahentem habeat de solvendo suspectum; altera autem, ut eò citius expediatur lis, sola interim Transmissionis Impensas etiam alterius exsolvat nomine, Judex Executionis ope succurrere solventi debet ad suam portionem pro dimidiâ parte refundendam, Schrader. *dict. loc. num. 90.* Rennemann. *dict. cap. 9. num. 8.*
236. Quid & quantum circa Impensas rependi debeat, id designant Actuarii Tabulæ Partibus litigantibus exhibendæ, quæ plerumque cum Citatione ad publicandum Responsum transmitti solent, de *Expens.*
237. Zettel/ Rennemann. *dict. cap. 9. lit. a.* Si tamen illæ, ut plerumque fieri solet, sint nimis sumptuosæ, Judicis castigatione emendari, & ad æquitatem conformari debent, Rennemann. *dict. num. 9.* & quidem ita, ut quæ sunt in Transmissionem Actorum necessariò, vel saltem utiliter impensa, cujusmodi est merces pro Scripturis utilibus, & pro Tabellario, item Honoraria pro Prudentibus oblata, & si quæ sunt alia, à Partibus exigantur, inutilia verò, superflua, & turpia præcidantur, Rennemann. *dict. cap. 9. num. 10.*
239. Finis Transmissionis Actorum ad Collegium Jurisprudentum, & quidem à parte Litigantium est, ut his via pateat, quâ pervenire eò melius queant ad Sententiam justam, quæ non sit affectuum & suspitionum in alterutram partem propendentium turbis, vel erroris, ignorantia, aut imprudentia tenebris in animo Judicis obnoxia, Rennemann. *de Transmission. Actor. cap. 10. num. 1.* A parte Judicum verò, ut hujus occasionis beneficio tam à variis judicandi molestiis immunes, quàm timoris, ne incidant in odium alterutrius litigantium, securi esse possint, Rennemann. *dict. cap. 10. num. 4. & seqq.*
241. Ad Effectum Transmissionis Actorum spectat, quod hodiè, quamdiu causa transmissa est ad Collegium Jurisperitorum, Judex non possit interim

interim in ea quid decernere, vel Sententiam ferre ante Consilium habitum à JCTis, Marant. *in Specul. Aur. part. 6. tit. de Appellation. num. 10.* & si tulerit Sententiam, ea nulla atque revocanda sit, Lancellott. *de Attentat. part. 2. cap. 9. num. 5.* Richter. *in Exposition. Authentic. Novo Jure. tit. de Relationibus. num. 6.* Brunnemann. *ad l. 1. Cod. de Relationibus.* ubi scilicet Transmissio ex Lege debetur, aut à Judice semel decreta est, Mev. *part. 3. decis. 68. num. 1. & 2.* Decreto Transmissionis Actorum quam pars petit, (secus est in ea, quam suâ voluntate merâ Judex decernit) Judex à se Sententiæ dicendæ facultatem abdicat, dum ad alios refert, *l. si quando ratio. 3. Cod. de Relationibus.* unde Jus Parti quæritur, quod ipsi invitæ auferri nequit, atque ideò nec valet, quod secus fecit Judex, *l. fin. Cod. Si à non competent. Judic. Mev. part. 3. decis. 40. num. 6.*

Contrarium, quòd scilicet possit Judex Acta ad Collegium Juridicum decidenda transmissa antequam Sententia à Sapientibus & Scabinis concipiatur, avocare, etiam Partibus invitæ, vel etiam Consilio Sapientum vel Scabinorum non expectato pronunciare, concludit Berlich. *part. 1. dict. conclus. 59. num. 28. & 29.* sed hanc Berlichii opinionem esse paradoxam scribit, eamque refutat Rennemann. *de Transmission. Actor. cap. 13. num. 7. & seqq.* Revocationem Transmissionis semel decretæ à Judice fieri posse, statuit Lancellott. *de Attentat. part. 2. dict. cap. 9. num. 19.* per *l. ad Principem. 22. ff. de Appellation.* Hoc verò Decretum aliter mutari non potest, nisi Pars, quæ Transmissionem petit, in solvendis Sportulis morosa sit, Brunnemann. *ad dict. l. 22. ff. de Appellation. num. 2. & Process. Civil. dict. cap. 27. num. 11.* vel utraque pars petat, ut ipse Judex cognoscat, vel etiam appareat per calumniam, Transmissionem esse petitam, Brunnemann. *Process. Civil. dict. loc.*

Ad Transmissionem non semper requiruntur Acta in Judicio à litigantibus in Scriptis reciprocis producta, cùm interdum Judex controversiam, cum Partium consensu, maxime si de quæstione quâdam Juris tantum controversetur, brevibus comprehensam ad Collegium Prudentum transmittere soleat, in unicâ tantum Epistolâ scilicet interrogatoriâ, dummodò illa antequam obsignetur, Partibus prælecta sit, & ipsorum Judicio approbata, Rennemann. *de Transmission. Actor. cap. 3. num. 10. cap. 4. num. 1. lit. a. & cap. 6. num. 21.* ubi scribit, in hac Epistola præterea requiri, ut omnes ad quæstionis decisionem spectantes circumstantiæ annotentur, & cum Partium prævio consensu, atque approbatione ritè & cautè concipiatur.

CAPUT QUINTUM
ET ULTIMUM.

De Relatione ex Actis facienda.

SUMMARI A.

1. Relationis vox unde deducitur?
2. Referre quid sit?
3. Relatio quid in Logica denotet.
4. Relationis vox quomodo sumatur in Leg. penult. ff. de Justit. & Jur.
5. Relatio significat qualemcumque Renunciationem, Recitationem, Narrationem, Commemorationem sive Reportationem.
6. Recensio Historica eorum que singulis Semestribus in Europa accidunt, Relatio vocatur.
7. Huc refertur Relatio Tabellarum, vel Nuncii, jussu Judicis Citationem vel Mandatum insinuantis.
8. De Nuncii jurati Relatione, quomodo fieri, & consignari debeat, ac quatenus mentio Referenti credatur? remissive.
9. Relatio denotat quoque rejectionem, uti est Relatio Juramenti.
10. Significat quoque Retributionem, Relationem sive Retorsionem Criminis.
11. Relatio Criminis quid sit?
12. De Retorsione Injuriarum verbalium, an & quatenus ea licita & permissa sit, quemque effectum habeat? remissive.
13. Relatio capitur quoque pro Denunciatione Criminis.
14. Quanam sit genuina Sententia l. 14. & l. 7. Cod. de accusation. & inscription.
15. Delatores sistendi sint, illi que imponendum, ut fidem faciant ejus rei, quam detulerunt?
16. Ex ratione publici officii creditur Apparitori, Denunciatori, seu Officiali deputato ad perquirendum contravenientes Statutis & Edictis propter Juramentum Officiale.
17. Delatores seu Denunciatores, qui ex necessitate officii deferre debent Legum Contravenientes, excusantur, etiamsi crimen delatum non probent.
18. Relatio accipitur pro Actu, quo Judex de Jure dubitans causam refert Superiori, eumque consulit, quid in judicando sequendum sit.
19. Hac Relatio vocatur alias Consultatio.
20. Hanc Relationem à Consultatione differre statuitur.
21. In quo differat.
22. Consultatio ad genus Relationis ut species refertur.

23. Eique

23. Eique similis esse dicitur.
24. Ista Relatio utpote moram Judicis longiorem post causa cognitionem & plures sumptus afferrens per Novell. 125. sublata esse sustinetur.
25. Hac Sententia videtur communiter recepta.
26. Istant Relationem per Novell. 125. non prorsus, sed tantum certis in casibus sublata esse, Jureque Pontificio seu Canonico approbati statuitur.
27. Hodie vicem istius Relationis præstat Transmissio Actorum ad Facultatem Juridicam, vel Scabinatum.
28. In Jure occurrit Relatio, qua post Sententiam Judex, qui Appellationem non accipit, opinionem suam confestim manifestare debet per Apostolos Refutatorios.
29. De Apostolis Refutatoriis remissive.
30. Hac Relatio non est sublata.
31. Est & Relatio, que à Judice post Appellationem receptam ad Judicem ad quem dirigenda.
32. Que sit summa Leg. 24. Cod. tit. de Appellat. & Consultat.
33. Relatio à Judice post Appellationem receptam ad Judicem ad quem dirigenda, debet esse clausa atque obsignata.
34. Atque sit Sumptibus Appellantis.
35. Hoc Relationis genus per Novell. 125. non est sublatum.
36. Dum expectatur requisita à Judice inferiore Relatio, ille ipse sine vitio Attentari nihil innovare potest.
37. Relatio quoad materiam presentem accipitur pro enarratione negotii controversi, seu litis à Referendario, Assessore, Decano, Syndico, Senatui, Concilio, Judicio, Dicasterio, Consistorio, Collegio, &c. ad decidendum facta.
38. Vocari solet Relatio ex Actis, seu Actorum.
39. Relatio ex Actis quid sit?
40. Sumitur vel latè, quatenus etiam Votum comprehendit, vel strictè quatenus Votum opponitur.
41. Relatio Actorum latè dicta quid sit?
42. Relatio vel est Causa Criminalis, vel Causa Civilis.
43. Relatio alia est Simplicis Querelæ, & prima, alia secunda Instantia.
44. Alia est Relatio, que Assessoribus imponitur, quodam Suffragii ferendi Jure.
45. Alia est Relatio, que Candidatis Assessoris Examinis subeundi, & ostendenda in referendis disceptandisque Controversiis Forensibus industria sua gratia injungitur.
46. Ratio seu causa, ob quam Relatio sive Modus Referendi ex Actis usu receptus.
47. Approbatus atque introductus est in Camera Imperiali.
48. Qui ex Actis referunt, dicuntur Referendarii.
49. Aliis Relatores.

Q 3

50. Hodie

50. Hodie in Camera Imperiali vocantur Referentes.
51. Nomen hoc largè sumptum, tribuitur quoque illis, qui de negotiis Statum Reipublicæ concernentibus, atque precibus supplicantium Principi referunt.
52. Propriè competit illis qui super Actis referunt.
53. Et Acta seu Processus Juris à Citatione usque ad conclusionem, à litigantibus exercitos & Judicis decisioni submissos, legunt, & de illis suis Collegis ad Sententiam concipiendam referunt.
54. Tales Referendarii reperiuntur in omnibus Judiciis, Dicasteriis, Consistoriis, Academicis, Collegiis & Scabinatibus.
55. Aliquando certa Persona titulum Referendariorum habent, hocque Munere funguntur.
56. Et quidem Juniores in Collegiis.
57. Aliquando illud officium habent etiam reliqui Collegæ, vel Assessores, ordinè successivo.
58. Judex vel Decanus excipitur, Suffragium habens conclusivum.
59. Quibus competat potestas constituendi Referendarios.
60. De Requisitis eorum.
61. De eorundem Vocatione & Juramento.
62. In Camera Imperiali ex Actis referunt Assessores, juxta ordinem à Judice Camerae ipsis assignatum.
63. De Assessorebus, remissivè.
64. In Judicio Casaris Aulico referunt, qui ex Consiliariis Aulicis à Preside ad hoc denominantur.
65. Quomodo differant Referendarii Sacri Palatii, & illi qui in Camera Imperiali sunt.
66. Munus referendi solet pro diversis Collegiis Statutis, vel Moribus, interdum duobus, vel etiam pluribus, ut plurimum verò uni tantum deferri.
67. In Camera Imperiali duo esse debent, qui Acta successivè perlegant, & postea ex illis referant, eorumque unus Referens, alter verò Correferens vocatur.
68. Idem ordinatum est in der Reichs-Hof-Raths-Ordnung.
69. Ubi causa controversa ad litigantes diversa Religionis pertinent, Referentes quoque & Correferentes ex Consiliariis diversa Religionis additis designandi & designandi sunt.
70. Referentes non debent manifestari.
71. Quid si Referens vel Correferens à Partibus exploratus vel manifestatus fuerit?
72. Relatio ex Actis sit reliquis Membris Collegii.
73. In Camera Imperiali Assessoribus in Senatu.
74. De Ordinatione Senatus remissivè.
75. In Consilio Imperiali Aulico Relatio sit Consiliariorum Confessui.
76. Objectum Relationis, seu Materia sunt Cause Forenses, sive Acta, ad referendum distributa.

77. Antequam Acta ad referendum distribuuntur, in Consilio Imperiali Aulico à Protonotario videndum, an illa sint completa, num omnia Producta notata, & Numeris signata, atque postea in presentia Partium innotulanda.
78. In Camera Imperiali Acta, nonnisi completa, distribuenda.
79. Acta complere in Camerae Jure, quid sit?
80. Quomodo & quo ordine Acta ad referendum distribuenda sint à Judice in Camerae?
81. Atque in Consilio Imperiali Aulico à Preside.
82. Postquam Acta distributa, ab Assessoribus referenda sunt.
83. Acta debent ab ipso Referendario legi diligentia accuratissima.
84. A capite ad calcem, nullo omisso, non retrò incipiendo, vel in medio quadam seligendo.
85. An Referendarius utraque Acta, Ordinis scilicet & Cause perlegere, & ad ea in Conceptione Sententiæ attendere debeat?
86. De Actis ad Processum spectantibus nulla est dubitatio.
87. In his forma consistit.
88. Acta causa ubi Judex de facto informatur omnino perlegendi sunt.
89. Allegationes Juris ut observentur, necesse non est.
90. Judex Jus per se scit & cognitum est Prudentibus.
91. Judex non debet nimis credere Allegationibus Advocatorum,
92. Commodum tamen aliquando videre qua opinio meliori Jure subnixæ sit.
93. Hoc maximè obtinet in Consiliis vel Informationibus Juris à Facultate Juridica peritis.
94. Consilia seu Informationes Juris neque in referendo, neque in votando attenduntur.
95. Nisi quatenus Actis principalibus, & Facto in his conformes reperiuntur.
96. Quare Lectio Actorum non fiat in Jure, sive Judicio?
97. Acta Causarum prius conclusarum, prius quoque referenda.
98. Eo in ordine quo Referenti distributa.
99. Nisi causa Spolium concernat, vel aliàs privilegiata sit.
100. Ad causas privilegiatas pertinent Causa fractæ Pacis, Ecclesiarum, Procho-Xenodochiorum &c.
101. Graves Cause Exemptionum etiam ante omnes expediendæ, leviores verò atque aliæ Fiscales ante causas privatas expediri debent.
102. Quod in Causis Collectarum Imperii atque Contributionum Turcicarum obtinet.
103. Quo ordine in Consilio Imperiali Aulico Acta referantur & expediantur?
104. Intra quod tempus Acta ad referendum data perlegi & referri debeant.
105. Modus Referendi alius est in Civilibus, alius in Criminalibus.
106. Alius in Causis Simplicis Querelæ, sive prima Instantia, alius in Causis Appellationis seu secunde Instantia.
107. Alius idem in Causis Feudalibus.

1108. In Forma Relationis seu Modo Referendi ex Actis in Causis Civilibus prima Instantia ante omnia videndum: an Persona, qui iudicium constituunt, sive in eo interveniunt, habiles sint.
1109. Ut Sententia concipi possit primo constare debet num gesta in iudicio iure valeant?
1110. Persona iudicium constituentes sunt vel principales vel accessoria, sive adjuvantes.
1111. Principales, iudex, Actor & Reus.
1112. Ad Personas accessorias vel adjuvantes pertinet Procurator.
1113. Actor & Reus habiles dicuntur quando legitimam Personam standi in iudicio habent.
1114. Quinam legitimam Personam standi in iudicio habeant vel non?
1115. Procuratores quod attinet, dispiciendum an debito modo sese legitimaverint?
1116. Utrum à talibus constituti sint, qui Procuratores constituere queant?
1117. An ipsi Procuratores constitui non prohibeantur?
1118. Num sufficiens Procuratorium exhibuerit?
1119. Quodnam sit sufficiens Mandatum.
1120. De Mandato Procuratorio ejusque Forma & Requisitis.
1121. Formula Mandati Procuratorii ex parte Actoris & ex parte Rei hodie usitata.
1122. Quomodo Mandata Procuratoria hoc tempore in Camera Imperiali formata esse debeant?
1123. Eorundem Formula.
1124. Punctus hic legitimationis dicitur.
1125. Qui plane non habent Mandatum aut non sufficiens ad causam, aut denique revocatum dicuntur falsi Procuratores.
1126. Exceptio falsi Procuratoris etiam post Sententiam opponi potest.
1127. Si huiusmodi Exceptio post Sententiam opponatur, censetur initio & post Litis contestationem opposita esse.
1128. Referens Acta ad manus sumens omnium primo diligenter exhibita Procuratoria considerare debet, utrum illa sint sufficientia nec ne.
1129. Id de Exceptione: Tu non es Procurator, quia Mandatum non habes; vel quia es furiosus, infans, servus &c. demum est intelligendum.
1130. Exceptio, tu es Minor, Foemina, Miles &c. ante Litis contestationem inferri debet.
1131. Falsi Procuratoris gesta etiam post Sententiam à Domino in sui favorem ratificari posse, statuitur.
1132. Contraria Sententia verior ac probabilior iudicatur.
1133. Iudex habilis dicitur, si, quoad causam jam decidendum fundatus sit in iurisdictione.
1134. Post Procuratoria considerata, iudicis quoque Persona omnino considerata venit.
1135. Iurisdictionis iudicis coram quo Reus convenitur ante omnia fundanda est.

136. Viden-

136. Videndum an ille iure non prohibeatur esse iudex.
137. An etiam in presenti causa jam decidenda possit esse iudex.
138. Si Causa est Spiritualis, eam iudex Secularis decidere prohibetur & contra.
139. Ubi quisque agere vel conveniri debeat.
140. De iudice competente.
141. De Foro competente & incompetencia exceptione.
142. Referens perpendere debet, utrum Processus legitimo, an vero inverso ordine institutus sit, aliove vitio circa Substantialia laboret?
143. An Reus legitime sit citatus?
144. De Citatione ejusque necessitate & Requisitis, remissive.
145. An Libellus rite conceptus in iudicio sit productus.
146. De Libello, ejusque oblatione, remissive.
147. Num Litis contestata?
148. De Litis contestatione, remissive.
149. An Juramentum Calumnia exactum & praestitum?
150. Referens, si ex Protocollo comperiat, exacto non vero praestito Calumnia iurejurando, hinc inde fuisse conclusum, ex officio rescindere conclusionem, partique, ut id praestet per Interlocutoriam injungere debet.
151. De Juramento Calumnia, remissive.
152. An debito modo in causa conclusum?
153. Referens in primis perpendere debet factane sit conclusio pure, vel cum oblatione, si quid facti.
154. An exhibitorum Probatoriorum, aliorumque Documentorum recognitio facta?
155. De Conclusionem Causae ejusque effectu, remissive.
156. De Instrumentorum recognitione vel jurata diffessione, remissive.
157. Si procedendi modus rite & legitime observatus invenitur, tunc Referens debet ad Merita Causae procedere.
158. Jus est in causa positum.
159. Ex re constituendum.
160. Minima Facti circumstantia, & modica diversitas magnam Juris diversitatem parit.
161. Referens debet Casum seu Speciem Facti recte constituere.
162. Ex universis scilicet Actis ad referendam traditis, instituta Actionis Libello, & praecipue ejusdem conclusionem, oppositaeque illius exceptione, atque reliquis eorum partibus, summa cum attentione perlectis, eruere.
163. Et quidem succincte, dilucide tamen.
164. Per Extractum scripto comprehensum.
165. Sive per Narrationem vel Propositionem summariam.
166. In Camera Imperiali omnes Relationes plerumque Latino Idiomate fieri debent.

R

167. Viden-

167. Videndum & referendum, quamvis Actio intentata aut instituta sit.
168. In ea indaganda summa ratio & precipua cura esse debet.
169. Si, qualis sit Actio instituta, ignoratur, nihil apud de lite proferri vel judicari potest.
170. Ad investigandum & cognoscendum Actionis instituta genus, non tam Narratio Facti attenditur.
171. Quam Libelli Conclusio seu Petitio Actoris respicitur.
172. Conclusio regulat, ampliatur, & determinat totam Actionem, ac ab ea Narratio restringitur.
173. Actionis qualitas concluditur ex medio concludendi.
174. Si in Libello certa Actio non expressa, neque inde elici queat, atque ita dubium, quamvis instituta fuerit, ex Narratu vero Libelli, seu aliunde constet, Actorem diversis Actionibus agere potuisse, tunc ab eo proposita videtur, & eligenda est, quae dictis Narratis convenientior, & Actori utilior erit.
175. Maxime quando Clausula Salutaris: *Uber dieses alles und was sonst &c.* adjecta fuerit.
176. De hujus Clausula effectu, remissive.
177. Si quis in Libello se ad plura adstringat, & tamen unum sufficiat ad victoriam causa, Referens id eligere debet.
178. In dubio ea Actio intelligitur intentata, quae facto controverso melius applicari potest.
179. Actionum complurium ex uno facto ortarum exempla, remissive.
180. Erunt Actione indagandum & observandum utrum necessaria intentatae Actionis requisita adsint.
181. De Requisitis Actionis.
182. Item, an intentio Actoris ejusque Substantialia sufficienter, & quomodo probata?
183. Requisito etiam unico deficiente, vel omnium Requisitionum unico sufficienter non probato, Reus ab instituta Actione absolvendus erit.
184. Nisi Requisitionum adesse ipso Jure praesumatur.
185. Non semper omnia Actionis intentatae Requisita ab Actore probanda, sed quaedam ex Juris praesumptione, tamdiu probata censentur, donec Reus contrarium probaverit.
186. De Probationibus, remissive.
187. Quando & quid Actor probare teneatur vel non.
188. Quomodo probare possit, remissive.
189. Quando ex Actis apparet, Actoris intentionem, ob deficientem Probationem necessariam non esse fundatam, haud opus est, ut de Rei Defensionibus operose dispiciatur, nisi eventualiter.

190. Sicut

190. Sicut deficiente Probatione ille, cui probandi onus incumbit, succumbit & Adversarius obtinet; ita Actore non probante, Reus, etsi nihil praestiterit, absolvi debet.
191. Quando Actionis Requisita ab Actore legitime probata, inquiri debet, an Actio sic probata, per Rei Exceptiones sit elisa, vel non.
192. De Exceptionibus Dilatoriis, & quando proponenda, remissive.
193. De Peremptoriis, remissive.
194. Num Actio probata per Rei Exceptiones sit elisa, colligitur ex Defensionalibus, seu Articulis Rei elisivis.
195. Ad Elisionem requiritur, ut Exceptio sit relevans.
196. Et sufficienter probata.
197. Reus tenetur probare Exceptionem suam.
198. Referens Actoris & Rei Rationes, Probationes, Juriumque Allegationes conferre & perpendere debet, ut eorum melioribus firmioribusque Rationibus nitatur.
199. Si Exceptio justa videatur, inique tamen Actori noceat, per Replicationem eliditur.
200. Replicationem Actor probare cogitur.
201. Interdum contingit, ut Replicationi opponatur Duplicatio.
202. Duplicacionem aliquando Triplicatio enervat.
203. Triplicacionem Quadruplicatio excipit.
204. Contra Quadruplicacionem datur Quintuplicatio.
205. Allegationes & Nomina multiplicari ulterius possunt, quando scilicet vel Actor habet, quae objiciat ad intentionem suam in facto confirmandam, vel Reus ad Exceptionem in facti fide stabiliendam.
206. Exempla harum ultimarum Allegationum non facile in Jure Civili reperiuntur.
207. Reipublica interest litium occasiones praecidere.
208. Jure Canonico unus Terminus praefinitur omnibus Exceptionibus: — Dilatoriis.
209. Ante litem contestatam opponendis.
210. Ordinatione Camera post litem contestatam Rei jubentur omnes Exceptiones Peremptorias uno Terminum simul & conjunctim proponere, vel saltem priusquam Dilatio ad probandum detur Actori, nisi qua post Terminum competere coeperit, vel antea ignorata fuerint, idque Reus Juramento testatum faciat.
211. Hoc repetitum in Reccessu Imperii de Anno 1654.
212. In Camera Imperiali in Dilatoriis ultra Duplicacionem non proceditur.
213. In Peremptoriis contradictio Triplicacionem non excedit.
214. Judex ad numerum non est praecise alligatus, sed causa cognita potest vel arbitrium disputationem concedere, vel etiam restringere.
215. Hodie in nulla causa ultra Duplicas sine speciali permissu Judicis progredi licet.
216. Triplicare prohibitum est.

R 2

217. Tan-

217. Tandem Referens dicere debet, quid in causa pronuntiandum, & quomodo Sententia sit concipienda.
218. Si in fure controversia existit, Judex aut Referens observare debet, ne aliter judicet, quam invenitur statutum & introductum Loci Statutis & Moribus.
219. Et in eorum defectu, quod sancitum fure Communi Casareo.
220. Etsi nec hoc suggerat certam decisionem, quod proditum receptoribus Dd. Sententiis.
221. Postremò Referens memoret, utrum Expensæ justis ex causis compensanda, an verò alterutra pars in eas condemmanda sit.
222. De Expensis, remissivè.
223. Modus Referendi in compendio.
224. Duplex est Modus Referendi, unus communiter observari solitus, alter strictior.
225. Communis consistit in propositione casus, seu Specie Facti & Actorum ad illud applicatione.
226. Casus seu Specie Facti ex Libello Actoris investigari potest.
227. Cognita Specie Facti ad Actorum applicationem fit progressus.
228. Referendarius respicere debet, an Acta convenient factò, & quid Juris sit in illo Facto?
229. Referendarius debet attendere, quâ actione Actor egerit, & an illa sit negotio proposito conformis.
230. Referendarii Officium est, ut probè ea examinet, quæ ad differendum Judicium, & evitandam Litis contestationem à Reis objici solent.
231. Principalis disputatio est de Constitutione Procuratoris, in competentia Fori, & Cautionibus.
232. Porro ad Litis contestationem pervenitur.
233. Deinde ad Probationes.
234. Referendarius diligenter inquirere debet, an intentio Actoris per Defensionales vel Probationes Rei elisa fuerit.
235. Si super his benè deliberavit Sententia concipienda, & Expensarum ratio habenda.
236. De Modo referendi stricto.
237. In Causis secunda Instantia seu Judicio Appellationis Referens inquirat, uti in causis prima Instantia, inhabilitatem & legitimationem Personarum litigantium.
238. De Causis secunda Instantia, seu Judicio Appellationis, remissivè.
239. An Procuratores habeant sufficientia Mandata.
240. In Jurisdictionem Judicis Appellationis, num ea fundata sit, inquirendum.
241. Formalia Appellationis examinanda.
242. Videndum utrum appellatum legitimo ordine, gradatim, num per saltum, non intermisso medio, aut ad proximum superiorem.

243. De Appellatione omisso intermedio ad superiorem facta, an, ubi & quatenus valeat, vel subsistat, & quomodo causa remittatur, ad quem oportuit primò appellasse, remissivè.
244. Ad essentiam Appellationis non pertinet, ut gradatim fiat.
245. Appellans ignoranter & ex errore, intermedio omisso, exceptione Ordinis Incompetentia removendus est.
246. Appellatio deserta redditur, si non gradatim, sed ad Judicem vel Minorem appellatum.
247. Videndum quoque, an Appellatio intra debitum tempus interposita, & legitimo tempore introducta.
248. Hæc partim ex Instrumento Appellationis, partim ex Protocollo videri possunt.
249. De Fatalibus Appellationis interponenda, remissivè.
250. An non observato Decennio, Appellatio non interposita reddatur deserta. Affirm. Gail. & Mynsing.
251. Refutantur.
252. Facultas interponenda Appellationis potest dici deserta.
253. De Apostolis.
254. Secundum Ordinationem Camera Imperialis hodie non sunt de substantia vel necessitate Appellationis, sed impune & pro arbitrio Appellantis omittuntur.
255. Quando Appellans neglexit petere Apostolos, Appellatio efficitur deserta.
256. De Fatalibus presentanda & introducenda Appellationis, remissivè.
257. In Camera Imperiali hoc Fatiale absolvitur sex Mensibus, quorum singuli triginta dies complectuntur.
258. Quod in Constitutione & Recessu Imperii Ratisbonensi eatenus immutatum, ut necessum sit, per Appellantem intra quadrimestre Processus Appellationis peti, & parti appellata intra idem illud tempus sub pœna desertionis insinuari.
259. Tempore introducenda Appellationis non observato, deserta est Appellatio.
260. De Exceptione Desertionis, remissivè.
261. De Fatalibus Appellationis prosequenda, sive justificanda, remissivè.
262. Deserta quoque dicitur Appellatio, quando Appellans eam legitimo tempore non prosequitur.
263. In Supremo Pratorio Camerali ultimum hoc Fatiale non attenditur.
264. Perpendendum quoque num legitimo modo appellatum.
265. Appellatio deserta redditur, si viva voce appellatum, ubi in Scriptis appellandum erat.
266. Referens in Materialibus expendere & dispicere debet, quod & quale negotium in Judicium deductum sit.
267. An Causa sit Criminalis, à qua ad Cameram appellare non licet.
268. Vel Matrimonialis, qua neque per viam Simplicis Querelæ, neque per viam Appellationis ad Cameram spectat.

269. *Legibus & Statutis interdum certa Summa appellabilis continetur.*
 270. *Hæc ad materiam seu materiale Appellationis pertinet.*
 271. *In causa 50. Florensis Rhenensibus minore ad Supremum Prætorium Imperiale appellari nequit.*
 272. *Hæc Summa postea aucta est Anno 1570. ad 150. Florenos in Comitibus Spirensibus.*
 273. *Atque iterum in Recessu Deputationis Anno 1600. ad 300. Florenos.*
 274. *Atque tandem in Recessu Imperii novissimo ad 400. Imperiales redacta.*
 275. *In Causis Appellationum, si has desertas, vel non devolutas esse, ex Actis appareat, Judex superior easdem desertas seu non devolutas pronunciare tenetur.*
 276. *An ritè appellatum, ut etiam: an Jurisdictionio Judicis Appellationis fundata sit, ex Instrumento Appellationis seu Actis primæ Instantiæ constat?*
 277. *Si hic appareat defectus, quomodo pronunciari solet?*
 278. *Quando Jurisdictionio Judicis Superioris fundata est, videndum ulterius, an qua Nullitas in peiori Instantia commissa fuerit.*
 279. *Causa Appellationis devolvit Nullitatem, adeo ut Judex ex officio eam attendere debeat, licet ab Appellante allegata non sit.*
 280. *De Causis Nullitatum, an devolvant causas principales, remissivè.*
 281. *Quando sive intra quod tempus remedium Nullitatis hodie instituendum, remissivè.*
 282. *Excussâ Nullitate Merita Causa principalis examinanda sunt, & ex Actis prioris Instantiæ & novis deductis de Sententiæ aequitate judicandum & spectandum, num Judex prior benè vel malè judicaverit.*
 283. *Hic Referentis est diligenter inquirere, in Actiorem prius intentatam, ejusque Probationes & Elisiones Rei.*
 284. *Item, quod in secunda Instantia à Partibus ultra ea, qua in prima Instantia deducta fuerunt, de novo allegatum & probatum sit. Itemque an nova causa ita sint relevantes, ut à superiore Judice confirmari, vel infirmari, vel saltem reformari possit ac debeat Sententiæ prior.*
 285. *Hoc Examen commodius fieri non potest, quàm si secundum Requisita intentatæ Actiõnis procedatur, & Gravamina ac Probationes partis appellantis, deinde appellati Defensiones & Exceptiones rutinâ Justitiæ librentur.*
 286. *Sententiæ Judicis à quo interdum solum reformatur: item, potest Sententiæ per Judicem ad quem pro parte confirmari & pro parte nulla declarari.*
 287. *In Appellationis Sententiæ Expensarum quoque ratio habenda est.*
 288. *Si Appellatus succumbit, is non condemnatur in Expensas, sed ea compensando sunt.*
 289. *Si vincat & Appellans superetur, indistinctè Victori omnes Expensæ adjudicantur.*
 290. *Quando Appellans renunciat Appellationi, & res non est integra, sed aliqui Sumpus ab Appellato facti sunt, hos illi restituere debet Renuncians.*
 291. *Deserens Appellationem nullâ ratione à refusione Expensarum sese excusare potest.*

292. *Modus*

292. *Modus Referendi ex Actis secunda Instantia compendiosus.*
 293. *Alia forma, vel modus per compendium ex Actis referendi.*
 294. *In Causis Criminalibus Referens debet videre, num observata sint Formalia Processus Criminalis Jure scripto vel Consuetudine introducta.*
 295. *De Causis Criminalibus eorumque Processu, remissivè.*
 296. *Accusatoris intentionem ac Rei Defensiones, utrorumque etiam Probationes examinare tenetur Referens, & videre num aliqua & qualis pœna locum habere queat.*
 297. *Officiales ex Officii necessitate accusantes in Expensas & Damna non condemnantur, quamvis Reus absolvatur, nisi de eorum calumnia constet.*
 298. *In Causis Feudalibus idem Referendi Modus, qui in aliis causis obtinet, regulariter servandus.*
 299. *De Judicio Causarum Feudalium, remissivè.*
 300. *In Causis Feudalibus præterea inspicienda Investitura, & Pacta ei apposta.*
 301. *Item si casus tenore Pactivæ Investituræ non decidatur, observandum Jus particulare seu specialis Consuetudo singulorum locorum.*
 302. *Familiarum aut Personarum.*
 303. *Consuetudo specialis loci derogat Consuetudini Feudorum generalium.*
 304. *Si Jus particulare Locorum varium sit, ex eo prævalet, quod magis speciale seu proprium est.*
 305. *Si alia sit Consuetudo vel Jus in Provincia, ubi Curia Domini sita, alia ipsius Curia Dominica, alia & Loci ubi Contractus est initus, alia denique, ubi Res Feudalis existit, cujus Loci Jus sit observandum?*
 306. *Attendenda est particularis Consuetudo Loci, ubi res sita.*
 307. *In iis scilicet, qua ipsam Rem Feudalem concernunt.*
 308. *In iis qua Contractum Feudalem & Solemnitates ipsius respiciunt, observandum Jus illius Loci, in quo Contractus celebratus est.*
 309. *Licet in Curia Domini aliud Jus obtineat, nisi specialiter statutum aut introductum fuerit, idem Jus in omnibus Feudis, vel etiam in Contractibus Feudalibus, quod in Curia Domini servatur, servandum esse.*
 310. *Consuetudine speciali non exstante decurrendum ad generales Consuetudines & Usus Feudorum.*
 311. *Quando casus in Jure Feudali expressè decisis non reperitur, neque bonâ aliquâ argumentatione & ratione per legitimam consequentiam hoc ad illum applicari potest, confugiendum est ad Leges Romanas, sive Jus Civile.*
 312. *Vel etiam Canonicum.*
 313. *Omnibus hisce deficientibus locus datur variis argumentis.*
 314. *Quis sit finis & effectus Relationis ex Actis.*

315. *Anse-*

315. *Antequam Sententia formetur, casus propositus cum omnibus suis circumstantiis, Rationibus dubitandi & decidendi Assessoribus & Collegis Judicii à Referendario solet offerri, ut ipsorum Vota audiat, & communi consensu concludatur, quid statuendum sit.*
316. *Aadhibenda sunt Vota omnium Assessorum.*
317. *Si quidam absentes sunt, vel tantum unus, ceteri non possunt judicare.*
318. *An in Votis dandis incipiendum sit à Senioribus, an verò à Junioribus?*
319. *Mores sustinent prius, sed ratio posterius.*
320. *Novissimè recepti non liberè sua Vota dicunt, nec Senioribus faciliè obloquuntur.*
321. *Vota debent ordine decente ac industrià fieri, & posthabita omni superstuitate ac inutili protelatione maturari.*
322. *Interloquendo, circumambulando, legendo, scribendo, aut alia negotia tractando non impediri.*
323. *Neque Relationibus Definitivarum Interlocutoria, aut Supplicationes immisceri.*
324. *Referens non debet Votum suum latè deducere.*
325. *Si Votans cum Referente vel Correferente consentiat, id indicare tenetur per verbum placet.*
326. *Vel in modum circiter sequentem, se consentire cum Referente, velle cum illo concludere.*
327. *In Votando & Sententia ferenda Religio non est attendenda.*
328. *Statut regulariter pluralitati Votorum.*
329. *Licet Collega dignitate sint impares, & unus altero fortè superior.*
330. *Votorum pluralitas in Causis Religionis & Collectarum non attenditur.*
331. *Ubi paria sunt Vota in ordinariis Judiciis & Collegiis, statut eì Sententia cui Præses, Director Judicii, vel Judex assenserit.*
332. *Vel illa Summa retinetur, quæ minor.*
333. *Vel ea Sententia, quæ pro Reo militat.*
334. *Nisi favor Causæ, vel Persona aliud velit.*
335. *Uti Libertatis.*
336. *Alimentorum.*
337. *Testamenti.*
338. *Vidua, Pupilli, Ecclesia, pia causa, fontico morbo laborantium, Fisci, & similia.*
339. *Hac obtinent, nisi Sententia, quæ pro favore stat, manifestè sit iniqua.*
340. *Si Judices delegati seu dati discordantes sint, Sententia in suspensio est, & delegantis declaratio requiritur.*
341. *In Arbitris neutra Sententia habet vigorem.*
342. *Privatà Conventione constituti non habent Superiorem, qui suà auctoritate alterutram Sententiam confirmare possit.*
343. *De Sententia Conceptione, ejusque Requisitis, remissivè.*

Relatio-

Relationis vox deducitur à verbo refero; sicuti ergò hoc plurimos habet significatus, Calepin. in *Lexico verb. Refero.* Joh. Philipp. Ebel. in *Hermet. Logic. Dieterichian. de Relatione.* Francisc. Stypmann. in *tractat. de Referendar. & eor. offic. in legend. Act. cap. 1. num. 66. 67. 68. 69. 70. 71. & 72.* ubi subjungit: *Referre, hoc loco nihil aliud esse, quam rem aliquam, vel negotium cum suis circumstantiis ad decidendum proponere; ita & illa variis modis sumitur, & denorat*

(1.) *Comparisonem, χείρ, sive habitudinem minus ad aliud, & hæc Relatio ad Logicam spectat, Joh. Philipp. Ebel. dict. loc. Stypmann. de Referendar. dict. cap. 1. num. 42. Huc pertinet Relatio, cujus meminit Jctus in l. penult. ff. de Justit. & Jur. Prætor quoque Jus reddere dicitur, etiam cum inique decernit, Relatione scilicet factâ non ad id, quod ita Prætor fecit, sed ad illud, quod Prætozem facere convenit.*

(2.) *Significat in genere qualemcunque Renunciationem, Recitationem, Narrationem, sive Commemorationem, aut Reportationem, Justin. Histor. lib. 2. ibi: Is Relatione rerum à Scythis gestarum. Joh. Philipp. Ebel. in Hermet. Logic. Dieterichian. dict. loc. Stypmann. in dict. tractat. de Referendar. cap. 1. num. 22. atque hoc modo eorum, quæ singulis Semestribus in Europa accidunt, Recensio Historica, Relatio vocatur, Joh. Philipp. Ebel. dict. loc. Huc referri potest Relatio Tabellarii, vel Nuncii jussu Judicis Citationem vel Mandatum insinuantis, Cammer- Gerichts- Ordnung zu Worms Anno 1521. aufgerichtet / tit. Die Cammer- Gerichts- Botten betreffend 2c. 18. §. Item, die geschworne Botten sollen 2c. 1. vers. Und sollen solche die Relation dem Gericht / oder Gericht- Schreiber getreulich selbst thun 2c. Erneuerte Cammer- Gerichts- Ordnung de Anno 1555. part. 1. tit. 37. §. Und alsbald 2c. 7. vers. Seine Relation thun 2c. & §. ult. Und sollen sonst die Botten 2c. vers. Derhalben gründliche und eigentliche Relation selbst thun 2c. tit. 38. §. Und soll der Bott in einem jeden 2c. 5. vers. Eigentlich in seine Relation schreiben 2c. §. Nachdem auch bisher ertliche Botten 2c. 21. vers. Mündliche Relation und Bericht thun. Nassau- Cagenetnbogische Gerichts- Ordnung cap. 2. §. 1. vers. Da doch aus den Actis die Relation des Gerichts- Knechts 2c. pag. 4. & pag. 30. num. 3. vers. Sondern auch bey dem Gerichts- Tag die gethane Relation &c. De hac Nuncii jurati Relatione, quomodo fieri & consignari debeat, ac quatenus Nuncio referenti credatur? vid. Cardinal. Tusch. *Practicar. Conclus. Jur. tom. 6. lit. R. conclus. 122. num. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. & seq. Brunne- mann. Process. Civil. cap. 3. num. 37. & 38. Richter. in Exposition. Authent. ad Authent. Novo Jure. Cod. de Relation. Johan. Georg. Nicolai Process. Judicialiar. part. 1. cap. 5. de Relatione Nuncii, num. 1. 2. 3. 4. 5. & seqq. Nassau- Cagen-**

S

Sageninbogische Gerichts - Ordnung cap. 2. dict. §. 1. vers. Nun ist aber 2c.

9. (3.) Denotat Rejectionem, eine Zurückweisung / Wiederheimführung / uti est Relatio Juramenti, in l. jusjurandum. 34. §. cum res. 9. vers. ex Relatione, non jurante Actore, Reus absolvitur. ff. de Jurejurand.
10. (4.) Significat Retributionem, Relationem sive Retorsionem Criminis, Cicero de Inventione Rhetoric. Relatio Criminis est, cum ideò Jure factum dicitur, quod alius ante injuriã laceret. Huc pertinet, quod in l. 5. princ. ff. de publ. Judic. sancitum: Si qui Reus factus est, purgare se debet, nec ante potest accusare, quàm fuerit excusatus, Constitutionibus enim observatur, ut non Relatione Criminum, sed Innocentiã Reus purgetur, Stypmann. dict. cap. 1. num. 35. 36. 37. & 66. De Retorsione Injuriarum verbalium, an & quatenus ea licita atque permessa sit, quemque effectum habent? vid. Gail. lib. 1. observat. 100. Mynsing. centur. 5. observat. 17. Fachine. lib. 9. Controvers. Jur. cap. 12. Wurms. observat. 4. Tulden. ad tit. Cod. de Injur. num. 4. Harpprecht. ad §. 12. Institut. de Injur. num. 75. & 93. Finckelthaus. observat. 37. Berlich. part. 1. conclus. 64. Carpzov. in Pract. Criminal. part. 2. quest. 97. num. 22. & seqq. Wissenbach. in Disputat. Jur. Civil. 4. thes. 4. & in Exercitat. ad Pandect. disputat. 3. thes. 4. Mejer. in Colleg. Argentorat. tom. 3. tit. de Injur. thes. 14. & seqq.
13. (5.) Capitur pro Denunciatione Criminis, ut in l. 14. Cod. tit. de accusation. & inscription. Singuli universique Judices cognoscant in publicis Criminibus non oportere emendatis uti suffragiis Decretorum, aut Relationibus à publicis Personis designandis credere, sed rei veritatem inquirere. Jung. l. 7. eod. ibique Brunnemann. ubi scribit secundum Salicet. & alios, hanc esse veram hujus Legis sententiam: Quod quando Irenarcha vel Stationarius ex officio, aut alius etiam denunciat Judici delictum, non opus sit inscriptione, cum Denunciator non sit Accusator, sed tantum viam munit Processui Inquisitionis, Carpzov. Pract. Criminal. quest. 108. num. 54. & seqq. Judex verò, cui denunciatum est Crimen, non statim debet credere Denuncianti, sed ante omnia inquirere, an notorium sit illud Crimen, & si notorium, id est, si fama publica de eo constet, tunc absolvendus sit Denunciator, & Judex ex officio de ipsius Criminis veritate inquirere tenetur; si verò non sit notorium, tunc Denunciator, si probationes suggerere non possit, ob calumniam punitur, vid. Casp. Manz. in Centur. Decision. decad. 6. quest. 61. ubi latè hanc questionem tractat: An Denunciatio pro Accusatione, & Denunciator pro Accusatore habendus sit?
15. & negativè respondet num. 18. Delatores sistendos, illisque imponendum esse, ut fidem faciant ejus rei, quam derulerunt, tradit Christoph.

Forst-

Forstner. in Not. Polit. ad Cornel. Tacit. pag. mihi III. An Delator vel Denunciator durante inquisitione arrestari possint? neg. Manz. dict. decad. 6. quest. 63. & putat in his terminis nisi aliæ graviores circumstantiæ concurrerent, sufficere, ut præstaret Cautionem de se sistendo toties, quoties vocabitur, & se submittendo, satisfaciendoque Sententiæ, posthac publicandæ.

An Denuncians cogi possit ad Crimen delatum probandum, & contra delatum in Judicio procedendum? Manzius concludit dict. decad. 6. quest. 66. Quod Denunciator ad palam procedendum contra denunciatum & probandum delictum regulariter non teneatur. Utrum delatus possit durante Denunciationis Processu quæstionem de Calumnia movere; eaque simul eadem Sententia debeat terminari? vid. Manz. dict. decad. 6. quest. 66.

An Denuncians teneatur ad Expensas, si delictum denunciatum non sit probatum? vid. Manzius dict. decad. 6. quest. 67.

Si Denuncians non probat delictum delatum, an & quâ poenâ affici debeat? Manz. dict. decad. 6. quest. 68.

An Denuncians, si non probat delicta denunciata Actione Injuriarum reconventus & ad Deprecationem atque Expensas, certamque Multam condemnatus, appellare possit, si Summa Multæ non sit appellabilis? Manz. dict. decad. 6. quest. 69. Ex ratione publici officii creditur Apparitori, Denunciatori, seu Officiali Deputato ad perquirendum contravenientes Statutis & Edictis, propter Juramentum Officiale, quod in ingressu officii præstitit, Nicol. Myler. ab Ehrenbach in Hyparchologia cap. 10. §. 9. Ex eadem ratione Delatores seu Denunciatores, qui ex necessitate officii deferre debent Legum Contravenientes, regulariter excusantur, etiam si crimen delatum non probent, l. ex quibusdam. 2. ff. de Jure Fisci. & l. Divus. 3. ff. de custod. & exhibit. Reor. Myler. dict. cap. 10. §. 10. num. 16.

(6.) Accipitur pro Actu, quò Judex de Jure dubitans, causam refert Superiori, uti Principi, vel etiam Præsidi, eumque consulit, quid in judicando sequendum sit, Rubric. & l. 1. §. 1. ff. de Appellation. & Relation. l. 73. §. 1. ff. de Judic. Rubric. & l. 1. Cod. de Relation. Wesenbec. in Paratitl. ad Pandect. tit. de Appellation. & Relation. num. 26. & 27. Mev. part. 7. decis. 96. num. 3. Christoph. Philipp. Richter. in Exposition. Authent. Cod. Justinian. insertar. part. 2. ad Authent. Nova Jure. tit. de Relation. Francisc. Stypmann. de Referendar. cap. 1. num. 43. & 44. Brunnemann. in Commentar. ad Cod. in l. si quis. 1. de Relation. Vocatur & Consultatio, dict. l. 1. Cod. de Relation. Paul. Christinæ. volum. 4. Decif. Cur. Belg. 111. num. 5. Amade. Eckolt. in Compendiar. Pandectar. Tractation.

20. *tit. de Appellation. & Relation. §. 15.* Quam tamen, cum Justinianus eas separaverit, *dict. tit. Cod. de Relation. & tit. de Appellation. & Consultation. à Relatione differre statuit Francisc. Stypmann. in tractat. de Referendar. dict.*
21. *cap. 1. num. 43.* atque Richter. *in dict. Authent. num. 4.* & quidem in eo, quòd Consultatio plerumque consistat in sola & nuda interrogatione super aliquo Juris dubio? Relatio verò in explicatione totius causæ, adjunctis ipsis Actis, vid. & Zoef. *in Commentar. ad Pandect. tit. de Appellation. & Relation. num. 24.* Consultatio ad genus Relationis ut species refertur ab Ottone Tabore *in Annotat. ad Colleg. Argentorat. tom. 3. tit. de Appellation. & Relation. thes. 26.* Eique similis esse dicitur à Mejero *in Colleg. Argentorat. dict. tit. thes. 26.* Sed ista Relatio, quia moram Judicis longiorem post causæ cognitionem & plures sumptus afferebat, Jure Novellarum sublata, *Novell. 125. & dict. Authent. Novo Jure Cod. de Relation. Mejer. in Colleg. Argentorat. dict. tit. de Appellation. thes. 28. Matth. Stephan. ad Novell. 125. Rittershuf. part. 9. cap. 7. num. 6. Christinæ. Decis. Cur. Belg. volum. 4. dict. decis. 111. num. 5. Stypmann. de Referendar. dict. cap. 1. num. 62. 63. & seqq. Grönwegen in tractat. de legib. abrogat. ad Cod. tit. de Relation. Andr. Vallensis ad Jus Canon. tit. de Appellation. Richter. in Exposition. dict. Authent. Novo Jure. num. 6. Hahn. ad Wesenbec. part. 2. tit. de Appellation. & Relation. num. 6. Amade. Eckolt. dict. tit. §. 15. Joh. Rebhan. in Hodeget. Jur. chart. 2. climat. 1. num. 34. Brunnemann. ad Cod. in dict. Authent. Novo Jure. tit. de Relation. ubi scribit,*
25. quod hæc sententia videatur communiter recepta. (vid. tamen Gudelin. *in Commentar. de Jur. noviss. lib. 4. cap. 12.* ubi refert, quòd aliqui Interpretes opinentur, Jus hoc Relationum non prorsus eâ Constitutione Justiniani, scilicet *Novell. 125.* sublatum esse, sed tunc demum, quando Judices nimis facile, ut se labore exonerent, vel odium evitent, vellent referre, & præterea addit, hodiernis moribus Relationes comprobati, atque usum hujusmodi Consultationum & Relationum etiam Jus Pontificium agnoscere & probare, *cap. intimasti. 68. de Appellation. cumque sequitur Anton. Perez. in Praelection. ad Cod. tit. de Relation. num. 5. & 6. Henr. Zoef. in Commentar. ad Pandect. dict. tit. de Appellation. & Relation. num. 25. in fin.*
26. *Mev. part. 7. decis. 96. num. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9.* ubi ita habet: *Istam quidem Relationem recentiori Imperatoris Justiniani Constitutione penitus sublata esse multi Cæsarum opinantur, quæ est in Novell. 125. cap. 1. unde descripta est Authent. Novo Jure. Cod. de Relation. Verum errant, nec enim ista, nisi de una specie loquitur & mandat: In aliis, præsertim tali, ubi inferior Judex, vel planè non, vel difficulter potest de causa, vel Jure statuere, vel ubi referri multum interest, nihil mutatum reperitur, & si esset, tamen per Jus Canonicum ab eo recessum, idque magis in usum venit, & per inferiores*
27. *Judices, ad superiores sic referri frequens est.)* atque hodiè vicem illius præstat

Transmissio Actorum ad Facultatem Juridicam, vel Scabinatum, Hahn. *in Observat. ad Wesenbec. tit. de Appellation. num. 12. Brunnemann. ad Cod. in dict. Authent. de Relation. quæ tamen ab illa plurimum differt, vid. Rennemann. de Transmissio. Actor. cap. 3. num. 9. lit. b.*

(7.) Occurrit in Jure Relatio, quâ post Sententiam Judex, qui Appellationem non accipit, opinionem suam confestim manifestare debet, *l. sciendum est. 6. vers. per Relationem. ff. tit. de Appellation. recipiend. vel non. ceu fieri solet per Apostolos Refutatorios, de quibus vid. Brunnemann. Process. Civil. cap. 28. num. 57. & in Commentar. ad dict. l. sciendum est. 6. ff. de Appellation. recipiend. vel non. Joh. Georg. Nicolai Process. Judiciar. cap. 4. num. 7. & hanc Relationem non esse sublata, testatur Mejer. in Colleg. Argentorat. tom. 3. tit. de Appellation. & Relation. thes. 28. in fin.*

(8.) Est quoque Relatio, quæ à Judice post Appellationem receptam, ad Judicem ad quem est dirigenda, *l. 24. Cod. tit. de Appellation. & Consultation. vers. Unâ Relatione &c.* cujus Legis summa hæc est: quod Judex à quo appellandum est, teneatur intra 30. dies à die lata Sententiæ numerandos, Acta cum Relatione partibus tradere, & quidem integra, non mutilata sub multa, Joh. Jacob. Speidel. *in Specul. Jurid. Polit. Philolog. Historiar. Observat. & Notabil. lit. G. voce Gerichts-Acten. num. 7. Brunnemann. in Commentar. ad Cod. tit. de Appellation. & Consultation. in dict. l. 24. & ad l. Si quis. 1. de Relation. vers. Relationis exemplum partibus edere debet. atque Process. Civil. cap. 28. num. 57. & seq. 62. & 63. Mev. part. 2. decis. 62. & part. 6. decis. 271. Joh. Georg. Nicolai Process. Judiciar. part. 2. cap. 13. num. 10. & seq. & cap. 10. num. 7. & quidem clausa & obsignata, Mev. part. 1. decis. 255. & Nicolai dict. cap. 10. num. 9. atque Sumptibus Appellantis, Nicolai *ibid.**

Et hæc Relatio per *Novell. 125. & dict. Authent. Novo Jure. Cod. de Relation. 7.* non est sublata, Brunnemann. *in Commentar. ad Cod. in dict. Authent. in fin.* dum expectatur requisita à Judice inferiore Relatio, ille ipse sine vitio attentati nihil innovare potest, *Mev. part. 6. decis. 418.*

Hoc loco accipitur (9.) pro enarratione negotii controversi, seu litis à Referendario, Assessore, Decano, Syndico, scilicet Senatui, Consilio, Judiciò, Dicasterio, Consistorio, Collegio, &c. ad decidendum facta: & vocari solet Relatio ex Actis, seu Actorum, *Cammer-Gerichts-Ordnung de Anno 1555. part. 1. tit. 10. §. 1. vers. In ihren Relationibus und Votis &c. Item: Auf die Relationes und Vota. Item: Solche Relationes und Vota. Item: Andere Relationes. Item: In den Relationibus &c. & §. 4. Soll die Relation &c. §. 5. vers. Die bey der Relation &c. §. 16. Die Assessoren in Relationibus und Votis &c. §. 27. vers. Nach gethaner Relation &c. tit. 13. §. 4. vers. Besichtigung / Relation &c. §. 6. vers. In ihren*

Relationibus &c. Item: Damit in den Relationibus &c. §. 7. vers. Mit seinen Relationibus &c. §. 8. vers. Im Rath die Relationes nicht verbindet &c. §. 9. vers. Alsdann die Relation davon thun &c. §. 10. vers. Die Relationes wiederum &c. §. 18. vers. Jederzeit solche Relationes &c. Reichs-Hof-Raths-Ordnung de Anno 1654. tit. 4. §. 3. vers. Zu diesem Relations-Werck &c. §. 8. vers. Und Relationibus befördert &c. §. 17. vers. Mit ihrer schriftlichen Relation und angehefftem Voto &c. tit. 5. Rubric. Von Relation der Acten. & in princ. vers. Eine Relation angefangen worden &c. Item in fin. vers. Nicht zuviel in Relatione noch Decisione &c. §. 2. vers. Nicht in Relatione noch Votis &c. §. 3. vers. Und nach End der Relation &c. §. 4. vers. Nach geschעהener Verlesung und Relation &c. §. 7. vers. Und voriger Relation &c. Item vers. Und vorige Relation &c. §. 19. vers. Und die Relation &c. Abschied des Reichs-Tags zu Speyer Anno 1570. aufgerichtet / §. Und ob wohl in mehr angezogener Unser Cammer-Gerichts-Ordnung &c. 55. vers. Mit Anhörung einer Prob-Relation in beschlossenen Sachen &c.

39. Hęc Relatio potest dici commemoratio negotii, aut litis obvenientis, cum adjuncta Referentis super eo Sententia, Francisc. Stypmann. in tractat. de Referendar. cap. 1. num. 30. sed sciendum, quod Relatio Actorum, seu Causę sumatur, vel latę, quatenus etiam Votum comprehendit, vel strictę quatenus Voto opponitur, Jacob. Blum. Process. Cam. tit. 75. num. 15. Relatio Actorum strictę dicta nihil aliud est, quàm enarratio Facti in Actis deducti, & ad illud Juris applicatio, Blum. dict. loc. vel ex diligentissima Actorum relectione, Status Controversię quis sit, & quomodo probatus, fidelissima commemoratio Collegis facta, Henning-Rennemann. de Transmission. Actor. cap. 7. num. 3.
40. Est autem (1.) alia Relatio Causę Civilis, alia Causę Criminalis, Christoph. Ludov. Diether. post Thesaur. Pract. Besoldi, in Dissertat. de Modo Referendi & Relation. in Causa Criminal. faciendā. (2.) Alia Simplicis Querelę, & primę, alia secundę Instantię, Mejer. in Colleg. Argentorat. tom. 1. tit. de Assessor. thes. 14. & 15. Stypmann. in dict. tractat. de Referendar. cap. 6. num. 70. 71. & seqq. Diether. dict. loc. & de Modo Referendi in secunda Instantia seu Judicio Appellationis.
41. Relatio Actorum strictę dicta nihil aliud est, quàm enarratio Facti in Actis deducti, & ad illud Juris applicatio, Blum. dict. loc. vel ex diligentissima Actorum relectione, Status Controversię quis sit, & quomodo probatus, fidelissima commemoratio Collegis facta, Henning-Rennemann. de Transmission. Actor. cap. 7. num. 3.
42. Est autem (1.) alia Relatio Causę Civilis, alia Causę Criminalis, Christoph. Ludov. Diether. post Thesaur. Pract. Besoldi, in Dissertat. de Modo Referendi & Relation. in Causa Criminal. faciendā. (2.) Alia Simplicis Querelę, & primę, alia secundę Instantię, Mejer. in Colleg. Argentorat. tom. 1. tit. de Assessor. thes. 14. & 15. Stypmann. in dict. tractat. de Referendar. cap. 6. num. 70. 71. & seqq. Diether. dict. loc. & de Modo Referendi in secunda Instantia seu Judicio Appellationis.
43. Est & alia Relatio, quę Assessoribus imponitur quodam suffragii ferendi Jure, de qua agitur in der Cammer-Gerichts-Ordnung de Anno 1555. part. 1. tit. 10. & tit. 13. item in der Reichs-Hof-Raths-Ordnung tit. 3. tit. 4. & tit. 5. Alia, quę Candidatis Assessoris, Examinis subeundi, ostendendęque in referendis disceptandisque Controversiis Forensibus industria suę gratiā injungitur, de qua vid. Abschied des Reichs-Tags zu

zu Speyer Anno 1570. aufgerichtet / dict. §. Und ob wohl &c. 55. vers. Mit Anhörung einer Prob-Relation &c. Wilhelm. Dürfeld. inter Vota Cameralia Klock. Relat. 3. num. 3.

- Cum Praxeos Juridicę tam impedita difficultas, Litium confusio, atque incertitudo, Actorum prolixitas & accumulatio, indeque Processuum sumptuosa protelatio, Virorum magni nominis, Rerumque Forensium peritissimorum opinione, ex eo quoque contingat & oritur, quod justı atque injustı recta & compendiosa investigatio plerumque negligatur, aut etiam ignoretur, ejus indagandi autem inveniente nulla promptior ratio videatur, quàm si Actio competens, aliudve remedium Juris ex Facto proposito eruatur, atque eò tanquam ad scopum, metamque præfixam omnia porrò referantur, ac ab illa aliena, si quę sunt, vel omittantur, vel rescantur: Exinde Relatio ex Actis, seu Modus Referendi à peritis judicantibus & decidentibus ubique ferè nunc usu receptus, Ludov. Diether. in principio Proemii Dissertationis Juridicę de Modo Referendi. & approbatus atque introductus est in Camera Imperiali, Cammer-Gerichts-Ordnung zu Augspurg de Anno 1500. tit. 16. Visitationis-Abschied de Anno 1531. §. 9. & seqq. Cammer-Gerichts-Ordnung de Anno 1555. part. 1. tit. 10. per tot. & tit. 13. per tot. atque in Consilio Imperiali Aulico, Reichs-Hof-Raths-Ordnung tit. 3. §. 15. tit. 4. per tot. & tit. 5. per tot.
44. Qui ex Actis referunt, vulgò dicuntur Referendarii, Henning-Rennemann. in tractat. de Transmission. Actor. dict. cap. 7. num. 3. lit. b. Franc. Stypmann. in tractat. de Referendar. cap. 1. num. 12. 13. 14. 15. 16. 17. & 18. vel Relatores, Rennemann. dict. loc. Stypmann. dict. cap. 1. num. 20. Hodie in Camera Imperiali, & aliàs communiter Referentes vocantur, Cammer-Gerichts-Ordnung part. 1. tit. 10. §. 4. & tit. 13. §. 9. Rennemann. ibid. Stypmann. dict. cap. 1. num. 21.
45. Et licet nomen illud largo modo sumptum tribuatur quoque illis, qui de negotiis Statum Reipublicę concernentibus, & lites non attingentibus, atque desideriis, sive precibus supplicantium Principi referunt, Stypmann. dict. cap. 1. num. 73. & seqq. iis tamen, qui super Actis referunt, propriè competit, Stypmann. dict. cap. 1. num. 144. & 145.
46. Hi sunt, qui Acta, seu Processus Juris à Citatione usque ad conclusionem, sive in puncto incidenti, vel principali à litigantibus exercitos, & Judicis decisioni submissos, summā curā legunt, & de illis suis Collegis ad concipiendam Sententiam referunt, Stypmann. dict. cap. 1. num. 140.
47. Reperiuntur tales Referendarii in omnibus Judiciis, Dicastriis, Consistoriis, Academiis, Collegiis Jctorum, Scabinatibus, Stypmann. dict.

87. Stypmann *de Referendar. dict. cap. 5. num. 100.* Cùm enim in iis forma consistat, ea negligenda non est, & si contrarium fiat, nulla est Sententia, quæ vires iudicati assumere nequit, *tot. tit. ff. qua Sentent. sine Appellation. Vant. in tit. de Nullitat. per tot. Stypmann. dict. cap. 5. num. 101. & seqq.*
88. In Actis Causæ seu Allegationibus distinguendum: Illa, quod atinet, ubi Judex de facto informatur, omninò sunt perlegenda, cùm
89. sint fundamentum rei, Stypmann. *dict. cap. 5. num. 103. & seqq.* Has verò, scilicet Allegationes Juris, ut observet, necesse non est, Stypmann. *dict. cap. 5. num. 106.* quia Judex Jus per se scit, & cognitum est Prudentibus,
90. *l. 9. §. 3. ff. de jur. & fact. ignorant. & l. 10. de honor. possess. atque tutius, ne Judex nimis fidat Allegationibus Advocatorum, Stypmann. dict. cap. 5. num. 111. & 112.* Commodum tamen, cùm labore sublevari possit, anxius in Jus inquirendi, aliquando videre, quæ opinio meliori Jure subnixa sit, Stypmann. *dict. cap. 5. num. 113.*
93. Et hoc maximè obtinet in Consiliis, vel Informationibus Juris à Facultate Juridica petitis, ita tamen, ut liberum sit, spreto Sapientum Consilio, sive Informatione, quod æquius, meliusve est, sequi, Stypmann. *dict. cap. 5. num. 124. & 125.*
94. Consilia, seu Informationes Juris, à Partibus litigantibus requisitæ, & ipsi à Consulentiis datæ, Rechts-Belehrungen / etiam cum præmissa Facti Specie, & Rationibus dubitandi, in formam quasi Relationis conscriptæ & exhibitæ, neque in referendo, neque in votando attenduntur, *Reichs-Abschied de Anno 1654. §. Zu dermaliger zc. 96. in fin. Blum. Process. Cam. dict. tit. 63. num. 24.* nisi quatenus Actis principalibus, & Facto in iis probato conformes reperiuntur: *Auf besagte Consilia soll mehr und weiter nicht gegangen / als so viel solche den Haupt-Actis, und darin erwiesenen Facto gemäß befunden / auch anderer gestalt nicht in Voris angezogen werden / Reichs-Hof-Raths-Ordnung tit. 4. §. 14. Blum. dict. tit. 63. num. 25.*
96. Expediret lectionem Actorum in Jure sive Judicio fieri, sed quia eorum multitudo & causæ gravitas secessum requirit, qui ab assidentibus facillè interpellatur, vel cogitationes distrahuntur, sæpè etiam Libri evolvendi & relegendi sunt, idèò permissum est Referentibus, ut Acta secum asportent domum, & ibi legant, ita tamen, ut in ædibus suis clam & secretò teneant, præque Uxoribus & Familiâ custodita habeant, ne Litigantes vel ipsorum Procuratores ante Publicationem Sententiæ resciscant, quinam Referentes in causa fuerint, *Visitations-Abschied de Anno 1531. §. 28. Cammer-Berichts-Ordnung part. 1. tit. 20. §. 2. Deputations-Abschied de Anno 1557. §. Wir ordnen und wollen auch zc. 26. Reichs-Hof-*

Hof = Raths = Ordnung tit. 5. §. 23. Stypmann. *dict. cap. 5. num. 131. 132. & 133.*

Acta Causarum prius conclusarum, prius quoque referenda, atque expedienda sunt, *Cammer-Berichts-Ordnung part. 1. tit. 11. §. 6. & part. 3. tit. 56. §. 2. Jacob. Blum. Process. Cam. tit. 75. num. 28. & quidem in eo ordine, quo Referenti distributa, dict. tit. 11. §. 8. Blum. Process. Cam. dict. tit. 75. num. 28. nisi causa Spolium concernat: vel aliàs privilegiata, aut ex causis Collegio approbatis cæteris præferenda, Cammer-Berichts-Ordnung dict. tit. 11. §. 9. aut Periculum in mora sit, Cammer-Berichts-Ordnung part. 1. tit. 23. §. 2. Stypmann. dict. cap. 5. num. 148. & seqq. Blum. dict. num. 28. Ad causas privilegiatas quoque pertinent causæ fractæ Pacis, & Executionis, maximè Ecclesiarum, Procho-Xenodochiorum &c. Stypmann. dict. cap. 5. num. 151. quæ præ cæteris maturandæ veniant, Cammer-Berichts-Ordnung præallegat. §. 2.*

Graves causæ Exemptionum etiam ante omnes expediendæ, leviores verò atque aliæ Fiscales, in quibus interlocutoriè submissum ante causas privatas expediri debent, *Concept. Ordinat. Cam. part. 1. tit. 12. §. 5. quod & in causis Collectarum Imperii atque Contributionum Turcarum obtinet, Cammer-Berichts-Ordnung dict. tit. 12. §. 6. Blum. dict. num. 28. Quo ordine in Consilio Imperiali Aulico Acta referantur & expediantur? vid. Reichs-Hof-Raths-Ordnung tit. 4. §. 6. 7. 8. 9. 10. & seqq. Intra quod tempus Acta ad referendum data perlegi, & referri debeant? vid. Blum. dict. tit. 75. num. 29. Stypmann. de Referendar. dict. cap. 5. num. 126. 127. & seqq.*

Modus Referendi alius est in Civilibus, alius in Criminalibus, *Diether. in Dissertat. de Modo Referendi, in princ. & cap. de Relatione in Causa Criminali faciendâ. Alius in Causis Simplicis Querelæ, sive primæ Instantiæ, alius in Causis Appellationis, sive secundæ Instantiæ, Mejer. in Colleg. Argentorat. tit. de Offic. Assessor. thes. 14. & 15. Diether. dict. Dissertat. cap. de Modo Referendi in secunda Instantia, seu Judicio Appellationis. alius item in Causis Feudalibus, Reichs-Hof-Raths-Ordnung tit. 5. in princ. Schwanemann. lib. 1. Process. Cam. cap. 76.*

In forma Relationis, seu Modo Referendi ex Actis, in Causis Civilibus primæ Instantiæ, ante omnia videndum, an Personæ, quæ Judicium constituunt, sive in eo interveniunt, habiles sint, *Bocer. class. 6. disputat. 3. thes. 30. Mejer. in Colleg. Argentorat. tom. 1. tit. de Offic. Assessor. dict. thes. 14. num. 1. Werner. à Rustorff. inter Porta Cameralia Klockii Relat. 5. num. 15. 16. & 17. per l. non ignorat. 9. Cod. de his qui accusare non possunt. & l. si queramus. 4. ff. qui Testament. facere possunt. Blum. Process. Cam. tit. 75. num. 16. Rennemann. de Transmission. Actor. cap. 7. num. 6.*

109. Nam ut Sententia concipi possit, omnium primò constare debet, num gesta in Judicio, & Acta Jure valeant: illa autem tum demum valent, quando gesta sunt à Personis ad legitimum Judicium constituendum habilibus, Blum. *dict. loc.* Personæ Judicium constituentes sunt vel principales, vel accessoriae, sive adjuvantes, Wesenbec. in *Paratitl. ad Pandect. tit. de Judic. num. 9.* Mejer. in *Colleg. Argentorat. tom. 1. tit. de Judic. thes. 19. & 81.* Barthol. Leonard. Suendendorffer. in *Annotat. & Supplement. ad Amale. Eckolt. Compendiar. Tractation. tit. de Judic. §. 2. ad verb. Parties Judicii.*
110. Principales, ut Judex, Actor & Reus, Wesenbec. *dict. num. 9. & 10.* Mejer. in *Colleg. Argentorat. dict. thes. 19.* Brunnemann. *Process. Civil. cap. 1. num. 60.* Ad Personas accessorias, vel adjuvantes sive adminiculantes litigantibus pertinet Procurator, Mejer. in *Colleg. Argentorat. dict. tit. de Judic. thes. 107.* Suendendorffer. in *Annotat. ad Amale. Eckolt. dict. loc.* Brunnemann. *dict. cap. 1. num. 59. in fin.*
111. Actor & Reus habiles dicuntur, quando legitimam Personam standi in Judicio habent, id est, si suo nomine agere, & se defendere non prohibeantur, Boc. *class. 6. disputat. 3. thes. 13.* Mejer. in *Colleg. Argentorat. dict. tit. de Assessor. thes. 14. num. 1.* Christoph. Ludov. Diether. *dict. Dissertat. de Modo Referendi. thes. 2. lit. H.* Jacob. Blum. *Process. Cam. dict. tit. 75. num. 17.*
112. Quinam verò legitimam Personam standi in Judicio habeant vel non? vid. Wesenbec. in *Paratitl. ad Pandect. tit. de postuland. num. 4.* Mejer. in *Colleg. Argentorat. dict. tom. 1. tit. de postuland. thes. 6. 7. & seqq. atque tit. de Judic. thes. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. & seqq.* Umm. *ad Process. disputat. 1. thes. 4. & 5.* Diether. *dict. Dissertat. de Modo Referendi. thes. 3.* Brunnemann. *Process. Civil. cap. 1. num. 60. & seqq. & ad Cod. tit. qui person. standi in Judicio &c.* Anton. Perez. in *Praelection. ad Cod. tit. eod.* Blum. *dict. tit. 67. num. 3.*
113. Personas accessorias, adjuvantes seu adminiculantes litigantibus, nempe Procuratores quod attinet, dispiciendum, an debito modo sese legitimaverint, Boc. *class. 6. dict. disputat. 3. thes. 3.* Mejer. in *Colleg. Argentorat. dict. loc.* Diether. *dict. Dissertat. de Modo Referendi. thes. 2.* Reichs-Hof-Raths-Ordnung *tit. 5. in princ. vers. Und von dem Referenten; ob die Procuratoria.* Nassau-Cagenelnbogische Gerichts-Ordnung *cap. 2. §. 8. num. 3.*
114. Atque ideo inquirendum (r.) utrum à talibus constituti sint, qui Procuratores constituere queant, Blum. *Process. Cam. dict. loc. de quibus vid. Wesenbec. in Paratitl. ad Pandect. tit. de Procuratoribus. num. 4. ibique in Observat. Hahn. Mejer. in Colleg. Argentorat. dict. tom. 1. tit. de Procuratoribus. thes. 15. 16. & 17.* Ummius *ad Process. disputat. 3. thes. 3.* Zoel. in *Commentar. ad Pandect. tit. de Procurator. num. 8. & 9.* Anton. Perez. *ad Cod. tit. de Procurator. num. 3. 4. 5. 6.*

(2.) An

- (2.) An ipsi Procuratores constitui non prohibeantur, Blum. *Process. Cam. dict. tit. 75. num. 17.* De his qui Procuratores dari possint vel non? vid. Wesenbec. *dict. tit. de Procurator. num. 4.* Mejer. in *Colleg. Argentorat. dict. thes. 18. 19. 24. & 25.* Umm. *dict. disputat. 3. thes. 4.* Zoel. *ad Pandect. tit. eod. num. 10. & 11.* Perez. in *Praelection. ad Cod. dict. tit. de Procurator. num. 8. & 9.* Nicolai *Process. Judiciar. part. 1. cap. 7. num. 3. & 4.*
- (3.) Nam constituti sufficiens Procuratorium exhibuerint, Cammer-Gerichts-Ordnung *de Anno 1555. part. 1. tit. 21. §. 1. vers. Er habe dann derhalben genugsamen Gewalt &c.* Reichs-Hof-Raths-Ordnung *tit. 5. in princ. vers. Ob die Procuratoria dem hierunter gesetzten Formular gemäß eingerichtet &c.* Blum. *Process. Cam. dict. tit. 75. num. 17.* Rennemann. *dict. cap. 7. num. 6.* Quodnam sit sufficiens Mandatum? vid. Blum. *Process. Cam. tit. 67. num. 5.* De Mandato Procuratorio, ejusque Formâ & Requisitis, Wesenbec. in *Paratitl. ad Pandect. dict. tit. de Procurator. num. 7. ibique in Observat. Hahn. Harpprecht. in Commentar. ad Institut. tom. 4. ad §. 1. tit. de iis per quos agere poss. num. 249. & seqq. ubi variae Mandatorum Formulæ, Carpzov. Process. Jur. tit. 5. artic. 1. §. 2. & seqq.* Brunnemann. *Process. Civil. cap. 1. num. 75.* Johan. Georg. Nicolai *Process. Judiciar. part. 1. cap. 7. num. 11. & seqq. ubi num. 35. subjungit Formulam Mandati Procuratorii ex parte Actoris, & num. 36. ex parte Rei hodie usitatam; add. Nassau-Cagenelnbogische Gerichts-Ordnung cap. 2. §. 4. num. 4. 5. 6. & seqq.*
- Quomodo Mandata Procuratoria hoc tempore in Camera Imperiali formata esse debeant? vid. Speyerischen Deputations-Abschied *de Anno 1600. §. 64. & seqq.* Reichs-Abschied zu Regensburg *de Anno 1654. §. Damit auch zum Vierten &c. 99. & §. Und demnach Sexrd &c. 101.* In Addition. Roding. *lib. 3. tit. 29. §. 6.* ubi eorundem Formula reperitur, Blum. *Process. Cam. tit. 67. num. 6. 7. 11. 12. 13. 14. 15. & seqq.* & hic Punctus Legitimationis dicitur, Speyerischer Deputations-Abschied *de Anno 1600. §. Als auch befunden &c. 66. vers. In puncto Legitimationis.* Blum. *dict. tit. 67. num. 3.* Diether. in *dict. Dissertat. de Modo Referendi. thes. 8. in princ.* Aliàs illi, qui scilicet non habent Mandatum, aut id quod habuerunt, non est sufficiens ad causam, de qua agitur, aut denique revocatum, dicuntur falsi Procuratores, Gail. *lib. 1. observat. 47. num. 1.* Anton. Perez. in *Praelection. ad Cod. tit. de Procurator. num. 13.* Blum. *Process. Cam. tit. 75. num. 17. in fin.*
- Exceptio falsi Procuratoris etiam post Sententiam opponi potest; quia Judicium ex tribus Personis constituitur, Judice, Actore & Reo, unâ earum deficiente, nec constituyente legitime Procuratorem, Judicium retrò nullum est, & per consequens neque Litis contestatio, aut conclusio facta valet, l. 24. *Cod. de Procuratoribus.*

T 3

Pro-

127. Proinde, si hujusmodi exceptio post Sententiam opponatur, censetur initio, & post Litis contestationem opposita esse, Gail. *dict. observat. 47. num. 2.* Perez. *dict. num. 13.* Blum. *dict. tit. 75. num. 18. in fin.* monet,
128. hinc Referentem Acta ad manus sumentem, omnium primò, diligenter exhibita Procuratoria considerare debere, utrum illa sint sufficientia nec ne, Diether. *in dict. Dissertat. thes. 4.* quod de Exceptione: *Tu non es Procurator, quia Mandatum non habes; vel quia es Furiosus, Insanus, Servus &c.* de-
129. mum est intelligendum, Diether. *dicto loco.* Exceptio enim: *Tu es Admor, Fœmina, Miles &c.* ante Litis contestationem inferri debet: quia pro se agere possunt, Wurmaser. *tit. 8. Exception. observat. 9.* Diether. *ibid.* Ac denique falsi Procuratoris gesta etiam post Sententiam à Domino in sui favorem ratificari posse, statuunt Gail. *dict. observat. 47.* Christinæ. *Decis. Cur. Belg. volum. 2. decis. 109.* Berlich. *part. 1. conclus. 14. num. 121. & seqq.* Zoel. *in Commentar. ad Pandect. dict. tit. de Procurator. num. 17.* & Diether. *dict. loc.*
132. Contrariam verò sententiam veriore, ac probabiliorem judicat Andr. Fachine. *Controvers. fur. lib. 8. cap. 61.* Perez. *ad Cod. dict. tit. de Procurator. num. 14.* Tulden. *ad tit. de Procurator. in suo Codice,* ubi utramque Sententiam conciliat.
133. Judex habilis, ad constituendam tertiam Personam Judicii, dicitur, si ille, quoad causam jam decidendam fundatus sit in Jurisdictione, Blum. *Process. Cam. dict. tit. 75. num. 19.* nam Judex dicitur, qui Jurisdicendi potestatem habet, quâ deficiente, ille pro privato habetur, Sententiaque ab eo lata, nulla est. Quapropter post Procuratoria considerata, Judicis quoque Persona omninò consideranda venit, Diether. *dict. Dissertat. de Modo Referendi. thes. 8. in verb. Punctum Legitimationis excipit Competentia punctum &c.* Laurent. Küppelich. *inter Vota Cæmæal. Klockii, Relat. 7. num. 2. 3. & 4.* & ipse Klock. *Relat. 8. num. 6. & Relat. 9. num. 1.* Merckelbach. *Relat. 11. num. 3. 4. 5. 6. & seqq.* Blum. *dict. num. 19.* Jurisdictionem Judicis, eorum quo Reus convenitur, ante omnia fundandam esse, tradit Schwannemann. *in Pract. Observat. Cam. Imper. observat. 1.* ubi attendi debet, (1.) An ille jure non prohibeatur esse Judex, Blum. *dict. loc. de quo vid. Mejer. in Colleg. Argentorat. tit. de Judic. thes. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. & seqq.* atque Ummad. *Process. disputat. 1. thes. 8. & seqq.* (2.) Si non prohibeatur, an etiam in præfenti causa jam decidenda, possit esse Judex, Klock. *dict. Relat. 9. num. 8. & seqq.* Merckelbach. *dict. Relat. 11.* Blum. *dict. num. 19.*
138. Nam si causa esset Spiritualis, cum Judex Secularis decidere regulariter prohibetur & contra, Diether. *dict. Dissertat. de Modo Referendi. thes. 12.* ubi limitationes nonnullas habet, Blum. *Process. Cam. tit. 43. num. 19. & seqq. item. dict. tit. 75. num. 20.* ubi quisque agere vel conveniri debeat, vid.

vid. Mejer. *in Colleg. Argentorat. tom. 1. tit. de Judic. à thes. 201. usque ad fin.* Diether. *dict. Dissertat. thes. 8. 9. 10. 11. & 12.* De Judice competente, vid. Brunemann. *Process. Civil. cap. 7. num. 5. 6. 7. 8. 9. 10. & 11.* De Foro competente & Incompetentiæ exceptione, Joh. Georg. Nicolai *Process. Judiciar. cap. 19. per tot.*

Quando in habilitate Personarum Judicium constituentium nullitas comparet, vel deprehenditur defectus, tunc Referens perpendere debet, utrum Processus legitimo, an verò inverso ordine institutus sit, aliove vitio circa substantialia laboret, Boccr. *class. 6. dict. disputat. 3. thes. 31.* Mejer. *in Colleg. Argentorat. dict. tit. de Assessor. thes. 14. num. 2.* Rennemann. *dict. cap. 7. num. 7.* Jacob. Blum. *Process. Cam. dict. tit. 75. num. 21.* vid. quoque Reichs-Hof-Raths-Ordnung *tit. 5. in princ. vers. Auch sonst keine Nullität begangen worden seye / mit kurzen Worten erinnert &c.* add. Nassau-Cagenelnbogische Gerichts-Ordnung *dict. cap. 2. §. 8. num. 2. pag. 23. vers. Und haben dieselbe bey Verfassung der Urtheil vornemlich auf zwey Dinge acht zu geben: Als Erstlich auf den Proceß &c.*

Circa hæc Substantialia autem animadvertendum: (1.) An Reus legitime sit citatus, Diether. *dict. Dissertat. thes. 13.* Rennemann. *dict. num. 7.* Blum. *dict. num. 21.* Nassau-Cagenelnbogische Gerichts-Ordnung *dict. §. 8. num. 3. vers. So viel den Proceß belangt / sollen sie bey demselbigen in acht nehmen / ob auch diejenige / so da haben citirt und vorgeladen werden sollen / der Gebühr seyen citirt und vorgefordert worden / oder nicht &c.* De Citatione, ejusque necessitate & requisitis, vid. Mejer. *in Colleg. Argentorat. tom. 1. tit. de in Jus vocand. thes. 22. 23. 24. 25. 26. 27. & 28.* ibique *in Annotat. Tabor. Diether. dict. thes. 13.* Brunemann. *Process. Civil. cap. 3. per tot.* Joh. Georg. Nicolai *Process. Judiciar. cap. 3. 4. & 5.* Gothofr. Fibig. *Process. membr. 3. cap. 2. §. 3. ibique in Observation. Suendendorffer. Blum. Process. Cam. tit. 65. per tot.* Nassau-Cagenelnbogische Gerichts-Ordnung *cap. 2. §. 1. & seqq. it. pag. 30. num. 1. 2. & 3.*

(2.) An Libellus ritè conceptus in Judicio sit productus, Diether. *dict. Dissertat. thes. 14.* Rennemann. *dict. num. 7.* Blum. *Process. Cam. tit. 75. num. 21.* De Libello ejusque oblatione vid. Wesenbec. *in Paratitl. ad Pandect. tit. de edendo. num. 2. 3. 4. 5. 6. 7. & 8.* ibique *in Observat. Hahn.* Mejer. *in Colleg. Argentorat. tom. 1. tit. de edendo. thes. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. & 23.* Diether. *dict. thes. 14.* Carpzov. *Process. fur. tit. 6. artic. 1.* Brunemann. *Process. Civil. cap. 5.* Joh. Georg. Nicolai *Process. Judiciar. cap. 9. & 17.* Fibig. *Process. membr. 3. cap. 8. §. 8. & ibi in Observation. Suendendorffer. Roding. in Pandect. Cam. lib. 3. tit. 29.* Schwannemann. *lib. 1. Process. Cam. cap. 41.* Blum. *tit. 68.* Nassau-Cagenelnbogische Gerichts-Ordnung *dict. cap. 2. §. 2. & pag. 30. num. 1.*

(3.) Nam

147. (3.) Num Lis contestata, Diether. *dict. Dissertat. thes. 15.* Rennemann. *dict. loc.* & Blum. *dict. loc.* Nassau = Cagenelobogische Gerichts = Ordnung *dict. cap. 2. §. 8. num. 3. vers.* Item, ob der Krieg Rechtens befestiget ic. De
148. Litis contestatione vid. Mejer. in *Colleg. Argentorat. tom. 1. dict. tit. de Judic. thes. 155. 156. 157. 158. & seqq. ibique Tabor in Annotat.* Diether. *dict. thes. 15.* Carpzov. *Process. Jur. tit. 10. artic. 3.* Brunnemann. *Process. Civil. cap. 14.* Nicolai *Process. Judiciar. part. 1. cap. 9. num. 62. it. cap. 37. num. 1. 2. 3. 4. 5. 7. & seqq. it. num. 13. 15. & seqq. & cap. 42. num. 5.* Anton. Perez. in *Prælection. ad Cod. tit. de lit. contestat. per tot.* Roding. in *Pandect. Cam. lib. 3. tit. 30.* Blum. *Process. Cam. tit. 71.* Nassau = Cagenelobogische Gerichts = Ordnung *dict. cap. 2. §. 5.*
149. (4.) An Juramentum Calumniæ exactum & præstitum? Diether.
150. *dict. Dissertat. thes. 16.* ubi scribit: quod Referens, si ex Protocollo comperiatur, exacto, non verò præstito Calumniæ jurejurando, hinc inde fuisse conclusum, ex officio rescindere conclusionem, partique, ut id præstet, per Interlocutoriam injungere debeat, cum Gail. *lib. 1. observat. 84.* Nassau = Cagenelobogische Gerichts = Ordnung *dict. §. 8. num. 3. vers.* Der Eyd vor Gefährde / da er begehrt wäre worden / geleistet ic. De Juramento Calumniæ, vid. Brunnemann. *Process. Civil. cap. 15.* Anton. Perez. in *Prælection. ad Cod. tit. de Jurejurand. propter Calumm.* Nicolai *Process. Judiciar. cap. 39.* Fibig. *Process. dict. cap. 2. pag. 266. & seqq. ibique Suendendorffer.* Roding. in *Pandect. Cam. lib. 1. tit. 26. & lib. 3. tit. 30.* Blum. *Process. Cam. tit. 72.* Diether. *dict. thes. 16. 17. & 18.* Nassau = Cagenelobogische Gerichts = Ordnung *dict. cap. 2. §. 6.*
152. Et tandem (5.) An debito modo in causâ conclusum? Diether.
153. *dict. Dissertat. thes. 19.* ubi monet Referentem imprimis perpendere debere, factane sit conclusio purè, vel cum oblatione, si quid facti? Blum. *dict. tit. 75. num. 21.* Nassau = Cagenelobogische Gerichts = Ordnung *dict. cap. 2. pag. 38. num. 48. vers.* Da nun also zum Urtheil von den Partheyen gesetzt seyn wird ic. & pag. 38. num. 47. Atque in genere: an exhibitorum Probatoriorum; aliorumque Documentorum recognitio facta, aliàs hæc prius injungi debet, antequam ad alias Sententias descendatur, Blum. *dict. loc.* Nassau = Cagenelobogische Gerichts = Ordnung *dict. cap. 2. §. 7. num. 20. vers.* Der Gegentheil dieselbige an ihren Schrifften und Siegeln entweder zu agnosciren oder zu diffitiren angehalten werden ic. junct. §. 8. num. 3. vers. Und in summa alles dasjenige / so hierinnen erinnert ist / in behörlicher Acht sey gehalten worden. De Conclusionem Causæ ejusque effectu,
155. vid. Brunnemann. *Process. Civil. cap. 26.* Nicolai *Process. Judiciar. part. 1. cap. 66.*
156. num. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. & 9. Blum. *Process. Cam. tit. 74.* De Instrumentorum recognitione, vel juratâ diffessione, vid. Carpzov. in *Jurisprud. Foreus. part. 1. consti-*

constitut. 17. definit. 12. Fibig. *Process. membr. 3. cap. 2. §. 16. & ibi in Observat. Suendendorffer.* Blum. *Process. Cam. tit. 63. num. 49. & seqq. Mey. part. 3. decis. 172.*

Si procedendi modus quoque ritè & legitimè observatus inventur, tunc Referens debet ad Merita Causæ procedere, Blum. *Process. Cam. dict. tit. 75. num. 22.* Nassau = Cagenelobogische Gerichts = Ordnung *dict. §. 8. num. 5. vers.* Werden sie aber keine Nichtigkeit vermercken / so sollen sie alßdann auf die Sach gute Achtung geben ic. & quoniam Jus est in causâ positum, l. si ex plagis. 52. §. 2. ff. ad Leg. Aquil. & ex re constituendum, l. 1. §. Divus. 3. ad Leg. Cornel. de Sicar. Wesenbec. *Respons. part. 1. conf. 13. num. 113.* Menoch. *consil. 366. num. 42.* Anton. Faber. in *Cod. lib. 2. tit. 40. num. 4. in Not.* minimaque facti circumstantia, & modica diversitas, magnam Juris diversitatem parit, l. 26. §. 12. vers. Et Celsus. ff. de condit. indebiti. Fichard. *volum. 1. consil. 3. num. 3.* Stypmann. *de Referendar. cap. 6. num. 6. & 7.* Barbof. in *Thesaur. Locor. Commun. lib. 3. cap. 19. & lib. 6. cap. 3. axiom. 7.* Nicolai *Process. Judiciar. part. 1. cap. 2. num. 6. lit. B.*

(I.) Casum, seu Speciem Facti rectè constituere, Bocer. *class. 6. dict. disputat. 3. thes. 32.* Mejer. in *Colleg. Argentorat. dict. tit. de Assessor. thes. 14. num. 3.* Stypmann. *de Referendar. dict. cap. 6. num. 5. & 9.* ex universis scilicet Actis ad referendum traditis, institutæ Actionis Libello, & præcipuè ejusdem conclusionem, oppositæque illius exceptionem, atque reliquis eorum partibus summâ cum attentione perlectis eruere, Diether. *dict. Dissertat. thes. 1.* Blum. *dict. tit. 75. num. 22.* & quidem succinctè, quâque fieri potest brevitate, dilucidè tamen, & cum omnibus suis circumstantiis, ac qualitativibus, Laurent. Küppelich. *inter Vota Cameralia Klockij dict. Relat. 7. num. 157.* Diether. *dict. loc.* Rennemann. *dict. cap. 7. num. 8.* & Blum. *dict. loc.* Brunnemann. *ad l. si quando ratio. ult. Cod. de Relation. sive id fiat per Extractum scripto comprehensum, Reichs = Abschied de Anno 1654. §. Den Modum Referendi belangend ic. 143. & 144.* Blum. *dict. loc.* sive per narrationem, vel propositionem summariam, Reichs = Hof = Raths = Ordnung *tit. 5. in princ. vers.* Mit kurzen Worten erinnert / darauf des ganzen Processus Factum, darum geschriften / von den Referenten mündlich / oder aber summariter vorgetragen werden / Diether. *dict. thes. 1. lit. E.* ubi obiter monet in Camera Imperiali plerumque omnes Relationes latino idiomate fieri solere: Post enarrationem Speciei Facti

(II.) Videnidum & referendum, quænam Actio intentata aut instituta sit? Thom. Merckelbach. *inter Vot. Cameral. Klockij Relat. 2. num. 33.* ubi in parenthesis notat, in ea indaganda summam rationem, & præcipuam curam esse debere, Laurent. Küppelich. *apud Klock. dict. Relat. 7. num. 158.* & ipse Klock. *dict. Relat. 9. num. 34.* Diether. *dict. Dissertat. thes. 20.* Rennemann.

- mann. *dict. cap. 7. num. 9.* Brunnemann. *Process. Civil. cap. 27. num. 15.* Blum. *Process. Cam. dict. tit. 75. num. 23.* Nassau-Cagenelnbogische Gerichts-Ordnung *dict. cap. 2. §. 8. pag. 24. num. 5. vers. Und darbey erwegen / was da ge-*
 169. *flagt ic. quia, si qualis sit Actio instituta, ignoratur, nihil aptè de lite proferri, vel judicari potest, Kappelich. dict. loc. juxta illam enim Sententia formari debet, Blum. dict. loc.*
170. Ad investigandum & cognoscendum autem Actionis institutæ genus, non tam Narratio Facti attenditur, Küppelich. *inter Vota Cameral. Klockii dict. Relat. 7. num. 159.* & ipse Klock. *Relat. 65. num. 8.* Johan. Georg. Nicolai *Process. Judiciar. part. 1. cap. 9. num. 59.* quàm Libelli Conclusio, seu Petitio Actoris respicitur, Bocser. *class. 6. dict. disputat. 3. thes. 33.* Mejer. in *Colleg. Argentorat. dict. tit. de Assessor. thes. 14. num. 4.* Frider. Brandis *inter Vota Cameral. Klockii Relat. 4. num. 104.* Laurent. Küppelich. *dict. Relat. 7. num. 159.* Joh. Joachim. à Rustorff. *apud Klock. Relat. 8. num. 12. & 13.* & ipse Klock. *Relat. 65. num. 8.* Diether. *Disputat. de Process. Judiciar. cap. 8. & dict. Dissertat. de Modo Referendi thes. 21.* Rennemann. *dict. cap. 7. num. 9.* Brunnemann. *Process. Civil. cap. 27. num. 15.* Nicolai *Process. Judiciar. dict. loc.* Blum. *dict. tit. 75. num. 23.* Nassau-Cagenelnbogische Gerichts-Ordnung *dict. cap. 2. pag. 52. vers. Muß man auf den Schluß einer jeden Klag / und was endlich / nach Erzählung der geklagten Geschicht / daselbsten sey gebetten worden / Achtung haben: siquidem illa regulat, ampliatur, & determinat totam Actionem, ac ab ea Narratio restringitur, verbaque dubia præcedentia ad istam ceu Lapidem Lydium probari & reduci debent, Hillig. in Donell. enucleat. lib. 23. cap. 4. lit. D. pag. 1055.* Stypmann. *de Referendar. dict. cap. 6. num. 15.* Carpzov. *Process. Jur. tit. 6. artic. 2. num. 9. & seqq.* Nicolai *Process. Judiciar. part. 1. cap. 9. num. 59.* Actionis qualitatem colligi ex medio concludendi, refert post alios Merckelbach. *apud Klock. Relat. 11. num. 40.*
174. Si in Libello certa Actio non expressa, neque inde elici queat, atque ita dubium, quænam Actio instituta fuerit, ex Narratis verò Libelli, seu aliunde constet, Actorem diversis Actionibus agere potuisse, tunc ab eo proposita videtur & eligenda est, quæ dictis Narratis convenientior & Actori utilior erit, Diether. *in dict. Dissertat. thes. 20. lit. EE.* Blum. *Process. Cam. tit. 75. num. 23.* maximè quando Clausula salutaris:
 175. *Dieses alles / und was sonst gestalten Sachen nach ic. (de cujus Clausula effectu vid. Carpzov. in Jurisprud. Forens. part. 1. constitut. 2. definit. 15. & Joh. Georg. Nicolai Process. Judiciar. part. 1. cap. 9. num. 69. & seqq.) adjecta fuerit, Diether. dict. loc. ubi præterea subjicit, si quis in Libello se ad plura adstringat, & tamen unum sufficiat ad victoriam causæ, Referentem vel Judicem id eligere debere. In dubio eam Actionem intelligi intenta-*
 178.

- intentatam, quæ factò controversò melius applicari potest, tradit Gail. *lib. 1. observat. 61. num. 10.* Thom. Merckelbach. *apud Klock. Relat. 15. num. 33. & 43.* Actionum complurium ex uno factò ortarum exempla habet Simon Tollmann. *inter Vota Cameral. Klockii Relat. 6. num. 9.*
- Erutà Actione indagandum & observandum quoque erit:
 (III.) Non solum utrum necessaria intentatæ Actionis requisita adsint,
 Diether. *in dict. Dissertat. de Modo Referendi thes. 22.* Blum. *dict. tit. 75. num. 24.* (de quibus vid. Oldendorp. *in Classibus suis.* Schneidewin. & Harpprecht. *in Commentar. ad Institut. tit. de Actionibus.* Nicolai *Process. Judiciar. part. 1. cap. 9. num. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. & seqq.* Nassau-Cagenelnbogische Gerichts-Ordnung *cap. 2. pag. 5. item pag. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. & 62.*) sed &, an
 intentio Actoris, ejusque Substantialia sufficienter, & quomodo probata, Bocser. *class. 6. dict. disputat. 3. thes. 34.* Mejer. in *Colleg. Argentorat. dict. tit. de Assessoribus. thes. 14. num. 5.* Thom. Merckelbach. *inter Vot. Cam. Klockii Relat. 2. num. 33.* & ipse Klock. *dict. Relat. 9. num. 34.* Diether. *dict. thes. 22.* Rennemann. *dict. num. 7.* Blum. *dict. num. 24.* Reichs-Hof-Raths-Ordnung *tit. 5. dict. princ. vers. Auch wie er solchen mit Documentis oder Zeugen bewiesen ic. Nassau-Cagenelnbogische Gerichts-Ordnung dict. cap. 2. pag. 24. num. 5. vers. Hin und wieder sey bewiesen worden. & seq. num. 6. vers. So sie dann darunter befinden / daß der Kläger seine Klage zu Recht genugsam und vollkömmlich bewiesen ic.*
- Nam Requisito etiam unico deficiente, vel omnium Requisite
 unico non sufficienter probato, Reus ab instituta Actione absolvendus erit, Blum. *dict. num. 24.* nisi Requisite adesse, ipso jure præsumatur,
 Diether. *dict. thes. 22.* ubi notat, non semper omnia Actionis intentatæ
 Requisite ab Actore probanda esse, sed quædam ex Juris præsumptione (quæ scilicet ab onere probandi relevat) tamdiu probata censei, donec Reus contrarium probaverit, Menoch. *de Præsumption. lib. 1. quæst. 33. & 36.*
- De Probationibus latissimè scripsit Mascardus: Quando & quid
 Actor probare teneatur, vel non è vid. Mejer. in *Colleg. Argentorat. tom. 7. tit. de Probation. & Præsumption. thes. 4. & 5.* Anton. Perez. in *Prælection. ad Cod. tit. de Probation. num. 8. seq. & num. 20.* Brunnemann. *Process. Civil. cap. 18. num. 1. 2. 3. 4. & 18.* Joh. Georg. Nicolai *Process. Judiciar. part. 1. cap. 43. num. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. & 16.* Quomodo probare possit è vid. Mejer. in *Colleg. Argentorat. tit. de fide Instrumentor. & tit. de Testibus.* Anton. Perez. *ad Cod. dict. tit. de Probation. num. 3. & 11. junct. tit. de Testibus & fide Instrumentor.* Diether. *in Disputat. de Process. Judiciar. cap. 13. & dict. Dissertation. de Modo Referendi part. 1. thes. 24. 25. 26. 27. & 28.*

189. Quando ex Actis apparet, Actoris intentionem, ob deficientem Probationem necessariam non esse fundatam, haud opus est, ut de Rei Defensionibus operose dispiciatur, nisi eventualiter, & ad majorem cautelam, hoc laboris Referens suscipere velit, Diether. *dict. Dissertat. de*
190. *Modo Referendi part. 1. thes. 23.* cum indubitata Juris regula sit: Quod, sic ut deficiente probatione, ille, cui probandi onus incumbit, succumbit, & Adversarius obtinet, Actore non probante, Reus, etsi nihil praestiterit, absolvi debeat, l. 4. *Cod. de edendo.* l. 2. *Cod. de probation.* l. siquidem. 9. *Cod. de exception.* l. est & decretum. 25. ff. de *Jure Fisci.* Umm. *ad Process. disputat. 14. thes. 16. num. 87.* Hilliger. in *Donell. enucleat. lib. 20. cap. 7. lit. A. & lib. 27. cap. 1. lit. A.* Carpzov. in *Jurisprud. Forens. part. 1. constitut. 25. definit. 6.* Henr. Zoel. in *Commentar. ad Pandect. dict. tit. de probation. num. 8.* Joh. Georg. Nicolai *dict. cap. 42. num. 10.*
191. Ubi Actionis Requisita ab Actore legitime probata, atque sic intentio ejus fundata est, (IV.) inquiri, & considerari debet: An Actio sic probata per Rei Exceptiones, (de Dilatoriis & quando proponendae, vid. Brunemann. *Process. Civil. cap. 7.* Diether. in *Disputat. de Process. Judiciar. cap. 49.* Joh. Georg. Nicolai *Process. Judiciar. part. 1. cap. 3. num. 49. 50. 81. 82. 83. & seqq. & cap. 16. per tot.* Nassau-Cagenelnbogische Gerichts-Ordnung *dict. cap. 2. pag. 6. §. 3. num. 1. & pag. 7.* De Peremptoriis, vid. Brunemann. *Process. Civil. cap. 16. per tot.* Diether. *dict. cap. 7.* Joh. Georg. Nicolai *dict. part. 1. cap. 31. num. 1. & 5.* Nassau-Cagenelnbogische Gerichts-Ordnung *dict. §. 3. num. 2. pag. 7.*) elisa sit, vel non? Reichs-Hof-Raths-Ordnung *tit. 5. in princ. vers. Darauf wie der Beklagte gegen den Libell hauptsächlich excipiret / geantwortet / solchen abgeteinet / seine Gegen-Intention zu beweisen / und daher des Klägers Intention zu elidiren sich unterstanden / referiret &c.* Bocer. *class. 6. dict. disputat. 3. thes. 35.* Mejer. in *Colleg. Argentorat. dict. tit. de Assessoribus. thes. 14. num. 6.* Thom. Merkelbach. *inter Vota Cameralia Klockii dict. Relat. 2. num. 77.* Frider. Brandis *apud Klock. Relat. 4. num. 152.* Joh. Joach. à Rustorff. *apud Klock. Relat. 8. num. 37.* Rennemann. *dict. cap. 7. num. 10.* Blum. *Process. Cam. dict. tit. 75. num. 25.* Diether. *dict. Dissertat. de Modo Referendi cap. 1. thes. 21.* ubi scribit, id colligi ex Defensionalibus, seu Elisivis Articulis Rei.
194. Referendi cap. 1. thes. 21. ubi scribit, id colligi ex Defensionalibus, seu Elisivis Articulis Rei.
195. Ad hanc Elisionem autem requiritur: (1.) ut Exceptio sit relevans, id est, ut habeat in se vim removendi Actionem, Diether. *dict. thes. 21.* Blum. *dict. num. 25.*
196. (2.) Ut sit sufficienter probata, Diether. & Blum. *dict. loc.* Nassau-Cagenelnbogische Gerichts-Ordnung *dict. cap. 2. §. 8. num. 6. pag. 24. vers. Der Beklagte aber durch den Beweisbium seiner Defensionalium Peremptoria-*
lium

- lium oder Elisivorum, dieselbige nicht elidiret noch umgestossen habe &c. Reus enim tenetur probare exceptionem suam, l. in *Exceptionibus. 19. in princ. & §. 1. 2. 3. ff. de probation.* l. 1. §. 13. ff. de *Magistrat. conveniend.* Mejer. in *Colleg. Argentorat. tom. 1. dict. tit. de probation. thes. 4. num. 3.*
- Atque hoc casu Referens Actoris & Rei Rationes, Probationes, Juriumque Allegationes, seu Partium Disputationes, diligenter conferre, ac prudenter perpendere debet, uter eorum melioribus firmioribusque Rationibus nitatur, Blum. *citat. num. 25.* Nassau-Cagenelnbogische Gerichts-Ordnung *cap. 2. dict. §. 8. num. 5. pag. 24. vers. Und von den Partheyen hin und wieder sey bewiesen worden &c.* Si verò Exceptio primâ facie quidem justa videatur, inique tamen Actori noceat, per Replicationem eliditur, *princ. Institution. tit. de Replication. l. 7. Cod. tit. de Exception.* Mejer. in *Colleg. Argentorat. tom. 3. tit. de Exception. & Prescription. thes. 15. num. 7. & thes. 18. 20. 21. 22. 23. 24. & 25.* Wilhelm. Dürfeld. *inter Vota Cameralia Klockii Relat. 3. num. 320. & ipse Klock. dict. Relat. 9. num. 34.* Diether. in *Disputat. de Process. Judiciar. thes. 5. atque in Dissertat. de Modo Referendi thes. 30.* Amade. Eckolt. in *Compendiar. Pandectar. Tractation. tit. de Exception. §. 21. eamque Replicationem Actor probare cogitur, l. 9. ff. tit. de probation. l. 18. Cod. cod.* Mejer. in *Colleg. Argentorat. tom. 1. tit. de probation. dict. thes. 4. num. 4.* Johan. Georg. Nicolai *Process. Judiciar. part. 1. cap. 24. num. 9.*
- Rursus interdum contingit, ut Replicationi primâ facie justæ, inique tamen nocenti, opponatur Duplicatio, §. 1. *Institution. de Replication.* Exempla sunt in l. 7. §. 1. & 2. *tit. de Curator. furios.* Mejer. in *Colleg. Argentorat. dict. tit. de Exception. thes. 26. num. 5. & thes. 27. 28.* Dürfeld. *dict. Relat. 3. num. 321.* Diether. in *dict. Disputat. de Process. Judiciar. cap. 10. thes. 5. & dict. Dissertat. de Modo Referendi. dict. loc.* Eckolt. *dict. loc.* Sic & Duplicationem aliquando Triplicatio enervat, *dict. §. 2. Institution. de Replication.* Mejer. in *Colleg. Argentorat. dict. tit. thes. 29.* Dürfeld. *dict. loc.* Diether. *praallegatis locis.* Eckolt. *dict. loc.* & hanc Quadruplicationem excipit Mejer. in *Colleg. Argentorat. dict. tit. thes. 30.* Dürfeld. Diether. & Eckolt. *dictis locis.* Contra Quadruplicationem dari Quintuplicationem, refert Dürfeld. *dict. num. 321.* atque multiplicari deinde has Allegationes & Nomina ulterius posse, quamdiu scilicet vel Actor habeat, quæ objiciat ad intentionem suam in facto confirmandam, vel Reus ad Exceptionem in facti fide stabiendam, tradit per *dict. §. 2. Institution. de Replication. & per l. 2. §. 3. ff. de Exception. idem Dürfeld. dict. num. 321.* Mejer. in *Colleg. Argentorat. dict. tit. de Exception. thes. 31.* ubi notat, Exempla harum ultimarum Allegationum non facile in Jure Civili reperiri, referri tamen quædam à Donello *lib. 22. cap. 8. & Hilligero ibid.*

207. Cùm verò Reipublicæ interfit litium occasiones, quantum fieri potest, præcidere, in benè constitutis Judiciis, Judices Dilationes ultiores prohibere solent, *Authent. Subemus. Cod. de Judic. Dürfeld. dict. num. 321.*
208. atque ideo Jure Canonico, unus terminus præfinitur omnibus Exceptionibus Dilatoriis, *cap. 4. X. de Exception. Eckolt. dict. tit. de Exception. thes. 22.*
209. regulariter ante Litem contestatam opponendis, per l. penult. & ult. *Cod. de Exception. Brunnemann. Process. Civil. cap. 7. num. 3. & seqq. Nassau-Eagenebnogische Gerichts-Ordnung dict. cap. 2. §. 3. num. 1. pag. 7. vers. So soll er diese und andere Aufzüge und Einreden / die man zu Latein Dilatorias nennet / alle auf einmal / und vor der Kriegs-Befestigung einbringen / hernacher aber zu solchen Aufzügen nicht / es sey dann / daß sich derselben einer oder mehr erst nach der Kriegs-Befestigung an Tag gegeben hätte / zugelassen werden.*
210. Ordinatione Camerae quoque post Litem contestatam, Rei jubentur, omnes Exceptiones Peremptorias uno Terminò simul & conjunctim proponere, vel saltem priusquam prima Dilatio ad probandum detur Actori, nisi quæ post Terminum competere coeperit, vel antea ignorata fuerit, idque Reus Juramento testatum faciat, ad exemplum *dict. cap. Pastoralis. 4. de Exception. Ordinat. Cam. part. 3. tit. 27. Mynsing. centur. 5. observat. 89. Brunnemann. Process. Civil. cap. 16. num. 7. & 8.*
211. Et hoc etiam repetitum in *Recess. Imper. de Anno 1654. §. Es sollen auch hinfürò ic. 37. Nassau-Eagenebnogische Gerichts-Ordnung dict. §. 3. num. 2. pag. 7. vers. So soll er dieselbe und dergleichen Aufzüge alsobald nach der Kriegs-Befestigung auf einmal einbringen.*
212. In Camera Imperiali, de illis Allegationum speciebus cautum est, ne in Dilatoriis ultra Duplicationem procedatur, id est, ut utrique parti duo tantum permittantur Scripta, seu Producta, *Ordinat. Cam. part. 3. tit. 29. §. Wo aber der ic. 2. & §. Wo aber solche ic. 3. Brunnemann. Process. Civil. cap. 7. num. 37. Eckolt. tit. de Exception. §. 23.*
213. In Peremptoriis verò contradictio Triplicationem non excedat, id est, utrique parti tria tantum concedantur Scripta, *Ordinat. Cam. part. 3. tit. 29. dict. §. Wo aber solche ic. 3. Mejer. in Colleg. Argentorat. dict. tit. de Exception. & Prescription. thes. 31. num. 3. Eckolt. tit. eod. §. 23. Diether. in dict. Disputat. de Process. Judiciar. cap. 10. thes. 5.*
214. Quamvis Judex ad numerum illum non sit præcisè alligatus, sed causâ cognitâ possit vel latiore disputationem concedere, vel etiam restringere & coarctare, *Ordinat. Cam. dict. part. 3. tit. 38. Mejer. in Colleg. Argentorat. dict. loc.*
215. Hodie in nulla causâ ejusque puncto ultra Duplicas, sine speciali permissu Judicis progredi licet, *Recess. Imper. de Anno 1654. §. Im übrigen ic. 52. in princ. & §. Wie auch ic. 55. Blum. Process. Cam. tit. 1. num. 20.*

Tripli-

Triplicare prohibitum est, *Blum. tit. 63. num. 19. & tit. 76. num. 107. Nassau-Eagenebnogische Gerichts-Ordnung dict. cap. 2. §. 3. num. 3. pag. 7. Auf solche Einreden nun / soll dem Kläger entweder alsobald / da er will / oder den nächsten Gerichts-Tag hernacher / entweder mündlich oder schriftlich zu handeln / und hinviederum dem Beklagten auf solche vor- oder eingebrachte Handlung / noch einmal entweder mündlich oder schriftlichen zu handeln verstatet / aber keinem Theil weitere Schriften einzubringen zugelassen werden ic.*

Post omnium prædictorum plenum, diligens, & accuratum Examen denique Referens (V.) dicat, quid in causa pronunciandum, & quomodo Sententia sit concipienda, *Bocer. class. 6. dict. disputat. 3. thes. 36. Mejer. in Colleg. Argentorat. tom. 1. dict. tit. de Assessoribus. num. 7. Joh. Joach. à Rustorff. apud Klock. dict. relat. 8. num. 5. Diether. ad Besold. in dict. Dissertat. de Modo Referendi cap. 1. thes. 31. Blum. Process. Cam. dict. tit. 75. num. 26. Nassau-Eagenebnogische Gerichts-Ordnung dict. cap. 2. §. 8. num. 6. & 7. pag. 24.*

Ubi notandum, quod si in Jure controversia existat, Judex aut Referens observare debeat, ne aliter judicet, quam invenitur statutum & introductum Loci Statutis & Moribus, *Ordinat. Cam. part. 1. tit. 13. §. 1. & tit. 57. Gail. lib. 1. observat. 26. num. 12. 13. & 14. & in eorum defectu sancitum Jure Communi Cæsareo, Christianæ. ad Leges Municipal. Mechlin. in Præjud. num. 38. Hahn. in Observat. ad Wesembec. tit. de Legibus. num. 3. ad verb. Decreta. Struv. in Syntagm. Jur. Civil. exercitat. 2. thes. 13. & seqq. Kleinschmid. in Præcognit. Jurisprud. tractat. 4. sect. 10. num. 26. Nassau-Eagenebnogische Gerichts-Ordnung in Præfat. sub fin. vers. Und dieser Unserer Ordnung / oder da etwas / so hierinnen nicht begriffen / vorkommen würde / den allgemeinen Kaiserlichen Rechten allerdings nachgegangen haben wollen.*

Ac, si nec hoc suggerat certam decisionem, proditum receptoribus Doctorum Sententiis, *Henric. Nebelkræ. Decis. Forens. lib. 1. decis. 1. Diether. dict. thes. 31.*

(VI.) Ac postremò Referens memoret, utrum Expensæ (de quibus vid. rot. tit. *Cod. de fructibus & litium expensis. ibique in Prælection. Anton. Perez. & Brunnemann. & Process. Civil. dict. cap. 27. num. 68. Mejer. in Colleg. Argentorat. tom. 2. dict. tit. de re judicat. thes. 25. 26. 27. 28. 29. 30. & 31. Nicolai Process. Judiciar. part. 2. cap. 17. Blum. Process. Cam. dict. tit. 75. num. 45. 46. 48. 50. 51. 52. 53. & 54.) justis ex causis compensandæ, an verò alterutra pars in eas condemnanda sit, *Bocer. class. 6. dict. disputat. 3. thes. 36. Mejer. in Colleg. Argentorat. dict. tit. de Assessoribus. num. 7. thes. 14. Joh. Joach. à Rustorff. apud Klock. dict. Relat. 8. num. 5. & 139. Diether. dict. Dissertat. cap. 1. thes. 33. Blum. dict. tit. 75. num. 27. Nassau-Eagenebnogische Gerichts-Ordnung dict. cap. 2. §. 8.**

§. 8. num. 7. pag. 24. vers. Mit Zuertheilung der Gerichts-Kosten und Schaden / auf Nichterliche Mäßigung. pag. 28. num. 27. & pag. 29. num. 32. in fin.

223. Modus Referendi in compendio sic habet, ut Relator in Actis referendis primum omnium spectet Personas litigantes, & earum Procuratores. Illas ecquid legitimam standi in Judicio Personam sustineant: Has ecquid Personas suas legitimis Mandatis informarint, Rennemann. *de Transmission. Actor. dict. cap. 7. num. 6.* Deinde ecquid litigandi Processus ordine recto & pleno: an verò manco, aut prapostero sit observatus, Rennemann. *dict. cap. 7. num. 7.* inprimis ne quid sit omissum, quod ad substantialia Processus pertinet; ut sunt, Citatio, Libellus, Litis contestatio, & Probatio; quarum Partium, vel unica, si sit prætermisssa, Processus est nullus, Rennemann. *dict. num. 7. lit. a.*

Postea si Personæ vel Processus sibi content: Casus, hoc est universi Species Facti, super quo lis est, ex Libelli & Exceptionum quasi visceribus, & Narratis, breviter quidem, sed clarè & perspicuè excerptus est designandus, Rennemann. *dict. cap. 7. num. 8.* Quo perspecto, ecquid Actor possit, & quanam experiri Actione, cum ex Facti Specie, tum potissimum ex Libello, Conclusionem, & Petitis Actoris dehinc agnosci debet, Rennemann. *dict. cap. 7. num. 9.* quæ si plana & Legibus probata, postmodum ad Rei responsionem, quomodo se habeat illa præ omnibus intentus esse debet; ecquid Reus ad illam negativè, vel distinctivè se declararit, Rennemann. *dict. cap. 7. num. 10.* Si negativè, ecquid Actor intentionem juxta principalia Actionis suæ requisita probaverit, diligens explorator esto Referens, Rennemann. *dict. cap. 7. num. 11.* si distinctivè, vel exceptivè, ecquid exceptione suâ Reus Actoris intentionem eliserit, & defensionem suam Actore negante, ritè probaverit, diligens scrutator erit, Rennemann. *dict. cap. 7. num. 12.*

224. Duplicem esse Modum Referendi, unum communiter observari solitum, alterum verò strictiorem, tradit Stypmann. *de Referendar. dict. cap. 6. num. 3.* Communem consistere scribit in duobus, propositione scilicet Casus, seu Speciei Facti, & Actorum ad illud applicationem, *dict. cap. 6. num. 4.* Casum autem, seu Speciem Facti, ex Libello Actoris investigari posse, *dict. cap. 6. num. 9. & seqq.* Cognitâ Specie Facti ad Actorum applicationem fieri progressum, *dict. cap. 6. num. 18.* Illamque rursus duplicem esse: [1.] Ut Referendarius respiciat, an Acta convenient facta; [2.] Quid Juris sit in illo facto; *dict. num. 18.*

229. Quod primum attinet, debere Referendarium (I.) attendere, quâ Actione Actor egerit, & an illa sit negotio proposito conformis, *dict. cap. 6. num. 19. & seqq.* Si de Actione constet, Referendarii officium esse

(II.) ut

(II) ut probè ea examinet, quæ ad differendum Judicium, & evitandam Litis contestationem à Reo obici solent; *dict. cap. 6. num. 47.* inter hæc principalem disputationem esse de Constitutione Procuratoris, Incompetentiâ Fori, & Cautionibus, *dict. cap. 6. num. 46. & seqq.* Porro (III.) ad Litis contestationem perveniri, *dict. cap. 6. num. 48.* Inde (IV.) ad Probationes, *dict. cap. 6. num. 49. & seqq.* Inquirere Referendarium (V.) diligenter debere, an intentio Actoris per Defensionales, vel Probationes Rei elisa fuerit, *dict. cap. 6. num. 50. & seqq.* Super his si bene deliberavit, (VI.) Sententiam concipere, *dict. cap. 6. num. 62.* Et ibi (VII.) Expensarum rationem habere, inque eas victum condemnare, vel si utrinque justa litigandi causa apparuerit, compensare, *dict. cap. 6. num. 63.*

Modum Referendi strictum breviter his includi, scribit idem Stypmann. *dict. cap. 6. num. 66.* ut primum Referendarius investigato genere Actionis advertat ad Præliminaria Judicii, an scilicet Personæ litigantes Personam standi in Judicio habeant, & Procurator sufficienti Mandato instructus sit. Postmodò casum ponat, cum litis super eo contestatione, & aliis circumstantiis: ejus attendat à parte Actoris Probationem, à parte Rei Defensionem: Ponderet acitata, & concipiat Sententiam.

In causis secundæ Instantiæ, seu Judiciis Appellationis (de quibus vid. Mejer. *in Colleg. Argentorat. tom. 3. tit. de Appellation. & seqq.* Brunnemann. *Process. Civil. cap. 28.* Joh. Georg. Nicolai *Process. Judiciar. part. 2. cap. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. & seqq.* Fibig. *Process. cap. 2. membr. 3. §. 21. ibique Suedendörffer.)* Referens inquireat, uti in causis Simplicis Obvella, seu primæ Instantiæ; tum in Habilitatem & Legitimationem Personarum litigantium, scilicet an legitime comparuerint in Judicio, per se aut per Procuratores, Bocer. *class. 6. disputat. 3. thes. 33.* Mejer. *in Colleg. Argentorat. tom. 1. tit. de Offic. Assessor. thes. 15. num. 1.* Diether. *in dict. Dissertat. de Modo Referendi in secunda Instantia seu Judicio Appellationis. thes. 7.* Frider. Brandis *inter Vota Cameralia Klockii Relat. 4. num. 1. & 22.* atque an hi habeant sufficientia Mandata? Stypmann. *de Referendar. cap. 6. num. 71.* tum in Jurisdictionem Judicis Appellationis, seu ad quem, num̄ ea fundata sit; Diether. *dict. Dissertat. thes. 2.* Brandis *apud Klock. dict. Relat. 4. num. 1. & 2.* Laurent. Kuppelich. *Relat. 7. num. 2. & 3.* ipse Klock. *Relat. 9. num. 1. & Relat. 11. num. 3. 4. 5. & seqq.* Stypmann. *dict. loc. ubi primò Formalia Appellationis examinet,* Thom. Michael. *inter Vota Cameralia Klockii Relat. 1. num. 8.* Thom. Merckelbach. *Relat. 2. num. 1.* Diether. *dict. thes. 2.* Brunnemann. *Process. Civil. dict. cap. 28. num. 101.* Joh. Georg. Nicolai *Process. Judiciar. part. 2. cap. 10. num. 2. & videat (1.)* utrum ad vitandam Jurisdictionis confusionem appellatum

latum legitimo ordine, gradatim, non per saltum, non intermissio medio, nec ad parem, sed ad proximum superiorem, l. 1. §. 3. & l. 21. ff. tit. de Appellation. Novell. 23. cap. 3. Cap. dilecti. 63. X. de Appellation. Ordinat. Cam. part. 2. tit. 29. §. 1. & tit. 31. §. 1. Mejer. in Colleg. Argentorat. tom. 3. tit. quis à quo appelletur. thes. 1. Thom. Michaël. dict. Relat. 1. num. 13. & Thom. Merckelbach. dict. Relat. 2. allegat. num. 1. Laurent. Küppelich. apud Klock. Relat. 7. num. 8. & seqq. Brunnemann. dict. cap. 28. num. 39. Joh. Georg. Nicolai Process. Judiciar. part. 2. dict. cap. 10. num. 17. 18. & 19. Amade. Eckolt. in compendiar. Pandectar. tractation. tit. de Appellation. §. 12. & tit. quis à quo appelletur. §. 1. num. 1. & 2. Blum. Process. Cam. tit. 48. num. 1. Mev. part. 1. decis. 37.

243. De Appellatione, omisso intermedio, ad Superiorem facta, an, ubi, & quatenus valeat, vel subsistat, & quando causa remittatur ad quem oportuit primo appellasse, vid. Ordinat. Cam. part. 2. tit. 29. §. 1. Mynsing. centur. 1. observat. 67. & centur. 2. observat. 2. Gail. lib. 1. observat. 119. num. 2. Mejer. in Colleg. Argentorat. dict. thes. 1. Berlich. part. 1. conclus. 50. num. 68. & seqq. Henr. Zoel. in Commentar. ad Pandect. tit. quis à quo appelletur. num. 4. Antony. Perez. in Praelection. ad Cod. tit. de Appellation. num. 16. Hahn. in Observat. ad Wesenbec. tit. de Appellation. num. 3. vers. Gradatim &c. ubi notat, ad essentiam Appellationis non pertinere, ut gradatim fiat, Brunnemann. dict. cap. 28. num. 40. & 41. atque in Commentar. ad Pandect. in l. 21. tit. de Appellation. num. 1. 2. 3. 4. 5. & seqq. Mev. part. 1. decis. 217. part. 3. decis. 384. & part. 5. decis. 203. Blum. dict. tit. 48. num. 2. 3. 4. 5. & seqq. Amade. Eckolt. in compendiar. Pandectar. tractation. dict. tit. quis à quo appelletur. §. 1. ibique Suendendorffer. & §. 2. Carpzov. in Jurisprud. Forens. part. 1. constitut. 20. definit. 4. num. 3. ibique Esbach.
245. Joh. Georg. Nicolai Process. Judiciar. part. 2. cap. 10. num. 19. lit. D. ubi tradit Appellantem ignoranter & ex errore, intermedio omisso, exceptione Ordinis Incompetentiae, quâ declinamus cognitionem superioris Judicis, removendum esse: Appellationemque desertam reddi, si non gradatim, sed ad Judicem parem aut minorem appellatum, scribit Blum. dict. tit. 48. num. 4. & tit. 55. num. 3. [conf. Dn. de Eyben in Disputat. ad cap. 58. de Appellation. thes. 11.]
247. (2.) An Appellatio intra debitum tempus, scilicet Decendium à die late Sententiae, vel notitiae, interposita, & legitimo tempore introducta sit, Bocer. dict. disputat. 3. thes. 38. Mejer. in Colleg. Argentorat. dict. tit. de Offic. Assessor. thes. 15. num. 2. Thomas Michaël. dict. Relat. 1. num. 8. & seqq. Thom. Merckelbach. dict. Relat. 4. num. 1. Laurent. Küppelich. dict. Relat. 7. num. 8. 17. & 18. Stypmann. de Referendar. dict. cap. 6. num. 73. Diether. dict. Dissertat. de Modo Referendi in secunda Instantia, thes. 2. Rennemann. dict. cap. 7. num. 13. Blum. Process. Cam. tit. 55. num. 4. quae partim ex Instrumento Appella-

pellationis, partim ex Protocolis videri possunt, Stypmann. dicto cap. 6. num. 73.

De Fatalibus Appellationis interponendae, vid. Authent. Hodie &c. 249. Cod. de Appellation. Novell. 23. cap. 1. Wesenbec. in Paratitl. ad Pandect. tit. quando appellandum sit, & intra qua tempora. Mejer. in Colleg. Argentorat. tom. 3. dict. tit. quando appellandum sit &c. thes. 2. & seqq. Diether. dict. loc. Brunnemann. dict. cap. 28. num. 43. & seqq. Joh. Georg. Nicolai Process. Judiciar. part. 2. cap. 2. num. 3. & seqq. & dict. cap. 10. num. 4. Hahn. in Observat. ad Wesenbec. dict. loc. Eckolt. dict. tit. quando appellandum sit, & intra qua tempora. §. 2. Blum. Process. Cam. tit. 49. num. 2. & seqq. item tit. 55. num. 4. Nassau-Caseneubogische Gerichts-Ordnung pag. 40. num. 57.

Quaest. An non observato Decendio, Appellatio non interposita 250. reddatur deserta? affirm. Mynsing. centur. 3. observat. 22. num. 1. & Gail. lib. 1. observat. 139. num. 2. sed illorum assertionem à veritate alienam putat Blum. 251. dict. tit. 49. num. 5. & quidem (I.) propter vulgare & verissimum axioma: Non entis nullae sunt qualitates: Jam autem Appellatio non interposita est non ens. Ergo ejus nullae qualitates, atque sic nec desertio esse potest. (II.) Quia neque in Jure Communi, neque in Jure Camerali ullus textus invenitur, in quo Appellatio non interposita dicatur deserta reddi. (III.) Quoniam in Camera, si Appellatio quidem intra Decendium, sed tamen non legitime, id est, non observatis cunctis formalibus ad ejus interpositionem requisitis, interposita sit, quod in idem recidit, ac si plane non interposita esset, Appellatio minime deserta, sed causa non devoluta solet pronunciari, quod duobus praedictis confirmat Gylmann. voce Appellatio in scriptis. §. final. & voce Commissarii. §. à Commissariis. Facultas verò interponendae Appellationis posset dici deserta, Blum. 252. dict. tit. 55. num. 4. [Clerzel. de Appellation. cap. 5. num. 20.]

De Apostolis (qui secundum Ordinationem Camerae Imperialis 253. hodie non sunt de substantia, vel necessitate Appellationis, sed impune 254. & pro arbitrio Appellantis omituntur, Ordinat. Cam. part. 2. tit. 30. §. Damit auch ic. 1. Mynsing. centur. 4. observat. 36. Gail. lib. 1. observat. 139. Mejer. in Colleg. Argentorat. tom. 3. dict. tit. quando appellandum sit, & intra qua tempora. thes. 9. Joh. Georg. Nicolai Process. Judiciar. part. 2. cap. 4. num. 13. Blum. Process. Cam. tit. 50. num. 9.) eorumque necessitate & tempore quoad Jus Commune, vid. l. 24. Cod. de Appellation. Cap. 6. de Appellation. in 6to. Wesenbec. dict. tit. quando appellandum sit &c. num. 4. & de Libell. dimiss. Ludwell. ibid. num. 1. Mejer. in Colleg. Argentorat. dict. tit. quando appellandum sit &c. thes. 7. & 8. Brunnemann. Process. Civil. dict. cap. 28. num. 57. 58. 59. & seqq. Blum. Process. Cam. dict. tit. 50. per tot. Diether. in Disputat. de Process. Judiciar. cap. 17. thes.

- thes. 2. & in Dissertat. de Modo Referendi dict. loc. Eckolt. dict. tit. quando appellandum sit &c. §. 3. [Gastel. Specul. Jur. cap. 33. num. 75.]
255. Quando Appellans neglexit petere Apostolos sive Requisitionem Actorum intra 30. dies, Appellatio efficitur deserta, Cap. Ab eo. 6. de Appellation. in 6to. Clementin. quamvis. 2. de Appellation. l. 18. Cod. eod. Mynsing. centur. 3. observat. 22. num. 3. Mejer. in Colleg. Argentorat. tit. quando appellandum sit &c. thes. 7. Joh. Georg. Nicolai Process. Judiciar. part. 2. cap. 11. num. 3. & 4. Brunnemann. Process. Civil. dict. cap. 28. num. 60. Blum. Process. Cam. tit. 55. num. 4.
256. De Fatalibus presentandæ & introducendæ coram Judice ad quem, quoad Jus Commune, vid. Wesenbec. dict. tit. quando appellandum sit &c. num. 5. ibique in Observat. Hahn. Mejer. in Colleg. Argentorat. tom. 3. dict. tit. quando appellandum sit &c. thes. 10. 11. 12. Brunnemann. Process. Civil. cap. 28. num. 65. 66. 67. & seq. Berlich. part. 1. conclus. 50. num. 132. Carpzov. in Jurisprud. Forens. part. 1. constitut. 20. definit. 9. & Respons. Jur. Electoral. lib. 3. tit. 12. respons. 26. Georg. Adam. Struv. in Jurisprud. Roman. German. Forens. lib. 4. tit. 17. aphorism. 16. & Syntagm. Jur. Civil. exercitat. 50. thes. 13. Joh. Georg. Nicolai Process. Judiciar. part. 2. cap. 7. num. 1. & seqq. Diether. de Modo Referendi, dict. loc. add. Nassau-Caseneubogische Gerichts-Ordnung pag. 43. num. 64.
257. In Camera Imperiali hoc Fatale absolvitur sex Mensibus, quorum singuli 30. Dies complectuntur, Ordinat. Cam. part. 2. tit. 30. Mynsing. centur. 3. observat. 15. num. 90. & seqq. centur. 5. observat. 54. & 57. num. 2. 3. it. centur. 6. observat. 12. Gail. lib. 1. observat. 140. num. 1. 2. 3. Mejer. in Colleg. Argentorat. dict. thes. 10. Berlich. part. 1. conclus. 50. num. 131. & seqq. Carpzov. in Jurisprud. Forens. part. 1. constitut. 20. dict. definit. 9. num. 1. Brunnemann. dict. cap. 28. num. 66. Joh. Georg. Nicolai Process. Judiciar. part. 2. dict. cap. 7. num. 2. Blum. Process. Cam. tit. 49. num. 20. quod tamen in Constitutione & Recessu Imperii Ratiobonensi de Anno 1654. §. 67. eatenus immutatum, ut necessum sit, per Appellantem intra quadrimestre, sive quatuor Menses Processus Appellationis peti, & parti appellatæ intra idem illud quadrimestre sub pœna desertionis insinuari, cui duo reliqui Menses usque ad decursum Fatalium introducendæ, & reproductionem tribuuntur, ad præparandam defensionem, Brunnemann. dict. cap. 28. num. 169. Eckolt. dict. tit. quando appellandum sit, & intra que tempora. dict. §. 4. Tempore introducendæ Appellationis non observato, deserta est Appellatio, Gail. lib. 1. observat. 140. Mejer. in Colleg. Argentorat. tom. 3. dict. tit. de Appellation. & Relation. thes. 15. num. 3. Carpzov. Process. Jur. tit. 18. artic. 5. num. 1. Brunnemann. Process. Civil. dict. cap. 28. num. 66. & 98. Nassau-Caseneubogische Gerichts-Ordnung pag. 44. num. 65. vers. Bürde aber jemand dieselbe Zeit ohne Einföhrung

- föhrung der Appellation verstießen lassen / so wird dieselbe Appellation vor erlöschten geachtet und gehalten ic. De exceptione Desertionis vid. 260. Joh. Georg. Nicolai dict. part. 2. cap. 10. & 11.
- De Fatalibus Appellationis proseguendæ, sive justificandæ & finierendæ, vid. Mynsing. centur. 3. observat. 15. num. 8. & 9. Gail. lib. 1. dict. observat. 41. Wesenbec. dict. tit. quando appellandum sit, & intra que tempora. num. 6. ibique in Observat. Hahn. Mejer. in Colleg. Argentorat. dict. tit. quando appellandum sit &c. thes. 13. & seqq. Brunnemann. Process. Civil. dict. cap. 28. num. 76. & seqq. it. num. 89. & seqq. Diether. dict. loc. Johan. Georg. Nicolai Process. Judiciar. part. 2. cap. 6. num. 1. & 3. cap. 11. num. 2. & cap. 13. num. 21. Blum. Process. Cam. tit. 49. num. 35. Eckolt. dict. tit. quando appellandum sit &c. [Dn. ab Eyben Disputat. de Apostolis thes. 8. item in suprâ citat. Disputat. ad cap. 58. de Appellation. thes. 16.]
- Deserta quoque dicitur Appellatio, quando Appellans deserit Appellationem, eam non legitimo tempore proseguendo, Mejer. in Colleg. Argentorat. dict. tit. de Appellation. & Relation. thes. 15. num. 3. Brunnemann. Process. Civil. dict. cap. 28. num. 99. Joh. Georg. Nicolai Process. Judiciar. part. 2. dict. cap. 6. num. 6. & 7. In supremo Prætorio Camer. ultimum hoc Fatale non attendi, videre licet apud Gail. lib. 1. observat. 141. num. 8. Thom. Michaël. inter Vota Cameralia Klockii dict. Relat. 1. num. 12. Blum. Process. Cam. tit. 25. num. 78. & tit. 49. num. 35. Diether. dict. thes. 2. in fin. Eckolt. dict. tit. quando appellandum sit &c. §. 5. in fin.
- (3.) Num legitimo modo appellatum, Bocer. dict. thes. 38. Mejer. in Colleg. Argentorat. tit. de Offic. Assessor. dict. thes. 15. num. 2. de quo vid. Mejer. in Colleg. Argentorat. tom. 3. tit. de Appellation. & Relation. thes. 12. Brunnemann. Process. Civil. dict. cap. 28. num. 42. Joh. Georg. Nicolai Process. Judiciar. part. 2. cap. 2. num. 1. & seqq. Eckolt. tit. de Appellation. §. 12. Blum. in Process. Cam. dict. tit. 48. num. 8. 9. 10. 11. 12. 13. & seqq. Appellatio deserta redditur, si vivâ voce appellatum, ubi in scriptis appellandum erat, Blum. tit. 55. num. 2.
- Cum in Formalibus Appellationis nihil desideratur, deinde Referens materialia expendat, atque dispiciat, quod & quale negotium in Judicium deductum, Bocer. dict. disputat. thes. 39. Mejer. in Colleg. Argentorat. tit. de Offic. Assessor. dict. thes. 15. num. 3. Diether. dict. dissertat. thes. 3. Rennemann. dict. cap. 7. num. 15. Thom. Michaël. inter Vota Cameralia Klockii dict. Relat. 1. num. 8. v. gr. An Causa sit Criminalis, à qua ad Cameram appellare non licet, Concept. Ordinat. Cam. part. 2. tit. 31. §. Item, nachdem auch ic. 14. Blum. Process. Cam. tit. 43. num. 8. vel Matrimonialis, quæ neque per viam Simplificis Querclæ, neque per viam Appellationis ad Cameram spectat,

- spectat, *Concept. Ordinat. Cam. dict. part. 2. tit. 1. §. ult.* Blum. *dict. tit. 43. num. 14.*
Gail. lib. 1. observat. 112. num. ult. Küppelich. *apud Klock. Relat. 7. num. 6.*
269. Neque hic prætereundum, quod Legibus & Statutis interdu certa Summa appellabilis contineatur, Laurent. Küppelich. *dict. Relat. 7. num. 7.*
270. quæ ad materiam seu materiale Appellationis ratione objecti pertinet, *Gail. lib. 1. observat. 119. num. 7.* Blum. *Process. Cam. dict. tit. 46. num. 7. junct. tit. 76. num. 86.*
271. In causa 50. Florenis Rhenensibus minore ad supremum Prætorium Imperiale appellari nequit, *Ordinat. Cam. part. 2. tit. 28. §. Und sonderlich setzen ic. 4.* quæ Summa postea aucta est in Comitibus Spirensibus Anno 1570. *§. Als wir dann ic. 66.* ad 150. Florenos, Mynsing. *centur. 3. observat. 89. & centur. 5. observat. 83.* *Gail. lib. 1. observat. 123. & in Recess. Deputat. de Anno 1600. §. Wiewohl nun auch ic. 14.* ad 300. Florenos, Mejer. in *Colleg. Argentorat. tit. de Appellation. recipiend. vel non.* Brunne mann. *Process. Civil. cap. 28. num. 19. & 20.* Laurent. Küppelich. *dict. num. 7.* Eckolt. *dict. tit. à quibus appellare non licet. §. 4. in fin.* atque tandem in *Recessu Imperii novissimo de Anno 1654. §. Viertens soll ic. 112.* ad 400. Imperiales in Capitali extensa, Blum. *Process. Cam. dict. tit. 46. num. 40.* Schütz. in *Compend. Lauterbach. tit. de Appellation. pag. mihi 1153.*
272. In causis Appellationum ergò, si has defertas, vel non devolutas esse, ex Actis appareat, Judex superior easdem defertas seu non devolutas pronunciare tenetur, nec, propter defectum Jurisdictionis, causam principalem decidere ipsi licet: ac proinde Instrumenta Appellationis, Documenta Requisitionis Actorum, præstitorumque Solennium, Summam appellabilem, & alia ad punctum Defertionis, ac Non-devolutionis spectantia in causis Appellationum ante omnia probè ponderabit, Blum. *Process. Cam. dict. tit. 75. num. 20.* Rennemann. *dict. cap. 7. num. 14.*
273. Diether. *dict. thes. 2.* ubi scribit: An ritè appellatum, ut etiam, an Jurisdictionis Judicis Appellationis immediatè superioris fundata sit? ex Instrumento Appellationis, seu Actis primæ Instantiæ constare, Gylmann. *Symphorem. Supplication. part. 1. in tractat. method. Process. Camer. etsi hic appareat defectus, pronunciari solet: Das die Sach anhero nicht erwachsen / deswegen nicht anzunehmen / auch der A. dem B. die deshalb aufgeloffene Unkosten zu erstatten schuldig sey ic.*
274. Quando Jurisdictionis Judicis superioris fundata est, videndum ulterius: an quæ Nullitates in priori Instantia tam circa Processum, quàm causæ definitionem commissæ fuerint? Seublin. *inter Vota Cameralia Klockit Relat. 10. num. 1.* Bocer. *dict. disputat. 3. thes. 39. 40. & 42.* Mejer. in *Colleg. Argentorat. de Offic. Assessor. dict. tit. 15. num. 3. & 5.*

Causa

- Causa Appellationis devolvit quoque Nullitatem, adeò, ut Judex ex officio eam attendere debeat, licet ab Appellante allegata non sit, quia in causa Appellationis venit incidenter, etiam si de ea nulla sit facta mentio, *Gail. lib. 1. observat. 127. num. 2.* vid. Rennemann. *dict. cap. 7. num. 16.*
- De causis Nullitatum, an devolvant causas principales, vid. *Gail. dict. observat. 127. num. 1. & seqq.* Vultej. *Consil. Marburg. volum. 3. consil. 29. num. 46.* Mev. *part. 1. decis. 154.* Item quando, sive intra quod tempus, remedium Nullitatis hodie instituendum, vid. Brunne mann. *Process. Civil. dict. cap. 28. num. 109.*
- Excusà Nullitate Merita Causæ principalis examinanda sunt, & ex Actis prioris Instantiæ & novis deductis, de Sententiæ æquitate & viribus judicandum, atque spectandum, num Judex prior bene, vel male judicaverit, Rennemann. *dict. cap. 7. num. 159.* Seublin. *dict. loc.* Hicque Referentis est, diligenter inquirere, tum in Actionem prius intentatam, ejusque Probationes, & Elisiones Rei, Bocer. *dict. disputat. 3. thes. 41.* Mejer. in *Colleg. Argentorat. dict. thes. 15. num. 5.* tum quid in secunda Instantia à Partibus, ultra ea, quæ in prima Instantia deducta fuerunt, de novo allegatum & probatum sit. Item an novæ causæ ita sint relevantes, ut à superiore Judice confirmari, vel infirmari, vel saltem reformari possit ac debeat Sententia prior, quod ex Gravaminibus & Probationibus judicari potest, Gylmann. in *Symphorem. Supplication. part. 1. in tractat. method. Process. Cameral. sub fin.* Diether. *dict. loc. thes. 5.* Commodius autem hoc Examen fieri non potest, quàm si & hic secundum Requisita intentatæ Actionis, uti in Causis Simplicis Querelæ, procedatur, & Gravamina atque Probationes partis appellantis, deinde Appellati Defensiones & Exceptiones trutinâ Justitiæ fideli librentur, atque ex his per se elucescet, qualiter Partium controversia definienda sit, Diether. *dict. dissertat. thes. 6.* ubi præterea notandum esse scribit, Sententiam Judicis à quo, interdum solum reformari: cum videlicet non in omnibus Punctis infirmatur, vel confirmatur. Item posse Sententiam per Judicem ad quem pro parte confirmari, & pro parte nullam declarari, teste Vivio *volum. 1. decis. 53.*
- Tandem & ultimò in Appellationis Sententia Expensarum quoque ratio habenda est, Bocer. *dict. disputat. 3. thes. 4.* Mejer. in *Colleg. Argentorat. de Offic. Assessor. dict. thes. 15. num. 5.* Diether. *dict. dissertat. thes. 7.* si Appellatus succumbit, is non condemnatur in Expensas, nisi ex Actis prioribus condemnatur, sed eæ compensandæ sunt, Hillig. in *Donell. enuclear. lib. 26. cap. 3. lit. H.* sin autem vincat, & Appellans superetur, indistinctè Victori omnes Expensæ justè adjudicantur, Mynsing. *centur. 2. observat. 89.*

Gail.

290. Gail. lib. 1. observat. 152. num. 4. Diether. dict. loc. Brunnemann. Proceff. Ci- vil. cap. 28. num. 106. Quando Appellans renunciat Appellationi, & res non est integra, sed aliqui sumptus ab Appellato facti sunt, hos illi restituere debet Renuncians, Cap. 70. §. ille denique. 2. X. tit. de Appellation.
291. Brunnemann. dict. num. 6. & Diether. dict. thes. 7. ubi subjungit, quod Deferens Appellationem nullâ ratione à refusione Expensarum sese excusare possit. [vid. Schweder. Disputat. de Renunciat. Appellation. §. 11.]
292. Breviter Referens primum Formalia Appellationis inspiciat, an debito tempore & modo Appellatio sit tam interposita, quam introducta Formalibus ritè observatis, Rennemann. dict. cap. 7. num. 13. Formalia si sibi consent, num Appellationi sit deferendum, spectari debet, Rennemann. dict. cap. 7. num. 14. Summa vel Causa sit appellabilis, an à Judice à quo licitum sit appellasse ad Judicem ad quem &c. Rennemann. dict. num. 14. lit. A. si illa sibi consent, ad Materialia se convertit, ac quodnam ac quale sit negotium in prima Instantia tractatum, ecquid nulliter, vel iniquiter Processum ponderabit, Rennemann. dict. cap. 7. num. 15. Nullitatem Processus, si prioris Judicis Jurisdictionem non impugnet, & Juri Naturali non adversetur, hoc est, si Substantialia Processus observata sint, Referens non magnopere attendit, Rennemann. dict. cap. 7. num. 16. sed ad iniquitatem, & ad Merita Cause respicit, quæ tam ex Actis prioris, quam posterioris Instantiæ acriter examinabit, & exinde, num Judex prior bene, vel male judicavit, examinare debet, Rennemann. dict. cap. 7. num. 17. vid. & Stypmann. in tractat. de Referendar. dict. cap. 6. num. 71. 72. 73. 74. 75. 76. & 77. ubi ita scribit:
293. Principio eodem modo sicut in prima Instantia, videndum est, an Procuratores habeant sufficientia Mandata, quod si certum; Secundo videndum, an Jurisdictio ejus, ad quem appellatum est, fundata, quod cognoscendum vel (1.) ex Causa, vel Summa an appellabilis, (2.) an Formalia Appellationis observata, utrum legitime appellatum intra Decendum à die lata Sententia, vel Notitia, utrum justo tempore prosecuta &c. Relatis Formalibus & Jurisdictione fundatâ status cause ex Actis prima Instantia referendus est. Quarto observandum, an juxta naturam beneficii Appellationis Appellans plus deduxerit, & nova allegarit: & an illa nova causa sint relevantes, ut ex his prima Sententia reformari possit & debeant, quod ex Gravaminibus eorumque Deductionibus judicandum est. Demum post Collationem Gravaminum, & Partium Partium, Referens suam Sententiam, quid pronunciandum sit, assert. Puncta incidentia & semel decisa plane omittens.
294. In Causis Criminalibus (de quibus inter alios scripserunt Jul. Clar. receptar. Sentent. lib. 5. per tot. Prosper. Farinac. in Prax. & Theor. Criminal. atque Carpozov. in Practic. Criminal.) eodem ferè modo ut in Civilibus Refe-

Referens debet procedere, & videre, num observata sint, Formalia Processus Criminalis Jure scripto & Consuetudine introducta, de quibus vid. Carpozov. in dict. Practic. Criminal. part. 3. quest. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. & seqq. Brunnemann. in Process. Inquisitor. per tot. Diether. in Disputat. de Process. Judiciar. cap. 18. Accusatoris item Intentionem, ac Rei Defensiones, utrorumque etiam Probationes examinare, & num aliqua & qualis poena locum habere queat, tandem judicare, Diether. in Disputat. de Relation. in Causa Criminal. facienda, thes. 2. & seqq. ubi thes. 6. post alios notat, quod Officiales ex officii necessitate accusantes, in Expensas & Damna non condemnentur, quamvis Reus absolvatur, nisi de eorum calunnia constet, Nicol. Myler. ab Ehrenbach in Hyparcholog. cap. 10. §. 10. num. 16.

In Causis Feudalibus (de quarum Judicio vid. Henr. à Rosenthal. in Tractat. & Synops. totius Juris Feudalis cap. 12. conclus. 12. & conclus. 20. Joan. Niell. in Controversiis sive Disputationibus Juris Feudal. disputat. 10. Joh. Goedda. in Feudalibus sive Thesibus & Disputationibus de Feudis, disputat. 11. Herman. Vulteij. in tractat. de Feudis lib. 2. cap. 2. & 3. Gothofred. Anton. in Disputationibus Feudalibus disputat. 14. & 15. Conrad. Rittershus. in Partitionibus Juris Feudal. lib. 2. cap. 9. & seqq. Wilhelm. Ludwell. Synops. Jur. Feudal. cap. ult. & Georg. Adam. Struv. in Syntagm. Jur. Feudal. cap. 15. & ult.) idem Referendi Modus, qui in aliis causis obtinet, regulariter servandus, Reichs-Hof-Raths-Ordnung tit. 5. in princ. ibi: Und hierin der an Unserm Kayserlichen Cammer-Gericht gebräuchige Modus Referendi, beforderst in Nachricht- und Investigirung der Action observiret werden: (NB.) Also es auch in Lehens-Strittigkeiten zu halten &c.

Atque præterea (1.) inspicienda Investitura, & Pacta ei apposita, lib. 1. Feudor. tit. 14. §. 2. verb. Nisi Pactum fuerit in Investitura. lib. 2. Feudor. tit. 12. verb. Nisi facta fuerit eo Pacto Investitura. lib. 2. Feudor. tit. 18. verb. Propter Tenorem Investitura insertum. Reichs-Hof-Raths-Ordnung dict. tit. 5. in princ. ibi: Jedoch daß in deren Relation vornehmlich die Originale Investituræ, und was vor Pacta darit außdrücklich begriffen / wohl erwogen &c. Henr. à Rosenthal. de Feudis. cap. 1. conclus. 12. Gail. lib. 2. observat. 50. num. 15. Mynsing. centur. 5. observat. 76. num. 1. Gothofred. Anton. disputat. feudal. 1. thes. 1. lit. M. Georg. Adam. Struv. in Syntagm. Jur. Feudal. cap. 1. aphorism. 11.

(2.) Si casus Tenore, Pactisque Investituræ non decidatur, observandum Jus particulare, seu specialis Consuetudo singulorum locorum, lib. 2. Feudor. tit. 1. §. 1. tit. 24. §. 1. tit. 34. §. 1. & tit. 40. Gail. lib. 2. observat. 140. num. 9. verb. Natura enim Feudi secundum diversas locorum Consuetudines

- dines regulari debet &c. & observat. 148. num. 4. verb. Consuetudo in materia Feudali principem habet locum &c. Rosenthal. de Feudis. diēt. cap. 1. conclus. 13. Mynsing. centur. 5. diēt. observat. 76. num. 2. Gothofred. Anton. Disputat. Feudal. 1. thes. 1. diēt. lit. M. Familiarum aut Personarum, Gothofred. Anton. ibid.
302. Consuetudo specialis loci enim derogat Consuetudini Feudorum generali, Mynsing. diēt. observat. 76. num. 3.
303. Etsi Jus particulare locorum varium sit, ex eo prævalet, quod magis speciale, seu proprium est, ita, ut Consuetudo alicujus Provinciæ, cedat Moribus singulorum locorum particularibus, & hi rursus specialiori Familiarum Juri aut Privilegio, l. 41. ff. de pœn. ibi: Nec ambigitur in cetero omni Jure speciem generi derogare. l. 80. ff. de Regul. Jur. cap. 34. de Regul. Jur. in 6to. Schrader. de Feud. part. 3. cap. 6. num. 5. in fin. Crayett. volum. 3. consil. 462. num. 15. consil. 530. & consil. 545. num. 7. Gothofred. Anton. diēt. loc.
304. Sed quæritur, si alia sit Consuetudo, vel Jus in Provincia, ubi Curia Domini sita, alia ipsius Curia Dominicæ, alia in loco, in quo Contractus est initus, alia denique ubi Res Feudalis extat, cujus loci Jus sit observandum? Resp. attendendam esse particularem Consuetudinem Loci, ubi res sita, Schrader. de Feud. part. 5. cap. 2. num. 46. Wefenbec. consil. 30. num. 12. Joan. Niell. Disputat. Feudal. 1. thes. 4. in iis scilicet quæ ipsam rem Feudalem concernunt, eamque afficiunt, Bartol. in l. Cunctos populos. 1. Cod. de Summa Trinitate. num. 26. & 27. Schneidewin. de Feud. part. 1. num. 11. Rosenthal. de Feud. cap. 1. conclus. 14. Gothofred. Anton. de Jur. Feudal. disputat. 1. lit. M. Schultz. in Synops. Jur. Feudal. cap. 1. num. 12. Georg. Adam. Struv. in Syntagm. Jur. Feudal. cap. 1. aphorism. 12.
305. In iis verò, quæ Contractum Feudalem ut Contractum v. gr. Solennitates ipsius, respiciunt, observandum Jus illius loci, in quo Contractus celebratus est: post prædictos Authores, Carol. Molinæ. in Consuetud. Parisiens. tit. 1. §. 12. num. 35. 36. & 37. Raphaël Fulgos. consil. 242. num. ult. Gothofred. Anton. diēt. loc. Georg. Adam. Struv. diēt. aphorism. 12. Licet utroque casu in Curia Domini aliud Jus obtineat, nisi specialiter statutum, aut introductum fuerit, idem Jus in omnibus Feudis, vel etiam in Contractibus Feudalibus, quod in Curia Domini servatur, servandum esse, statuunt Rosenthal. diēt. cap. 1. conclus. 14. num. 12. & seqq. Anton. & Struv. diēt. locis.
306. (3.) Ejusmodi Consuetudine speciali, aut Jure particulari non existente, decurrendum ad generales Consuetudines, & Usus Feudorum, in Libris Feud. comprehensos, sive ad Jus Feudorum Commune, argum. lib. 2. Feudor. tit. 1. ibique Gloss. & Feudista; Rosenthal. diēt. cap. 1. conclus. 15. Mynsing. centur. 5. diēt. observat. 76. num. 4. Niell. diēt. disputat. feu.

- feudal. 1. thes. 4. Gothofred. Anton. diēt. loc. Georg. Adam. Struv. diēt. cap. 1. aphorism. 3.
- (4.) Quando casus in Jure Feudali expressè decisis non reperitur, neque bonâ aliquâ argumentatione & ratione per legitimam consequentiam hoc ad illum applicari potest, confugiendum ad Leges Romanas, id est, Jus Civile Commune, lib. 2. Feudor. tit. 1. Mynsing. diēt. observat. 76. num. 5. vel etiam Canonicum, Niell. diēt. disputat. feudal. 1. thes. 4. Gothofred. Anton. diēt. loc.
311. His omnibus deficientibus variis argumentis locus datur, de quibus vid. Mynsing. diēt. observat. 76. num. 6. 7. & 8. Rosenthal. diēt. cap. 1. conclus. 10. 11. 18. & 20. Gothofred. Anton. & Ludwell. diēt. locis.
312. Finis & Effectus Relationis ex Actis est, compendiosè & rectè investigare, quid in casu proposito justum vel injustum sit, atque prontè & prudenter Sententiam concipere, Strypmann. de Referendar. cap. 7. num. 1. 2. 3. & 4.
313. Antequam Sententia formetur, Casus propositus cum omnibus suis Circumstantiis, Rationibus Dubitandi & Decidendi, Recess. Imper. de Anno 1654. §. 60. 61. item §. 157. Assessoribus & Collegis Judicii à Referendario solet offerri, ut ipsorum Vota audiat, & communi consensu concludatur, quid statuendum sit, Strypmann. diēt. cap. 7. num. 5. Rennemann. de Transmission. Actor. diēt. cap. 7. num. 18. Adhibenda sunt Vota omnium Assessorum per l. 39. ff. de re judicat. l. 17. §. fin. ff. de Arbitr. & l. 4. Cod. quando provocare non est necesse. Brunnemann. Process. Civil. diēt. cap. 27. num. 12. si absentes sunt quidam, vel tantum unus, ceteri non possunt judicare, diēt. l. 39. ff. de re judicat. Strypmann. diēt. cap. 7. num. 33. quia potuit absentis præsentia, vel oratio ceteros in ejus Sententiam pertrahere, diēt. l. 17. ff. de Arbitr. Donell. lib. 27. cap. 8.
314. An in Votis dandis incipiendum à Senioribus, an verò à Junioribus? Mores sustinent prius, sed ratio posterius, Brunnemann. diēt. loc. nam novissimè recepti non liberè sua Vota dicent, nec Senioribus facile obloquentur, Hilliger. in Donell. enucleat. lib. 27. cap. 8. lit. C. Carpvov. part. 1. decis. 82. num. 7. & seqq. Formam, seu modum Votorum ab Assessoribus Camerae dandorum quod attinet, Vota debent ordine decete, ac industriâ fieri, & posthabitâ omni superfluitate, ac inutilli protelatione maturari, Concept. Ordinat. Cam. part. 1. tit. 10. §. 1. in verb. Daß solche Relationes und Vota ordentlicher Weis mit Fleiß geschehen / dieselbe mit Hindansetzung aller Überflügigkeit und unnöthiger Ver längerung ihren schleunigen Fortgang gewinnen &c. Recess. Imper. de Anno

Anno 1654. §. In altweg aber 2c. 146. in verb. Und die Vota der Ordnung nach ohnneingestellt 2c. Blum. *Process. Cam. tit. 75. num. 31. Stypmann. dict. cap. 7. num. 7.*

322. Interloquendo, circumambulando, legendo, scribendo, aut alia negotia tractando non impediri, *Concept. Ordinat. Cam. dict. part. 1. tit. 23. §. 19. in verb.* Es sollen auch die Besizer in ihren Relationibus und Votis einander fleißig hören / keiner den andern hindern und in seine Stimm einreden: irem; von einander nicht aufstehen / umgehen / oder von andern Sachen reden / die Relationen durch Neben-Einführung anderer Privat-Sachen / als mit Lesen und Schreiben / auch dem unzeitigen Auf- und Eingehen nicht aufhalten noch verhindern 2c. & in verbis: Seine Stimm anders nicht / dann in seiner Ordnung 2c. Einem andern in seinem Votiren nicht vorgreifen / noch in die Rede fallen 2c. Blum. *dict. tit. 75. num. 31. Stypmann. dict. cap. 7. num. 9.*
323. Neque Relationibus Definitivarum Interlocutoriarum aut Supplicationes immisceri, *Concept. Ordinat. Cam. dict. tit. 23. §. 20. in verb.* Ungleich soll kein Assessor, so der ander definitivè referiret / seine Bescheide oder Supplicationes dazwischen einmischen 2c. Blum. *dict. loc. Stypmann. dict. cap. 7. num. 10.*
324. Referens denique non debet Votum suum nimis latè deducere, *Concept. Ordinat. Cam. dict. part. 2. tit. 24. §. 7. in verb.* Keinem Referenten das lange Aufführen seines Voti (sive de Facto, sive de Jure) oder von demjenigen / so in der Relation allbereit vorbracht / langwürig zu reden / in einiger Sache nicht verstaten 2c. *Recess. Imper. de Anno 1654. §. Denen Referenten &c. 157. in verb.* Denen Referenten soll Fürstens das lange Aufführen ihres Voti, sive de Facto, sive de Jure, oder von demjenigen / was allbereit in Relatione Actorum vorbracht / langwürig zu reden nicht verstatet werden. Reichs-Hof-Raths-Ordnung *tit. 5. §. Welcher aber 2c. 10. Blum. dict. tit. 75. num. 35. Stypmann. dict. cap. 7. num. 11. & 12.*
325. Si Votans cum Referente, vel Correferente consentiat, id indicare per verbum, *Placet; Concept. Ordinat. Cam. dict. tit. 24. §. 8. in verb.* Und derselbig dem Referenten oder Correferenten in ihren Meinungen oder Opinionen nachzufolgen bedacht wäre / der soll solches per verbum *Placet* anzeigen 2c. *Recess. Imper. de Anno 1654. §. Würde dann 2c. 148. in verb.* Würde dann zum Sechsten der Correferent oder nachfolgende Votanten sich mit dem Referenten vergleichen und übereinstimmen / so hätten sie sich allein per verbum *Placet* zu erklären / Blum. *dict. loc. vel in modum circiter sequentem: Se consentire cum Referente, velle cum illo concludere,*
- 326.

dere, *Concept. Ordinat. Cam. dict. §. 8.* oder sein Votum ungefehrlich auf folgende Weiß oder Form sagen: Er sey des Referenten oder Correferenten Meinung / wolle mit ihm schließen aus den Ursachen und Rechts-Gründen durch ihn aufgeführt und erwogen / ohne einige derselben Repetirung oder Erwiederung / Blum. *dict. tit. 75. ubi plura videre licet.*

Notandum in Voto dando, & Sententiã ferendã Religionem non esse attendendam, *Recess. Imper. de Anno 1654. §. Mehrermeldes Unsers Kayserlichen und des Reichs Cammer-Gerichts Besizern wird hiermit und in Krafft dieses anbefohlen / daß sie keinesweges auf die eine oder andere Religions-Sache / noch derselben / oder den streitenden Partheyen zu Lieb oder Leid / im Fall entstehender zweispaltiger Meinung / auf die eine oder andere Seiten sich lencken; sondern wie das ihnen als Sacerdotibus und getreuen Vorstehern der heilsamen Justiz / und ihren geleisteten Pflichten nach gebühret / den geraden Weg sub poena Syndicatus hindurch gehen 2c. Wissenbach. in *Commentat. Cathedr. tit. de Judais & Cælicolis. lib. 14. eod. tit.**

Statur regulariter Pluralitati Votorum, *dict. l. Pomponius. 36. ff. de re judicat. Rennemann. dict. cap. 7. num. 20. Stypmann. dict. cap. 7. num. 17. Brunnemann. Process. Civil. cap. 27. dict. num. 12. licet Collegæ dignitate sint impares, & unus altero fortè superior, Zaß. in dict. l. Pomponius. 36. eod. tit. num. 15. Bachov. ad Treutler. volum. 2. disputat. 23. thes. 2. lit. C. Stypmann. dict. num. 17. Brunnemann. Process. Civil. dict. loc.*

Votorum Pluralitas in Causis Religionis & Collectarum non attenditur, *Instrum. Pac. artic. 5. §. 51. ubi verò paria sunt Vota, in ordinariis Judiciis & Collegiis statur ei Sententiæ, cui Præses, Director Judicii, vel Judex assenserit, Brunnemann. Process. Civil. dict. cap. 27. num. 13. Blum. dict. tit. 75. num. 37. vel illa Summa retinetur, quæ minor, Stypmann. dict. cap. 7. num. 26. & Brunnemann. dict. num. 13. vel ea Sententia, quæ pro Reo militat, Stypmann. dict. cap. 7. num. 25. Brunnemann. dict. loc. nisi favor Causæ vel Personæ aliud velit, Cap. ult. X. de Sentent. uti Libertatis, l. 38. ff. de re judicat. l. 122. de Regul. Jur. §. fin. Institut. de Donation. Stypmann. dict. cap. 7. num. 27. Alimentorum, l. 8. ff. de Transaction. Stypmann. dict. num. 27. Testamenti, Dotis, argum. l. 5. ff. quemadmodum Testamenta aperiantur. l. 1. Cod. de SS. Eccles. Stypmann. ibid. Brunnemann. dict. loc. Viduæ, Pupilli, Ecclesiæ, Piæ Causæ, Sontico Morbo Laborantium, Filci, & simillium, Donell. lib. 27. dict. cap. 8. lit. D. Tiraquell. Privileg. pia causa. 147. Zaß. dict. l. 38. ff. de re judicat. num. 2. Camill. Borell. tom. 2. Decision.*

339. *cifon. tit. 30. num. 38. & 311. Brunnemann. dict. loc. Styppmann. dict. cap. 7. num. 28. ubi subjicit hæc obtinere, nisi Sententia, quæ pro favore fiat, sit manifestè iniqua, per l. 9. & l. 11. ff. de inofficis. Testament. Si Judices delegati, seu dati discordantes sint, Sententia in suspenso est, & Delegantis declaratio requiritur, dict. l. 28. ff. de re judicat. Styppmann. dict. cap. 7. num. 29. & 30. Brunnemann. dict. num. 13. In Arbitris neutra Sententia habet vigorem, l. 17. §. 6. ff. de receptis qui arbitrium receperunt. Styppmann. dict. cap. 7. num. 31. Brunnemann. dict. loc. Eò quod privatâ Conventione constituti non habeant superiorem, qui suâ auctoritate alterutram Sententiam confirmare possit, Bachov. dict. loc. Consultum ergò est, ut tres assumantur, dict. l. 17. §. 6. & Styppmann. dict. loc. num. 32.*
341. De Sententiæ conceptione, ejusque requisitis, vid. Mejer. in Colleg. Argentorat. tit. de re judicat. thes. 49. 50. & seqq. Brunnemann. Process. Civil. cap. 27. Joh. Georg. Nicolai Process. Judiciar. part. 1. cap. 67. Blum. Process. Cam. dict. tit. 75. Styppmann. dict. cap. 7. num. 245. 254. 256. & seqq. Amade. Eckolt. de re judicat. §. 5. & seqq. Fibigii Process. part. 1. cap. 2. membr. 3. §. 18. ibique Suendendorffer. Nassau. Cagenelnbogische Gerichts-Ordnung dict. cap. 2. §. 8. pag. 24. num. 6. 7. & 8. pag. 29. num. 32. pag. 38. num. 48. item pag. 52. & seqq.
342. Atque ita per Dei Gratiam absolvi hunc laborem, & concludo in Nomine SS. Triados, cui sit Laus, Honor & Gloria in sempiterna Secula!
Amen.

INDEX

INDEX RERUM ET VERBORUM,

In quo

*Major Numerus, Caput: Minor verò Numerum
Marginalem seu Summarium denotat.*

A.

Acta.

<p>Vocis Acta Etymologia. Cap. I. num. 1. Acta quid significatione tam generali quàm speciali denotent. <i>ibid.</i> n. 2. & seqq. Quomodo vocentur Gallicè & Germanicè. <i>ibid.</i> n. 5. & 12. Sunt vel publica, vel privata. <i>ib.</i> n. 6. Quamvis propriè dicantur Scripturæ factæ in Judicio, vel coram Judice. <i>ibid.</i> n. 7. Tamen Actorum significatio, ad Acta quoque privata, quæ apud Notarios fiunt, usu hodierno redacta est. <i>ibid.</i> n. 8. Acta privata quid sint. <i>ibid.</i> n. 9. Hæc dicuntur alio sensu privata, & alio sensu ad Jus Privatorum pertinentia. <i>ibid.</i> n. 11. Acta publica sumuntur vel strictè, vel latè. <i>ibid.</i> n. 13. Publica strictè sumpta quid sint. <i>ibidem.</i></p>	<p>Publica latè sumpta vocantur non solum, quæ fiunt in Contradictorio, sed omnia in quibus iudicium Judicis interponitur. Cap. I. n. 19. Actorum publicorum latè sumptorum definitio. <i>ibid.</i> n. 20. Acta hæc cur dicantur publica. <i>ibid.</i> n. 21. Concernunt vel voluntariam, vel contentiosam Jurisdictionem. <i>ibid.</i> n. 22. Acta voluntariam Jurisdictionem concernentia quænam dicantur. <i>ibid.</i> n. 23. Acta Judicii, seu Municipum, id est Gerichts- oder Raths-Acta, generaliter censentur ibi esse, ubi Judex est, & aliquid sit auctoritate Judicis, citra loci considerationem. <i>ibid.</i> n. 31. Apud Acta quæ fieri dicantur. <i>ibid.</i> n. 32. Acta à solo Judice pro Tribunali sedente, representantur. <i>ibid.</i> n. 51. Aliud</p>
--	---

Aliud est apud Acta fieri, & aliud factum Actis insinuari. I. n. 69.
 Acta veritatem non immutant, nec falsis fidem tribuunt. ibid. n. 77.
 Rem liquidam & notoriam faciunt. ibid. n. 80.
 Acta in Jurisdictione contentiosa propriè accipiuntur pro iis, quæ apud Judicem super re litigiosa sunt in Judicio. ibid. n. 83.
 Actorum Judicialium definitio. ibid. n. 85.
 Eorundem divisio. ibid. n. 89.
 Acta Judicii assertoria, quid contineant. ibid. n. 94.
 Acta hoc tempore incipiunt à Supplicatione pro Processibus. ibid. n. 108.
 Acta causæ seu litis probatoria quid contineant. ibid. n. 118.
 Acta quædam spectant ad litem ordinationem, quædam ad veritatis indagacionem, quædam ad litem decisionem tendunt. ibid. n. 146.
 Nomen Acta Jure Camerali accipitur latè vel strictè. ibid. n. 147.
 Acta hæc latè sumpta, quid comprehendant, & quid sint. ibid. n. 148.
 Acta verò hæc strictè sumpta, quid sint. ibid. n. 150.
 Horum subdistinctio. ibid. n. 152. & seqq.
 Ad Actorum confeccionem quot Personæ requirantur. ibidem n. 168.
 Acta Judicialia ubi actitantur & sunt. ibid. n. 169.

Actorum consignatio per quam Personam fieri debeat. Cap. I. n. 172.
 In Actis quod scriptum non invenitur, nec actum præsumitur. ibid. n. 189.
 Actis non plus probatur, quàm in iis expressum est. ibid. n. 190.
 Actis an inferendæ Procuraciones, Delegaciones & similia Instrumenta. ibid. n. 192.
 Acta scribi debent Mandato Judicis. ibid. n. 203.
 Actorum Judicialium materia. ibid. n. 224.
 Eorundem forma. ibid. n. 226.
 Acta Jurisdictionis contentiosæ in Judicio seu loco publico & solenni confici debent, quæ autem sunt Jurisdictionis voluntariæ, ubique & apud quemcunque Judicem expediri possunt. ibid. n. 230.
 De Actis dicitur esse, quicquid in Judicio super causis controversis, præsentè Judice & Tabellione fit. ibid. n. 234.
 Actis semel addita pars Actorum sunt. ibid. n. 235.
 Acta sunt utrique parti communia. ibid. n. 236.
 Ex Actis nihil, nisi utraque parte consentiente imminui aut mutari potest. ibid. n. 238.
 Acta hæc tempore diurno, non nocturno actitanda. ibid. n. 244.
 An, quando, & quænam Acta in Feriis expediri possint. ibidem n. 247. & seqq.
 Acta

Acta parte præsentè, vel citatâ & per contumaciam absente, fieri debent. I. n. 252.
 Aliàs non probant, nec alteri præjudicant. ibid. n. 253.
 Apud Acta Judicialia nihil admitendum, super quo partes non audiantur. ibid. n. 254.
 Regulariter Scripturam requirunt. ibid. n. 257.
 In Actis cur requiratur Scriptura. ibid. n. 265.
 Acta coram Arbitro facta in Scripturam quoque redigi debent, aliàs non valent, nec probant. ibid. n. 267.
 Acta conscripta publicari debent. ibid. n. 274.
 Non publicata sunt instar abbreviaturæ carentis Solennitatibus. ibidem.
 Acta Judicii ad validitatem suam Testes non requirunt. ibidem n. 284.
 Habent Acta vim tot Testium, quot aliàs ad Actum requiruntur. ibid. n. 286.
 Acta ad obtinendam Sententiam sunt media & vehicula. ib. n. 316.
 Horum effectus. ibid. n. 317.
 Acta notorium inducant. ibid. n. 324.
 Super Actis se fundans non præsumitur calumniari. ibid. n. 326.
 Acta Judicialia probant affirmativè & negativè. ibid. n. 330.
 Acta inter alios facta, an & quando probent in præjudicium Tertii. ibid. n. 335.

Acta in una causâ, an probent in alia. I. n. 339.
 Acta in uno Judicio, fidem faciunt & probant in alio. ibid. n. 340.
 An & quatenus finitâ instantiâ pereant. ibid. n. 344.
 Quando probent contra alios quorum interest. ibid. n. 347.
 An & quatenus Acta in uno Judicio probent in alio inter diversas personas. ibid. n. 348.
 Facta in Judicio Civili, an & quantum fidem faciant in Criminali. ibid. n. 349.
 Facta in Criminali Judicio, an probent in Civili. ibid. n. 350.
 Coram Judice Seculari facta, an & quando probent coram Ecclesiastico. ibid. n. 351.
 Facta in Judicio Possessorio, an & quando probent in Petitorio. ibid. n. 352.
 Facta in Summario, an probent in plenario. ibid. n. 353.
 Acta in una Civitate facta, faciunt fidem ubique. ibid. n. 354.
 Coram Judice incompetente facta, an & quando probent. ib. n. 355.
 Coram Arbitro facta, an probent in Judicio ordinario. ibid. n. 356.
 Acta Judicii sunt perpetua, & fidem perpetuam faciunt. ibid. n. 365. & seqq.
 An consentientibus Partibus & Judici circumduci hoc est antiquari possint. ibid. n. 368. & seqq.
 Acta hæc Judicialia quandoque occludenda & Sigillis munienda sunt. ibid. n. 372. & seqq.

Quæst. An Actorum verba, tenore Sententiæ permanente, emendare liceat. I. n. 375.

Actorum contraria. ibid. n. 377.

Acta coram Judice errante an valeant? ibid. n. 380.

Acta coram Judice, vel Magistratu falso, incapaci, vel inhabili, an valeant? ibid. n. 383.

Acta per Judicem recusatum, post Recusationem facta, an & quando ipso jure sunt nulla? ibid. n. 392. & seqq.

Acta ex defectu Mandati nulla, per subsequentem ratificationem convalidantur. ibid. n. 403.

Acta per Procuratorem revocatum facta an valeant. ibid. n. 404.

Acta cum Persona inhabili facta, unicâ citatione & audientiâ cum persona habili repeti & redintegrari possunt. ibid. n. 407.

Acta Causæ corrumpens Crimen Falsi contrahit, & totam causam amittit. ibid. n. 419.

Acta manca & imperfecta rejiciantur. ibid. n. 423.

Ex Actismancis parti damnum sentienti Judex ad interesse tenetur. ibid. n. 424.

Acta Judicii, quando planè sunt amissa vel perdita, quomodo parti succurratur. ibid. n. 430.

Acta sunt integrè edenda. Cap. III. n. 50.

Acta Originalia, utpote Judicio affecta, non debent edi Parti, nec Judici Appellationis, sed tantùm Copia eorum. ibid. n. 51.

Acta integra quando deperdita aut combusta, causâ de novo coram Superiore tractanda & cognoscenda. III. n. 111.

Acta mutila, parte eorum fortè amissa, ex Manualibus Partium Actis supplenda. ibid. n. 112.

Actio.

Si qualis Actio instituta sit ignoratur, nihil aptè de lite judicari potest. Cap. V. n. 167.

Juxta illam Sententia formari debet. ibid. n. 169.

Ad institutæ genus cognoscendum, quid attendendum. ibid. n. 170.

Ex quo Actionis qualitas cognoscatur. ibid. n. 173.

Quæst. Si in Libello Actio certanon expressa sit, nec elici queat, ex Narratis verò Libelli constet, Actorem pluribus Actionibus agere potuisse, quænam Actio tunc proposita censeatur. ibid. n. 174.

In dubio ea intelligitur intentata, quæ facto controverso melius applicari potest. ibid. n. 178.

Actionum complurium ex uno facto ortarum exempla. ib. n. 179.

Actionis intentatæ necessaria Requisita. ibid. n. 181.

Actor.

Actori ordinariò primum incumbit onus probandi. Cap. I. n. 127.

Actoris assertum si Reus fateatur, sed exceptione obvenit, fieri potest, ut ipse primum alleget. ibid. n. 128.

Cogi-

Cogitur Reo edere omnia Instrumenta ad causam pertinentia. III. n. 10.

Etiã illa quibus usus non est. ibid. n. 11.

Actor quibus in casibus ad edendum cogi nequeat invitus. ibid. n. 13.

Actuarius.

Hodie in Judiciis specialiter constitui & adhiberi solent certi Actuarii seu Scribæ Judicii. I. n. 176.

Actuarii quomodo aliàs vocentur. ibid. n. 177.

Actuarius an necessariò debeat esse Notarius publicus, à Comite Palatino creatus. ibid. n. 180.

In Actuarii Persona summa requiritur fides. ibidem.

Ejus descriptio & officium. ibid. n. 182.

Actuarius non solum quid actum, sed & quid non gestum sit, fideliter annotare, & ad Acta redigere debet & quare? ibid. n. 187.

In Criminalibus Responsionem & Confessionem Inquisiti diligenter consignare debet. ibid. n. 195.

Omnia propriâ nihil alienâ inani consignabit in Actis. ibid. n. 197.

Actuarius qui capit Acta causæ scribere mutari non debet. ibidem n. 199.

Nisi absens, vel morbo, aut alia ex causa impeditus fuerit. ibid. n. 200.

Sed impeditus aut absens, non potest alium substituere, sed Judex id facit. ibid. n. 201.

Ad Actuarii officium quæ spectant, per Assessorem, vel alium Ministrum expediri non possunt, nisi ad hoc specialiter sit deputatus. I. n. 202.

Actuarius non potest Scripta Judicii sine consensu Judicis publicare. ibid. n. 209.

Nec nisi Mandato Judicis, Partibus Copiam Actorum dare. ib. n. 210.

Actuarius si quid alteri Parti ante publicationem in causâ ostendit, tenetur de falso. ibid. n. 211.

Nec Testes potest sine Judice recipere. ibid. n. 212.

Nec Instrumenta, Confessiones, Juramenta, & Testes, qui quæve producuntur ad probandum Judici, illo non præsentate, recipere potest. ibid. n. 215.

In Actuario Juris peritia requiritur. ibid. n. 216.

Actuarius an & quando Parti ad interesse teneatur. ibid. n. 217.

Actuarius an possit errorem in Registratura vel Protocollo corrigere, vel addere, & illud quod omisit supplere. ibid. n. 221.

Actuarius in Examine Testium propter suspicionem recusari potest. ibid. n. 222.

Injustè tamen recusatus habet Injuriarum Actionem. ibid. n. 223.

Actuarii omisso Testamentum coram Actis factum an vitiet. ibid. n. 54.

Actuarius Judicii requisita legitimæ Citationis observare debet. ibid. n. 110.

Z 2

Non

Non debet denegare Copiam Protocolli parti petenti, præsertim in ea causa de qua agitur habiti. III. n. 135.
 Ejus officium in concipiendis & relegendis Libris ad Collegium pro concipienda Sententia dandis. IV. n. 148. & n. 158.
Actus.
 Actus natura an per inscriptionem in Librum publicum mutetur. I. n. 72.
 Actus ex Actis ita valet, uti Actis inferitur. ibid. n. 76.
 Actum in se nullum non convalidat fides Actorum. ibid. n. 78.
 Actus nullus, qui Judice coram Tribunali sedente expediendus, non esse fieri potest. ibid. n. 245.
Adjuncta.
 Adjuncta, seu Beylagen / quid sint, & quid contineant. I. n. 167.
Advocatus.
 Advocati magnâ Legum, & prolixâ Doctorum allegatione abstinere debent. I. n. 136.
 Ad factum venire debent, Curia satis Jura scit. ibid. n. 139.
 An igitur iis non est permittum, unam vel alteram Legem, quæ casum decidat, aut unum vel alterum Authorem in terminis terminantibus allegare. ibid. n. 140.
 Advocatus Leges correctas pro decisione allegans, aut falsas causas in Allegationibus adducens, utroque casu falsi tenetur. ibid. n. 144.

Advocati Scriptis in Judicio producendis pro diversitate Factorum, diversas Rubricas solent affingere. I. n. 163.
 Advocatus potest Acta eousque apud se retinere, donec ipsi satisfiat pro honorario. III. n. 120.
 Fallit in Actis publicis, quæ exhiberi Magistratus aut Reipublicæ interest. ibid. n. 121.
Allegationes.
 Allegationes in Actis causæ dicuntur disputationes Partium, quando super Facto Judicem instruant. I. n. 125.
 Allegationem facere quis incipiat? ibid. n. 127.
 Allegare alias solet dici, Merita Causæ deducere. ibid. n. 129.
 Allegationibus quid intentetur. ibidem.
 Earum accumulatio non modo nauseam facit Judici, sed & Processum protrahit, stultitiamque Advocati prodit. ibid. n. 137.
 In Camera Imperiali fieri debent ad marginem. ibid. n. 141.
 Allegationes Juris num sint pars Actorum? ibid. n. 144. & Cap. III. n. 45.
 An Parti edendæ sint? III. n. 41.
 Fisco, Ecclesiæ, & aliis piis causis, an edendæ sint? ibid. n. 46.
 An Allegationes has Juris, Judex in concipienda Sententia legere habeat necesse. V. n. 89. & seq.
Apustoli.
 An hodie sint de substantia, vel necessitate Appellationis. V. n. 254.
 De

De eorum necessitate quoad Jus Commune. V. n. 253.
 An his intra 30. Dies non petitis, Appellatio efficiatur deserta. ibid. n. 255.
Apparitor.
 Apparitoris Relationi creditur in causis levibus, modicis, ac brevioribus. I. n. 169.
 Apparitori deputato ad perquirendum contravenores Legum, creditur. V. n. 16.
Appellatio. Appellare.
 Si utraque pars appellavit, utraque etiam pro sua quota Acta redimere tenetur. III. n. 64.
 Post Appellationem, separatio Actorum quatenus concernunt Merita Causæ, apud Judicem à quo rectè petitur. ibid. n. 105.
 Quando ab uno puncto appellatum, sufficit partes Actorum edi. ibid. n. 106.
 Appellans, alia Acta, quam litis in priori Instantia, sibi edi petens, non impetrat. ibid. n. 107.
 Appellari potest à Decreto Transmissionis. IV. n. 30.
 Et à denegata Actorum Transmissione, tanquam Gravamine sufficiente. ibid. n. 48.
 Appellandum est gradatim, non per saltum omisso intermedio. V. 242.
 Quæst. An & quatenus Appellatio, omisso intermedio, ad Superiorem facta, valeat? ibidem n. 243.
 An deserta reddatur, si non grada-

tim, sed ad Judicem parem, aut minorem appellatum? Cap. V. n. 246.
 Appellationem debito tempore interpositam, & introductam esse, unde videri possit. ibid. n. 247.
 Quæst. An Appellatio intra Decendum non interposita, reddatur deserta? ibid. n. 250. & seq.
 Appellatio deserta redditur, si vivâ voce appellatum, ubi in Scriptis appellandum erat. ibid. n. 265.
 Ad Cameram appellare non licet à Causa Criminali. ibid. n. 267.
 Nec à Causa Matrimoniali. ibid. n. 268.
 Quæ in Camera sit Summa appellabilis. ibid. n. 271.
 Si ex Actis appareat Appellationem desertam vel non devolutam esse, Judex superior eandem desertam pronunciare tenetur. ibid. n. 275.
 Formula pronunciandi Appellationem desertam. ibid. n. 277.
Assessor.
 Assessoribus à Referendario solet offerri casus propositus, ut ipsorum Vota audiantur. V. n. 315.
 In votando omnium Assessorum Vota adhibenda sunt. ibid. n. 316.
 Quæst. An Assessore uno absente, cæteri possint judicare? ibidem n. 317.
 In Votis dandis an à Senioribus vel Junioribus incipiendum? ibid. n. 318.
 Forma Votorum ab Assessoribus dandorum. ibid. n. 321.
 Vota

Vota hæc non debent interloquendo, circumambulando, legendo, non debent impediri. V. n. 322.
 Affessor votans, si consentit, indicat consensum per verbum *Placet*.
 ibid. n. 325.

B.

Beylagen

Seu Adjuncta, quid sint, & quid contineant. I. n. 167.

C.

Calumnia.

Calumniari non præsumitur, qui se super Actis fundat. I. n. 326.

Cancellatio, Cancellare.

Cancellata Acta vel Instrumenta nullam probationem faciunt. I. n. 416.

Præsertim si additiones scriptæ reperiantur diverso atramento. ib. n. 417.

Cancellatio Protocolli Notarii fidei quomodo minuatur. II. n. 31.

Causa.

Causæ viles & breviores quæ dicantur. I. n. 207.

In causis levibus, modicis, & brevioribus assertioni Judicis, & Relationi Officialis sive Apparitoris creditur. ibid. n. 269.

Citatio.

Quo respectu dicatur basis & fundamentum Judicii. I. n. 101.

Citatio prima an sit de Actis. ibid. n. 102.

Citationis legitimæ Requisita. ibid. n. 110.

Citatus si emanat, & non constat de Insinuatione & Relatione Nuncii, non potest contra eum procedi in contumaciam. Cap. I. n. 111.

Citatio quomodo tollatur & circumducatur. ibid. n. 112.

Citatio invalida per comparitionem efficitur valida. ibid. n. 113.

Citatio nulla per comparitionem fit legitima. ibid. n. 114.

Citatio est de substantialibus Processus. V. n. 143.

De ejus necessitate & requisitis. ibid. n. 144.

Collegia Juridica.

Unde cœperint ita dici. IV. n. 61.

Ad Collegium Facultatis Juridicæ hodie, non alii, quàm Doctores in utroque Jure promoti solent recipi. ibid. n. 62.

Collegiorum Institutio est de majoribus Regalibus. ibid. n. 63.

In Collegio quot Personæ esse debeant. ibid. n. 64.

Ad Collegii talis Societatem constituendam ad minimum tres requiruntur. ibid. n. 65.

Quæst. Si Collegium tale ad unum deveniat, an possit ab eo conservari, ita ut ab uno Consultore Sententia lata valeat? IV. n. 66.

An Collegia hæc ad dandum Responsa sint necessario obligata? ibid. n. 68.

An & quando Collegium ex causa suspecti recusari possit, vel ultro à respondendo abstinere debeat? ibid. n. 69.

Non

Non debent esse partialia vel suspecta. IV. n. 120.
De Causis Suspicionis, vid. Suspicio, Suspectus.

Collegii, ad quod Acta transmittuntur, nominis Copia, Partibus non est secretò danda. IV. n. 159.

Q. An Collegium, quod pars una clàm Judice & parte altera consuluit, Acta eadem ad se à Judice hujus privati Consilii ignaro, transmissa, acceptare, an verò remittere, & Responsum detrectare debeat. ibid. n. 186.

Compulsoriales.

Quando in Camera dentur Compulsoriales, Zwangs-Brieffe? III. n. 83.

Quid sint. ibidem.

Si Judex in edendis Actis contumax existat, decernuntur arctiores Compulsoriales. ibid. n. 84.

In his citatur Judex ad audiendum se incidisse in poenam primo Mandato insertam, & iterum jubetur edere sub poena Banni. ibidem.

Toties decerni debent, quoties petentis interest Acta edi. ibid. n. 85.

Compulsorialibus non intelligitur paruisse Judex, nisi editis Actis integris. ibid. n. 86.

Non decernuntur pro editione Actorum, nisi in iis causis, in quibus Lex vel Mos editionem injungit. ibid. n. 107.

Nec Appellanti petenti alia quàm litis primæ Instantiæ sibi edidantur. ibidem.

Conclusio Causæ.

An Conclusio, Juramento Calumniæ exacto sed non præstito, hinc inde facta, an ex officio rescindi possit. V. n. 150.

Conclusio in unaquaque causa debito modo fieri debet. ibid. n. 152.

Circa Conclusionem quid Referens vel Judex perpendere debeat. ibid. n. 153. & seqq.

De Conclusionem ejusque effectu, remissivè. ibid. n. 155.

Consignatio Actorum.

Per quem fieri debeat. I. n. 172.
Consilia Prudentum, vid. Responsa Prudentum.

Conventio.

Coram Actis seu Judiciò inita, valet etsi in Scripturam non sit redacta, vel subscripta. I. n. 79.

Copia.

Per Scribam vel Notarium Judicii Exemplari, seu Originali collata, perinde probat, atque ipsum Originale. I. n. 124.

Correferens, vid. Referens.

Crimen Falsi.

Crimen Falsi committit, Acta causæ corrumpens. I. n. 419.

De ejus Poena. ibid. n. 420.

An is, qui ejusmodi Acta produxit, deinde poenituerit, & Scripta laceraverit, vel occultaverit, poena Falsi teneatur. ibid. n. 421.

Curia.

Scit Jura, Advocati ad factum venire debent. I. n. 139.

D. Deca-

D.

Decanus Collegii Juridici

Habet Votum conclusivum, ideò non refertur, sed de Relatione judicare debet. IV. n. 169. & V. n. 38.

Deductio Juris & Facti quid dicatur. I. n. 132.

Defectus Actorum.

Defectum Actorum alleganti incumbit probatio. I. n. 428.

Probatur per inspectionem Actorum. ibid. n. 429.

Acta sæpe defectuum arguuntur magis ad protelandam litem, quam quod supplemento indigeant. III. n. 89.

Ideò non statim ad nuda Narrata Mandatum decerni debet. ibidem.

Q. An sufficiat defectum Actorum tantum generaliter allegare. ibid. n. 94.

Defectu non speciatim designato, & probato, Acta habentur pro integris. ibid. n. 96.

In dubio Judicis inferioris Juramento statur Acta integra esse. ibid. n. 97.

Q. An omnes defectus sint causa Nullitatis; aut implorandæ Restitutionis. ibid. n. 99.

Defectus, qui aliàs ex Actis constant, aut ad decisionem causæ nil faciunt, causam Nullitatis dare non possunt. ibid. n. 110.

Defectum Actorum Partium Consensus supplet. ibid. n. 116.

Eum alleganti probatio injungenda, & postea decernitur Mandatum de Actis supplendis. III. n. 118. & I. n. 428.

Delatio

Seu denunciatio Criminis quid. V. n. 13.

An denunciatio pro accusatione, & Denunciator pro Accusatore habendus sit. ibid. n. 14.

Delatores sistendi, illisque imponendum, ut fidem faciant ejus rei, quam detulerant. ibid. n. 15.

Delator an durante Inquisitione arrestari possit? ibidem.

An cogi possit ad Crimen delatum probandum? ibidem.

An Delatus durante Denunciationis Processu quæstionem Calumniæ movere possit? ibidem.

An Denunciatus teneatur ad Expensas, si delictum denunciatum non sit probatum? ibidem.

Non probans delictum quâ poenâ afficiatur? ibidem.

An Denunciatus delicto non probato Actione Injuriarum reconventus, & condemnatus appellari possit? ibidem.

Delatores qui ex necessitate officii deferre debent Legum Contravenores an excusentur, etsi crimen non probent? ibid. n. 17.

Delegatus.

Delegatus morte Delegantis ipso jure revocatur. I. n. 382.

Acta per Delegatum, mortem Delegantis ignorantem ipso jure sunt nulla. ibidem.

An.

E.

Edere Acta, Editio Actorum.

Edere Acta quid sit? III. n. 1.
Editionis Actorum causa efficiens. ibid. n. 2.

Edere Acta regulariter tenetur Actor. ibid. n. 10.

Edi debent Acta publica, cuicumque interesse prætendenti & probanti. * ibid. n. 24.

Edenda sunt omnia Acta, sive Civilia sive Criminalia. ibid. n. 29.

Q. Num Nomina Testium examinandorum unà edenda, si Articuli Probatorii eduntur? ibid. n. 47.

Edi debent Acta integrè, cum die, consule, loco & tempore. ibid. n. 50.

Quoties Acta edi debeant. ibid. n. 75.

Editio Actorum prioris Instantiæ, quomodo fieri debeat. ibidem n. 77.

Quæst. An ex hoc, quod Acta primæ Instantiæ à Judice non fuerint clausa edita, editio pro nulla & vitiosa habenda. ibid. n. 79.

Quibus remediis petatur. ib. n. 81.
Si non edantur, appellari potest. ibid. n. 82.

Quando censentur Acta integra. ibid. n. 101.

Editiones Sumptus.

Editio regulariter fit Sumptibus petentis. III. n. 60.
Edi debent moderato pretio. ibid. n. 65.

Aa

Solet

An Deleganti Acta Originalia transmitti debeat. III. n. 58.

Distributio Actorum.

In Camera Imperiali, Acta non nisi completa distribuenda. V. n. 78.

Hoc Jure quid sit Acta complere? ibid. n. 79.

Quomodo & quo ordine Acta ad referendum in Camera, & Judicio Aulico Imperiali distribuenda? ibid. n. 80.

Doctor.

Doctorum Creatio quando initium coepit. IV. n. 60.

Hodie non alii in Academiis ad Facultatis Juridicæ Collegium, quam Doctores in utroque Jure promoti solent recipi. ibid. n. 61.

Doctorum Creatio fit publicâ auctoritate, & est de majoribus Regalibus. ibid. n. 63.

Donatio.

Donatio legitimum modum non excedens Actis non indiget. I. n. 27.

Donatio mortis causa, est species ultimæ voluntatis, & ad mortem usque ambulatoria. ibid. n. 74.

Hæc etsi Libro publico inscripta sit, tamen revocabilis est. ibid. n. 73.

Duplica.

De Duplicis, vid. remissivè. I. n. 161.
Quibus in punctis è Camera Imperiali non duplicetur. ibid. n. 162.

Hodie ultra Duplicas in nulla causa sine speciali permisso Judicis, progredi non licet. ibid. n. 166.
& V. n. 212. it. n. 215.

Solet quandoque de edendis Actis condigno & solito pretio Mandatum Sine Clausula decerni. III. n. 70.
 In assignando Salario descriptionis Actorum, spectatur Taxa Judici, & illius loci, ubi Acta expediuntur, non quo mittuntur. ibid. n. 72.
Epistolographum
 Seu Signatura quid sit. I. n. 303.
Exceptio.
 Exceptio, quod Conventio coram Judice inita, non sit in Scripturam redacta, & subscripra, est inepta. I. n. 79.
 Exception- oder Elisiv- Schrift quid sit? ibid. n. 130.
 De Exceptionibus Dilatoriis, remissivè. ibid. n. 157. & V. n. 192.
 De Peremptoriis. I. n. 158. & V. n. 193.
 De Exceptionibus Suspecti contra Collegium partiale. IV. n. 119.
 Exceptio falsi Procuratoris, quid & quando opponi possit. V. n. 125.
 De Exceptione Incompetentiæ. ib. n. 141.
 Exceptionis, quæ Actoris intentionem probatam elidere possit, requisita. I. n. 195.
 Exceptionem suam Reus probare tenetur. ibid. n. 197.
 Exceptio per Replicationem eliditur. ibid. n. 199.
 Dilatoriæ quando & quomodo opponendæ. ibid. n. 208.
 Peremptoriæ quando? ibidem n. 210.

Expensa.
 Expensæ an in Sententia necessariò exprimeandæ sunt? V. n. 222.
 De Expensis, remissivè. ibidem.
 Earum ratio quoque in Appellationis Sententia habenda? ibidem n. 287.
 In Expensas an condemnandus Appellatus? ibid. n. 288.
 Si Appellans superatur, an Expensæ justæ Victori adjudicandæ. ibid. n. 289.
 An Appellationi Renuncians teneatur ad Expensas? ibid. n. 290.
Expens - Zettel.
 Quid sit? IV. n. 236.
 Si illa designatio sit nimis sumtuosa, an castigatione Judicis emendari, & ad æquitatem conformari possit. ibid. n. 237.

F.

Fatalia Appellationis.
 De Fatalibus interponendæ. V. n. 249.
 Præsentandæ & introducendæ coram Judice ad quem, quoad Jus Commune. ibid. n. 256.
 Item quoad Jus Camerale. ibid. n. 257.
 Introducendæ Appellationis tempore non observato, deserta est Appellatio. ibid. n. 259.
 De Fatalibus prosequendæ, vel justificandæ. ibid. n. 261.
 Hoc Fatali non observato, Appellatio redditur deserta. ibidem n. 262.
 An

An hoc in Supremo Prætorio Camerali observetur, & attendatur. V. n. 263.
Feria.
 An in Feriis Acta confici possint? I. n. 247.
 Nisi in casibus exceptis. ibidem n. 248.
 An in Feriis divinis, Acta voluntariæ Jurisdictionis fieri queant? ibid. n. 249.
Feudales Cause.
 In dijudicandis Causis Feudalibus, quid inspiciendum. V. n. 300.
 Si casus Tenore Pactisque Investituræ non decidatur, quale Jus observandum? ibid. n. 301.
 In his causis cedit Consuetudo alicujus Provinciæ Moribus particularibus singulorum locorum, & hi speciali Familiæ Juri ac Privilegio. ibid. n. 304.
 Quæst. Si alia sit Consuetudo vel Jus in Provincia, ubi Curia Domini sita, alia ipsius Curia Dominicæ, alia loci Contractus, alia rei sitæ, cujus loci Jus sit observandum? ibid. n. 305.
 Si verò casus in Jure Feudali neque expressè, neque per bonam consequentiam decisus reperiatur, ad quod Jus recurrendum? ibid. n. 311.
Fides Actorum.
 Non convalidat Actum in se nullum. I. n. 78.
 In Testamentis coram Actis conditis obtinet vicem Testium. ibid. n. 291.

Pro Judice est fidei præsumptio, quòd omnia quæ debet, justè & rectè fecerit. III. n. 90.
Fiscus.
 An teneatur edere Instrumenta parti ea ad fundandam Exceptionem petenti. III. n. 12.
 In Contractibus Jure privatorum utitur. ibidem.
 An Fisco ad probandam intentionem omnia Instrumenta à Reo edi debeant. ibid. n. 19.
 An id Privilegium extendatur ad Ecclesias aliasque Pias Causas? ibid. n. 22.
 An Fisco agenti ad Poenam Corporalem Acta Criminalia post institutam Inquisitionem edi debeant? ibid. n. 31.
 An contra Fiscum Acta edenda? ibid. n. 33.

G.

Gerichts - Alten.
 Generaliter censentur ibi esse, ubi Judex est, & aliquid sit auctoritate Judicis, citra loci considerationem. I. n. 31.

I.

Inquisitus.
 Inquisiti Responsio & Confessio, quomodo consignari, & Actis Judicialibus apponi debeat. I. n. 195.
 An innocentiam ac defensionem suam probare volenti, Indicia, atque Acta Inquisitionalia communicanda sint. III. n. 34.
 Aa 2 *Inscri-*

Inscriptio in Librum publicum.
 Naturam aut conditionem Actus non mutat, nec quicquam superaddit præter id, quod ejus est ex Jure. I. n. 72.
 Malè opponitur Revocationis Donationis mortis causâ. ibid. n. 75.
 Relinquit Actum in suo statu, & saltem fidem ei conciliat, sed ita qualis est. ibidem.
Insinuatio.
 Si de Insinuazione Citationis non constat, an contra Citatum non comparentem, in contumaciam procedi possit? I. n. 111.
Instantia.
 An in prima Instantia veniat Sententia nomine Actorum? I. n. 116.
 Instantiæ primæ Acta Judex à quo tenetur edere. III. n. 4.
 Instantia quando mutatur, Acta regulariter reproduci debent. ibid. n. 5.
 Instantiæ prioris Acta, Judicis Appellationis edenda. ibid. n. 28.
Instrumenta.
 Actis inserta an probent sine Originalium productione? I. n. 225.
 Semel producta efficiuntur communia, & Adversario quandoque petenti exhibere debent. ibid. n. 237.
 Per falsum notorium facta, an & quando valeant? ibid. n. 387.
 Quæst. An producens Instrumentum nullo vitio visibili suspectum, cogendus Protocolum exhibere? III. n. 125.

An Instrumentum publicum probet Protocollo non existente? III. n. 128.
 De eorum recognitione, vel jurata diffensione. V. n. 156.
 Instrumentum productum an sit de Actis, vel an demum Registratione factâ fiat de Actis. I. n. 119.
 Quando Parti producenti reddi debeat? ibid. n. 121.
Intentio.
 Actoris ejusque substantialia probanda. V. n. 182.
 An intentionis requisito unico in probato, Reus absolvendus. ibid. n. 181.
 Intentione Actoris non sufficienter probata, an opus, ut de Rei Exceptionibus operosè dispiciatur. ibid. n. 189.
Interrogatoria.
 An & quando Parti ante Examen Testium communicanda? III. n. 48.
 Interrogantis munus, non tam ex qualitate probandorum, quam ex qualitate Testium perficitur. ibid. n. 47.
Judex.
 Judicem decet in Judicio omnia inconvenientia evitare. IV. n. 28.
 Judex causam dans inconvenientibus officii neglecti arguitur. ibid.
 An invitus cogatur Acta transmittere ad impartialia? ibid. n. 35.
 Quæ à solo Judice remotis Assessoribus vel Scabinis extra locum Judicii quæ fiunt, an coram Actis fieri censeantur. I. n. 45.
 Judex

Judex solus in loco Judicii pro Tribunali sedens, Judicalem Auctoritatem repræsentat. Cap. I. n. 53.
 An coram se ipso & Actis propriis Testamentum suum insinuare possit? ibid. n. 63.
 Tumultuariè in Judicio agens, faciliè in errorem incidit. ibidem n. 97.
 Judicem informare velle de Jure, ridiculum est. ibid. n. 138.
 Judicis est curare, ut Acta diligenter conscribantur, & consignentur. ibid. n. 171.
 Judex judicare debens, an Acta coram se gesta possit scribere absque Notario? ibid. n. 203.
 Ejus arbitrio relinquitur, quæ causæ pro brevioribus & levioribus judicandæ. ibid. n. 207.
 Sine ejus consensu Acta Judicii non potest publicare Actuarius. ibid. n. 209.
 Nec Copiam Actorum Partibus dare. ibid. n. 210.
 Judicis assertioni an & quibus in causis credatur? ibid. n. 269.
 In his quæ apud se gesta sunt, vice Testium est. ibid. n. 285.
 Actis non inspectis nihil in præjudicium cujusquam decernere debet. ibid. n. 357.
 Ejus pronuntiatio non habitis Actis, facta non valet, Sententia etsi bona sit, & secundum Acta relata. ibid. n. 358.
 Coram incompetente facta sunt nulla. ibid. n. 377.

Nec probatio coram incompetente facta valet. I. n. 377.
 An coram errante facta valeant? ibid. n. 380.
 An Judices supremi ad Solemnia Judicii restringantur? ibid. n. 413.
 Judex tenetur Parti ex Actis mancis sentienti damnum ad interesse. ibid. n. 424.
 Et Acta propriis sumptibus supplere debet. ibid. n. 425.
 An Judex inferior, ob Acta non legitime scripta mulctandus? ibid. n. 427.
 Ejus dictum alienum seu Protocollo contrarium an fidem faciat? II. n. 52.
 Judex alterius auxilium ad Sententiam à se dictam implorans, an teneatur Acta edere? III. n. 4.
 De Syndicatu Conventus, an Acta Judicialia contra se edere teneatur? ibid. n. 16.
 Superior an inferiorem monere possit, ut moderato pretio Acta edantur. ibid. n. 65.
 Etsi de eo non convenit, inaudito inferiore, id taxare. ibid. n. 66.
 An & restitutionem pretii immodici exacti injungere. ibid. n. 68.
 Pro Judice fidei præsumptio est, quod omnia, quæ debet, justè & rectè fecerit. ibid. n. 90.
 Judicis inferioris Juramento, Acta esse integra edita, in dubio statueretur. ibid. n. 97.
 An Judex ad ea, quæ in Actis ab Actuario consignantur, adstringatur? I. n. 361.
 Ejus

Ejus non est Acta facere, sed obser-
vare, & secundum ea judicare.
Cap. III. n. 362.
An secundum Acta, vel secundum
Conscientiam judicare debeat?
ibid. n. 363.
An ex Actis coram defuncto An-
tecessore actitatis judicare cogat-
ur? ibid. n. 367.
Q. An Relatio Judicis Processum
sine Scriptis formantis plenam
fidem faciat? ibid. n. 115.
Q. An superior pro veritate co-
gnoscenda possit ab inferiori,
Protocollum eorum quæ coram
ipso acta sunt, sibi exhiberi man-
dare. ibid. n. 140.
Q. An Judex Transmissionem Acto-
rum à Partibus petitam recusare
possit? IV. n. 44.
An sit obstrictus legere Consilia
seu Informationes Juris. ibid.
n. 116.
An Consilium à Collegio Juridico
datum, ob errorem à Collegio
commissum, corrigere, vel planè
ab eo recedere possit? ibid. n. 192.
Cautelæ pro Judice, ne Sententiam
ex Collegio Sapientum erroneè
latam approbet, vel litem suam
faciat. ibid. n. 198.
Judex, qui Consilium pro sua tan-
tum informatione petit, id nec
sequi, nec Rationes ob quas
discedat, reddere tenetur. ibid.
n. 202.
Q. An Judex Sententiam suam ex
Relatione Peritorum Artis latam,
postea à Peritoribus instructus,

tempore ad Appellationem con-
cesso, elapso possit revocare. IV.
n. 208.
Judex habilis quis sit & dicatur?
V. n. 133.
Judicium.
In Judicio omnia ordine proce-
dere debent. I. n. 97.
In Judiciis hodie certi Actuarii, seu
Scribæ Judicii specialiter consti-
tuti solent. ibid. n. 176.
Horum Scribarum Nomina. ibid.
n. 177.
Quænam & quotuplices Personæ
constituant Judicium? V. n. 110.
Quis dicatur in Judicio standi legi-
timam Personam habere. ibid.
n. 113.
Judicialis autoritas quanta sit? I.
n. 291.
Furamentum
Testium non creditur exactum,
nisi de illo in Depositione con-
stet. I. n. 191.
Furamentum Calumnia
Circa Substantialia Processus con-
siderandum venit. V. n. 145.
De hoc Juramento remissivè. ibid.
n. 151.
Eo exacto non verò præstito, si in
causâ conclusum, conclusio an
ex officio rescindenda? ibidem
n. 150.
Jurisdicção.
Sine Jurisdictione, nec Judicium,
nec Acta sunt, aut dicuntur. I.
n. 57.
Jurisdicção contentiosa quid sit.
ibid. n. 82.
Ad

Ad hanc spectant Processus Juris.
I. n. 82.
Ubi peragi debeant ea, quæ hujus
sunt Jurisdictionis? ibid. n. 230.
Quæ Jurisdictionis voluntariæ sunt
ubique & apud quemcunque Ju-
dicem expediri possunt. ibidem
n. 232.
Q. An his Actibus voluntariæ Ju-
isdictionis Assessorum præsentia
opus sit? ibid. n. 36.
Jurisprudentes.
Qui sunt in Collegio Facultatis Ju-
ridicæ, Consulentibus sine Recu-
satione respondere sunt obligati.
IV. n. 68.
Nisi justa Suspicionis causa Recusa-
tionem suadeat. ibidem.
Quomodo respondere debeant.
ibid. n. 70.
Jurisprudentes Sagaces, à causis
magnam suspicionem ingerenti-
bus absteineat, ne Responsa dent.
ibid. n. 70.
Jurisperitis privatis an competat
facultas dandi solennia Respon-
sa? ibid. n. 74.
In Westphalia privatim consulun-
tur. ibid. n. 76.
Sed hodie rarò unius Sententiæ
statutur. ibid. n. 77.
Horum Consilium, qui secutus est,
nihil libidine, injuriâ, aut affecti-
bus fecisse dicitur. ibid. n. 199.
Jus Camerale.
Hoc jure Judex inferior tenetur in
calce Actorum descriptionem
Sportularum exprimere. III.
n. 68.

In Camera, & aliis Judiciis, ubi Ju-
dices sunt Juris gnari, non facile
Acta transmittuntur. IV. n. 38.
Hoc Jure hodie in nulla causâ, vel
ejus puncto ultra Duplicas sine
speciali permissu Judicis progre-
di licet. I. n. 66.
L.
Libellus.
Ritè conceptus est de Substantiali-
bus Processus. V. 145.
De ejus oblatione & requisitis.
ibid. n. 146.
Liber publicus.
Per horum Inspectionem probari
potest negativa. I. n. 186.
Liber in quo hodie omnia in Ju-
dicio gesta describuntur, dicitur
Protocollum. ibid. n. 273.
Plura vid. sub voce *Inscriptio in Li-
brum publicum.*
Litigantes.
An Partes litigantes Acta Judicii
possint validare? I. n. 408.
Litigans si consentit, ut Testes se
non citato examinati probent,
valida Sententia ferri potest. ibid.
n. 414.
An Litigantes possint se invicem
obligare de Sententiæ nullæ pa-
rendo? ibid. n. 415.
His quomodo succurratur, si Acta
Judicii planè amissa vel perdita
sint. ibid. n. 430.
Si uterque litigans appellavit, uter-
que pro sua quota Acta redimere
debet. III. n. 64.
Q. An

Q. An si Litigantes petant Acta transmitti, an Judex resistere possit? III. n. 35.
Litis - Contestatio.
 Est substantiale requisitum Processus. V. n. 147.

M.

Magistratus.

Ad Magistratus ab ægrotto domi coram Actis testari volente, vocatus cogatur adire ædes privati. I. n. 37.

An coram Magistratu Oppidano, cui non competit Jurisdictio, validi quis testetur. ibid. n. 57.

An Magistratus Municipalis habeat potestatem Actorum conficiendorum. ibid. n. 170.

Subscriptio Actorum Curiae per Magistratus facta an probetur? ibid. n. 283.

Magistratus in his quæ apud Acta constituuntur vice Testium est. ibid. n. 285.

Mandatum.

Procuratorium quodnam sit sufficiens. V. 119.

De ejus forma & requisitis. ibid. n. 120.

Variae eorum Formulæ, remissivè. ibid. n. 121.

Quomodo in Camera Imperiali formata esse debeant? ibidem n. 122.

Minor.

Acta cum Minore, an & quando valeant. I. n. 404

Q. An Acta nulla pro Minore utiliter fabricata sustineantur, si per Adversarium ante Sententiam dicantur nulla? I. 406.

N.

Negativa.

Potest probari per Inspectionem Librorum publicorum. I. n. 186.

Quomodo ulterius probetur? remissivè. ibid. n. 188.

Notarius.

Q. An Notarius, qui Imbreviaturam fecit, ac breviter summaria, hæc nota &c. subjectâ concepit, an ex intervallo Instrumentum in longiorem formam extendere possit? II. n. 17.

Notarius an possit Imbreviaturæ Clausulas consuetas addere, aut si quæ verba sunt ambigua, ea commodè interpretari? ibidem.

Notarius bonæ famæ credendus interpretationem facere ex voluntate Testatoris, aut Contrahentium. ibid. n. 18.

Q. Si ab alio Notario, quàm qui stipulatus est, extendatur Scriptura Testamenti, an & illi liceat quicquam supplere, vel interpretari. ibid. n. 19.

An Notarius Protocollo mortui quicquam possit addere, vel minuere in Authentificatione. ibid. n. 20.

Notariorum Protocolli magna est vis, & plenam fidem facit. ibid. n. 21.

Nota-

Notarius Protocollum præcisè sequi tenetur. II. n. 45.

An teneatur ei de cuius interesse non fuit principaliter actum, necessario communicare Copiam Scripturarum. III. n. 27.

Non solum ipse, sed & ejus Hæres tenetur edere Protocolla, & Instrumenta à se conscripta. ibid. n. 122.

Etiam Notariatu privatus. ibidem n. 123.

Nec non Possessor Instrumenti, ad quem defuncto Notario pervenerunt Protocolla defuncti. ibid. n. 124.

Q. An Notarius, si requisitus nolit exhibere Protocolum, an & quando Mandatis Poenalibus ad hoc compelli possit. ibidem n. 131.

An ejus Protocolum teneatur edere minitanti accusationem falsi. ibid. n. 133.

Nullitas Causa.

Q. An Judex Appellationis, Nullitatem in prima Instantia commissam, ex officio attendere debeat, licet ab Appellante non sit allegata? V. n. 279.

Nuncius.

Nuncii Relatio est de substantia & forma Citationis, de qua si non constat, contra non comparentem non potest procedi in contumaciam. Cap. I. n. 110.

Plura vide sub voce *Relatio.*

O.

Originale.

Originalia in Judicio producta penes Judicem remanere debent. I. n. 121.

An & quando Parti producenti restitui debeant? ibid. n. 121. & seq. & Cap. III. n. 54.

Q. An Acta Originalia Parti vel etiam Judici Appellationis edenda debeant? III. n. 51.

Cur Originalia manere debeant apud Scriptores? ibid. n. 53.

Hodie Acta Originalia à Judice inferiori sæpius eduntur. ibidem n. 59.

P.

Pauperes.

Pauperibus Acta gratis edenda sunt. III. n. 74.

Pœna.

Quæ sit poena Acta delentis, vel falsificantis? I. n. 420.

Pœna lacrantis Acta quænam? ibid. n. 422.

Princeps.

An per Principem Acta nulla reconvallidari possint? I. n. 415.

Princeps inidoneum vel inhabilem promovendo, videtur de ejus inhabilitate dispensare. ibid. n. 391.

Probatio.

De Probationibus, remissivè. V. n. 186.

Quando, & quid Actor probare teneatur, vel non. ibid. n. 187.

Quomodo probare possit. ibid. n. 188.

Bb

Proba-

Probation - Schriffte.
 Quid fit? I. n. 129.
Processus.
 Processus Juris spectant ad Jurisdic-
 tionem contentiosam. I. n. 82.
 An in Processu Criminali, qui est
 nullus, sequi possit condemna-
 tio valida? ibid. n. 411.
 Processus Substantialia sunt obser-
 vanda præcisè. V. n. 142.
 Quanam sint ejus Substantialia?
 ibid. n. 143. & 223.
 Unico Substantiali omisso, Proces-
 sus est nullus. ibid. n. 223.
Procurator.
 Procuratoribus ad ordinem Pro-
 cessus melius obtinendum, solet
 durch Gemeine Bescheide injungi,
 & rubricent Producta. I. n. 100.
 Q. An per Procuratorem illegiti-
 mum admissum Acta facta va-
 leant? ibid. n. 401.
 Q. An Acta per Revocatum facta
 valeant? ibid. n. 403.
 Q. An Procurator Jure Retentio-
 nis Actorum uti potest, propter
 Salarium vel Impensas? Cap. III.
 n. 119.
 Q. Procuratoris Legitimitas quo-
 modo investigetur? V. n. 115.
 & seq.
 Qui Procuratores dari possunt, vel
 non. ibid. n. 117.
 Procuratorium Mandatum quod-
 nam sufficiens? ibid. n. 119.
 De ejus forma & requisitis. ibid.
 n. 120.
 Procurator falsus quis dicatur? ibid.
 n. 125.

Q. An Exceptio falsi Procuratoris
 etiam post Sententiam opponi
 possit? V. n. 126.
 An Procuratoris falsi gesta, post
 Sententiam à Domino in sui fa-
 vorem ratificari possint? ibidem
 n. 131.
Producta.
 Aliàs vocantur, *Schiffen / Hand-
 lungen / Producten.* I. n. 153.
 Eorum descriptio, quid sint. ibid.
 n. 154.
 Eorundem præcipua nomina. ibid.
 n. 155.
 Iis pro diversitate Factorum diversæ
 ac variæ Rubricæ ab Advocatis
 solent affingi. ibid. n. 164.
 De numero Productorum juxta
 Ordinationem Camerae exhi-
 bendorum, remissivè. ibidem
 n. 165.
 Omnia Producta, quæ ab una par-
 te in Judicio producuntur, & ad
 Acta recipiuntur, communican-
 da sunt alteri, ut respondeat.
 ibid. n. 255.
Protocolium.
 Protocolium hodie dicitur Liber
 in quo omnia in Judicio gesta
 describuntur. I. n. 273.
 Comprehenditur sub Actis latè ac-
 ceptis. II. n. 1.
 Ejus Etymologia. ibid. n. 2.
 Ejusdem Homonymia. ibid. n. 4.
 Protocolium Notarii aliud est Im-
 breviationis, aliud Extensionum.
 ibid. n. 7.
 Imbreviationis quid? ibid. n. 13.
 Quid Extensionis? ibid. n. 15.
 Pro-

Protocolium Notarii an plenam
 fidem faciat? Cap. II. n. 22.
 Si Protocolium Notarii, & quod
 ex eo extenditur, inter se con-
 trariantur, cui magis stetur. ib.
 n. 23.
 Hujus Requisita solennia. ibidem
 n. 26.
 Protocolium Notarii, ad eò imper-
 fectum, ut ex illo non appareat
 satis de voluntate Partium, aut
 Circumstantiis Actus, nullum
 est. ibid. n. 32.
 Protocolli Judicialii definitio. ibid.
 n. 35.
 Ejus causa efficiens. ibid. n. 37.
 Ejusdem materia. ibid. n. 38.
 Quid in his, ab Actuariis scribi ne-
 cesse sit? ibid. n. 42.
 Hujus Protocolli forma. ibid. n. 43.
 His Protocolis maxima fides tri-
 buit. ibid. n. 48.
 Et quidem major, quàm Judicis
 nudæ, vel à Protocollo alienæ
 assertioni. ibid. n. 49.
 Ejus contraria. ibid. n. 54.
 Pro Protocolis Judicialibus stat
 præsumptio. ibid. n. 55.
 Protocolium mancum & imperfe-
 ctum fidem amittit. ibid. n. 57.
 Q. An is, qui Protocolium de-
 fectuosum nominat falsum, In-
 juriarum teneatur. ibid. n. 60.
 Protocolium cuilibet petenti, &
 suum interesse docenti, edi de-
 bet. III. n. 137.
 Q. An delatis & inculpatis alicu-
 jus criminis, si antequam sub In-
 quisionem specialem cadant,

defensionem moliantur, Proto-
 collum est communicandum?
 ibid. n. 138.
Protonotarius.
 Protonotarii Officium apud distri-
 buenda Acta. V. n. 77.
Publicatio.
 De Sententiæ Publicatione remis-
 sivè. I. n. 277.
 Publicari Acta non possunt, nisi
 mandato Judicis. ibid. n. 278.
 Quando Publicatio Actorum sit
 necessaria? ibid. n. 279.
 Quomodo fieri solet. ibid. n. 280.
 Ex publicatione & approbatione
 Judicis Responsa Prudentum vi-
 res demum accipiunt. IV. n. 201.
 & 207.
 Ad Publicationem Responsi quan-
 do procedatur. ibid. n. 205.
 Publicatione peracta Copia Re-
 sponsi Partibus petentibus est
 communicanda. ibid. n. 225.
 R.
Ratificatio.
 Per Ratificationem subsequentem
 convalidantur Acta ex defectu
 Mandati nulla. I. n. 403.
Rationes decidendi.
 In Collegii Archivo conservandæ,
 & requirenti Judici communi-
 candæ sunt. IV. n. 174.
 Q. An has Rationes Collegium,
 Judici vel Parti petenti, dare te-
 neatur. ibid. n. 198.
Recessus.
 Recessus quid in Processu sit & di-
 carur. II. n. 40.
 Bb 2 Reces-

Recessus quomodo vocentur Germanicè. II. n. 41.
Recusatio Judicis.
 An Acta post Recusationem per Judicem recusatum facta, ipso jure sint nulla? I. n. 392.
 Recusationis seu Suspicionis causa solo Juramento probari potest. ibid. n. 399.
 Recusationis Exceptio, concernens defectum naturæ, semper opponi potest. ibid. n. 400.
Referens.
 Munus referendi pro diversis Collegii Statutis vel Moribus deferri solet. IV. n. 166. & V. n. 66.
 Referentis Officium in quo consistat? IV. n. 170. & V. n. 53.
 Q. An iste vulgò receptus modus dandi per Referendarium Responsa, bonus & rationalis sit? IV. n. 171.
 Cautela in referendo observanda. ibidem.
 De potestate constituendi Referendarios, quibusque ea competat? remissivè. V. n. 39.
 Referendarii Sacri Palatii, & illi qui sunt in Camera Imperiali, an differant? ibid. n. 65.
 In Camera Imperiali duo sunt qui Acta successivè perlegunt, quorum unus Referens, alter Correferens vocatur. V. n. 67.
 In Causis ad Litigantes diversæ Religionis pertinentibus, Referentes & Correferentes diversæ Religionis addicti designandi sunt. ibid. n. 69.

An Referentes manifestari debeant. V. n. 70.
 Q. An utraque Acta ordinis scilicet & causæ perlegere, & ad ea in conceptione Sententiæ attendere debeant? ibid. n. 85.
 An Acta secum asportare domum & ibi legere queat? ibidem n. 96.
 Quo ordine Acta in Camera distribuenda & expedienda? ibid. n. 97.
 Quo ordine in Consilio Aulico? ibid. n. 103.
 Intra quod tempus perlegi & referri debeant? ibid. n. 104.
Referendi Modus
 Seu forma pro varietate Causarum variat. V. n. 105.
 Quid in referendo ex Actis primæ Instantiæ in Causis Civilibus primariò videndum. ibid. n. 108.
 Referens, quid circa Personas Actoris & Rei observare debeat. ibid. n. 113.
 Quid circa Procuratores. ib. n. 115.
 Ante omnia exhibita Procuratoria exannuare debet. ibid. n. 128.
 Quid circa Personam Judicis observabit? ibid. n. 133.
 Quid circa Processum & ejus Substantialia? ibid. n. 142.
 Quid circa indagandum Factum, seu Merita Causæ? ibid. n. 157.
 Quid circa indagandum genus Actionis? ibidem.
 Quid circa Exceptiones Rei? ibid. n. 191.
 Quid

Quid denique circa concipiendam Sententiam. V. n. 219.
 Et circa Expensas. ibid. n. 221.
 Referendi Modus in uno compendio. ibid. n. 223.
 Modus referendi quotuplex, & utriusque speciei descriptio. ibid. n. 224. & seqq.
 Referendi Modus quis in causis secundæ Instantiæ seu Appellationis. ibid. n. 237.
 Ad quid in hac Instantia Referens primariò attendere debeat. ibid.
 Modus iste brevibus delineatus. ibid. n. 292.
 Modus referendi in Criminalibus. ibid. n. 294.
 Quis in Causis Feudalibus? ibid. n. 298.
 Antequam Sententia formetur, solet casus propositus cum omnibus suis circumstantiis Assessoriis & Collegis Judicii offerri. ibid. n. 315.
 Referens non debet Votum suum latè deducere. ibid. n. 324.
Relatio.
 Relationis vox unde deducatur. V. n. 1.
 Ejusdem Homonymia. ibid. n. 3.
 Relatio Nuncii est de forma Citationis legitima. I. n. 110.
 Si de Relatione hac non constet, contra citatum non comparentem in contumaciam proceditur. ibid. n. 111.
 Quomodo fieri debeat, ac quatenus Nuncio referenti credatur, remissivè. V. n. 8.

Relatio Criminis.
 Quid sit. V. n. 11.
Relatio Judicis.
 Quid sit. V. n. 18.
 Relatio hæc & Consultatio quomodo differant? ibid. n. 20.
 Q. An Jure Novellarum hæc Relatio sublata. ibid. n. 22.
 Vicem illius hodie præstat Transmissio Actorum. ibid. n. 25.
 Quid sit Relatio Judicis post Sententiam Appellationem non recipientis. ibid. n. 26.
 Quid post Appellationem receptam. ibid. n. 29.
 Dum hæc Relatio post Appellationem requisita à Judice inferiori expectatur, ille ipse nihil innovare potest. ibidem n. 34.
Relatio ex Actis faciendæ.
 Quid sit, & quænam ejus definitio. V. n. 35. & 37.
 Sumitur vel latè quatenus Votum comprehendit, vel strictè quatenus Voto opponitur. ibid. n. 38.
 Relatio strictè dicta quid sit. ibid. n. 39.
 Variæ hujus species. ibid. n. 40.
 Hujus causa procatartica. ibid. n. 46.
 Ejusdem efficiens remota. ibid. n. 47.
 Et propinqua seu subjectum. ibid. n. 48.
 Cui fiat? ibid. n. 72.
 Ejusdem objectum seu materia. ibid. n. 76.
 Ejus

Ejus antecedentia. V. n. 77.
 Quo sermone Relationes in Camera fieri debeant? ibid. n. 166.
 Relationis finis & effectus. ibidem n. 314.
Replica.
 De Replicis, remissivè. I. n. 159.
 In quibus punctis in Camera non admittantur, remissivè. ibidem n. 160.
Responsa Juris
 Seu Consilia Prudentum, possunt post Conclusionem in causa factam produci. I. n. 239.
 Non tamen habentur pro parte Actorum. ibid. n. 240.
 Ideò nec necessariò debent communicari aut Copiam eorum Parti dari. ibid. n. 241.
 Neque in referendo, neque in votando modum decisionis causæ determinare, nec quoad Factum ullo modo attendi. ibid. n. 242. & V. n. 94.
 Q. An, si producantur tanquam Adjuncta, als eine Beylage / tunc fiant pars Actorum, & desuper Pars audienda. I. n. 243.
 Consilia Sapientum rogare possunt etiam privati, qui pro sua informatione scire cupiunt, quid Juris. IV. n. 51.
 Unde & quando orta sit potestas condendi Responsa Juris? ibid. n. 52.
 Quinam olim habuerunt potestatem de Jure respondendi. ibid. n. 54. & seq.
 Quinam jam habeant? ibid. n. 56.

Quantam olim habuerint auctoritatem. IV. n. 58.
 De rebus omnibus, quæ in controversia coram Judice inter Actorem & Reum versantur, Responsa peti & dari possunt. ibid. n. 78.
 Exceptis, quæ in artificum Peritorum experientia, credulitate & opinione versantur. ibid. n. 84.
 An Responsum peti possit, ubi de re plana, clara, & liquida, litigatur? ibid. n. 86.
 An super quæstione Facti peti possit? ibid. n. 87.
 Si perfectum esse debet, Acta integra transmittenda. ibid. n. 88.
 Q. An Responsum in forma Judicialis Sententiæ Consulentiis remittendum? ibid. n. 181.
 Variæ Formulæ, & Modus respondendi. ibidem.
 Q. Num liceat Exemplar Responsi Judici desideranti, vel Parti alteri petenti, seorsim communicare, antequam illud publici Juris factum. ibid. n. 185.
 Q. An Judex ab his Responsis non valeat recedere. ibid. n. 192.
 Consilium an sine approbatione vel publicatione Judicis vires habeat. ibid. n. 201.
 Q. An Judex Responsa ad Partis litigantis requisitionem data, in pronunciando sequi teneatur. ibid. n. 203.
 An Responsum per se valeat tanquam Sententia, vimque Sententiæ habeat. ibid. n. 206.
 Quando

Quando vim Sententiæ accipiat, & in rem judicatam transeat. IV. n. 207.
 Ad Partis implorationem facta, Consilia sunt suspecta, nec Jus inter Partes faciunt. ibid. n. 218.
 Habent tamen suam utilitatem. ibid. n. 204.
Restitutio in integrum.
 Q. An obtentus Actorum mancorum, seu in secunda Instantia imperfectè editorum, ad impetrandam Restitutionem in integrum, contra Sententiam, proficiat? III. n. 114.
Retorsio.
 Ejus descriptio. I. n. 193.
 Jure scripto non probatur, sed consuetudine tantum per conniventiam toleratur. ibid. n. 194.
 Retorsionis Scriptum an ad Acta recipiendum? ibid. n. 193.
 An & quatenus licita sit, & quem effectum habeat? V. n. 12.
Reus.
 Quando Reus probet, vel alleget. I. n. 128.
 Rei Productum, quo impugnat Probationes, dicitur eine Exception- oder Elisiv-Schrift. ibid. n. 130.
 Q. An Reus teneatur edere Actori Instrumenta, & quibus in casibus? III. n. 14. & 18.
 Reus indistinctè ea Fisco edere teneatur. ibid. n. 19.
 Legitimè citari debet. V. n. 143.
Rotulus.
 Quid sit in genere. IV. n. 96.

Rotulus confectus statim in præsentia Partium obsignandus, non tantum Judicis, sed & Partium Sigillis. IV. n. 112.
Rotulatio Actorum. Rotulare.
 Rotulatio seu Inrotulatio est vox barbara, & Latinitati ignota. IV. n. 94.
 An Rotulatio, à parte alterutra fidei Judicis commissa, cum suis requisitis expediri possit? ibidem n. 114.
 Q. An in contumaciam partis absentis Actus Rotulationis procedat. ibid. n. 12.
 Rotulo confecto ad Acta nihil admittitur. ibidem.
 Rotulare quid sit. ibid. n. 96.
 Rotulatio quid sit. ibid. n. 97.
 Quo Jure introductus. ibid. n. 99.
 Ad Rotulationem Partes citandæ. ibid. n. 100.
 Quæ sit hujus Citationis causa. ibid. n. 101. & 102.
 Quomodo fiat ista Citatio. ibid. n. 103.
 Partibus citatis & comparentibus quomodo procedatur? ibid. n. 104. & 105.
 Apud Rotulationem Acta Judicialia utiliter cum Actis Manualibus conferuntur. ibid. n. 106.
 Q. An Rotulo confecto aliquid deducere, vel Processus supplere Partibus liceat? ib. n. 117. & 118.
 Rotulus Responsi remissi, Partibus adhuc obsignatus, in Judicio exhibetur undiquaque circumspiciendus. ibid. n. 188.
 Rotu-

Rotulo resignato, Partes non inutiliter ante publicationem Responsi, Acta perlustrant. IV. n. 191.

S.

Scriba Judicii.

Scriba Acta conficiens, à quibus, coram quo, quo tempore, & quo in loco conscripta sint, explicare debet. I. n. 185.

Ejus officium in conferenda Copia cum Originali. ibid. n. 124.

Add. *Actuarium.*

Scriptura.

Q. An Scripturæ prælectio in casu, ubi Testamentum à Testatore factum Actis insinuatur, necessaria sit. I. n. 66.

Q. An Scripturæ Personæ publicæ in Actis reperta plenam fidem faciat? ibid. n. 81.

Q. An sit de natura Actorum? ibid. n. 257. & seqq.

Cur Acta sunt in Scripturam redigenda? ibid. n. 265.

Quomodo scribi debeant? ibidem n. 271.

Per Scripturam regulariter probantur gesta in Judicio. ibid. n. 294.

Q. An Acta sine Scriptura per Testes probari possint? ibid. n. 310.

Q. An Scripturâ Actorum amissâ, vel deperditâ, eorum tenor Testibus probari possit. ibid. n. 311.

Scultetus.

An Testamentum coram Scultero & Scabinis Paganis, qui nullâ

gaudent Jurisdictione, Testamentum factum valeat. I. n. 58. *Senator.*

Q. An Senatores Testamentum verè coram Actis fuisse factum, testari possint ubi Testator Testamentum ad se recepit. I. n. 67.

Sententia.

Definitiva an veniant nomine Actorum. I. n. 115.

Quando ad Sententiam submittendum? ibid. n. 145.

Formula submittendi seu concludendi. ibidem.

Sententia est finis Actorum Judicialium. ibid. n. 315.

Si Sententia in Acta relata, contineat partem citatam, vel ea præsentente latam esse, an admittatur probatio in contrarium? ibid. n. 323.

Quando Sententia inter alias lata pariat exceptionem rei judicatæ, & aliis noceat? ibid. n. 339.

Sententia à Judice Actis non inspectis lata an valeat, etsi sit bona, & secundum Acta relata. ibid. n. 358.

Sine probatione nulla est. II. n. 59.

Super Actis mancis & mutilis lata est nulla. III. n. 99.

An obtentu Actorum mancorum contra Sententiam publicatam impetretur Restitutio in integrum. ibid. n. 114.

Sententia non solum ab ipso negotii Judice, sed & aliquando ab extraneo Consilium suggerente concipitur. IV. n. 2.

Q. An

Q. An Sententia, quæ est lata ante Consilium Sapientis, si id petitum fuerit, subsistat? IV. n. 48.

An ex Actis, quæ non sunt integra Sententia possit ferri justa? ibid. n. 90.

Q. An Sententia ex Responso Collegii à Judice clam & privatim petito, lata transeat in rem judicatam? ibid. n. 216.

Q. An Sententia ex Consilio Artis Peritorum transeat in rem judicatam. ibid. n. 224.

Ad Sententiam ritè concipiendam constare debet, num gesta in Judicio Jure valeant. V. n. 109.

In Sententia concipienda quale Jus Judex observare debeat. ibid. n. 218. & seqq.

Sententia à qua interdum per Judicem ad quem pro parte confirmatur, & pro parte nulla declaratur. ibid. n. 286.

De Sententiæ Conceptione, ejusque Requisitis. ibid. n. 343.

Servus.

Quem Dominus Actis intervenientibus Filium suum nominavit, liber est. I. n. 29.

Sportula.

Sportularum Taxa, est potestatis Legislatoriæ, ideoque eam statuere pro lubitu inferioribus Judiciis non est integrum. Cap. III. n. 73.

Sportulas quoque accipiunt Facultatæ pro studio in lectione Actorum ad se transmissorum adhibito. IV. n. 178.

Sportularum designatio sæpè Actis cum Responso remittendis additur, ne Tabellarius plus dicat, quam dederit. IV. n. 177.

Still, Lager, Geld. vid. sub voce *Ware, Geld.*

Sumptus Editionis. vid. *Editio.*

Suspicio, Suspectus.

An & quando ob justa Suspicionis causa Collegium Juridicum à respondendo ultrò abstinere debeat. IV. n. 68.

An Collegium in quo unus vel alter suspectus est, his extensis nihilominus sine macula Suspicionis respondere possit. ibid. n. 70.

Suspicionis tela tenacius inhaerent animis illorum quorum interest. ibidem.

An contra suspectum Collegium excipi potest à Partibus. ibidem n. 71.

De hac suspecti exceptione, remissivè. ibidem.

Quando hæc exceptio opponatur? ibid. n. 119.

Sed Litigantes hæc exceptione non debent abuti, nec nimii esse in excipiendo. ibid. n. 121.

Sed causas allegare evidentes, cur illud Collegium sibi sit suspectum. ibid. n. 123.

Quodnam Collegium arguatur suspectum? ibid. n. 124. & seqq.

Q. An Partes teneantur significare, quorum Collegiorum, vel Sapientum Consilio, quis usus sit? ibid. n. 126.

Co.

Tabell.

T.

Tabellarius.

Q. An Tabellarius Acta ad Collegium transferens, speciali Juramento, quòd clam velit habere, & nemini ante publicationem, quo abiverit, aperire, ligari possit. *IV. n. 163.*

Interdum Tabellario, tunc demum cum porta egressus est, locus ad quem Acta transmittenda, declaratur. *ibidem.*

Eidem datur *Wart = vder Still-Lager = Geld.* *ibid. n. 164.*

Testamentum.

An Testamentum, domi ab agro toto coram Judice & Actuario, ad agroti petitionem comparentibus, conditum, valeat. *I. n. 33.*

Testamenti factio est actus voluntariæ Jurisdictionis. *ibid. n. 34.*

Testamentum quomodo Jure Saxonico fiat. *ibid. n. 37.*

Quomodo Jure Provinciali Nassovico apud Acta Testamentum fiat. *ibid. n. 43.*

Testamentum extra locum Judicii coram solo Judice vel Quæstore factum an valeat? *ibid. n. 44.*

An coram unico Scabino, & Notario Judicii extra Judicium validè conficiatur? *ibid. n. 46.*

An apud incompetentem quoque Judicem confici Actisque insinuari possit? *ibid. n. 55.*

An coram Sculteto & Scabinis paganis factum valeat? *ibidem n. 58.*

An per Procuratorem vel Epistolam Actis insinuari possit? *I. n. 64.*

An per Advocatum aut Notarium? *ibid. n. 65.*

Ut propriè coram Actis factum dicatur ibidem expediendum & legendum est. *ibid. n. 69.*

Testamenti coram Actis faciendi formulam & modum insinuandi, remissivè. *ibid. n. 70.*

Q. An in Testamento coram Actis condito, vel iis insinuato, requirantur Testes. *ibid. n. 287.*

Testator.

Si Testator Testamentum rursus ab Actis auferat, & domi recondat, an adhuc judiciale sit? *I. n. 67.*

An Testatoris declaratio expressa requiratur ad revocationem Testamenti. *ibidem.*

Testator, qui in Actis cujuscunque Judicii, aut Municipum, mentis suæ postremum Judicium publicavit, securus est. *ibid. n. 28.*

Testis.

An Testes nocte recipi possint? *I. n. 245.*

An ad validitatem Actorum Testes requirantur? *ibid. n. 284.*

An ad Solemnitatem Testamenti coram Actis conditi vel insinuati, necessarii sunt? *ibid. n. 288.*

Q. An ad probationem Insinuationis Testamenti Testes requirantur præter Acta. *ibid. n. 296.*

An Nomina Testium cum editione Articulorum Probatoriorum edenda sint? *III. n. 47.*

Trans-

Transmissio Actorum. Transmittere.
Quid vocent Acta transmitters? *IV. n. 3.*

Transmissio hæc primùm introducta est Moribus & Consuetudine generali Germaniæ. *ib. n. 4.*

Invenitur etiam Legibus, Constitutionibus & Statutis expressè statuta & confirmata. *ibid. n. 7.*

Transmissio in Causis Criminalibus precipitur. *ibid. n. 12.*

Et in Austrægis permittitur. *ibid. n. 13.*

Quis Acta transmitters possit. *ibid. n. 14. & seqq.*

Quando Transmissio sit necessaria, & ex officio decerni possit? *ibid. n. 21.*

Q. An Transmissionis remedium sine vel contra rationem adhibitum Gravamen inferat. *ib. n. 26.*

Acta transmittuntur à Judice, vel ex officio. *ibid. n. 19.*

Vel ad instantiam Partis sive utriusque sive unius. *ibid. n. 31.*

Transmissionis remedium aliquando est molestum & periculosum. *ibid. n. 27.*

An à Decreto Transmissionis sine rationabili causa decreta appellari possit? *ibid. n. 30.*

Transmissio à Partibus petita vicem habet Recusationis Judicis vel suspecti. *ibid. n. 34.*

Idè nec peti nec impetrari debet, nisi cum allegatione probabilis causæ. *ibidem.*

Quando ad Transmissionem procedi possit. *ibid. n. 91.*

De transmittendis Actis nulla opus est Interlocutoria. *IV. n. 92.*

Transmissio ut ritè fiat, solet præcedere Actorum Inrotatio. *ib. n. 93.*

An Partes scire debeant, ad quod Collegium Transmissio fiat? *ibid. n. 131.*

Transmissio id plurimum fit insciis Partibus. *ibid. n. 161.*

Quantum fieri potest, ad Collegium proximum non suspectum Acta transmittenda. *ibid. n. 130.*

Cujus Expensis & Sumptibus sit Transmissio? *ibid. n. 227. & seqq.*

Quis ejus sit finis? *ibid. n. 239.*

Ejusdem effectus. *ibid. n. 241.*

Q. An Judex, Acta ad Collegium decidenda transmissa, antequam Sententia concipiatur, avocare, & Partibus invitis ipse pronunciare possit? *ibid. n. 246.*

Q. An in Transmissione semper requirantur Acta, vel an Judex quandoque controversiam brevibus comprehensam in Epistola ad Collegium transmitters possit? *ibid. n. 251.*

V.

Vidimatio.

De Vidimatione Actorum, & quomodo expediatur. *III. n. 57.*

Vir bonus est

Qui non tantum à delicto, sed etiam à delicti suspitione vel minima, si fieri potest humanitas, immunis est. *IV. n. 70.*

Forum.

INDEX RERUM ET VERBORUM.

Votum.
 Votans Assessor, si cum Referente consentit, consensum indicat per verbum *Placet.* V. n. 325.
 In Voto dando & Sententia ferenda non est attendenda Religio. *ibid.* n. 327.
 Votorum pluralitati statur regulariter. *ibid.* n. 328.
 An Votorum pluralitas in Causis Religionis & Collectarum attendatur? *ibid.* n. 330.
 Vota ubi sunt paria, cui Sententiae stetur. *ibid.* n. 331.
Urtheils- Frage.
 Quid sit? IV. n. 133.
 Hujus variae formulae. *ibid.* n. 134.
 Q. An in his Literis Merita Causae tractari, vel Additiones aut Interpretationes inferi debeant. *ibid.* n. 141. & 142.
 Q. Vel an fas sit, in his Literis Collegio praescribere, quomodo Sententiam dicat. *ibid.* n. 139.
 Q. An liceat Judici, vel etiam Privatis, Actis ad Collegium transmittendis Epistolas recom mendatitias, *Missiven, Bey- und Neben-Schreiben* addere? *ibidem* n. 154.
 Si Literis hisce Judices Jura Partium imminutum eant, optimum est, denuò Acta transmittere Judicis Impensis. *ibid.* n. 157.
 Q. An igitur Judices non possunt aliquando quaedam puncta, quae in controversiam veniunt ex

Actis elicere, & in Literis ad Collegium dandis recensere? IV. n. 143.
 Q. An harum Literarum Copiam à Judice rectè pctant Partes? *ib.* n. 146.
 Q. An Judex hanc Copiam denegare possit? *ibid.* n. 147.
 Notatur cautela hoc in passu à Judicibus & Actuariis sinceris usurpari solita. *ibid.* n. 148.
 Q. An in his Literis Statuta & Consuetudines peregrinis pro Informatione notificari possint, quando ex Statuto vel Moribus Locorum pronuntiatio fieri debet? *ibid.* n. 149.
 Quid his Literis ulterius inferi soleat? *ibid.* n. 153.
 Epistolam hanc relegendo, Actuarius nomen illius Collegii, cui est inscribenda, suppressere, & Epigraphen remotis partibus Epistolae inscribere solet. *ibid.* n. 158.

W.

Wart, oder Seils, Lager, Geld.
 Seu diurna Tabellarii quid sit? IV. n. 164.
 Solet in Epistola, quam Collegium ad Consulentes cum Responso remittit, designari, quot dies Tabellarius manserit, ut juxta hoc pretium diurnum, *Wart, oder Liege-Geld* accipiat. *ibid.* n. 177.

F I N I S.